

ஐ.

THE

Upanishad Artha Deepika

OR

THE PRINCIPAL UPANISHADS

WITH

Advaita, Visishtadvaita and Dwaita Bhashyas

IN TAMIL.

II.-KENA UPANISHAD.

PUBLISHED BY

A. SIVA ROW,

Of the Registration Department and Translator of Vicharsagar & is a Upanishad in Tamil.

உபநிஷத் த் தீபிகை

என் னும்

மூன்றுமத பாவ்வங்களுடன் உபநிஷத்துக்களின்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

II.—கேன உபநிஷத்து.

குத்தாலம் சி. ரிஜிஸ்தராரும், விசாரசாகரம், ஈசர் வாஸ்யம்

இவைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்தவருமாவது

ஏ. சிவராயராவ்

பிரசுத்தப்படுத்தப்பட்டது

Madras ;

PRINTED BY MESSRS. THOMPSON AND CO., AT THE PRESS.

1899.

[Copyright and right of translation reserved.]

Price. Rs. 1-12-0.

முகவுரை.

இந்த உபநிஷத்தின் முதல் பதம் கேன மானதால் இந்த உபநிஷத்திற்கு கேனோபநிஷத்து என்று பெயர் கிடைத்தது. இதற்கு தளவகார உபநிஷத்து என்றும் பெயருண்டு. இந்த உபநிஷத்தின் 4-வது அத்தியாயம் 7 - வது மந்திரத்தில் **ब्राह्मिण्यान्** **ब्रह्म** உபநிஷது என்கிற பதங்கள் வந்திருந்தாலும் இந்த உபநிஷத்து இப்பெயரை உடையது என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் இப்பெயர் பிரம்ம சம்பந்த மென்பதைக் கூறுகிறதேதவிர வேறு ஒன்றையும் கூறவில்லை.

இந்த உபநிஷத்து சாமவேதத்தின் தளவகார சாகையைச் சேர்ந்தது. இதே பெயருள்ள வேறு ஒரு உபநிஷத்து வெகு ஸ்வல்ப வாசக பேதத்துடன் அதர்வண வேதத்தைச் சேர்ந்த உபநிஷத்துக்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் அவர்கள் இரண்டு கேனோபநிஷத்துக்களுக்கும் தனித்தனி பாஷ்யம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆந்தகிரி சுவாமிகள் இரண்டிற்கும் மகை செய்திருக்கிறார்கள்.

சாமவேதிய கேனோபநிஷத்து ஒரு பிராமணத்தின் 9 - வது அத்தியாயம் என்றும்; முந்தின 8-அத்தியாயங்களில் கர்மங்கள், அவைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிராண உபாசனை, ஐந்துவித ஏழு வித சாமங்களின் உபாசனை, காயத்திரசாமம், வம்சம், இவைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும் ஸ்ரீசங்கராசாரியர் சொல்லுகிறார். சாமவேதத்தைச் சேர்ந்த சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் II-2-ல் ஐந்து சாமங்களும், II-8 ல் ஏழுவித சாமங்களும், III-12-1 ல் காயத்திர சாமமும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்ன பிராமணத்தை ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் மனதில் வைத்துக்கொண்டிருந்தார் என்பது விளங்கவில்லை. ஜைமினிய் பிராமணத்தில் ஸ்ரீசங்கராசாரியர் சொல்லிய விஷயங்கள் யாவும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் அத்தியாயங்கள்மட்டும் பேதப்படுகின்றன. இந்த உபநிஷத்து சங்கரர் சொல்லியபடி 9-வது அத்தியாயமாயிராமல், இந்த பிராமணத்தில் 4-வது அத்தியாயத்தில் 10-வது அனுவாகமாகக் காணப்படுகின்றது.

இந்த உபநிஷத்தில் நான்கு அத்தியாயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. முதல் மந்திரத்திற்கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு முதலிரண்டு அத்தியாயங்களில் உத்தரம் சொல்லப்படுகின்றது. இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் உத்தரம் விடுகதை ரூபமா யிருக்கின்றது. மூன்றாவது நான்காவது அத்தியாயங்களில் பிரஸ்தாபவிஷயமாய் ஒரு

கதை சொல்லப் படுகின்றது. இந்தக் கதையில் பிரம்மம் யக்ஷ ரூபத்தைத் தரித்ததாயும், இந்திரனைக் கண்டவுடன் மறைந்ததாயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக்காரணம் இந்திரனுக்கு கர்வ பங்கமாக வேண்டும் என்பதாய் அவ்வைத்திலும், கர்வ பங்கமாகக் கூடாதென்பதாய் விசிஷ்டாத்வைத்திலும், இந்திரன் உப தேசத்துக்கு யோக்கியனல்ல எனப்பதாய் துவைத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரனுக்குக் காணப்பட்ட உமாதேவி ஸ்திரீரூபத்தை அடைந்த பிரம்மவித்தை, அல்லது, பார்வதி என்று சங்கரரும், சாக்ஷாத் பார்வதியே என்று விசிஷ்டாத்வைதிகளும் துவைதிகளும் சொல்லுகிறார்கள். முதலாவது அத்தியாயத்தில் 'नेदं यदिदमुपासते' நெஷ்யமிஷ்யே-ஃவாஸதே என்பதனால் துவைதிகள் பிரம்மம் வேறு ஜீவன் வேறு என்றும், அவ்வைதிகளும் விசிஷ்டாத்வைதிகளும் பிரம்மம் வேறு, உபாதிக்கப்பட்ட தேவதைகள் வேறு, என்றும் அர்த்தம் செய்கிறார்கள்.

அத்வைதம்.

இந்த உபநிஷத்துக்கு சங்கரபாஷ்யத்தைத்தவிர சங்கராந்தரால்செய்யப்பட்ட தீபிகையும், நாராயணசுவாமிகளால் செய்யப்பட்ட தீபிகையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நாராயணசுவாமிகள் சங்கர பாஷ்யத்தை அனுசரித்தும், அந்தபாஷ்ய வசனங்களையே எடுத்துக் கொண்டும், அந்த பாஷ்யத்திற்குச் சுருக்கமாகவும் தீபிகை எழுதியிருக்கிறார். சங்கராந்தரர் தனிமையாகவே தீபிகை எழுதியிருக்கிறார். அந்த தீபிகை அத்வைதபரமாயினும் நூதனமான அர்த்தத்தைப் போதிக்கிறது. விஸ்தார பயத்தால் சங்கர பாஷ்யமும் ஆரந்தகிரி டிகையில் சில பாகங்களுந்தான் இத்தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

தளவகார உபநிஷத்தின் முக்கியமான கருத்து பரப்பிரம்மம் கேவலம் சைதன்னிய ஸ்வரூபம் என்பதையும், அது பிரபஞ்சத்தைவிட வேறானது என்பதையும் குறிப்பிடுவதேயாம். இந்தப் பரப்பிரம்மத்துக்கு ஜீவனுடனும், பிரபஞ்சத்துடனும் சம்பந்தமிருக்கிற தென்பதை இந்த உபநிஷத்து கூறுகிறதேதவிர, அந்த சம்பந்தத்தின் விசேஷ விவரங்களைக் கூறவில்லை. எவனுடைய ஆஜ்ஞையால் மனது, பிராணன், இந்திரியங்கள் தங்கள் தங்கள் வியாபாரங்களைச் செய்கின்றன? என்னும் கேள்வியுடன் இந்த உபநிஷத்து ஆரம்பமாகிறது. இதனால் சகலத்துக்கும் ஆதிகாரணமாயும் தனக்கு யாதொரு காரணமின்றியு மிருக்கிற ஒரு மூலகாரணத்தை

ஒப்புக்கொண்டதாக ஆகிறது. இந்த மூலகாரணமே காதுக்குக் காது என்றும், மனதிற்கு மனதென்றும், வாக்குக்கு வாக்கு என்றும், பிராணனுக்குப் பிராணன் என்றும், கண்ணுக்குக் கண்ணென்றும், அதாவது, எந்த சைதன்னியத்தால் இவைகள் வியவஹரிக் கின்றனவோ அந்த சைதன்னியம் என்றும், இதின் ஞானத்தால் மோகூமடையப் படுகிறதென்றும் குரு உத்தரம் சொல்லுகிறார் இவ்விதமாக பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபம் கூறப்பட்டது. வேறுவிதமாய் அதைக் கூறவும் முடியாது. ஏனெனின், முன்னோர்களுடைய அபிப் பிராயப்படி அது அறியப்பட்டதற்கும் வேறு, அறியப்படாததற் கும் வேறு. ஆகையால் அது இன்னது என்று உபதேசிக்கத்தகா தது. இவ்விடத்தில் அறியப்பட்டதென்பது வியக்தப் பிரபஞ்சத் தையும், அறியப்படாத தென்பது இதற்குக்காரணமான அவ்வி யக்தத்தையும் குறிப்பிடுகிறது. வியக்தப்பிரபஞ்சம் நம்முடைய இந்திரியங்களுக்கு விஷயம். அவ்வியக்தப் பிரபஞ்சம் மனதிற்குத் தான் விஷயம். பிரம்மம் மனதிற்குக்கூட விஷயமாகாதபடியால் அது அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் வேறு என்றும் இவைகளுக்குக் காரணமென்றும் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தை, பதார்த்தத்தை இந்திரியங்களால் வியக்தமாய் அறிவ துபோலநாம் அறிவதாகவும்கூட முடியாது, அறியவில்லை என் றும் சொல்ல முடியாது. பிரம்மத்தை அறிவதாக, அதாவது, அது இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லக்கூடியதாக நினைக்கிறவர்கள் அதை வாஸ்தவத்தில் அறிந்தவர்களல்ல. பிரம்மம் இப்படிப்பட்ட தென்று சொல்லமுடியாது என்று நினைக்கிறவர்கள் அதின் வாஸ்தவத்தை அறிந்தவர்கள். ஆகவே அகண்ட பிரம்மத்தின் ஞானம் சாத்தியமானாலும் கண்ட புத்தியுள்ள மனிதனால் முழுமையும் அடையத்தக்கதல்ல. புத்திக்கு ஏற்பட்ட தோஷம் நீங்கினபிறகு தான் அகண்டஞானம் உண்டாகும். இந்த உபநிஷத்தின் இரண்டா வது அத்தியாயத்தின் முடிவில் பிரம்மம் கேவலம் போதஸ்வரூபம் என்றும், இந்த அறிவால்தான் மோகூம கிடைக்கும் என்றும், இல்லாவிடின் ஜனனமரண ரூபமரணம் சம்பவிக்கு மென்றும் சொல்லி உபநிஷத்து முடிவு பெறுகிறது. பின்வரும் இரண்டு அத் தியாயங்களில் கதைதிருஷ்டாந்தத்தால் பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபம் அநிர்தேசிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. முதலிரண்டு அத்தியாயங்கள் நிர் குண பிரம்ம விஷயமாயும், மற்ற இரண்டு அத்தியாயங்கள் சகுணப் பிரம்ம விஷயமாயும் இருக்கின்றன, ஈசாவாஸ்யத்தில் சகுண நிர்

குண பிரம்ம உபதேசம் செய்யப்பட்டிருப்பதுபோல் இந்த உபநிஷத்திலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த உபநிஷத்தின் முக்கியமான விஷயங்களாவன :—

1 - வது அத்தியாயம்.

1. மனது முதலியவைகள் எவனால் ஏவப்படுகின்றன என்றும் கேள்வி கேட்கப்படுகின்றது. மனது உபலக்ஷணம்.

2-8. இதற்கு உத்தரமும் ஆத்மஸ்வரூபமும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

2 - வது அத்தியாயம்.

1-4. குருவுக்கும் சிஷ்யனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையில் ஆத்மா எவ்விதத்தில் அறியப்படும் என்பது விவரிக்கப்படுகின்றது.

5. இந்த மந்திரம் இந்த லோகத்தில் இந்த சரீரம் இருக்கும் போதே இந்த ஞானம் சம்பாதிக்கத்தக்கது என்பதைக்கூறுகிறது.

3 - வது அத்தியாயம்.

1-12. பிரம்மத்துக்கும் தேவதைகளுக்கும் நடந்த சம்பாஷணையில் தேவதைகளின் சாமர்த்தியக்குறைவு வெளிப்படுகின்றது. உமையின் தர்சனம்.

4 - வது அத்தியாயம்.

1. பிரத்தியக்ஷப் பிரபஞ்சத்தை அதிகரிமத்த கேவல ஞான பூமிகையை உமா என்பதால் அறியத்தக்கது. இந்த கேவல ஞானத்தால்தான் பிரம்மம் அறியத்தக்கது.

2-3. இந்திரன் முதலான தேவதைகளின் மாஹாத்மிய விசேஷம்.

4-5. பிரம்மவிஷயமாய் அதிதேவத அத்தியாத்ம திருஷ்டாந்தங்கள். பிரம்மத்தின் சாமீப்பியத்தை மனதினால் அடையலாமேதவிர இந்திரியங்களால் அடையமுடியாது.

6. ஆத்மாவை அறிந்தவன் எல்லாராலும் பூஜிக்கத்தக்கவன்.

7-8. குருவானவர் தான் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லியாய்விட்டது என்று சொல்லி, இந்த வித்தைக்குச் சாதனமானவைகளைச் சொல்லுகிறார்.

9. பல கருதி.

விசிஷ்டாத்வைதம்.

இந்த உபநிஷத்திற்கு ஸ்ரீ ரெங்கராமாநுஜாசாரியார் அவர்கள் பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த உபநிஷத்தில் பிரம்ம ஸ்வரூபம் கேள்வி மறுமொழி ரூபமாய் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. அசே

தனமான மனது முதலியவை யாரால் ஏவப்பட்டு தங்கள் தங்கள் காரியங்களைச் செய்கின்றன என்பது கேள்வி. எதினால் இவைகள் ஏவப்பட்டு, எதை இவைகள் அறியவில்லையோ அதுவே பிரம்மம். இது அறியப்பட்டவைகளைவிடவும் அறியப் படாதவைகளைவிடவும் வேறு. ஜனங்கள் உபாசிக்கும் தேவதைகள் பிரம்மமன்று. இந்த பிரம்மம் பூராவாக அறியப்படமாட்டாது. பரமாத்ம ஞானத் தால்தான் மோக்ஷம் சித்திக்கும். இந்த ஜன்மத்திலேயே இது சம்பாதிக்கத்தக்கது, இது நிரதிசய சக்தியுடையது என்பதைக் காட்டும் பொருட்டு ஒருகதை சொல்லப்படுகிறது. இக்கதையில் பார்வதி இந்திரனுக்கு பிரமோபதேசம் செய்கிறாள். இந்த பிரம் மத்தை தீர்க்ககாலம் தியானிக்க முடியாது. வேதங்கள் பிரம்ம வி த்தை உண்டாவதற்குக் காரணங்கள். தபஸ்முதலியவைகள் ஒருவ னுடைய ஞானத்தைத் திடப்படுத்துகின்றன. இவைகளை அறிந்த வன் வைகுண்டலோகத்தை அடைகிறான்.

(ஈருக்கமான விஷயங்கள் 'அத்வைதத்திற்போலவே யிருப்ப தால் மறுபடியும் எழுதப்படவில்லை.)

துவைதம்.

ஈசாவாஸ்யத்துக்குப்போல கேஜேபநிஷத்திற்கும் பாஷ்யம், டிகை, கண்டார்த்தம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆந்திரத்தீர்த்தாசாரியார் பாஷ்யம் செய்திருக்கிறார்கள். ஜய தீர்த்தருடைய சிஷ்யராகிய வி யாச தீர்த்தர் ஷே பாஷ்யத்திற்கு ஒரு ஈருக்கமான டிகை செய்திருக் கிறார். வேதவியாசதீர்த்தருடைய சிஷ்யரான வேதேசபிக்ஷு என்ப வர் டிகை செய்திருக்கிறார். இராகவேந்திர சுவாமிகள் கண்டார்த்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இவர்களால் சொல்லப்பட்ட விஷயங்க ளெல் லாம் இந்த மொழிபெயர்ப்பில் கோர்வையாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டிகாகாரரும் கண்டார்த்தக்காரரும் வெவ்வேறு அர்த் தங்களைக் கொடுக்கும்போது, பேதார்த்தங்கள் காட்டப்பட்டிருக் கின்றன. தூதனமாய் மத்வ விஷயங்களைப் பார்க்கிறவர்களுக்கு இந்தக் கோர்வை வெகு உபயோகமுள்ளதாக இருப்பது மன்றியில் டிகை முதலியவைகளை தனித்தனியே படித்தவர்களுக்குக்கூட உ பயோகமா யிருக்கலாம்.

இந்த உபநிஷத்து சிவனுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் நடந்த சம்பா ஷ்டை ரூபமாயிருக்கின்றது. சகல இந்திரியங்களையும் நியமனம் செய்கிறவன் யார் என்று சிவன் கேட்க, பரமாத்மா என்று பிரம்மா உத்தரஞ்சொல்லுகிறார். இந்தபரமாத்மா ஸ்வதந்திரன்; ஶ்ரீரஸ்ய ஶ்ரீந்

ஸுராத்ருவ்யு ஸுராத்ருஃ என்பதினால் சகலத்தையும் நியமனம் செய்கிறவன்; यदिदमुपासते யதிதீஹ்வாவஸ்தெ என்பதினால் ஜீவனுக்குச் சமீபத்தி லிருக்கிறவன்; येन प्राणः प्रणियते யெநப்ராணஃ ப்ராணீயதெ என்பதினால் சகலத்தையும் நியமனம் செய்கிறபிராணனை நியமனம் செய்கிறவன்; अन्यदेवतद्विदितात् கூறுஷெவத அவிதாசு என்பதினால் உபமானமற்றவன்; येन वा गम्यदितं யெநவாமஹ்யூஹிதம் முதலிய வசனங்களால் சர்வஞ்ஞன்; சகலத்திற்கும் நியாமராக இருப்பதால் சர்வசக்திமான்; न प्राणति நப்ராணதி என்பதினால் ஸ்வதந்திரன், ஆகையால் சர்வ தோஷமற்றவன்; अविदितात् அவிதாசுஸ்யி என்பதினால் சர்வோத்தமன்; यस्यामतं யஸ்யூஹிதம் என்பதினால் பூர்ணமாய் அறியப்படாதவன்; नशृणोति ஸ்ரூணோதி என்பதினால் இங்கிரியங்களுக்கு அகோசரன்; यत्वाचानम्युदितं யதா வாநஹ்யூஹிதீதீ என்பதால் சர்வ வேதங்களாலும் பூர்ணமாய் வர்ணிக்கப் படாதவன்.

பிரம்மம் இப்படிப்பட்ட மாஹாத்மியத்தோடு கூடியிருப்பதால் அதை பூர்ணமாய் ஒருவனும் அறியமாட்டான். ஆகையால் அவரவர்களுடைய யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் பிரம்ம ஞானத்தை சம்பாதித்து இஷ்டசித்தியை அடையவேண்டியது. இந்த பிராமணமுதலிய சரீரத்திலேயே இது சம்பாதிக்கத் தக்கது. இந்த விஷயம் முதலிரண்டு அத்தியாயங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது.

முன்னாவது அத்தியாயத்தில், இந்த பிரம்மத்தின் பூர்ணஞான முண்டாகாதென்னும் விஷயத்தில் ஒரு கதை சொல்லப்படுகின்றது. பிரம்மம் யக்ஷரூபத்தைத் தரித்த சமயத்தில் இந்திரன், அக்கினி, வாயு, இவர்கள் அதை அறியமுடியாமல் (4 - வது அத்தியாயம்) பார்வதியின் உபதேசத்தால் இந்திரன் முதலிலும், இந்திரனிடமிருந்து மற்றவர்களும் பிரம்மத்தைத் தெரிந்துகொண்டார்கள்.

இந்தப்பிரம்மஞான முண்டாவதற்கு வேதங்களும், வேதாங்கங்களும், மீமாம்சையும் காரணம். இந்த ஞானம் ஸ்திரமாய் நிலைநிற்கும் பொருட்டு தபஸ் முதலியவைகள் காரணங்கள். இந்த உபநிஷத்தை அறிகிறவன் சகல பாபங்களு மற்றவனாய் சச்சிதாநந்த ரூபபிரம்மத்தை அடைகின்றான்.

ஈசாவாஸ்யத்தின் 15-வது பக்கத்தில் ஷட்விதவிங்கங்களின் விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விடத்தில் அவைகளைக் காட்டிய வசனங்கள்மட்டும் எழுதப்படும்.

1. **श्रोत्रस्य श्रोत्रं श्रोत्रात्प्रवृत्त्युद्ग्राह्यम्** (காதுக்குக்காது) என்னும் I - 2 வது மந்திரத்தில் உபக்கிரமலிங்கமும், **प्रतिबोधविदितं प्रतीत्येवायमिदं** (ஒவ்வொரு விர்த்தி ஞானவபாசகன் என்னும் II - 4 வது வாக்கியத்தினால் உபசம்ஹார லிங்கமும் விளங்குகின்றன.

2. **तदेवमसात्वं विद्धे** தடேவஸஸஹஸ்யாவ்விதி (அதையே பிரம்மம் என்று நீ அறி) முதலிய I-4-8 மந்திரங்களால் அப்பியாச விந் கம் காணப்படுகின்றது.

3. **नतत्रचक्षुर्गच्छति** நதத்ருவக்ஷுர்-ம-புஜ்ஜதி (பிரம்மத்தினிடத்
தில் கண்போகிறதில்லை) முதலிய 1 - 3 வாக்கியத்தால் உபநிஷத்
துக்களுக்கு வேறான பிரமாணங்களுக்கு விஷயமல்ல என்கிற அபூ
ர்வதா விங்கம் காணப்படுகின்றது.

4. **भूतेषु भूतेषुविचित्र्यधीराः** ஊ-ஓதெஷ-ஊ-ஓதெஷ- விவிக்ரு
யீராஓ (சகல பூதங்களிலும் பிரம்மம் இருக்கிறதாக அறிந்து)
प्रेयाम्नाल्लोकादमृताभवन्ति பெயு-தூலூர் ஹோகாஹீ-தா ஹவந்தி
(இந்த தேகத்தை விட்டபிறகு அமிருதர்களாகிறார்கள்) என்கிற II-
5-வது வாக்கியம் பல சிங்கத்தை விளக்கிவைக்கிறது.

5. **ब्रह्महृदेवम्योविनिग्ये** ஸ்ரஹ்ஹ டெவெஷ்யோவிஜிஷ்யே (பிரம்
மம் தேவதைகளின்பொருட்டு ஜயத்தை அடைந்தது) என்கிற III-
1 வது வாக்கியத்தில் அர்த்தவாத விங்கம் காணப்படுகின்றது.

6. யஸ்யாமத் தஸ்யமத் யஸ்யாபீதம் தஸ்யாபீதம் (எவனுக்கு அறி யப்படாததாக இல்லையோ அவனுக்கு அறியப்பட்டதாக இருக் கிறது) என்கிற II-3வது வாக்கியத்தால் தர்க்கயுக்தியாகிய உபபத்தி ஸிங்கம் விளங்குகின்றது.

இந்த விங்கங்களால் கேரோபநிஷத்தின் தாற்பரியம் அத்
வைதபரமாக நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

உபநிஷதார்த்த தீபிகை.

கேன உபநிஷத்து

சாந்தி மந்திரம்.

ओं सहनाववतु सहनौभुनक्तु सहवीर्यं करवावहे ।

तेजस्वि नावधीतमस्तु माविद्विषावहे ॥

ओं शान्तिः । शान्तिः । शान्तिः ॥

ஒஃ ஸஹநா வவதௌ ஸஹநௌஸக்தௌ ஸஹவீர்யம் கரவாவஹே ।
வடுஹே ।

தெஜஸ்விநாவயீதமஸ்தௌ மாவிதிஷாவடுஹே ॥

ஒஃ ஸாந்திஃ ஸாந்திஃ ஸாந்திஃ

(ब्रह्म षष्ठ्यु, = பிரம்மம்)

नौसह नैलसह, = (குரு, நான், ஆக) இருவரையும் சேர்த்து

अवतु अवतु, = இரகூலிக்கட்டும்

नौसह नैलसह, = எங்களிருவரையும் சேர்த்து

भुनक्तु भुनक्तु, = பாலனம் செய்யபட்டும்

(आवां) सह आवानसह, = நாம் இருவரும்

वीर्यं वीर्यं, = வித்தியாநிமித்தமான சாமர்த்தியத்தை

करवावहे करवावहो, = உபயோகம் செய்யவேண்டும்

नौअधीतं नैलअधीतं, = நாம் அத்தியனம் செய்த கிரந்தமெ

லாம்

तेजस्वि तेजஸ்वि, = அர்த்தத்தை பிரகாசம் செய்கிறதாக

अस्तु अवतु, = இருக்கட்டும்

(आवां) आवान, = நாம்

मा विद्विषावहे माविद्विषावहो, = பரஸ்பரம்துவேஷம் கொள்ளவேண்டாம்.

ओंशान्तिः ३ ஒஃ ஸாந்திஃ 3-சாந்தி இருக்கட்டும் (3 தடவை). இந்த சாந்தியின் அர்த்தம் வித்தியாநணிய சுவாமிகளின் பாஷ்யத்தை அனுசரித்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது:—குருவானவர் கிருதார்த்தராயிருப்பதால் அவர் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளும் படியானதாக ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் சிஷ்யன் இந்த மந்திரத்தால் தனக்கும் குருவுக்கும் கலியாணம் (கேதம்) ஆகவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறான்.

सहनावतुसहनीमुनक्तु = ஸஹநாவவதௌ-ஸஹநௌ-தஹநுருவின் அனுக்கிரஹத்தின் பேரில் எந்தப்பிரம்மம் எங்குத் தெரியப்போகிறதோ, அந்தப் பிரம்மம் எங்களிருவனாயும் இரக்ஷிதமும், பாலனம் செய்யட்டும். இரக்ஷித்தல், பாலனம்செய்தல் இவ்விரண்டு பதங்களும் ஒரே அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுவதானாலும், இரண்டு வெவ்வேறு காலங்களில் இரக்ஷித்தலை ஒரேகாலத்தில் பிரார்த்திப்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன. எப்படியெனில்:- (1) குருவானவர் ஆலசிய மன்றியில் உபதேசிக்கவேண்டும். அப்படி உபதேசித்த அர்த்தத்தை நான் செவ்வையாக சந்தேகமன்றியில் கிரகிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக உபதேசகாலத்தில் பிரம்மம் எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்டும். இது முகஸ்வாக்கியத்தின் அர்த்தம் (2) உபதேசித்த அர்த்தத்தை நான் கிரஹித்ததினால் என்னுடைய அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியாகவேண்டும். என்னுடைய அஞ்ஞான நிவிர்த்தியைப் பார்த்து குருவுக்குச் சந்தோஷம் உண்டாகவேண்டும். இவ்விதமாக உபதேசத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் பிரம்மம் எங்களைப் பாலனம் செய்யட்டும். இது இரண்டாவது வாக்கியத்தின் அர்த்தம் सहवीर्य करवावहे - ஸஹவீர்ய-கரவாவஹெ நாமிருவரும் எங்களுடைய சாமர்த்தியத்தை வித்தைவிஷயத்தில் உபயோகம் செய்யவேண்டும். அதற்கு உபாயம் எப்படியெனில்

तेजस्वि...अस्तु - தெஜஸ்வி...அஸ்து நாம் அத்தியயனம் செய்த கிரந்தங்களெல்லாம் அவைகளின் அர்த்தத்தைப் பிரகாசம் செய்வதாய் இருக்கட்டும்.

मा ...ॐ... நாம் ஒருவரை ஒருவர் துவேஷிக்கக்கூடாது. அதாவது குருவானவர் செவ்வையாய் சொல்லிக்கொடுக்கவில்லை என்று சிஷ்யன் குருவைத் துவேஷித்தல், சிஷ்யன் செவ்வையாய் சேவிக்கவில்லை அல்லது சேட்கவில்லை என்று குருவானவர் சந்தோஷமடையாமலிருத்தல், இவ்விரண்டும் சம்பவிக்கக்கூடாது.

ओंशान्तिः ॐ शान्तिः (3 தடவை) ஆத்தியாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் ஆகிய மூன்றுவித தாபங்களும் சாந்தியடையட்டும்.

ओं आप्यायन्तुममाङ्गानि वाक्प्राणश्चक्षुः ।
श्रोत्रमथोबलमिन्द्रियाणिच सर्वाणिसर्व ।
ब्रह्मोपनिषदंसाहब्रह्मनिराकुर्या मामा ।
ब्रह्म निराकरोदीनराकरणमस्त्व निराकरणं ।
मेऽस्तुतदात्मानि निरते य उपनिषत्सु ।

धर्मास्तेमयिसन्तुते मयिसन्तु ॥

ओंशान्तिः । शान्तिः । शान्तिः ॥

ஒஹ் சூவ்யாயனூபிபோம்மாநிவாஸ்ப்ராணஸூக்ஷம்
 ஸ்ரோத்ருபிபொவததிஹ்யாணி உ ஸவ்-பாணி ஸவ-பு
 ஸ்ரஹ்வவநிஷஹ்ரோஹம் ஸ்ரஹ் நிராக்ஷ்யாம் ரோரோ
 ஸ்ரஹ்நிராக்ஷ்யாநிராக்ஷ்யாநிஸநிராக்ஷ்யாநம்
 மெஹ்-ததாதுநி நிரதெய உபநிஷதூ
 யபிபாஸ்யே யிஸனூ தெ யி ஸனூ

ஒஹ் ஸாணிஃ । ஸாணிஃ । ஸாணிஃ ।

मम धी = என்னுடைய

अंगानि சுமாத்ரி = அங்கங்கள்

वाक् வாஸு = வாக்கு

प्राणः ப்ராணஃ = பிராணன்

चक्षुः சக்ஷுஃ = நேத்திரம்

श्रोत्रं ஸ்ரோத்ரும் = சுரோத்திரம்

अथो சுயோ = அப்படியே

बलं வலம் = பலம்

सर्वाणि च ஸவ்-பாணிசு = சமஸ்தமான

इन्द्रियाणि ஹ்-ஹ்யாணி = இந்திரியங்கள்

आप्यायन्तु சூவ்யாயனூ = தங்கள் தங்கள் காரியங்களைச் செய்
 ய சமர்த்தங்களா யிருக்கட்டும்.

सर्वे ஸவ-பு = சமஸ்தமும்

औपनिषदं ஒளவநிஷஹ் = உபநிஷத்தரல் பிரதிபாதிக்கப்
 பட்ட

ब्रह्म ஸ்ரஹ் = பிரம்மமே

अहं சுஹம் = நான்

ब्रह्म ஸ்ரஹ் = பிரம்மத்தை

मानिराकुर्या ரோநிராக்ஷ்யாம் = தியாகம் செய்யக்கூடாது.

ब्रह्म ஸ்ரஹ் = பிரம்மமும்

मा ரோ = என்னை

मानिराकरात् ரோநிராக்ஷ்யாம் = தியாகம் செய்யக்கூடாது

अनिराकरणं சுநிராக்ஷ்யாம் = பிரம்மத்தை விடாமல் சித்தித்

தல்

अस्तु சுஸூ = இருக்கட்டும்

मेहे = எனக்கு

அநிராகரண சுநிராகரணம் = தியாகம் செய்யாமலிருத்தல்
அநாவது பிரம்மம் எனக்கு சாக்ஷாத்கார மாகுதல்

அஸ்து சுஷ்ணு = இருக்கட்டும்

தத் தக் = அந்த

அத்மானி சூதநீ = ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில்

நிரதே நிரதே = இரமிக்கிற புருஷர்களுடைய

யே யே = எந்த

தமர்: யஜ்ஞா = தர்மங்கள்

உபநிஷது உபநிஷது = உபநிஷத்துக்களில்

புத்திபாதிதா: (புத்திபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
வோ)

தே தே = அவைகள்

மயி யே = என்னிடத்தில்

சந்து ஸந்தா = இருக்கட்டும்

தே தே = அவைகள்

மயி யே = என்னிடத்தில்

சந்து ஸந்தா = இருக்கட்டும்

அஸாந்தி: 3 ஷ்லோகா: = ஆத்தியாத்மிகம் முதலிய மூன்று
வித தாபங்கள் சாந்தியடையட்டும்.

(1) அங்காநி = 'சுமாத்' இவ்விடத்தில் "அங்கம்" என்பத
ற்கு இந்திரியங்களின் அதிஷ்டானம் அநாவது இருப்பிடம் என்று
அர்த்தம். இந்திரியங்களும் அவைகளின் இருப்பிடங்களாகியகோள
கங்களும் வெவ்வேறு. உதாஹரணம்:—நேத்திரேந்திரியமும் அதின்
கோளமாகிய கண்ணும் வெவ்வேறு. இவ்விரண்டும் ஒன்றினால்
கண்ணுதிற கோளகமிருக்குமிடத்தில் எல்லாம் பரர்க்கும் சக்தி
இருக்கவேண்டும். சிலருக்குக் கண்பார்வைக்கு சுத்தமாகக் காணப்
பட்டும் கண்பார்க்கிறதில்லை. இதனால் இரண்டும் ஒன்றல்ல வென்
பது நிச்சயப்படுகிறது. இப்படியே ஒவ்வொரு இந்திரியமும் அதி
னதின் ஸ்தானமும் வெவ்வேறு. ஆகையால் "அங்கம்" என்னும்
பதத்தாலும் "இந்திரியம்" என்னும் பதத்தாலும் ஒரே அர்த்த
மல்ல என்பது தெளிவாகிறது.

(2) வாசுஷ்ணோத்ர இந்நியாநி - வாசுஷ்ணு ஸ்ரோத்ரம் ஹ்ரி
யாணி இந்திரிய சப்தத்தாலேயே வாக்கு, கண், சுரோத்திரம்
இவைகள் கிரகிக்கப்படுவதால் இவைகளை வெவ்வேறுகச் சொன்
னது இரண்டு காரணத்தால் என்று அறியவேண்டியது. (1) ਗੋਬਲੀਵத்

மொவ்வீவடி- நியாயத்தால் 1 அதாவது ஸோ மொ என்றாலேயே பகமாடு என்றும் காளைமாடு என்றும் அர்த்தம்.

வலிவ் வலீவடி- என்றால் காளைமாடு என்று அர்த்தம். ஆயினும் இரண்டு பதங்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படிப்போல இவ்விடத்திலும் வாக்கு முதலிய பதங்களையும் இந்திரயபதத்தையும் அறியவேண்டியது. (2) அத்தியயனம், ஞானம் சம்பாதித்தல், இவ்விஷயத்தில் வாக்கு, நேத்திரம், சுரோத்திரியம் இம்மூன்று இந்திரியங்கள் தான் உபயோகப் படுவதால், இவ்விடத்தில் அவைகளின் விசேஷத்தைக் காட்டும் பொருட்டும் அவைகள் வெவ்வேறாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன வென்றுநினைக்கவேண்டும்.

மா...நிராகரோத் தோ...நிராகரோக பிஹதாரணியக உபநிஷத்து 2—4—6 ல் சொல்லியபடி எவன் சகலத்தையும் ஆத்மஸ்வரூபத்திற்கு வேறாய்ப் பார்க்கிறானோ, அதாவது ஆத்மஸ்வரூபமாய்ப் பார்க்கவில்லையோ, அவன் எல்லாருக்கும் அபராதிபாதிபடியால் அவனை எல்லாரும் விட்டுவிடுகிறார்கள். பிராமணன், கூத்திரியன், இந்தப் பிரபஞ்சம் சகல பூதங்கள், எல்லாம் ஆத்மாவே. இந்தச்சுருதி வசனப்படி நான் சர்வ்ரஹோபநிஷத் ஸ்வ-ரூபஹ்வோபநிஷதம் அதாவது எல்லாம் உபநிஷத்தில் பிரதிபாதிக்கப் பட்டிருக்கிற பிரம்மமே என்று பார்ப்பதால் நான் ஒருவனுக்கும் அபராதம் செய்தவனாக ஆகிறதில்லை. ஆகையால் என்னை ஒருவரும் தியாகம் செய்யக்கூடாது.

(3) अनिराकरणस्तु சுநிராகரணஸ்து- (இரண்தேடவை) பிரம்ம சிந்தனையில் நான் எப்போதும் தத்பரனாயிருக்கவேண்டும். பிரம்மம் எனக்கு சாக்ஷாத்காரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். பகவத்கீதை 6 - 30 ல் சொல்லியிருக்கிறதாவது எவன் என்னை எங்கும் பார்க்கிறானோ, எல்லாவற்றையும் என்னிடத்தில் பார்க்கிறானோ, அவனுக்கு நான் காணப்படாமல் போகிறதில்லை, அவனும் என்கண்ணைவிட்டு மறைகிறதில்லை. இப்படிப்பட்ட ஸ்திதி இருக்கவேண்டியது.

1. गोवलीवर्द மொவ்வீவடி- நியாயத்தில் ஸோ மொ என்பதில் வலிவ் வலீவடி- சேர்ந்திருந்தாலும் வலிவ் வலீவடி- னத்தின்விசேஷ உபயோகத்தைக் காட்டும்பொருட்டு அதைபிரித்து வேறாகச் சொல்லுவது போல் இவ்விடத்திலும் இந்திரியாணி என்பதில் வாக்கு, கண், காது சேர்ந்திருந்தாலும் இவைகளின் விசேஷ பிரயோஜனத்தைக் காட்டும்பொருட்டு இவைகளை பிரித்து வேறாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(4) आत्मनिरमते... சூதுநிரமதே ஆத்மாவினிடத்தில் இர மிக்கிற புருஷனுக்கு உபநிஷத்தில் எந்த தர்மம் சொல்லப்பட்டி ருக்கிறதோ அந்த தர்மம் என்னிடம் இருக்கவேண்டும். அந்ததர் மம் யாதேனில் :—பிரஹ 4 - 4 - 23 :—அவனுக்கு தர்மாதர்மரூப பாபம் சம்பவிக்கிறதில்லை. இப்படி ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிற புருஷன் சமம், தமம், உபரதி, திதிகை, சமாதானம் முதலியவை களுடன் கூடினவனாய் சரீரத்தில் ஆத்மாவையும் சகல ஜாதத்தை ஆத்மரூபமாயும் பார்க்கிறான். அவனுக்கு பாபம் (புண்ணியமும் மோகூத்திற்கு பிரதிபந்தகமா யிருப்பதால் பாபரூபமா யிருக்கி றது) ஒட்டுகிறதில்லை. அவன் சகலபாபங்களையும் ஞானமாகிற அக்கினியால் கொளுத்திவிடுகிறான். பாபம் அவனுக்கு தாபத் தைக்கொடுக்கிறதில்லை. அவன் தர்மா தர்மமற்றவனாயும், இச்சைய ற்றவனாயும், சம்சயமற்றவனாயும், அதாவது, நான்தான் சகலத்துக் கும் ஆத்மாவான பிரம்ம என்கிற நிச்சயமுள்ளவனாயும் ஆகிறான். இந்தஸ்திதி உண்டாகும்போதுதான், பிராமணன், அதாவது பிர மத்தை அறிகிறவன், என்கிறபதம் அவன் விஷயத்தில் அர்த்த முள்ளதாக ஆகிறது. (அதற்குமுன் இந்தபதம் கௌணம்தான்.)

तेमयिसन्तु தெமயிஸஸு என்று இரண்டுதடவை சொன்னது ஆதரத்தைக் காட்டும் பொருட்டாம்.

ஓம் - ஆத்தியாத்மிகம் முதலிய தாபத்திரயங்கள் சாந்தி யடையட்டும்.

ओंतःसत्.

केनोपनिषत्.

1. ओं केनोपितं पताति प्रेषितं मनः ।

केन प्राणः प्रथमः प्रैतियुक्तः ।

केनेषितां वाचाभिमां वदन्ति ।

चक्षुः श्रोत्रं कउदेवो युनाक्ति ॥ 1 ॥

ஒந்தகஸக.

கெனோபநிஷக.

ஒ கெனெஷிதம் பததி ப்ரெஷிதம்நஃ ।

கெநப்ராணாஃ ப்ரயஃஃ லெபுதி யுக்தஃ ।

கெனெஷிதாம் வாஅமிமாம் வதந்தி ।

அக்ஷுஃ ஸ்ரோத்ரம் கஉதெவோ யுநாக்தி ॥

கென கெந = எவனால்

இஷிதம் = இச்சிக்கப்பட்டு

ப்ரெஷிதம் = பிரேரணை செய்யப்பட்டதாய்

மன: நஃ = மனது

பததி வததி = தன் விஷயத்தைக் குறித்துப்போகிறது.

கென கெந = எவனால்

யுக: யுக்தஃ = ஏவப்பட்டதாய்

ப்ரயம: ப்ரயஃஃ = சகல இந்திரியங்களிலும் முக்கியமான

ப்ராண: ப்ராணஃ - பிராணன்

ப்ரீதி லெபுதி = பிரவிர்த்திக்கிறான்

கென கெந = எவனால்

இஷிதாம் = இச்சிக்கப்பட்டதாய்

இமாம் மிமா = இந்த

வாஅ வாஅம் = வசனங்களை

(लौकिका: லௌகிகாஃ = ஜனங்கள்)

வதந்தி வதந்தி = சொல்லுகிறார்கள்

க: உ கஃஉ = எந்த

தெவ: தெவஃ = தேவதை, பிரகாசமுள்ள எவன்

அக்ஷு: அக்ஷுஃ = நேத்திரேந்திரியத்தையும்

ஸ்ரோத்ரம் = ஈரோத்திரேந்திரியத்தையும்

(स्वेष्टेविषये ஸ்வேஸ்டேவிஷயே = அதனதன் விஷயத்தில்)

யுநாக்தி யுநாக்தி = சேர்த்துவைக்கிறான் அதாவது ஏவுகிறான்.

சங்கரபாஷ்யம்.

கனோஷித் கெடுதலிதம்² என்பது எந்த உபநிஷத்துக்கு முதலாவது பத்மாயிருக்கிறதோ அந்த உபநிஷத்து பரப்பிரம்மத்தை விஷயமாக உடைத்தா யிருக்கிறது. அந்த உபநிஷத்தை விபாக் கியானம் செய்வதற்காக ஒன்பதாவது அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்

விசிஷ்டாத் துவைதபாஷ்யம்.

अतसंगुच्छसङ्छाय मञ्चितोरस्थलंश्रिया ।

अञ्जनाचलशङ्खारमञ्जलिर्ममगाहताम् ॥

சுதவீ மூலம் ஸலாபமேவீதாஸம்ஸித்யா।

சுஜநாஹஸ்யம்மாநஜேரிசி-கிமாஹதாடி ||

அர்த்தம்:—காசாம்பூ கொத்துபோல் கருப்பாயும் இலக்சுமியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மார்பு உடையவராயும் மைமலைக்குச் சமானமாயு மிருக்கிற பகவானே என்னுற் செய்யப்படும் அஞ்சலி பந்தம் அடையட்டும்.

அவதாரிகை:—பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை கேள்வி மறு
மொழி ரூபமாய் நிரூபிக்கும் பொருட்டு உபநிஷத்தை ஆரம்பித்
கிறார்.

துவைதபா ஷ்யம்.

கேளேப நிஷத் து.

பலவித சமசார துக்கத்தைப் பார்ப்பதினால் விரக்தனாயும், சமதமாதிசுருடன் கூடினவனுய் மிருக்கிற அதிகாரியின் மோகஷத் திற்காக பகவத் ஸ்வரூபத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் தலவகாரோப நிஷத்து (இதரர்களால்) சரியாக வியாக்கியானம் செய்யப்படாததி னால் பிரவிர்த்திக்கவில்லை என்று நினைக்கும் பகவான் ஆநந்ததீர்த்த முனிவர் அவ்வுபநிஷத்தைச் சரியாய் வியாக்கியானம் செய்ய இச்

2. அசம்சாரியான பிரம்மம் உபநிஷத்தால் பிரதிபாத்தியமா யிருக்கிறது. ஆகையால் அது உபநிஷத்திற்கு விஷயமாகிறது. இந்த பிரம்மம் அநாவது ஆத்மா நான் என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாவதால் சம்சாரியாகிறது. ஆனதால் அது உபநிஷத்துக்கு விஷயமன்று. ஆகவே உபநிஷத்தும் வியாக்கியானம் செய்யத்தக்கதன்று. இந்த சங்கைக்குச் சமாதானமென்ன வெனில் அஹங்காரசாக்ஷியான பிரம்மம் சம்சாரி என்றும் ஞானத்தை உண்டிபண்ணும் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாதபடியால் பிரம்மம் அசம்சாரி ஆகவே பிரம்மம் உபநிஷத்திற்கு விஷயமாவதால் உபநிஷத்தை வியாக்கியானம் செய்யலாம்.

சு:—படுகிறது. இதற்குமுன் 3 சகல கர்மங்கள் 4, அவைகளுக்கு ஆசிரியமான பிராணனுடைய உபாசனை, கர்மங்களுக்கு அங்கமான (சாதனமான) சாமங்களின் 5 உபாசனைகள், காயத்திரசாமத்தின் 6 பிரணவரூப உபாசனை, சிஷ்யாசார்யர்களின் வம்சபரம்பரை 7,

து:—சிக்கிரவராய், இச்சித்த விஷயம் நிர்விக்கிமாய முடியும் பொருட்டு, உபநிஷத்தால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நாராயணனுடைய ஸ்துதியை சிஷ்யர்களுடைய சினைகூடியன் பொருட்டு

अनन्तगुणपूर्णादगम्याय सुरैरपि ।

सर्वेष्टदात्रे देवानां नमो नारायणायते ॥

சுநந்தமண்ணவகுணகூடாடிமய்யாயவம்ஸரோவி ।

ஸவெஷ்டதாந்ரெவாநாம் நமோநாராயணாயதே ॥

என்னும் சுலோகத்தால் செய்கிறார்.

नतत्रचक्षुर्गच्छति(கே3) நதத்ருக்ஷம்-ஆக்சி(கே3) முதலிய மந்திரங்களிற் சொல்லியபடி அநந்த குணங்களோடு கூடியிருப்பதால் தேவதைகளாலுங்கூட அறியப்படாதவராயும், ब्रह्महृदेव्यो विजिग्य (கே 14) ब्रह्महृदெவெவ்யோ விஜிமெ (கே 14) என்று சொல்லியபடி தேவதைகளுக்கு சகல இஷ்டத்தையும் கொடுக்கிறவராயும், எப்போதும் அபரோகூமாயிருந்தாலும் இந்த கிரந்தம் செய்யும் சமயத்தில் விசேஷமாய் அபரோகூராய் மிருக்கிற நாராயணருக்கு நமஸ்காரம். இந்த உபநிஷத்துக்கு நாராயணன் விஷயம். சர்வ இஷ்டம் பிரயோசனம். அதற்காக அவரை அறிய இச்சிக்கிறவன் அதிகாரி. ஆகையால் உபநிஷத்தை வியாக்கியானம் செய்வது யுக்தமே.

3. 8-அத்தியாயங்களுக்குப்பின் இந்த அத்தியாயத்தைச் சொல்லுவானேனெனின், முந்தின 8 - அத்தியாயங்களிற் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களும் உபாசனைகளும் சாதனங்களாயும் கேனோப நிஷத்து என்னும் அத்தியாயம் சாத்தியமாய் மிருப்பதால் அவைகளுக்குப் பிந்தியே இந்த அத்தியாய மிருக்கவேண்டும்.

4. இதற்கு முன் கர்மகாண்டம் நிறுபிக்கப்பட்டது.

5. கர்மத்துக்குச் சாதகமாயும் காயனஞ்செய்ய யோக்கியமாய் மிருக்கிற சாமவேத மந்திரத்துக்கு சாமமென்றுபெயர். இந்த சாமத்தில் 5-பேதங்களும் 7-பேதங்களு மிருக்கின்றன. பூமி முதலிய ரூபங்களாக இதை உபாசிக்குப்படி சொல்லி யிருக்கிறது.

6. இந்த உபாசனை சாந்தோக்கிய 2-12-1-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

7. இந்த வம்சபரம்பரை சாந்தோக்கியம் 8-15-1-முதல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ச:—இவைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லாம் காரியரூபங்கள் தான்; அதாவது, நம்மால் அனுஷ்டிக்க யோக்கியமானவை. முன் சொல்லப்பட்ட கர்ம 8 உபாசனைகள் உத்தம பிரகாரமாய் அனுஷ்டிக்கப்பட்டால், ஒன்றிலும் ஆசையில்லாமல் மோகமும் வேண்டுமென்று இச்சிக்கும் புருஷனுடைய மனது சுத்தமாவதற்கு இவைகள் காரணமாகின்றன. அனுஷ்டிக்கிற புருஷன் ஆசையுள்ளவனாயும் ஞான 10 மன்றியிலுமிருந்தால் ஸ்ரேஸ்த ஸ்மார்த்த கர்மங்கள், தக்ஷிண மார்க்கத்தை 11 அவன் அடைவதற்கும் 12 மறுபடியும் திரும்பி ஐனிப்பதற்கும் காரணமாகின்றன. (கர்மமார்க்கம் உபாசனாமார்க்கம் இவைகளில்லாமல்) ஸ்வபாவமாய் ஏற்பட்டும் சாஸ்திரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்டு மிருக்கிற கர்மங்களைச் செய்கிறவர்கள் பசுமரம் முதலியவைகளாகப் பிறக்கிறதாகிய அதோகதியை அடைகிறார்கள். இதற்குச் சுருதிப் பிரமாணம் :—

து:—இந்த உபநிஷத்தில் “யாரால் பிரேரணை செய்யப்பட்டது” என்று முதல் மந்திரத்தில் கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. **श्रास्य श्रात्रं** **श्रौता** **श्रुत्य** **श्रौता** (காதுக்குக் காது) என்று இரண்டாவது மந்திரத்தில் உத்தரம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கேட்

8. முந்திய 8-அத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்ட பிராணன் முதலியவைகளின் உபாசனைகளுக்கும் கர்மங்களுக்கும் பலன் சம்சாரம். எக்காரணத்தால் கர்மம் பிரம்மஞானத்திற்கு உபயோகமன்றோ அக்காரணத்தால் முந்திய 8 அத்தியாயங்களுக்கும் கேட்பேப நிஷத்து என்னும் 9 - வது அத்தியாயத்திற்கும் சாதன சாத்தியரூப சம்பந்தம் பொருந்தவில்லை என்னும் சங்கையை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டு நித்தியகர்மம் ஞானத்தில் உபயோகப்படுகிறது என்பதை முதலில் காட்டுகிறார்.

9. காம்யிய கர்மத்தினுடையவும் நிஷேதிக்கப்பட்ட கர்மத்தினுடையவும் பலத்தை அவைகளில் வைராக்கியம் உண்டாவதற்காகச் சொல்லுகிறார்.

10. ஞானபதத்தால் தேவதாஞானம் அதாவது உபாஸனை என்று அறியத்தக்கது.

11. இது தூமமார்க்கம் என்றும் பிதர்யானம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பிரஹ்மாரணியகம் 2 - 16-ல் இது விவரிக்கப்படும்.

12. பலா பேகையுடன் செய்யும் கர்மத்தினுடையவும் நிஷித்த கர்மத்தினுடையவும் பலத்தைச் சொல்லுகிறார். இதன் உத்தேசம் யாதேனின் அவைகளில் தோஷ திருஷ்டியால் வைராக்கியம் உண்டாகவேண்டுமென்பதாம்.

ச:—अथैतयोः पथोर्नक्तरेण चनतानीमानि क्षुद्राण्यस कृदावतीनिभूतानिभवन्ति जायन्निश्वस्येत् तृतीयं स्थानं (छां 5-10-8)

கமெயெதயொஃ வயொநக்சுதரெண உநதாநீரோநி கூ-
பாணஸக்யாவதீ-நிலவதி | ஜாயஸு த்ரயஸுதெ-
சுதூசீயம் ஸாநம் (ஊம் 5-10-8)

(இதன் அர்த்தம்:—ஞான (உபாசனை) கர்ம மார்க்கங்களில் போகாதவர்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திலாவது, தாமமார்க்கத்திலாவது ஒன்றிலும் போகாமல் அடிக்கடி இறப்பதும் பிறப்பது மான கொசு, ஈ, புழு முதலான கூசுத்திரஜந்துக்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அடிக்கடி சாகிறதும் பிறப்பதும் மூன்றாவது மார்க்கம் என்பதாம்.) மேலும் प्रजातिस्तो अत्यायमीयुः ப்ராஜாஃ திஸ்யோசுத்யாயீய-
(ஜராயு என்கிற கர்ப பையிலிருந்து உண்டாகிறவர்கள், அண்டமென்கிற முட்டையிலிருந்து உண்டாகிற அண்ட ஜங்கள், பூமியைப் பிளந்துண்டாகும் மரம் முதலிய உத்பிஜங்கள், ஆக இந்த மூன்றுவித ஜந்துக்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையும் தாம மார்க்கத்தையும் விட்டு கஷ்டமான சகியை அடைகிறார்கள்.) என்கிற மந்திரமும் இப்படியே சொல்லுகிறது, எவனுடைய சித்தம் சுத்தமாயிருக்கிறதோ 13 அந்த நிஷ்காம (ஆசையற்ற) புருஷனுக்குத்

து:—டவன் யார் என்பதும் பதில் சொன்னவன் யாரென்பதும் தெரியவில்லை. இவர்களைக் குறிப்பிடும்பொருட்டு பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிறார்.

वैजयन्तेसमासीन मेकान्तेचतुराननम् ।

विष्णोर्विविदिषुस्तत् पर्यपृच्छसदाशिवः ॥

வெஜயந்தெஸமாஸீந மெகாந்தெவத-ராநநம் ।

விஷ்ணோர்விவிதிஷு-ஸுதா பர-புஷ்டஸஸாஸிவஃ ॥

அர்த்தம்:—தன்னுடைய அந்தரிக்ஷ ஸ்தானத்தில் உட்கார்ந்திருக்கிற சதுர்முக பிரம்மானை, விஷ்ணுவின் தத்துவத்தை அறிய இச்சித்த சதாசிவன் பிரச்னம் செய்கிறார். ஆகவே இந்த உபநிஷத்து சிவனுக்கும் பிரம்மாவுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை ரூபமாக நிரூபித்தால், இவ்விருவர்களும் இந்த உபநிஷத்திற்கு இரிஷிகளாக அறியத்தக்கவர்கள். இந்த உபநிஷத்தின் தேவதை பிரம்ம சப்

13. கர்மபலத்தில் விரக்தி அடைந்து சித்த சுத்தியுள்ள புருஷனுக்கு பிரம்மஞானத்தில் அதிகாரம் உண்டென்பதை காண்பிக்கிறவராய் முந்தின 8 - அத்தியாயங்களுக்கும் பிந்தி 9 - வது அத்தியாயத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்.

சு:—தான், இந்த ஜன்மத்தின் அல்லது முந்திய ஜன்மங்களின் புண்ணிய விசேஷத்தால் உண்டாகும் சாதனமான யஞ்ஞாதி கர்மங்களிலும், அவைகளால் சாத்தியமான ஸ்வர்க்காதி பலன்களிலும் வீரக்தி உண்டாகி பிரத்தியகாத்மாவை (ஜீவ ஸ்வரூபத்தை) அறியவேண்டுமென்கிற இச்சை உண்டாகிறது. இந்த பிரத்தியகாத்ம ஸ்வரூபத்தைக் கெடுஷதம் முதலான கேள்வி மறுமொழி ரூபமாயிருக்கிற சுருதி காண்பிவிக்கிறது. கடோபநிஷத்தில் 14 சொல்லியிருக்கிறதாவது:—

பராசிவ்லானிவ்யநுண ஸ்வயம்பூ
ஸ்தஸமாபராஹ்யாதி நான்தராஸ்தம் ।
காசிவ்லா: ப்ரயகாஸ்தானமேஷ
தாவூத்சுதரமதஸ்தாமேஷந் ॥ (கௌ 2-4-1)

பராஹ்மிவாநிவ்யநுணஸுஸ்யம்பூஹி:
தஸுதாஸ்தாஹ்யாதிநாநுதாஸ்தம் ।
காசிவ்லா: ப்ரயகாஸ்தானமேஷந்
தாவூத்சுதரமதஸ்தாமேஷந் ॥ (கௌ 2-4-1.)

(அர்த்தம்:—சகலவன் சண் முதலிய இந்திரியங்களை வெளியிலுள்ள பதார்த்தங்களைப் பார்க்கும் தன்மை யுள்ளவைகளாகவே செய்தார். ஆனதால் சாதாரணமாய் மனிதன் அனாத்மாவான பாஹ்ய விஷயங்களையே கவனிக்கிறானே தவிர பிரத்தியகாத்மாவைப் பார்க்கிறதில்லை. எனனாவது ஒருவன் தைரியமுள்ளவனாக இருந்தால், அவன் பாஹ்ய விஷயங்களைக் கவனிக்காமல் அவைகளில் வைராக்கியத்தை அடைந்து மோகஷத்தில் ஆசையால் பிரத்தியகாத்மாவைப் பார்க்கிறான்) மேலும் முண்டகோபநிஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறதாவது:—

(அர்த்தம்:—ஆத்மஞானி சோகத்தைத் தாண்டிவிடுகிறான்.)

து:—தத்தால் குறிப்பிடப்பட்ட விஷ்ணுவே. எழுத்துகளைக்கூட்டி திருஷ்டிப் முதலிய சந்தஸ்களை அறியவேண்டியது.

சிவன் சகலத்தையும் அறிந்திருந்தாலும், விசேஷ ஞானத்தின் பொருட்டு, அல்லது, அறிந்ததையே திடப்படுத்தும்பொருட்டு, அல்லது, லோகானுக் கிரகத்தின் பொருட்டு, சகல இந்திரியங்களையும் பிரேரணை செய்கிறவனைப்பற்றி பிரம்மாவை கேட்கிறார்.

14. கர்மபலத்தில் வீரக்தி அடைந்தவனுக்கு பிரம்ம ஞானத்தில் இச்சையுண்டாகிறது என்பதைச் சொல்லும் வேறு வசனத்தை நிரூபிக்கிறார்.

परीक्ष्यलोकान् कर्मचितान्ब्राह्मणो

निर्वेदमायान्नास्यकृतःकृतेन ।

तद्विज्ञानार्थसगुरुमेवाभिगच्छेत्

समित्पाणिः श्रोत्रियब्रह्मनिष्ठं (मु 1-2-12)

வாசீக்ஷுமொகாநு கஜீஹிதாநுஸூரஹ்நொ

நிவெஃகிபாயாநாஸ்ய க்ருதஃக்ருதெந

தவிஜ்ஞாநாஸ்ய-ஃ ஸம-ஈ-ஃ-ஃவொஹிமஜெஷ

ஸவித்யாணிஃஸூத்ரியம்ஸூத்ரிஷ்டம் (மீ- 1-2-12)

(அர்த்தம்:—நம்முடைய கர்மங்களாலுண்டான இந்த லோகத்திலுள்ள பதார்த்தங்களைப் பார்த்து, இப்படியே யஞ்ஞம் முதலிய கர்மங்களாலுண்டாகும் ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளும் நாசத்தை அடைந்துவிடும், நித்தியமாக இருக்கமாட்டா, இப்படி நிச்சயம் செய்து வைராக்கியத்தை அடைந்தவன், ஆதம் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்காக ஸமித்தைக் காணிக்கையாக எடுத்துக்கொண்டு பரம்பரையாக வேதம் தெரிந்தவனாயும் பிரம்மஞானமுள்ளவனுய் மிருக்கிற ஆசாரியனிடத்திற்குப் போகவேண்டியது.

மேற் சொல்லியபடி 15 வைராக்கியத்தை அடைந்தவனுக்குத் தான் பிரத்திய காத்மஞானமும், ஆத்மாவைப் பிரதிபாதனம் செய்யும் சாஸ்திரங்களைக் கேட்கவும், கேட்ட அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும், அதை யோசித்துப்பார்க்கவும், சாமர்த்தியம் ஜனிக்கும். அப்படியில்லாவிட்டால் அதிகார முண்டாகமாட்டாது. மேலும் இந்தப்பிரத்தியகாத்மாவே 16 பிரம்மம் என்கிற ஞானத்தால் சகல சம்சாரத்துக்கும் காரணமாயும் காமம் கர்மம் பிரவிர்த்தி இவைகளுக்குக் காரணமாய் மிருக்கிற அஞ்ஞானம் சம்பூரணமாய் நாசமாய்விடுகிறது. இதற்குச் சுருதிப்பிரமாணங்கள்:—

15. விரத்தனுக்கே பிரம்மத்தை அறியவேண்டு மென்கிற இச்சை உண்டாகிறது; அவிரத்தனுக்கு உண்டாகிறதில்லை என்று அன்வயவியதிரேகமாகச் சொல்லுகிறார்.

16. இதுவரையில் உபநிஷத்திற்கு கர்மகாண்டத்துட னிருக்கும் சம்பந்தம் சொல்லப்பட்டது. உபநிஷத்தால் யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை, ஆகையால் அதை வியாக்கியானம் செய்யவேண்டியது அனாவசியம் என்று சிலர் சங்கிக்கக்கூடும். அதை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டு உபநிஷத்தினின்றும் ஞானமாகிற பிரயோசன முண்டெனச் சொல்லுகிறார்.

ச:—(1) तत्रकोमोदः कः शोकः एकत्वमनुपश्यतः ॥ ईशा 7.

(1) தத்ர கொமோஹ: | கடுஸோக:வந கது:ந-வஸ்யு:த: ||
ஸரா 7

(ஆத்மா ஒன்று என்று பார்க்கிறவனுக்கு சோகமேதுமோஹமேது.)

(2) तरति शोकमात्मवित् ॥ छां 7-1-3.

(3) தரதி ஸோகஜாதூவித || உமா .

(3) भियतेहृदयप्रान्थि श्वियन्तेसर्वसंशयाः ।
क्षीयन्तेचास्यकर्माणि तस्मिन्दृष्टेपरावरे ॥

(3) ஹிஜதெஹு:உயமு: து ஹிஜதெ: வஸ-ஸம்ஸயா: |
க்ஷியதெ:நவாஸ்யுகஜாணி தஸ்மிண்ட்ரெஷ்டேபராவரெ ||

(அர்த்தம் :—பிரம்மாதிகளைவிட மேலான அந்த பரமாத்மாவின் ஞானம்வந்தால் சகல சந்தேகங்களும் சகல கர்மங்களும் நசித்துவிடும், காமரூப ஹிருதயமுடிச்சி பேதித்துவிடும்) முதலியவை. (இப்படி சொல்லியிருப்பதால் ஆத்ம ஞானத்தால்தான் மோகமும் கிடைக்கும் என்பது நிச்சயம்.)

ஆகேஷம் :—கர்மசகித 17 ஞானத்தினின்னுங்கட இந்த (சோகத்தைத் தாண்டதல், சம்சார நிவிர்த்தியாகுதல் ஆகிய) பலன் சித்திக்குமே.

உத்தரம் :—அப்படி சித்திக்கமாட்டாது. ஏனெனின் 18, வாஜஸனேய (பிரஹதாரணியச) சுருதியில் அந்த கர்மசகித ஞானத்திற்கு (உபாசனைக்கு) வேறுபலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ज्यायामेस्यात् (I-4-17) ஜாயாபெஸ்யாசு எனக்கு பத்தினி இருக்கவேண்டும், இப்படி பிரஸ்தாபம் ஆரம்பித்து पुत्रेणायं लोको नय्यो

17. அத்தியயன விதியில் கர்மகாண்டமும் ஞானகாண்டமும் சேர்ந்திருப்பதால் இரண்டிற்கும் பலன் ஒன்றென நினைப்பது யுத்தமே.

ஆகவே கர்மசகித ஞானத்தால் மூலகாரணத்துடன் சம்சாரம் நிவிர்த்தியாகிற பலன் சித்திக்கும். ஆகையால் கர்மத்தில் விரக்தி அடைந்தவனுக்குத் தான் உபநிஷத்தில் அதிகாரம் உண்டாகிறது என்பது கூடாதென்பது சங்கை.

18. கர்மகாண்டம் அத்தியயனவிதியில் சேர்ந்திருப்பதினால் மட்டும் கர்மகாண்டத்தின் பலன் மோகமும் என்று சொல்லுவது யுத்தமன்று. அப்படிச் சொன்னால் கர்மகாண்டத்திற்கு வேறு பலன் என்று சொல்லிய சுருதி வசனம் விருத்தப்படும் என்று சொல்லுகிறார்.

नान्येन कर्मणाकर्मणा पितृलोको विद्यया देवलोकः(I-5-16) உபநிஷதாநாயம்
 மொகொஜ்யொ நாமொ நகஜெணா | கஜெணாவித்யொகொ
 விஜ்யயாஜெவொகஜ || அதாவது இந்த மனுஷ்யலோகம் புத்திர
 னால் சாத்தியம், வேறு கர்மத்தால் சாத்தியமல்ல ; கர்மத்தால் சாத்
 தியமானது பிதர்லோகம், உபாசனையால் சாத்தியமானது தேவ
 லோகம்; இப்படிப்பிரஜாநர்மசகித ஞானமானது ஆத்மாவுக்கு
 அந்நியமான மூன்று லோகங்களுக்குச் சாதனமா யிருக்கிற தெ
 ன்று சுருதி சொல்லுகிறது.

மேலும் 19 அவ்விடத்தி (பிரஹதாரணியக சுருதியி) லேயே
 சன்னியாசவிதிக்கு ஹேது சொல்லியிருக்கிறது. அதெப்படி யெ
 னின் किं प्रजया करिष्यामो येषां नोऽयमात्माऽयं लोकः கிம்ப்ர ஜயா கரி
 ஷ்யாமொயெஷாம் நொ஽யமா஽த்யாயம்ஹொகஜ | (4-4-22) அதாவது
 ஆத்மஸ்வரூப லோகத்தைபுடைய நாம் பிரஜைகளால் 20 என்ன
 செய்யப்போகிறோம். இந்த இடத்தில் இந்த ஹேதுவுக்கு அர்த்த
 மென்னவெனில் :—பிரஜை (புத்திரன்) கர்மம், அத்துடன் கூடின
 வித்தை (ஞானம், உபாசனை) இவைகள் மூன்றையே மனுஷ்ய லோ
 கம், பிதர்லோகம், தேவலோகம் இம்மூன்று லோகங்களுக்கும் சா
 தனங்களா யிருக்கின்றன ; இவைகள் ஆத்மலோக பிராப்திக்குச்சா
 தனங்களல்ல. அவைகளால் எங்களுக்கு ஆகவேண்டியது என்ன 21
 நித்தியமான ஆத்மாவில் ஆசக்தியுள்ள எங்களுக்கு 22 அநித்திய
 மான மூன்று லோகங்களை மேற்சொன்ன சாதகங்களால் சாதிக்க
 இஷ்டமில்லை. ஏனெனின் இயல்பாய்ச் சித்தித்துள்ளதும், ஜன்மம்,
 ஜரா, மிருத்பு, பயம், இவைகளன்றியிலும், கர்மத்தால் விர்த்தியா

19. கர்மசகித ஞானத்தை சுருதி சொல்லுகிறதா யிருந்தால் சன்னி
 யாசவிதியை சுருதி உபதேசிக்காமலிருக்கலாம். ஆனால் இந்த உபதேசம்
 செய்திருப்பதால் சுருதியின் கருத்து சமுச்சயமல்ல என்பதைச் சொல்லுகி
 றார்.

20. இந்தபதம் உபலக்ஷணம். இதனால்கர்மம் உபாசனை இவைகளையும்
 சேர்த்து அறியவேண்டியது.

21. எங்களுக்கு அவைகளால் ஆகவேண்டியது யாதொன்றுமில்லை.
 ஏனெனின் நாம் கேவலம் ஆத்மாவை அடையத்தான் இச்சிக்குறோம்.

22. புத்திரன் கர்மம் உபாசனை இவைகளின் பலன்களை அனுபவித்த
 பின், இவைகளினின்றே மோக்ஷம் சம்பவிக்கு மானதால் இவைகளை எப்படி
 நீங்கள் அனாதரிக்கலாம் என்று ஒருவன் சங்கிப்பானே யாகில் அதற்கு உத்
 தரம் சொல்லுகிறார்.

ச:—காமலும், குறையாமலும் மிருக்கிற 23 நித்தியமான லோகமாகிய ஆத்மாவே எங்களுக்கு இஷ்டம். இந்த ஆத்மலோகமோ நித்தியமாயிருப்பதால் அவித்தியா நிவிர்த்தியன்றியில் வேறு சாதனங்களால் உண்டாகும்படியாக 24 இல்லை. ஆகவே பிரத்தியகாத்மா என்னும் பிரம்மத்தின் நிச்சயத்தை 25 மனதில் தரித்து சகல 26 இச்சைகளையும் தியாகம் செய்யவேண்டும்.

மேலும் கர்மத்துக்கும் பிரத்திய காத்மபிரம்ம ஞானத்திற்கும் சேர்க்கை மிகவும் விருத்தம். ஏனெனின் கர்மமானது கர்த்தா கரணம், பலன், முதலிய பேதங்களை 27 அபேக்ஷிக்கிறது. பிரத்தி

23. சிலர் சங்கிக்கலாம்:—உங்களுக்கு ஆத்மலோகம் (மோக்ஷம்) வேண்டியது நிஜம்தான். ஆனால் கர்மத்தை செய்தா லொழிய அதுகிடைக்கமாட்டாது. ஏனெனின் மோக்ஷமும் ஒருவிதபலனே. வேளாண்மை போன்ற கர்மத்தைச் செய்து எப்படித்தானிய முதலிய பலன்களை உத்பத்தியாக்க வேண்டுமோ அப்படி மோக்ஷமும் கர்மத்தைச் செய்தே சம்பாதிக்கக்கூடாது. இப்படி நினைக்காமல் பிராணிகளை ஸ்வபாவமாகவே முக்தர்களாயிருப்பதாக நினைத்தால் பத்தாவஸ்தை மோக்ஷம் இவைகளுக்கும் பேதமாயாதொன்று மிராது. எல்லாரும் பத்தர்கள் அல்லது முக்தர்கள் என்று சொல்லும்படி நேரிடும். இந்த சங்கையை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டு எழுதுகிறார்.

24. கர்மத்தில் எப்படி புரோடாசம் முதலியவைகள் உண்டாகின்றனவோ அப்படி மோக்ஷத்தில் யாதொன்று மில்லை. நல்ல ஞானத்தால் அஞ்ஞானம் நீங்கி மோக்ஷரூபபலன் சித்திக்கிறது. மோக்ஷம் யாதொரு கர்மத்தினுடையவும் காரியமாயில்லை.

25. பரோக்ஷஞான முண்டானபின் அபரோக்ஷஞான முண்டாகும் வரையில் அதின் (பரோக்ஷத்தின்) சித்தியின் பொருட்டு சன்னியாசத்தை அனுசரிக்கவேண்டும். பிரம்மாத்மஞானம் அனுபவத்தில் சித்தித்தால் சன்னியாசம் சுபாவமாகவே கிடைக்கிறது. பிரயத்தின பூர்வமாக அப்பியசிக்க வேண்டியதில்லை. முதலாவது விவிதிஷா சன்னியாசம், இரண்டாவது வித்வத் சன்னியாசம்.

26. புத்திரன் விஷயமான இச்சை, திரவிய விஷயமான இச்சை, உத்தமலோக விஷயமான இச்சை ஆக இம்மூன்றும் ஈஷணத்திரயம் எனப்படும்.

27. கர்மவிஷயத்தில் பேதங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. யஜமானன் வேறு; கர்ம சாதனங்கள் வேறு. சங்கற்பம் வேறு; ஸ்தானங்கள் வேறு கிடைக்கக்கூடிய பலன்கள் வேறு; ஆகவே எங்கும் பேதமே விசேஷமாயிருக்கிறது.

யகாத்ம ஞானத்திலோ சகல பேதங்களும் அற்றுப்போ யிருக்கின்றன. ஆகவே கர்மமும் பிரம்ம ஞானமும் ஒரே இடத்தில் சேர்ந்திருத்தலாகிய சமுச்சயம் ஒருகாலும் சம்பவிக்கமாட்டாது. ஏனெனின், பிரம்மஞானம் முக்கியத்தன்மையால் வஸ்துவாதீனமாய் புருஷனது ஆதீனமாகாமையால் ஞானகர்மங்களுக்கு ஸமுச்சயம் பொருந்தாது. 28 ஆதலால் 29 திருஷ்டம் அதாவது இந்த லோகசம்பந்தமாயும், அதிர்ஷ்டம் அதாவது பரலோக சம்பந்தமாயு மிருக்கிற பாஹிய சாதனங்கள் எந்த பலன்களைக் கொடுக்குமோ, அந்த பலன்களில் விரக்தி அடைந்த புருஷனுக்கு பிரம்மமே ஜீவன் என்னும் ஞானத்தை இந்த கேடோப நிஷத்து காண்பிவிக்கிறது. இந்த உபநிஷத்தில் சிஷ்யன், குரு, இவர்களுடைய கேள்வி உத்தரம் இந்த ரூபமாக விஷயம்பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக்காரணம் இதில் சொல்லப்போகிற விஷயம் சூட்சுமமாயிருப்பதால் சுலபமாய் அறியப்படவேண்டும் என்பதாம். மேலும் இதனால் இந்த விஷயம் கேவலதர்க்கத்தால் அறியப்பட மாட்டாது என்பதும் காட்டப்பட்டதாக ஆகிறது. இதற்குப் பிரமாணம்:—

(1) नैवातर्क्यमतिरापनेया ॥

நெஷாதகெடுணதிராவநெயா ॥

க...1-2-9. (அர்த்தம்:—ஆத்மஞானம் கேவலதர்க்கத்தால் அடையப்பட மாட்டாது.)

(2) आचार्यवान्पुरुषोवेद ॥

காஆயடுவாஹு ப-ஹா-ஷொவெஷ ॥

(அர்த்தம்:—ஆசாரியனை அடைந்த புருஷனை ஆத்மாவை அறிவான்) மேலும்

(3) आचार्यद्वैविद्या विदिता सौधिशं प्रापत् ॥ अ 4-9-3 ॥

காஆயடூடுவெவ விஷ்யா விதிதா ஸாய்ஷாஹ் பூவபக் ॥

கா...(4-9-3.) அர்த்தம்:—குருவினிடமிருந்து அடையப்பட்ட வித்தை உத்தமபலத்தைக் கொடுக்கிறது.) மேலும்

28. விதியின்பேரில் ஒரு பிரயத்தினம் உண்டாகி அதனால் ஒருவஸ்து வுண்டாகுமானால் அது விதிவிஷயம் என்று சொல்லப்படும். ஞானம் என்பது விதியின்படி ஏற்படும் பிரயத்தினத்தைப் பொருத்திருக்கவில்லை. ஆகையால் அது விதிவிஷயமன்று. ஏனெனில் அது சித்தமாகவே இருக்கிறது. புருஷனால் புதிதாய்த் தயார்செய்யத்தக்கதாயில்லை.

29. பிரத்தியகாத்மாவே பிரம்மம் என்னும் நிச்சயத்து விஷயமாயுடைய பரோக்ஷ அல்லது அபரோக்ஷ ஞானத்துக்கு சமுச்சய முண்டாகாதபடியால்

ச:— (4) तद्विद्विप्रणिपातेन ॥

தலிவிபுணிவாதெந ॥

கதை 4 - 34. (அர்த்தம் :—குருவைச் சரணமடைந்து நமஸ்கரித்து வித்தையை சம்பாதிக்கவேண்டியது) இப்படி சுருதி ஸ்மிருதிகள் நியமங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றன. (ஆகையால் குருவினிடமிருந்துதான் ஞானத்தைச் சம்பாதிக்கவேண்டும்.) பீரம்ம நிஷ்டனான குருவை சாஸ்திரத்திற் சொல்லிய விதிப்படி அடைந்து பிரத்தியகாத்மாவைத் தவிர மற்ற விடங்களில் சரணமடையாமல், (அதாவது ஆத்மஞானத் தவிர வேறு ஒன்றும் பிரயோசனப்படமாட்டா தென்று நினைத்து,) பயமன்றியிலும், நித்தியமாயும், அசைவில்லாததாயும், மங்கள ரூபமாய் மிருக்கிற ஸ்வரூபத்தில் ஆசைகொண்டு, சிஷ்யன் கேட்கிறான் என்பதாய், கேள்வி ரூபமாயிருக்கிற முதல் மந்திரத்தால் நினைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. (சங்கர அவதாரிகை முற்றிற்று.

கேன ... மன: —கெந.. உநஃ எந்த கர்த்தாவால் இச்சிக்கப் பட்டதாயும் (உத்தேசிக்கப் பட்டதாயும்) பிரேரணை செய்யப்பட்டதாயும் (அனுப்பப்பட்டதாயும்) மனது தன்னுடைய விஷயங்களை அடைகிறது.

வி:—மன: உநஃ = மனது

கேன (வா) ப்ரேபித் கெந (வா) ப்ரெஷிதம் = எவனால் எவப்பட்டதாய்

இபித் ஐஷிதம் = இஐ ஐஷிதம் = தன் இஷ்ட விஷயத்தில்

பததி பததி = பிரவிர்த்திக்கிறது என்று கருத்து

இபித் ஐஷிதம் = நல்லதாயினும் கெட்டதாயினும் இஷ்டமான விஷயத்தில், அதாவது, விஷயத்தைக் குறித்து மன: உநஃ = மனது கேன கெந = எந்ததேவதையால் ப்ரேபித் ப்ரெஷிதம் பிரேரணை செய்யப்பட்டதாய், பததி பததி = போகிறது. மனதானது ஸ்வயமாய் போகமாட்டாது; கரணமாய் (இந்திரியமாய்) இருப்பதால் எவனாவது பிரேரணை செய்யப்படுகிறதாசச் சொல்லப்படவேண்டியது. ஜீவனால் மனது பிரேரணை செய்யப்படுவதாய் சொல்லக் கூடாது. ஏனெனில் ஜீவனால் தடுக்கப்பட்டாலும் மனது விஷயங்களைக் குறித்துச் செல்லுகிறது. மனது ஜீவனுடைய சுவாதீனத்திலில்லை. ஆகையால் பலமான (ஸ்வதந்திரான) தேவதையால் மனது பிரேரணை செய்யப்படுவதாகச் சொல்லவேண்டும். அந்த தேவதையார் என்பது கேள்வியின் கருத்து. இப்படியே பின்வரும் வாக்கியங்களிலும் ! அறியவேண்டியது.

ச:—இஷித் ஊஷித் :—இஷ் என்னும் பகுதிக்கு (1) மறுபடி மறுபடி திரும்புதல், (2) போகுதல், (3) இச்சை, என மூன்று அர்த்தங்க ளிருந்தாலும், இவ்விடத்தில் இச்சை என்கிற அர்த்தத்தைத்தான் கிரகிக்க வேண்டியது. மறுபடி மறுபடி என்கிற அர்த்தமும் போ குதல் என்கிற அர்த்தமும் பிரகிருத சந்தர்ப்பத்தால் அமையாமை யால், மனதை பிரவர்த்திக்கும்படிச் செய்கிறவன் யார் என்பதை அறிகிற விஷயத்தில் “இச்சை” என்கிற அர்த்தத்தில் தான் இந்த வினைச்சொல் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஏஷித் ஊஷித் என்ற இருக்க வேண்டியதை விட்டு இஷித் ஊஷித் என்று உபயோகித்தது வேதத்தின் பிரயோகமே. இப் பதத்துடன் ஸ்ரவ்ய என்பதைச் சேர்ப்பதினால் ஸ்ரேஷித் ஸ்ரேஷித் என்று பதம் உண்டாயிற்று. இதற்கு அர்த்தம் ஏவுதல், அனுப்பு தல்.

இஷித் — ஸ்ரேஷித் — ஊஷித் - ஸ்ரேஷித் :—ப்ரேஷிதம் என்கிற பதத்தை மட்டும் உபயோகித்திருந்தால், அதாவது, மனது எவ னால் ஏவப்பட்டு தன் விஷயத்தை அடைகிறது என்று மாத்திரம் (அதாவது இச்சிக்கப்பட்டதாய் என்கிற விசேஷண மில்லாமல் கேள்வியிருந்தால்) ஏவுகிறவன்யார்; எவ்விதமான ஏவுதல் (இச்சை யினாலா, சரீரத்தாலா, வாக்கினாலா) என்கிற இரண்டு கேள்விகளு க்கு இடமுண்டாகிறது. இஷித் ஊஷித் என்கிற விசேஷணத்தைச் சேர்ப்பதினால் இரண்டு கேள்விகளும் நிவிர்த்தியாகின்றன. எப்படி எனில், எவனுடைய கேவல 30 இச்சையால் ஏவப்பட்டு என்று சொன்னால், ஏவுதல் என்பது இச்சாருபம் என்று சித்தித்து விசேஷ அர்த்தம் நிச்சயமாகிறது.

(இதன்பேரில் இரண்டு சங்கைகள்):—

(1) எவனால் கேவல இச்சையால் ஏவப்பட்டு என்பது சருக்தா னால் க்னேஷித் கெநெஷித் என்பது போதுமானது, ஸ்ரேஷித் ஸ்ரேஷித் என்பது அவசியம்.

(2) மேலும், அதிகவார்த்தைகளைச் சேர்த்திருப்பதால் அதிகமான அர்த்தம் விளங்கவேண்டும். ஆகையால், இச்சையாலும், கர்மத்தாலும், வாக்கினாலும் ஏவப்பட்டு என்று விசேஷமான 31 அர்

30. கேவல இச்சையினால் என்றால் கேவலசான்னித்தியத்தினால் அதா வது சன்னிதான விசேஷத்தால்

31. பதங்கள் வெவ்வேறாயிருப்பதாலும் ஒன்றுக்கொன்று பிரதிபத ராதிபடியாலும் விசேஷ அர்த்தத்தைக் கொள்வதே உசிதம்

ச:—த்தத்தைக் கொள்வது உசிதமாகும் (இந்த 2-பிரசனங்களில் இரண்டாவதற்கு உத்தரம் முதலில் கொடுக்கப்படுகிறது.)

(2) இந்த கேள்வியினால் 32 கேட்கிறவன், கர்மத்தின் காரியமாயும் அனித்தியமாயு மிருக்கிற தேசம், இந்திரியங்கள், முதலியவைகளின் சேர்க்கையில் விரக்தி அடைந்து, நிர்விகாரமாயும் நித்தியமாயு மிருக்கிற வஸ்துவை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்கிற இச்சையுடன் கேட்டதாக நினைக்கவேண்டும். அப்படியில்லாவிடின், இச்சையினாலும், வாக்கினாலும், கர்மத்தினாலும் (அதாவது கைமுதலியவை அசைவது) எவ்வதல் செய்வது தேஹேந்திரியாதிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்திருப்பதால், விசாரித்து தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்கிற ஆவசியம் ஒன்றுமில்லை, ஆகையால் கேள்வி வீணாகும்.

இப்படியே யிருக்கட்டும். ப்ரீஸ்த ஹேஷிதம் என்கிறபதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லப்படவில்லையே யெனின் (முதலாவது கேள்விக்கு உத்தரம் சொல்லப்படுகிறது.)

(1) அப்படியல்ல. இந்தக்கேள்வி சம்சய மடைந்த மனிதனுடைய தாகையால் பிரேஷித சப்தத்திற்கு விசேஷ அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. லோகத்தில் பிரசித்தமா யிருக்கிற காரியகாரண சமூகமே பிரேரணைசெய்கிறதா 33 ? அல்லது இந்த சமூகத்துக்கு வேறானதாயும் ஸ்வதந்திரமாயு மிருக்கிற யாதானாமோர் இச்சையால் மனது முதலியவைகளை பிரேரணை 34 செய்யப்படுகின்றனவா? இந்த அர்த்தத்தைக் காட்டும் பொருட்டு க்னேஸித் பதாதி ப்ரீஸ்த்மன: கெநேஷிதம் வததி ஹேஷிதம் 35 என்கிற இரண்டு விசேஷணங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆகேபம்:—மனது ஒன்றின் பிரேரணையன்றியில் ஸ்வதந்திரமாக இருந்துகொண்டு தன்னுடைய விஷயத்தில் பிரவிர்த்திக்கிறது என்பது பிரசித்தம். ஆகவே இந்த கேள்வி எப்படிக்கூடும் ?

32. செய்யுற இரண்டாவது (இச்சையினாலும், கர்மத்தாலும், வாக்கினாலும், எவப்பட்டு என்னும்) அர்த்தம் பொருந்தாது. ஏனெனின் இச்சை முதலியவைகளால் சரீரம் பிரவிர்த்திக்கிறதென்பது பிரசித்தமாக இருக்க பிரசினத்துக்கு இடமில்லை என்று சொல்லுகிறார்.

33. இதில் பிரேஷிதம் என்கிறபதத்தின் அர்த்தம் விளங்குகிறது.

34. இதில் இஷிதம் என்கிறபதத்தின் அர்த்தம் விளங்குகிறது.

ச:—உத்தரம் :—பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி விஷயங்களில் மனதிற்கு ஸ்வாதந்திரிய மிருக்குமானால், ஒருவனும் அனிஷ்டத்தை நினைக்க மாட்டான். ஆனால் அனுபவத்தில் அநர்த்தத்தை அறிந்திருந்தும் மனிதன் அதைச் சங்கற்பிக்கிறான். வெகு துக்ககரமான விஷயத்தில் தடுக்கப்பட்டாலும் மனது திரும்பியும் பிரவேசிக்கிறது. ஆகவே பிரவிர்த்திக்கிற விஷயத்திலும் பிரவிர்த்திக்காமலிருக்கிற விஷயத்திலும் மனதிற்கு ஸ்வாதந்திரியம் இல்லாதபடியால், யாரால் பிரவிர்த்திக்கும்படி மனது செய்யப்படுகிறது என்று கேள்வி கேட்டது உசிதந்தான்

கேன...யுக: கௌ... யுக: எவனால் ஏவப்பட்டு பிராணன் 35 தன் வியாபாரத்தில் பிரவிர்த்திக்கிறது.

பு:—பு: இந்த விசேஷணத்தைப் பிராணனுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய காரண மென்னவெனின், சகல இந்திரியங்களும் பிராணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பிரவிர்த்திக்கின்றன. பிராணன்

வி:—பு: = பிராணன்களுக்குள் சிரேஷ்டனான

பு: = முக்கிய பிராணன்

கேன (வா) யுக: கௌ (வா) யுக: = எவனால் ஏவப்பட்டவனாய்

பு: = விசேஷமாய்சஞ்சரிக்கிறான். அப்படியே

பு:—முக்கியமான வாயுவே மனதை பிரேரணைசெய்கிறவனாய் இருக்கட்டுமே என்று சொல்லும்படித்தில் கேனபு: கௌபு: என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

பு: = சகல ஜீவர்களிலும் உத்தமனான பு: = முக்கிய பிராணன் (வாயு) கேன கௌ = எவனால் யுக: யுக: = நியுக: நியுக: = பிரேரணை செய்யப்பட்டவனாய் பு: = போகிறான்; தன் வியாபாரத்தைச் செய்கிறான் என்று அர்த்தம். அவனும் பரதந்திரனாய் இருப்பதால் மனதை பிரேரணை செய்யமாட்டான் என்பது கருத்து. முக்கிய பிராணன் ஜீவனால் பிரேரணை செய்யப்படுகிறான் என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் அவன் சர்வ ஜீவோத்தமன். அவன் உமக்குச் சமா

35. பிராணன் கிரியாசக்திமான். சகல இந்திரியங்களின் சலனக் கிரியைகளும் பிராணசக்தியால் உண்டாகின்றன. விஷயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிற சக்திமட்டும் இந்திரியங்களுடையது. அவைகளை அடைந்தன்றோ அவைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கவேண்டும். அப்படி அடையச் செய்யும் சக்தி பிராணனுடையது.

ச:—முதலில் சென்றபிறகுதான் இந்திரியங்கள் பிரவிர்த்திக்க முடியும். ஆகையால் பிராணனுக்கு **प्रथमः** என்கிற விசேஷணம் கொடுக்கப்பட்டது.

केन...वदन्ति **केन** ... **वदन्ति**:—சப்தரூபமான வாக்கை (வசனங்களை) எவனால் ஏவப்பட்டதாய் ஜனங்கள் வசனிக்கிறார்கள்

चक्षुः.. युनक्ति **चक्षुः**...**युनक्ति** அப்படியே நேத்திரம், காது

विः—केन (वा) इषितां केन (वा) इषितां = எவனால் ஏவப்பட்டு

इमां **इमां** = இந்த

वाचं **वाचं** = வாக்கின் திரியத்தை

(**अवलम्ब्य** **सुखम्**) = ஆசிரயித்துக்கொண்டு

(**लोकाः** **भोक्ता**) = ஜனங்கள்

वदन्ति वदन्ति = வசனிக்கிறார்கள், வியவஹரிக்கிறார்கள். அப்படியே

चक्षुः श्रोत्रं च **चक्षुः** **श्रोत्रं** = கண் காதுகளை

क उ देवः **क उ देवः** = எந்த தேவதை

युनक्ति यनक्ति = ஏவுகிறான். கண் காதுகளை பிரேரணை

து:—எனமாயிருப்பதால் உம்மாலும் பிரேரணை செய்யப்படுகிறவனல்ல. இரமாதேவியாலும் பிரேரணை செய்யப்படுகிறவனல்ல. ஏனெனின் அவனும் ஸ்வதந்திரமல்ல. ஆகையால் முக்கிய பிராணனையே நான் கேட்கிறேன்.

इमां **इमां** = லௌகிகமாயும் வைதிகமாய் மிருக்கப்பட்ட, பிரமாண சித்தமரன,

वाचं **वाचं** = வசனங்களை

केन केन = எந்த தேவனால்

इषितां **इषितां** = பிரேரணை செய்யப்பட்டவைகளாக

(**विद्वांसः** **विद्वांसः**) = வித்வான்கள்

वदन्ति वदन्ति = சொல்லுகிறார்கள். வாக்கை எவன் பிரேரணை செய்வதினால் ஜீவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

उ उ = ஒ பிரம்மதேவனே

कः कः = எந்த

देवः देवः தேவதை

चक्षुः चक्षुः = கண்ணையும்

श्रोत्रं श्रोत्रं = காதையும், இவைகளால் குறிப்பிடப்பட்ட சகல பாஹிய இந்திரியங்களையும்

युनक्ति यनक्ति = பிரேரணை செய்கிறான்.

சு:—முதலியவைகளேத் தங்கள் தங்கள் விஷயங்களை ஆடையும் படி செய்கிறது எந்த தேவதை 36? I

வி:—செய்கிறவன் எவன் என்பது கருத்து. அசேதனங்களான இவைகள் சேதனத்தால் ஏவப்படாமல் காரியத்தைச் செய்ய மாட்டாவாகையால், மேற்சொன்னவைகள் எவனால் ஏவப்பட்டு தங்களுடைய காரியங்களைச் செய்கின்றன வென்று குருவை சிஷ்யன்கேட்டான் என்று கருத்து. ||1||

து:—உ = என்பதற்கு

ச உ = (மேலும்) என்று அர்த்தம் செய்து சது: ஶ்ரத் உ (சது: ஶ்ரத்) உக்ஷு: ஶ்ரோத்ரு: உ (உக்ஷு: ஶ்ரோத்ரு: உ) “கண்ணையும் மேலும் காதையும் என்றும்வைத்துக்கொள்ளலாம். சது: ஶ்ரத் உக்ஷு: ஶ்ரோத்ரு: என்பதைவெவ்வேறு பதங்களாகவும் அல்லது ஒரே கூட்டுச்சொல்லாயும்பாவிக்கலாம் சது: ஶ்ரத் உக்ஷு: ஶ்ரோத்ரு: என்னும் பதங்களின் ஒருமைப்பிரயோகம் பிராணிகளின் அங்கபாவனையால் வியாகரணப்படி பொருந்தும்.

கண், வாக்கு, முதலியவைகள் பிரத்தியக்ஷமாய் ஜீவனுக்கு அநீனமாய்க் காணாதபடியால், ஸ்வாதந்திரியம் முதலிய இலக்ஷணங்களுடன்கூடின ஒரு தேவதையே பிரேரணை செய்கிறவனாக (நியாமகனாக)ச், சொல்லவேண்டும். அந்த தேவதையார் என்பதுகருத்து. மனது முதலியவைகளைப் பிரேரணை செய்கிறவன் நாராயணனால் அவன் இலக்ஷணம் என்ன? இவ்விடத்தில் மனது, வாக்கு, கண், காது, இந்த சப்தங்களால் அவைகளின் அபிமானி தேவதைகளை அறியவேண்டியது. ஆகையால்தான் முக்கிய பிராணனைப் பிரேரணை செய்யும் தேவதையார் என்னும் கேள்வி பொருந்தும். கேவல இந்திரியங்களைப் பிரேரணை செய்கிறவன் யார் என்று கேள்வி யிருந்தால், இந்திரியமாகாத முக்கியபிராண பிரேரக விஷயமான கேள்வி பொருந்தாது. ஆகையால் அபிமானி தேவதைகளே அறியத்தக்கவர்கள். மேலும் கண் முதலிய பதங்கள் உபலக்ஷணங்களே. இதர இந்திரியங்களையும் பிரேரணை செய்கிறவனைப்பற்றி இந்த கேள்வி என்று அறியத்தக்கது.

36. இந்த மந்திரவாக்கியத்திற்குச் சமானமாய் கடோபநிஷத்து 6 வது வல்லி - 2. (यदिदं किञ्च जगत्सर्वं प्राण एजति नि: सृतं महद्भयं) யஜிஷு: கிஞ்சஜமகஸவஸு: ப்ராண வஜதி நி: ஸ்ரதம் மஹத்யம் மந்திரங்களையும், தைத்தீடம் ஆநந்தவல்லி 8 வது (भीष्मास्माद्वात: पवते) ஹீஷாஸூரஜாதஸுவதெ மந்திரத்தையும் பார்க்கலாம்.

2. श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो मनोयद्वाचो ह

वाचं स उ प्राणस्य प्राणश्चक्षुः चक्षुः ।

अतिमुच्यधीराः प्रेत्या-

स्माद्धीकादमृताभवन्ति ॥ २ ॥

ஸ்ரோத்ருவ்யஸ்ரோத்ருந்தெனவொ லெநா யதூவொஹ

வாஹம்ஸஉப்ராணவ்யப்ராணஸூக்ஷ்மஷுஃஉக்ஷுஃ ।

சூத்ரிஹ்யூரோஹெத்ரா-

ஸூரொஹூகாஹித்ராஹவந்தி ॥

यत् यस्य = எக்காரணத்தால்

(ச: ஸஃ = 5 எவன் விஷயமாய்க் கேள்வி கேட்டாயோ அந்த தேவதை)

श्रोत्रस्य स्त्रोत्रात् = சந்தத்தைக் கேட்கச் சாதனமான சுரோத்திரேந்திரியத்திற்கு

वाचं स्त्रोत्रात् = சுரேத்திரேந்திரியமா யிருக்கிறானே அதா வது காதின் வியாபாரத்துக்கு நிமித்தனாயிருக்கிறானே

यत् यस्य = எக்காரணத்தால்

मनसः श्रोत्रस्य = அந்தக்கரணத்திற்கு

मनः श्रोत्र = அந்தக்கரணமா யிருக்கிறானே

यत् यस्य = எக்காரணத்தால்

वाचः वायु = வாக்குக்கு

ह ह = நிச்சயமாய்

वाचं वायु = வாக்காயிருக்கிறானே

यत् यस्य = எக்காரணத்தால்

सः स = அந்த தேவதை

उ उ = நிச்சயமாய்

து:—இந்த உபநிஷத்தர்த்தத்துக்குப் பிரமாண வசனங்களை பாஷ்யகாரர் ब्रह्मसार ஸ்ரீஹஸார மென்கிற கிரந்தத்திலிருந்து எடுத்திருக்கிறார். முதல் மந்திரத்துக்குப் பிரமாண வசனம் யாதேனின் :—

यदिदंपुरुषावश्यं तत्रतत्रपतेन्मनः ॥

केनतत्प्रेरितं यातिप्राणः सर्वोत्तमस्तथा ॥

चक्षुःश्रोत्रं तथावाचं कोदेवोविनियोजयेत् ॥

யதிஹ்வஹஸ்யம் தத்ருதத்ருதெதநுதஃ ॥

கெநதகஹெரிதம் யாதிப்ராணஃ ஸ்வெஹாத்ஹஸ்யா ॥

உக்ஷுஃஸ்ரோத்ருதயாவாஹஃகொஹெவாவிநியொஜயெக்

ச:—प्राणस्य व्याणव्यु = பிராணனுக்கு

प्राणः व्याणः = பிராணனாயிருக்கிறானே

चक्षुषः चक्षु-० = கண்ணுக்கு

चक्षुः चक्षु-० = கண்ணாயிருக்கிறானே

(तस्मात् तल्लासः = அக்காரணத்தால்)

धीराः धीराः = புத்திமான்கள்

(तत् तस = அதை)

(ज्ञात्वा ज्ञात्वा = அறிந்து)

श्रात्रादीन् श्रात्रादीन् = சுரோத்திர முதலியவைகளை

अतिमुच्य अति-० = விட்டு

अस्मात् अस्मात् = இந்த

लोकान् लोकान् = லோகத்தினின்றும் அதாவது புத்திர மித்திர களத்திரர்களிடத்தினின்றும், அல்லது சரீரத்தினின்றும்

प्रेत्य प्रेत्य = வெளிப்பட்டு,

अमृताः अमृताः = மரணமில்லாதவர்களாக

भवन्ति भवन्ति = ஆகிறார்கள்.

இவ்விதமாகக் கேட்ட யோக்கியனான சிஷ்யனைக் குறித்து குரு உத்தரம் சொல்லுகிறார். ஓ சிஷ்யனே, எந்த தேவதை மன முதலிய இந்நிரியங்களை அவையவைகளின் வியாபாரங்களிற் பிர விர்த்திக்கும்படிச் செய்கிறான், எப்படி பிரேரணை செய்கிறான் என்று நீ கேள்வி கேட்டாயோ அதற்குப் பதில் சொல்லுகிறேன்

வி:—அ - கை:—குரு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

து:—சுருதியில் तस्मैसहोवाच தஸ்மேஸஹோவாசு என்பது போலான வாக்கியங்க ளில்லாதபடியால், श्रोतस्यश्रोतं श्रोत्राद्वயु श्रोत्राद्वயு முதலிய வாக்கியங்கள் பிரதி வசனங்கள் என்று காணப்படவில்லை. ஆகையால் இரண்டு சுருதிகளையும் சேர்க்கும் பொருட்டு பாஷ்யகாரர் சொல்லுகிறார்:—

इतिपृष्टस्तदा ब्रह्माप्राहदेवममापतिम् ॥

ध्यात्वानारायणदेवं सर्वाधरमनूपमम् ॥

सर्वज्ञसर्वशक्तिञ्च सर्वदोषविवर्जितम् ॥

உதிபுஷ்டஸ்ததா ப்ரஹ்மஹேவமமஹதிம் ॥

யூக்த்வநாராயணஹேவம் சர்வஹரமநூபமம் ॥

ஸவ்ஜ்ஞஸர்வசக்திஞ்ச சர்வஹேவவிவரஜிதம் ॥

இவ்விதமாக சிவனான கேட்கப்பட்டவராய் பிர்மமா சொல்லுகிறார்.

ச:—திராதி³⁹ இந்திரியங்கள் ஒரு இடத்தில் கூடி பார்த்தல், சங் கற்பித்தல், நிச்சயித்தல், முதலிய வியாபாரங்களைச் செய்வதினாலும், அவைகளின் பலோற்பத்தியா⁴⁰ லறியவேண்டிய அந்த வியாபாரங்களானும் அவைகளைப் பிரேரணை செய்கிறவன் ஒருவன் இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. எப்படி தூண், சுவர், வாசல், ஜன்னல் முதலியவைகளின் சமூகமான அசேதன ரூபவீடு முதலியவைகள் சேதனான ஒருவனுடைய உபயோகத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ அப்படி சுரோத்திராதி இந்திரியங்களின் சேர்க்கை ஒருவனுடைய உபயோகத்திற்காகவே இருக்கவேண்டும். ஆகையால் “காதுக்குக் காது” என்று மறுமொழி கொடுத்தது உசிதந்தான்.

ஆகேஷம்:—காதுக்குக் காது என்பதினால் என்ன அர்த்தம் விளங்குகிறது. விஷயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் தீபத்திற்கு வேறு தீபத்தால் பிரயோஜன மில்லாததுபோல் காதுககு வேறு காதினால் பிரயோஜனமில்லை.

உத்தரம்:—இதில் யாதொரு தோஷமுமில்லை. அர்த்தத்தை அடியில் வருமாறு செய்யவேண்டியது:—சப்தமாகிற விஷயத்தை கிரஹிப்பதில் சுரோத்திரேந்திரியத்தின் சாமர்த்தியம் காணப்படுகிறது. இந்த சாமர்த்தியம் சைதன்னியமாயும் காது முதலியவைகள் போல் சேர்க்கையன்றியிலும், நித்தியமாயும், எங்கும் வியாபகமாயு மிருக்கிற ஆத்மதேஜஸ் ஒன்று இருந்தால் தான் காணப்படுகிறது; இல்லாவிட்டால் காணப்படுகிறதில்லை. ஆகையால் காதுக்

மாக வேண்டும். அப்போது அதற்கு வேறு ஆதாரத்தைக் கற்பிக்க வேண்டும். அதுவும் முந்தினது போல் சேர்க்கையுள்ள வஸ்துவாயிருந்தால் அதற்கும் ஆதாரம் கற்பிக்க வேண்டும். அப்போது அனவஸ்தா (வரம்பின்மை) தோஷம் சம்பவிக்கும். ஆகையால் அது சுரோத்திராதிகளைப் போல் சங்காதமாயில்லாத சேதனமாயிருக்க வேண்டும். ஆகையால் சர்வ சாக்ஷியாயிருக்கப்பட்டதை லக்ஷியத்தில் கொண்டுவரும்பொருட்டு “காதுக்கு காது” என்றும் முதலிய உத்தரவசனங்கள் யுத்தமே.

40. பலோற்பத்தியால் இந்திரிய வியாபாரம் தெரிய வருகிறது. கடம் பார்க்கப்பட்டது என்கிற பலத்தால் நேத்திரேந்திரியம் பிரவிர்த்தித்திருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. ஆகையால் இந்திரிய வியாபாரத்துக்கு பலத்தை கொடுத்தல் என்கிற விசேஷணம் பொருந்தும். இந்தவியாபாரத்தால் அதின் ஆசிரியம் (இந்திரிய ஆசிரய சேதனம்) தெரிய வருகிறது.

ச:—சூக் காது என்றுசொன்னது சரியானதுதான். இவ்விஷயத்தில் சுருதி முதலிய பிரமாணங்களுமிருக்கின்றன:—

(1) आत्मनैवायं ज्योतिषाऽऽस्ते ॥ बृह 4-3-6 ॥

சூகஸிநெவாயம் ஜ்யோதிஷாஸஸஸெஸு ॥ ஸ்ருஹ IV 3-6

அர்த்தம்:—ஆத்ம ஸ்வரூபமான ஜோதியால்தான் உட்காருதல் முதலிய வியவஹாரம் சம்பவிக்கிறது.

(2) तस्यभासा सर्वमिदं विभाति ॥ श्वेता 6-14 ॥

தஸ்யுஹாவாஸவபுஜிஷ விஹதி ॥ ஸ்வேதா 6-14.

அர்த்தம்:—பரமாத்ம ஸ்வரூபப் பிரகாசத்தால்தான் இது எல்லாம் பிரகாசிக்கிறது.

(3) येन सूर्यस्तपाति तेजसेद्धः ॥ तै - ब्रा - 3-12-9-7 ॥

யெநஸூரயபுஷ்வபதிதெஜஸெஸு: ॥ தெ ஸ்ரூ

அர்த்தம்:—சைதன்னிய ஜோதிஸின் சோர்க்கையால் ஜ்வலிக்கும் சூரியன் பிரகாசிக்கிறான்.)

(4) यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ॥ गीता 15-12 ॥

யடாதிதுமததெஜோ ஜமஹ்வாஸயதெஸலிலம் ॥ தீதா ॥ 15-12

(அர்த்தம்:—சூரியனிடத்தி விருந்துகொண்டு எந்த தேஜஸ் சகல பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறதோ அந்த தேஜஸ் என்னுடையதுதான்.)

(5) क्षेत्रक्षेत्रीतथाकृत्स्नं प्रकाशयतिभारत ॥ गीता 13-33 ॥

கேஷத்ருக்ஷேத்ரீதயாக்ருக்ஸுஸ்ஸம் ப்ரகாஸயதிஹாரத ॥ தீதா ॥ 13-33

சூரியன் சகல ஜகத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறதுபோல் ஒரே பரமாத்மா சகல கேஷத்திரத்தையும் (சரீரத்தையும்) பிரகாசிப்பிக்கிறான்.

(6) नियोऽनित्यानां चेतनश्चेतनानाम् ॥ कट 2-13 ॥

நிதெதுநதிதுநாநாம் ஷெதநஸுதநாநாஸு ॥ கஃ 2-13

(அர்த்தம்:—பரமாத்மா அநித்திய பதார்த்தங்களுக்கு நித்தியமான லயஸ்தானம்; பிரம்மாதி சேதனங்களுக்கு எல்லாம் சேதனம்). சுரோத்திராதிகளே எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா, சேதனம், (அதாவது தாங்களே விஷயங்களிற் பிரவிர்த்திக்கின்றன) இப்படி லோகத்திற் பிரசித்தமாயிருப்பது இந்த வசனத்தால் நிராகரிகக (தள்ள)ப் படுகிறது. (சுரோத்திரத்திற்குச் சுரோத்திரம் என்று சொன்ன மறுமொழிக்குச் சுருக்கமரன தாற்பரியம் என்ன வெனில்:—)சகலமான இந்திரியங்கள், சரீரம், முதலியவைகளுக்கு விலக்ஷணமாயும், எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளே யிருப்பதாயும், விகார

சு:—மற்றதாயும், ஜனா (கிழத்தன்மை) மரணம், பயம் இவைகளில் லாததாயும், உற்பத்தி யற்றதாயும், சுரோத்திராதிகளுக்குச் சுரோத் திராதியாயும், அதாவது, சுரோத்திராதிகளுக்கு தங்கள் தங்கள் வியாபாரங்களைச் செய்யும் சாமர்த்திய மிருக்க நிமித்தியமாயுமிருக் கிற ஒருவஸ்து (ஆத்மதேஜஸ்) புத்திமான்களுடைய புத்தியில் படும்படி இருக்கிறது. இந்தப்படி உத்தரமும் பதங்களின் அர் த்தமும் 41 அமைந்திருக்கின்றன.

मनसःमनः ३நஸஃ ३நஃ = அப்படியே (நீ எதைக் குறித்து கே ள்வி கேட்டாயோ) அது அந்தக் கரணத்துக்கு மனதா யிருக்கிறது. சேதனத்தால் ஏற்படும் பிரகாசமன்றியில் அந்தக்கரணம் தன் செய்கைகளாகிய சங்கற்பம் (நினைப்பு) நிச்சயம் இவைகளைச் செய்ய மாட்டாது. ஆகையால் அது மனதிற்கும் மனதாக இருக்கிறது. இவ்விடத்தில் மனது 42 என்பதில் புத்தி மனது இரண்டும் சேர்க் கப்பட்டிருக்கின்றன.

विः—श्रोत्रस्य...चक्षुः ११श्रोत्र...११चक्षुः எது கண்முத லானவைகளுக்கும் பிரகாசத்தை உண்டெண்ணுகிறதோ, எது கண் முத வியவைகளன்றியில் பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்கிறதோ (கண் முதலிய இந்திரியங்களன்றியில் சகலத்தையும் அடிகிறதாய் எது இருக்கிறதோ.)

तुः—यत् = यत् यः = எவன்

श्रोत्रस्य ११श्रोत्र...११ = சுரோத்திரேந்திரியத்துக்கு (காது க்கு)

श्रोत्रं ११श्रोत्र...११ = சிரவண (கேட்கும்) சக்தியைக் கொடுக்கி ருனே

मनसः ३३नसः = மனதாகிற இந்திரியத்திற்கு

मनः ३३नसः = மனனம் செய்யும் சக்தியைக் கொடுக்கிறுனே.

वाचः वाचः = வாக்கிந்திரியத்திற்கு

वाचं वाचः = வார்த்தையை உச்சரிக்கும் சக்தியைக் கொடுக்கி ருனே.

41. ஆத்மா சுரோத்திராதிகளுக்கும் சுரோத்திராதி ரூபமாயிருப்பதால் சுரோத்திராதிகளிடத்தில் ஆத்ம புத்தியை விடவேண்டியது. இந்த அர்த் தம் சுருதியில் பிரத்தியக்ஷமாய் சொல்லப் பட்டிராவிடிலும் அறியத்தக்கது

42. இவ்விடத்தில் பாஷிய இந்திரியங்களை உத்தேசித்து கேவலம் அந்தந்திரியமாக மட்டும் மனதை அறியக்கூடாது. ஆனால் புத்தியும் மன தும் இரண்டும் இதில் சேர்ந்திருப்பதாக அறிய வேண்டியது.

ச :—यत् वाचः हवाचं : —யசு வாகுஃ ஹவாஹம் யத் யசு = எந்தக் காரணத்தால் சுரோத்திரம் முதலிய சகல பதங்களுடன் இந்த யத் யசு-பதம் யத் ஶ்ரோத்ய, யத் மனசு: யசு ஸ்ரோத்ருஷ்ய யசு தீநஸுஃ இவ்விதமாகச் சம்பந்தப்படுகிறது: வாச் வாகுஃ—இது வாகு வாகு என்பதும் பதத்தின் இரண்டாம் வேற்றுமை. இதைமாற்றி இவ் விடத்தில்வாகு வாகு என்கிற முதல் வேற்றுமையையே கிரகிக்கவேண்டும். ஏனெனின் प्राणस्य प्राणः ப்ராணஸ்யப்ராணஃ என்று மேல் முதல்வேற்றுமைதான் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே—वाचं वாகु = வாஹம் என்று வியக்தமாய் இரண்டாம் வேற்றுமை உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதால் प्राणः प्ராणः என்கிற முதல் வேற்றுமையை மாற்றி प्राणं प्ராणं என்கிற இரண்டாம் வேற்றுமையாக ஏன் செய்யக்கூடாது.

உத்தரம்:—அப்படிச் செய்யக்கூடாது. அநேகங்களை அனுசரித்து ஒன்றை மாற்றுவது உசிதம். सः ஸஃ प्राणः ப்ராணஃ என்று இரண்டு பதங்கள் சந்தேக மன்றியில் முதல் வேற்றுமையி லிருக்கின்றன. श्रौतं मनः चक्षुः ஸ்ரோத்மனஃசக்ஷுஃ இவைகள் முதல் வேற்றுமையி லிருந்தாலும் இருக்கலாம், இரண்டாம் வேற்றுமையி லிருந்தாலு மிருக்கலாம். वाचं वாகु என்கிற ஒரேப்தம் வியக்த மாய் இரண்டாம் வேற்றுமையி லிருக்கிறது. ஆகவே முதல் வேற்றுமையிலுள்ள பதங்கள் அதிகமானதால் वाचं वாகु என்கிற இரண்டாம் வேற்றுமையை வாகு வாகு என்கிற முதல் வேற்றுமையாக மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியது. வேறு ஒரு காரணமுண்டு. ஒரு வஸ்துவைக் குறித்து ஒருவன் கேள்விகேட்டால் மறுமொழியில் அதை முதல்வேற்றுமையில் சொல்லுவதே லோக வழக்கமா யிருக்கிறது.

स उ प्राणस्यप्राणः—ஸ உ ப்ராணஸ்ய ப்ராணஃ நீ எதைப்பற்றிக் கேட்டாயோ அது பிராணனுடைய அதாவது பிராணன் என்று பெயருள்ள பிராணவிர்த்திக்கு⁴³ப் பிராணனுயிருக்கிறது.பிராணனுடைய சாமர்த்தியமானது ஜீவிக்கும்படிச் செய்யும் விஷயத்தில்

வி :—प्राणस्यप्राणः प्ராणस्य प्ராणः = எது பிராணனுக்கு ஜீவிக்கச் செய்யும் தன்மையைக் கொடுத்து தான் பிராணனினமற்ற சேஷ்டையுடன் கூடியிருக்கிறதோ,

स उ ஸ உ = அது அந்த பரமாத்மாவே

து :—प्राणस्य = प्ராणस्य = முக்கியப் பிராணனுடைய

प्राणः प्ராणः = பிரேரகனோ.

43. சரீரத்திலிருக்கிற வாயுவுக்கு பிராணன், அபாணன், வியானன் சமானன், உதானன் என்கிற விர்த்தி பேதங்களிருக்கின்றன.

சு:—காணப்படுகிறது. ஆத்மாவால் இந்த சாமர்த்தியம் கிடைக்கிறது. ஆத்மாவுடன் இந்த பிராணன் சம்பந்தப் படாவிட்டால் பிராணன் 44 தன் காரியத்தைச் செய்யமாட்டாது. இதற்குச்சுருதிப் பிரமாணங்கள்:—

(1) कोद्येवान्यात् कः प्राण्याद्यदेव आकाश आनन्देन स्यात् ॥ 2-7 ॥

கொடியெவ்வாந்யாஸ்கஃ ப்ராணாஜ்யதேஷ சூகாஸகூநம்ஷா நஸ்யாக)தெ 2-7

(அர்த்தம்:—ஹிருதயாகாசத்தி ஸ்ருக்கிற ஆனந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மா இல்லாவிட்டால் எதுதான் சலிக்கும், எதுதான் பிராணனேடிருக்கும்.)

(2) ऊर्ध्वप्राणं उन्नयत्यपानं प्रत्यगस्यति ॥ कठ 2-5-3 ॥

உரூஹ்யப்ராணம் உந்யத்யபாநம் ப்ரத்யகஸ்யதி ॥ க2-5-3

(அர்த்தம்:—ஆத்மா பிராணனை மேலே போகும்படிக்கும் அபாணனைக் கீழே போகும்படிக்கும் செய்கிறான்.

(3) இந்த கேட்பைநிஷத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறதாவது:—

येन प्राणः प्रणीयते तदेव ब्रह्म ॥ के 1-8 ॥

யெநப்ராணஃ ப்ரணீயதெ ததேவவ்ரஹ்மஃ ॥ கெ I. 8

(அர்த்தம்:—எகினால் பிராணன் சலிக்கும்படிச் செய்யப்படுகிறானே அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி.)

ஆகேஷம்:—பாண ப்ராண சப்தம் பிராணேந்திரியத்தையும் பிராணவாயுவையும் குறிப்பிடும். பிரகிருதத்தில்மேல் **श्रोत्रस्य** ஸ்ரோத்ருஸ்ய என்று இந்திரிய பிரஸ்தாபம் வந்திருப்பதாலும்கீழே **चक्षुषः** ஷக்ஷுஷஃ என்று இந்திரிய பிரஸ்தாபமே வந்திருப்பதாலும் மத்தியில் வரும் **प्राण** ப்ராண சப்தமும் பிராண இந்திரியத்தையே குறிப்பிடவேண்டும்.

து:— **चक्षुषः** ஷக்ஷுஷஃ = சக்ஷுரிந்திரியத்துக்கு

चक्षुः ஷக்ஷு: = பார்க்கும் சக்தியைக் கொடுக்கிறானே அதாவது அந்தந்த இந்திரியத்திற்கும் அதனதன் சக்தியைக் கொடுக்கப்பட்டவன் என்று அர்த்தம்.

44. இரதம் முதலிய அசேதன பதார்த்தங்களின் பிரவிர்த்தி சேதன சம்பந்தத்தால் தானுண்டாகிறது. சேதன ஸ்வரூபமான மனிதன் சம்மந்தப்பட்டால் தான் தேர் இடத்தை விட்டுக் கிளம்புகிறது. இது போல் ஜடமான பிராணன் சலிக்கிறதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகையால் முதலில் சேதனசம்பந்தம் பிராணனுக்கு உண்டாகித்தானிருக்க வேண்டும்.

ச:—உத்தரம்:—ஆம்-நீ சொல்லுவது யுத்தமே. சுருதியின் கருத்து என்னவெனில் எவனுக்காக சகல கரணங்களும் பிரவிர்த்திக்கின்றனவோ அவனே பிரம்மம் என்று அறியவேண்டியது. **चक्षुः** **चक्षुः**—**चक्षुः**—**चक्षुः** அப்படியே, நீ யாதொன்றைக் கேட்டாயோ அது கண்ணுக்குக் கண்ணுயிருக்கிறது. அதாவது ரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிற சக்சு-ரிந்திரியத்தின் ரூபக்கிரகண சாமர்த்தியம் ஆத்ம சைதன்னியத்தின் சம்பந்தத்தால்தான் உண்டாகிறது. ஆகவே அது (பிரம்மம்) நேத்திரத்துக்கு நேத்திரமா யிருக்கிறது.

अतिमुच्य சுதி²-²யு இந்த பதத்திற்கு முன் **ज्ञात्वा** **ज्ञात्वा** 45 என்ற பதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது. ஏனெனின் (1) கேள்வி கேட்டவன் கேட்ட வஸ்துவை தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசைகொண்டிருக்க வேண்டுமாதலால் சுரோத்திராதி இந்

வி:—(इति) एवं अतिमुच्य ஐதி வனவம் சுதி²-²யு = என்று இப்படி அறிந்து

अस्मात् **लोकात्** சுஷாஸு லொகாஸு = இந்த லோகத்தினின்றும்

प्रेत्य **प्रेत्य** = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் போய்

अमृता **भवन्ति** சுதி²-²தாவவந்தி = முத்தர்கள் ஆகிறார்கள். ||2||

து:—सः उ लो உ=காது முதலிய இந்திரியங்களின் பிரேரகன் யார் என்று நீ கேட்டாயோ, அந்தப் பிரேரகன் பிரசித்தமாயும் தியானத்துக்கு விஷயமாயு மிருக்கிற நாராயணனே. எவன் பிராணனுக்கு நியாமகனாயும் கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்கும் நியாமகனாயு மிருக்கிறானோ அவன் விஷ்ணு வென்று அறியத்தக்கது. இவைகளுக்கு மட்டும் தான் பிரேரகனல்ல. இதர ஞானகர்ம இந்திரியங்களுக்கும் இவனே பிரேரகன். காது முதலிய இந்திரியங்களை பிரேரணை செய்கிறவன் விஷ்ணு என்று அறிகிறவனுக்கு என்ன பலன் கிடைக்கிற தெனில்.

अतिमुच्य சுதி²-²யு முதல் சொல்லுகிறார்

धीराः **धीराः** = காது முதலியவைகளைப் பிரேரணைசெய்யும் தர்மம் விஷ்ணுவினுடையது என்று அறிகிற புத்திமான்கள் மனோதேரியமுள்ளவர்கள்

अस्मात् சுஷாஸு = பஞ்சமகா பூதங்களாலான இந்த

लोकात् லொகாஸு = தேசத்தினின்றும்

प्रेत्य **प्रेत्य** = வெளிப்பட்டு அதாவது இறந்து

अतिमुच्य சுதி²-²யு = ஸிங்கதேசத்தைவிட்டு, சம்சாரத்தினி

45. இந்த பதம் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு காரணம் சொல்லுகிறார்.

ச—திரியங்களுக்கு சுரோத்திராதி ரூபமாயிருக்கிற பிரம்மத்தை அறிந்து என்று மேல்பதங்களுக்கு அர்த்தம் செய்யவேண்டும். (2) மேலும், **अमृताभवन्ति** சுஜீதாவந்தி (மரண மில்லாதவர்களாக ஆகிறார்கள்) என்று மேல் பலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மரண மில்லாமை அதாவது மோக்ஷம் ஞானத்தால் கிடைக்கிறது. ஞான த்தைச் சம்பாதித்து ஒருவன் முக்தனாகிறான். ஆகையால் **ज्ञात्वा** ஞாக்வா என்னும் பதத்தைச்சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. இப் படிப்பட்ட ஞானத்தால் சுரோத்திராதிகளை விட்டு அதாவது அவைகளிடத்தில் ஆத்மபாவத்தை விட்டு மோக்ஷத்தை அடை கிறார்கள். என்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டியது.

अतिमृद्यधीराः — **अति**—ஆதீரோ: சுரோத்திராதிக ளிடத்தில் ஆத்மபாவத்தை தரிப்பதினால் அவைகள் உபாதிகளாகி அப்படி பாவங்கொண்டவனை ஜ்ஞானமரணரூப சம்சார சாகரத்தில் விழும் படிச் செய்கின்றன. ஆகையால் சுரோத்திர முதலியவைகளுக்குச் சுரோத்திரமுதலியதா யிருக்கும் யாதொரு பிரம்மம் உண்டோ அதுவே ஆத்மா என்று அறிந்தும் சுரோத்திர முதலியவைகளிடத் தில் ஆத்மபாவத்தை விடுகிறவர்களே புத்தியுள்ளவர்கள். சுரோத் திராதி சுரோத்திரம் ஆத்மா என்னும் விசேஷ புத்தியில்லாதவனா யில் சுரோத்திராதிகளிடத்தில் ஆத்மபாவத்தை விட்டுவிட முடி யாது.

து:—ன்றும் விடுபட்டு, அல்லது, ஹிருதயத்தின் அக்கிர பாகத்தில் ஜ்வலிக்கும் பிரகாசத்தின் வழியாய் நாராயணனை அடைந்து, பிரா ர்ப்த கர்மத்தைத் தூண்டி.

अमृताः சுஜீதா: = முக்தர்களாக

भवन्ति ஹவந்தி = ஆகிறார்கள்.

प्राणस्य प्राणं उ त चक्षुः चक्षुः ப்ராணஸ்யப்ராணம் உத உக்ஷ-
ஷ: உக்ஷ: = (IV - 4 - 18) முதலிய காண்வ (बृहदार) பூஹ
டார சுருதிகளாலும் **प्राणादयोवाक्यशेषात्** ப்ராணாடியொ வாக்யஸொ
ஷாக் = என்னும் (I - 4 - 12) பிரம்ம சூத்திரத்தாலும் பிராணதி-
களின் நியந்தா விஷ்ணு வென்றே நிச்சயிக்க வேண்டும் என்று
பாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மந்திரத்திற்குப் பிரமாண வசனம்:—

यः प्राणस्य प्रणताचक्षुरादंश्च सर्वशः —

ய: ப்ராணஸ்யப்ரெணதாஹக்ஷ-ராஜெஸுவ-ஸு:

சு:—ப்ரெய் ப்ரெயு = இந்த லோகத்தினின்றும் வெளியே யிருந்துகொண்டு; அதாவது, புத்திரன், மித்திரன், களத்திரம், முதலானவர்களிடத்தில் அஹந்தை மமதைகளை அதாவது நான், என்னுடையது என்னும் பாவத்தைவிட்டு

அமூதாபவந்தி சுஜீதாஹவந்தி = மரணதர்ம மில்லாதவர்களாக ஆகிறார்கள். இதற்குப் பிரமாண வசனங்கள்:—

(1) न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः ॥ नारायणोप-
निषत् 12-3 ॥

நகரீணா நபுஜயாயநெந தூமெநெநகெ சுஜீதகவ
ஜோநஸுஃ ॥ நாராயணாவநிஷக் ॥ 12-3 ॥

(அர்த்தம்:—கர்மத்தாலும், பிரஜையாலும், தனத்தாலும் மோக்ஷம் கிடைக்கிறதில்லை. தியாகம் என்கிற இச்சைகளை விடுவதினால் மாத்திரம் மோக்ஷம் அடையப்படுகிறது.

(2) पराञ्चिखानिव्यतृणः ...

आवृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन् ॥ कठ 2-4-1 ॥

பாராஞ்சிவாநிவ்யதூணக்...

சுவூத் தவக்ஷுரமூர்தகவதிஹ்ந ॥ க௦ 2-4-1 ॥

(அர்த்தம்:—இந்திரியங்கள் வெளியிலுள்ள பதார்த்தங்களைப் பார்க்கத் தன்மையுள்ளவைகள். மோக்ஷம் வேண்டுமென்று இச்சிக்கிறவன் இந்திரியங்களை விஷயங்களில் விடாமல் விஷயங்களைத் தள்ளிவிட வேண்டியது.

(3) यदा सर्वप्रभुष्यन्ते ...

अतब्रह्मसमश्नुते ॥ कठ 2-6-14 ॥

யதாஸர்வப்ரஹ்ஸ்யந்தே...

அதப்ரஹ்ஸஸம்ஸநுதே ॥ க-2-6-14

(அர்த்தம்:—எந்தக்காலத்தில் எவனுக்கு சகல இச்சைகளும் நிவிர்த்தியாய் விடுகின்றனவோ அந்தகாலத்தில் அவனுக்கு பிரம்மானுபவம் உண்டாகிறது. (இவ்விதமாக சகலத்தையும் விட்டவனுக்குத்தான் மோக்ஷம் கிடைக்கும் என்று மேற்சொன்னதற்கு ஒத்துமையாக சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.)

அதிமூச்சு - ப்ரெய: - சுதிஹ் - ப்ரெயு இப்பதங்களுக்கு வேறு அர்த்தம் செய்யலாம். அதிமூச்சு சுதிஹ் என்னும் பதத்திற்கு இந்திரியங்களிடத்தில் ஆதம்பாவத்தை விட்டு என்னும் முன்செய்த அர்த்தத்துடன், மூன்றுவித இச்சைகளையும் விட்டு என்னும் அர்த்தமும் சித்திக்கிறது. ஆனதால் ப்ரெய் ப்ரெயு என்.

3. नतत्रचक्षुर्गन्ति नवागच्छति नमोना नविद्यो
नविजानीमो यथैतदनुशिष्यादन्यदेव तद्विदिता
दथो अविदितादधि । इति शुश्रुम पूर्वेषां
ये नस्तद्वयाचक्षिरे ॥ ३ ॥

நதத்ருவக்ஷுர்மஹுதி நவாஹுதி நொலிநொ நவிஜோ
நவிஜாநீரோ யயொ ததநாஸிஷ்யதநுஜெவ தவிஜிதா
ஹொ சவிஜிதாடியி । ஐதி ஸுஸ்ரம பூவீஷா
யெ நஸ்துவ்யாஹ வக்ஷிரெ ॥ ௩ ॥

तत्र तत्र = அந்தப் பிரம்மத்தினிடத்தில்

चक्षुः वक्षुः = நேத்திரம்

नगच्छति नमஹி = போகிறதில்லை.

वाक् वाक् = வாக்கு

नगच्छति नमஹி = போகிறதில்லை.

मनः मनः = மனது

नोगच्छति नொஹி = போகிறதில்லை.

नविद्यः नவிஜிஃ = அதை நாம் அறியோம்.

यथा यथा = எந்தப்பிரகாரம்

ए तत्तन् तக் = இந்தப் பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை

अनुशिष्यात् சுநாஸிஷ்யாஃ = சீஷனுக்கு உபதேசிக்கக் கூடு

மோ

(तथा यथा = அந்த வழியையும்)

नविजानीमः नவிஜாநீஃ = அறியமாட்டோம்.

तत् तக் = அது

विदितात् விஜிதாஃ = வியக்தமாய் தெரியப்பட்ட பிரபஞ்சத்

தைக் காட்டிலும்

अन्यदेव சுநுஜெவ = வேறாகவே இருக்கிறது.

अथ अथ = மேலும்,

சு:—பதற்கு முன்செய்த அர்த்தத்தை (புத்திராதிகளிடத்தில் நான்
என்னுடையது என்னும் பாவத்தை) விட்டு, இந்தச் சரீரசம்பந்
தம் விட்டபிறகு அதாவது மரணத்திற்கு 46 பிறகு என்று அர்த்தம்
செய்யவேண்டியது. ॥ 2 ॥

46. இவ்விடத்தில் விதேக முக்தி சொல்லப்படுகிறது :—சரீரபதனத்
தால் பிராரப்தம் தீர்ந்து விட்டது. ஞான பலத்தால் சஞ்சிதம் முதலியவை
நசித்துப் போய் விட்டது. புது சரீரம் உண்டாகக் காரண மில்லை ஆகவே
வித்வானுக்கு முக்தி அவசியம் சித்தமாகிறது.

अविदितात् क्वचिद्विज्ञा = அறியப்படாத அவ்வியாகிருதத்
தைக் காட்டிலும்

अधि स्या = வேறாகவே யிருக்கிறது.

इति इति = இப்படி

ये ये = எந்த ஆசாரியர்கள்

नः नः = எங்களுக்கு

तत् तत् = அதை

व्याचक्षाक्षिरे व्याचक्षाक्षिरे = சொன்னார்களோ

(तेषां தெஷா = அந்த)

पूर्वेषां पूर्वेषा = பூர்வீகர்களுடைய

(वचनं வசனம் = வசனத்தை)

शुश्रूषन् शुश्रूषन् = கேட்கிறோம் [கேட்டிருக்கிறோம்].

नतत्र नतत्र = நதத்ரு நதத்ரு = பிரம்மமானது

வி:—மேற்சொன்னதையே விஸ்தாரமாய் நதத்ரு நதத்ரு முத
ல்சொல்லுகிறார். ஆனால் அது எப்படி உபதேசிக்கத் தக்கதெனில்

नविद्यः नविजानीमः नविज्ञाः नविज्ञानी = நவிஜ்ஃ நவிஜானீஃ என்று சொல்லுகிறார்.
அது என்னவென்று கேட்கப்பட்ட ஆசாரியர் அந்தரிந்திரியத்தி
னாலும் பாஹிய இந்திரியத்தினாலும் பிரம்மம் அறியத்தக்கதல்ல
வென்று உபதேசிக்கவேண்டும்.

து:—எந்த மாஹாத்மியத்தை அறிவதினால் ஜீவன் முத்தனுகிறு
தே அப்படிப்பட்ட ஹரியினுடைய பிரேரணை செய்தல் முதலிய
மகாத்மியம் எப்படிப்பட்டது என்று கேட்குங்கால், அது அளவற்
ததாயிருப்பதால் அதின் பூர்ணஞான முண்டாக மாட்டாது; சுரோ
த்திராதிகளை நியமனம் செய்யும் நாராயணன் சகல தேவதைகளா
லும் பூர்ணமாய் அறியத்தக்கவனல்ல; இந்த அபிப்பிராயத்துடன்
नतत्र नतत्र என்னும் மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

47. இந்த மந்திரார்த்தத்திற்குச் சமானமான அர்த்தம் கடோபநிஷத்
தில்

“नैववाचा नमनसा प्राप्नुश्चक्षुषो न चक्षुषा”

நெவவாவா நமனஸா ப்ராப்நுஷ்சக்ஷுஷா
என்கிற 6-வது வல்லி 12-வது மந்திரத்திலும், முண்டகோப நிஷத்தில்
नचक्षुषा गृह्यते नापिवाचा नचक्षुषा = நசக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபிவாவா முதலிய
3-வது கண்டம் 8-வது மந்திரத்திலும், தைத்திரீய உபநிஷத்தில் “यतोवाचो-
निवर्तन्ते अप्राप्य मनसासह” யதொவாவொ நிவத்-நதே கப்ராப்ய
2-நஸாஸஹ என்கிற 2-வது வல்லி 4-வது அனுவாகத்திலும் காணப்
படுகிறது.

சு:—சுரோத்திரம் முதலிய இந்திரியங்களுக்குச் சுரோத்திரம் முதலியதாக இருப்பதால் அதாவது பிரம்மம் சுரோத்திரம் முதலியவைகளுக்கு அதிஷ்டான ஆத்மாவாயிருப்பதால் 48 (அதாவது சுரோத்திராதிகளின் சக்தியே பிரம்ம ஸ்வரூபமாயிருப்பதால்) கண் பிரம்மத்தினிடத்தில் போகிறதில்லை. ஏனெனின் தன்னிடத்தில் தான் போவது அசம்பாவிதம்.

து:—तत्र कृत्वा = ஜகத்தை நடத்துதல் முதலிய ஹரியினுடைய யாதொரு மஹிமை யுண்டோ அந்த விஷயத்தை

चक्षुः श्रोत्रं = கண், கண்ணால் குறிப்பிடப்பட்ட சகல இந்திரியங்கள் அதாவது அவைகளின் அபிமானி தேவதைகள் என்பது கருத்து, கேவலம் ஜட இந்திரியங்களல்ல.

नगच्छति நமஹிதி = அறியப்பிரவிர்த்திக்கிறதில்லை. சகக்ஷ ராதி அபிமானி தேவதைகளான சூரியன் முதலிய தேவதைகள் அறியப்பட்டாலும் சர்வோத்தமனான பகவான் அறியப்பட மாட்டார்.

“नैवेवास्मिन्” நெதஜெவாஸுஸூபவந் என்றும் ஈசாவாஸ்யத்தின் 4 - வது மந்திரத்திலும், “नदृष्टेः दृष्टारं” நஹுஷெஃஃஷ்டாரம் முதலிய பிரஹ 3-4-2 வாக்கியத்திலும், “अदृष्टोदृष्टा” அஹுஷெஃஃஷ்டா முதலிய பிரஹ 3-7-23-வது வாக்கியத்திலும் “एषहिदृष्टा” ஷஷஹிஃஷ்டா முதலிய பிரசன உபநிஷத்த 4-1-வது வாக்கியத்திலும் காணப்படுகிறது.

48 श्रोत्रस्य श्रोत्रं श्रोत्रात् श्रोत्रात् = முதலிய வசனங்களின் ஸக்ஷியார்த்தம் “சுரோத்திரம் முதலியவைகளின் அதிஷ்டானம் பிரம்மம்” என்று சொல்லப்பட்டது. இதன்பேரில் சங்கை:—பழுதையாகிற அதிஷ்டானத்தின் பேரில் சர்ப்பத்தின் அத்தியாசம் உண்டாகிறது. அதிஷ்டானமான பழுதை இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகிறது. (அதாவது நம்முடைய அறிவுக்கு பாத்திரமாகிறது.) இதுபோல் சுரோத்திரம் முதலியவைகளின் அதிஷ்டான சைதன்னியமும் இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகவேண்டுமே என்னும் சங்கையை நிவர்த்தி செய்கிறார். அத்தியஸ்த (பிரமைக்கு விஷயமான) பதார்த்தத்தின் ஸ்வரூபம் அதிஷ்டானமாகவே இருக்கிறது. ஏனெனின் அத்தியாச முண்டாவதற்கு முன்னும், அத்தியாச மிருக்குமளவிலும், அத்தியாசம் நீங்கிப் பிறகும், இப்படி மூன்று காலங்களிலும் அதிஷ்டானம் வியபிசாரத்தை அடைகிறதில்லை அதாவது மாறித்தோன்றுகிறதில்லை, ஆனால் ஒரேவிதமாய் இருக்கின்றது. மேலும் தன் ஸ்வரூபம் தனக்கே விஷயமாவது யதார்த்த தர்மமன்று. ஆகவே பிரம்மம் அதிஷ்டானமாயிருப்பதால் விஷயமாகும் என்று சொல்லுவது யுத்தமன்று.

ச:—नवाक्काति நவாக்ஷதி = அதிநிடத்தில் வாக்கும் 49 போகமாட்டாது (பிரவேசித்து வர்ணிக்கமாட்டாது) ஏனெனின், வாக்கால் உச்சரிக்கப்படும் சப்தம் எப்போது தன்னால் குறிப்பிடப்படும் விஷயத்தைப் பிரகாசிக்கிறதோ, அப்போது வாக்கு அப்படி குறிப்பிடப்பட்ட விஷயத்திற்குப் போகிறதாகச் சொல்லுவது வழக்கம். அந்த சப்தத்திற்கும் அதை உண்டாக்குகிற வாக்கு என்கிற இந்திரியத்துக்கும் ஆத்மா (ஸ்வரூபம்) பிரம்மமாயிருப்பதால் (முன் சொன்னபடி) வாக்கும் பிரம்மத்தினிடத்தில் போகிறதில்லை.

இவைகளுக்குத் திருஷ்டாந்தம் பொசுக்கிறதும் பிரகாசிப்பிக்கிறதும் ஸ்வபாவமுள்ள அக்கினி தன்னையே பொசுக்கிறதில்லை, பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை.

नोमनो नொமொநா = மனதும் 50 அதிநிடத்திற் போகிறதில்லை. ஏனெனின் தனக்கு வேறான விஷயங்களை சங்கற்பிக்கிறதாயும் நிச்சயிக்கிறதாயுமிருக்கிற மனது தன்னையே சங்கற்பிக்க மாட்டாது. நிச்சயிக்கமாட்டாது. மனதின் ஸ்வரூபமே பிரம்மமானதால் (முன் சொன்னபடி மனது பிரம்மத்தினிடத்திற் போக மாட்டாது).

नविद्यः நவிஜீஃ = வஸ்து வின்பிரத்தியக்ஷ ஞானம்இந்திரியங்களாலும் மனதினாலும் 51 உண்டாகிறது. பிரம்மமோ இவைகளுக்கு

து:—वाक् வாக் = சகல தேவதங்களுக்கும்

नगच्छति நமஜ்ஜதி = அந்த மஹிமையை பூர்ணமாய் அறியப் பிரவிர்த்திக்கிறதில்லை

मनः மனஃ = மனது, அதாவது மனதின் அபிமானி தேவதை

नो नொ = அறியப் பிரவிர்த்திக்கிற தில்லை. கண் முதலியவைகளால் குறிப்பிடப்பட்ட சகல தேவதைகளுங்கூட அதை முழுமையும் அறிகிறதில்லை.

49. கண் போகாவிட்டாலும் ஸ்வர்க்காதிகள் போல் பிரம்மம், வாக்குக்கு விஷயமாக மாட்டாதோ எனின் சொல்லுகிறார்.

50. சுததுக்கம் முதலியவைகளை அந்தக்கரணம் கிரஹிப்பது போல் மனது பிரம்மத்தை அடையட்டுமே எனில் சொல்லுகிறார்.

51. பிரம்மமே ஒன்றுக்கும் விஷயமன்று. ஆகவே சாஸ்திரத்தாலும் ஆசாரியராலும் செய்யப்பட்ட உபதேசத்துக்குத்தான் பிரம்மம் எப்படி விஷயமாகும். இப்படி ஒருவன் சங்கித்தால், வாஸ்தவத்தில் அது ஒன்றுக்கும் விஷயமல்ல என்று சொல்லுகிறார்.

ச:—விஷயமன்று (அதாவது இவைகளால் தெரிந்துகொள்ளத் தகுந்ததல்ல) ஆகையால் பிரம்மம் இப்படிப்பட்டது என்று நாம் தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை.

நவிகாநிம: ... அநுசிஷ்யாந் நவிஜாநீஃ ... சுந-ஸரிஷ்யாக் = (நாமே அறியாதபடியால்) சிஷ்யர்களுக்கு இந்தப் பிரம்மத்தை எவ்விதமாய் உபதேசிக்கலாம் 52 என்பதை நாம் அறியவில்லை. ஏனெனின் எந்த பதார்த்தம் இந்திரியங்களால் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறதோ, அதற்கு ஜாதி 53, குணம், கிரியை, விசேஷணம் முதலியவை இருக்கும். அவைகளால் பிறருக்கு அதை உபதேசம் செய்ய முடியும். பிரம்மத்தினிடத்தில் ஜாதி முதலிய தர்மங்கள் யாதொன்றுமில்லாதபடியால் அதைப்பற்றி சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்ய முடியாது.

நவிக:—நவிஃ = நமக்குத் தெரியவில்லை. குரு உபதேசிப்பதிலும் சிஷ்யன் கிரஹிப்பதிலும், இருவரும் விசேஷமான பிரயத்தினைத் தைச் செய்யவேண்டும் என்பதை இந்தச் சுருதிவசனம் காட்டுகிறது.

து:—(அத: சுதஃ = ஆகையால்)

யथा यथा - எந்தப்பிரகாரத்தால்

एतत् वन्तस् = இந்தப் பிராணன் முதலான ஜகத்தை

अनुशिष्यात् सुन-सरीष्यात् பிரேரணைசெய்கிறதோ

(तपकारं तप्यकारं = அந்தப் பிரகாரத்தை

नविक: नविः = நாம் அறியவில்லை

नविकानिम: नविजानिः = (சாமானிய ஞானமே இல்லை, விசேஷஞானந்தான் எப்படி இருக்கப்போகிறது என்கிற அபிப்பிராயத்துடன் சொல்லுகிறார்) விசேஷ ரீதியாயும் நாம் அறியமாட்டோம்.

52. உபதேசிக்கலாம் யாருக்கு என்பதை மூல சுருதியால் சொல்லாவிட்டாலும் சிஷ்யனுக்கு என்ற அபிப்பிராயம் வியத்தமாய் காணப்படுகிறது.

53. (1) ஜாதியால் உபதேசமென்றால் “இவன் பிராமண ஜாதியில் சேர்ந்தவன்” முதலிய ஜாதிவிவரங்களால் உபதேசித்தல். (2) குணத்தால் உபதேசமென்றால் “இது கருப்பு” என்ற முதலிய குணவிவரத்தால் உபதேசம். (3) கிரியையால் உபதேச மென்றால் “இவன் சமயஸ்காரன்” (சமயல் கிரியைசெய்கிறவன்) முதலியவிவரங்களால் உபதேசித்தல் (4) விசேஷணத்தால் உபதேச மென்றால் இவன் “அரசனுடைய சேவகன்” முதலிய சம்பந்தத்தைக் காட்டும் விசேஷணத்தால் உபதேசித்தல். பிரம்மத்தினிடமோ ஜாதி முதலியவைகள் இல்லை. ஏனெனில் केवलोनिर्गुणश्च केवलொग्री-म-गुणः அதாவது பரமாத்மா ஒன்று, குணமற்றது என சுவேதா சுவதரம் 6-11. முதலிய சுருதிகள் சொல்லுகின்றன.

ச:—अन्यदेव...अधि-सन्त्युद्देव...स्य = மேற்சொன்ன வசனத்தினால் அதாவது நமக்குத் தெரியாது என்பதினால் உபதேசமே கூடாது என்றுமுடியும். இதை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு சொல்லுகிறார். பிரத்தியக்ஷம் முதலிய பிரமாணங்களால் பிரம்மத்தை அறியும்படி செய்ய முடியாது என்பது நிஜமே. ஆயினும் வேதத்தால் 54 அதை அறிவது சாத்தியமே என்று சொல்லுவதற்காக ஏற்பட்ட சுருதி வசனமாவது:—

வி:—अन्यदेव: सन्त्युद्देव: = இது வேறுமந்திரமாக எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எவ்விதத்திலும் அது ஞானத்துக்கு விஷயமாகா விட்டால் அது துச்சமாகும்; பிரம்மத்தை அறியவேண்டுமென்னுமிச்சையால் குருவின் உபாசனை முதலியவைகள் ஏற்படமாட்டா எனில்

अन्यदेव सन्त्युद्देव = என்று சொல்லுகிறார்.

न: तः = எங்களுக்கு

ये ये = முன்னிருந்த எந்த குருக்கள்

तत् तस्य = அந்தப் பிரம்மத்தை

व्याचक्षिरे व्याख्यक्षिरे = உபதேசித்தார்களோ

(तेषां தெஷாம் = அந்த)

पूर्वेषां पूर्वोद्देवा = முன்னோர்களுடைய

विदितात् (अपि) विदित्वा (सुवि) = அறியப்பட்ட வஸ்துக்களை

விடவும்

अन्यत् एव सन्त्युद्देव = பிரம்மம் விலக்கணமே,

अविदितात् (अपि) अविदित्वा (सुवि) = அறியப்படாத வஸ்துக்களை விடவும்

अन्यत् एव सन्त्युद्देव = பிரம்மம் விலக்கணமே

து:—अगम्यः सर्ववेदैश्च परिपूर्णत्वेहेतुतः । सन्त्युद्देव...स्य = அகமியம் ஸர்வவேதேஷ் பரிபூர்ணத்வஹேதுத: । = (பரிபூரணமாபி ரூப்பதால் சகல வேதங்களாலும் அறியப்படாதது) என்று ஸ்மிருதி சொல்லுகிறது. பரோக்ஷ, அபரோக்ஷ ஞான நிக்ஷேபத்தின் பொருட்டு, அல்லது, சாமானிய விசேஷ ஞான நிக்ஷேபத்தின் பொருட்டு, அல்லது ஆதரவின் பொருட்டு, நவிஷ: நவிஜானிம: நவிஜ: நவிஜாநீ: = என்று இரண்டு பதங்கள் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

54. வேதப்பிரமாணத்தால் தான் பிரம்மஸ்வரூபம் அறியப்படுகிறது, பிரத்தியக்ஷம் முதலிய இதர பிரமாணங்களால் அறியப்படவில்லை என்பதை பாஷ்யகாரர் பிரம்ம சூத்திரத்தின் I - 3-ன் பாஷ்யத்தில் விவரமாய் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

ச:—अन्यदेवताद्विदितादयो अविदितादधि சுநுஷெவதஅதிதாடியொ
 சுவிதிதாடியி अन्यदेवताद्विदितात् -சுநுஷெவதஅதிதாஸ் = எந்தப் பிர
 ம்மம் சுரோத்திரம் முதலியவைகளுக்கு சுரோத்திரம் முதலியதாக
 வும், இந்திரியங்களால் அறியப்படாமலு மிருக்கிறதாக பிரகிருதத்
 தில் சொல்லப்படுகிறதோ அந்தப் பிரம்மம் தெரிந்துகொள்ளப்
 பட்டவைகளுக்கு வேறாகவே இருக்கிறது. விதிதம் என்றால் ஞானம்
 என்கிற கிரியையால் எது அடையப்படுகிறதோ அது ஞானமாகிற
 கிரியைக்கு விஷயமாகிறது. அறியப்பட்ட வஸ்துக்கள் எங்கே
 யாவது யாருக்காவது தெரிந்திருக்கவேண்டும். ஆதலால் அவைக
 ளெல்லாம் மாயையின் காரியங்கள். காரியங்கள் அறியப்பட்டவை
 களிலேயே சேர்ந்தவை. பிரம்மம் இவைகளைவிட வேறானது

வி:—इति इति = என்கிற

(वचनं वचनम् = வசனத்தை)

शुश्रुम श्रु-श्रु-श्रु = கேட்டோம். (வியாக்கியானக்காரர்

अधि अधि = என்பதை

अपि अधि = ஆக வைத்துக்கொண்டு அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்)

து:—(வேறு அர்த்தம்.) கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு அபிமானி
 களான சூரியன் முதலானவர்களால் பகவான் அறியப்படா விட்
 டாலும் சர்வ தேவோத்தமரான நீர் அறிந்திருக்கலாமே எனின்
 नविद्यः नविद्यः என்று சொல்லுகிறார்.

(மற்றும் ஒரு அர்த்தம்) சூரியன் முதலானவர்களுக்கு ஸ்வதஃ
 நாராயணனுடைய ஞான மில்லா விட்டாலும், சர்வோத்தமரான
 உம்முடைய உபதேசத்தால் ஞான முண்டாகலாமே எனின்

एतत् एतत् = இந்த நாராயண ஸ்வரூபத்தை

यथा यथावत् यथा=யதாவத = உள்ளபடி எப்படி

अनुशिष्यात् अनु-श्रि-श्र-श्र-श्र = உங்கள்போன்றவர்களுக்கு உப
 தேசம் செய்வேனோ

(तथा तथा = அப்படி)

नविद्यः नविद्यः = நாம் அறிய வில்லை

(மற்றும் ஒரு அர்த்தம்) நீரும் கொஞ்சங்கூட பிரம்மத்தை
 அறிய மாட்டீரா எனின்

यथा यथा = எப்படி பிரபஞ்சத்தில் ஜனங்கள் இது பசு
 வுக்குச்சமானம் என்று

अनुशिष्यान् अनु-श्रि-श्र-श्र-श्र = அறிவார்களோ

ச-பா:—अतोअविदितादधि சுதொ சுவிஹிதாஹி = அப்படியா னால் அது அறியப்படாததாகுமே. இந்த சங்கையை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு சொல்லுகிறார். அது அறியப்படாததைவிட வேறு அறியப்படாதது என்றால் அறியப்பட்டதற்கு விபரீதமானது. அதாவது தெரிந்துக்கொள்ளப்பட்ட இந்த வியாகிருத பிரபஞ்சத்தைக் காட்டிலும் வேறான அவ்வியாகிருதம் அதாவது மாயை, சகலத்துக்கும் காரணமான அவித்தை இந்த அவித்தைக்கு மேற்பட்டது. எது எதற்கு மேற்பட்டிருக்கிறதோ அது அதைவிட வேறு என்பது லோகத்தில் பிரசித்தமாயிருக்கிறது. ஆகையால் அவித்தைக்கு மேற்பட்டது என்பதினால் அவித்தையைவிட வேறு என்று அர்த்தம். எது அறியப்படும் வஸ்துவோ அது அற்பமாயும், நசித்துப்போகக் கூடியதாயும் துக்கரூபமாயுயிருப்பதால், அது தள்ளத்தக்கதாயிருக்கிறது. பிரம்மம் அறியப்பட்டதைவிட வேறானதால் அது தள்ளத்தக்கதன்று

து-பா:—(तथा तदा = அப்படி பரமாத்மா என்கிற வஸ்து)

एतत् னதசு = இன்னது, இன்னதற்குச் சமானம் என்று நாம்

नविद्यः நவிஜஃ = அறியோம்

பிரேரணை செய்யும் வஸ்து பரிபூரணமா யிருக்கிறதென்பது எதனால் தெரிய வருகிறதெனில், அந்த வஸ்து விலக்ஷணமாயிருக்கிறபடியால் என்று

अन्यदेव சுநுஷெவ என்பதினால் சொல்லுகிறார். காரிய காரணத்மகமான ஜகத்துக்கு விலக்ஷணமானதாகவே அதை அறிவோம் என்கிறார்.

तत् தசு = கண்முதலிய இந்திரியங்களால் அறியக்கூடாத வஸ்து, அதாவது பரப்பிரம்மம்.

विदितात् விஹிதாசு = காரியரூபமான காணப்படும் ஜகத்தை விடவும், இதுமட்டுமல்ல, ஆனால்

अविदितात् சுவிஹிதாசு = காணப்படாத முயற்கொம்பு முதலிய பொய்யான பதார்த்தத்தை விடவும், அவ்வியக்கம் பிரகிருதி முதலிய காரணத்தை விடவும்

अन्यत् एव சுநுசு னவ விலக்ஷணமாகவே இருக்கிறது.

विदितात् अन्यत् விஹிதாசு சுநுசு என்று சொல்லின் ஸ்வரூபமற்றதோ என்னும் சங்கை உண்டாகலாம். அதை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு

ச-பா:—அப்படியே பிரம்மம் **அவிதி** சுவிதி த்தைவிட வேறு என்று சொன்னதினால் கிரகிக்கக் கூடியதன்று என்றும் சொன்னதாக ஆகிறது. ஒரு காரியத்திற்கு அன்னியமான காரணம் அன்னியானை புருஷனால் கிரகிக்கப்படுகிறது. அறிகிறவன் வேறு ஒரு பிரயோஜனத்திற்காக தனக்கு வேறான ஒரு வஸ்துவை கிரகிக்கவேண்டியதில்லை. அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் வேறு அதாவது தள்ளத்தக்கதன்று, கிரகிக்கத்தக்கதன்று என்று சொன்னால் தன்னைவிட வேறான பிரம்மம் ஒன்று இருக்கிறதாக நினைத்து அதை அறியவேண்டுமென்கிற இச்சை சிஷ்யனுடைய மனதிலிருந்தாலும் அது நிவர்த்தி செய்யப்படுகிறது.

து-பா—**அவிதிதா சுவிதிதா** சுநுஸ் என்று சொல்லப்பட்டது.

வியக்த அவ்வியக்த ஜகத்தைவிட வேறு என்று சிலர் அர்த்தம் செய்கிறார்கள். காரியகாரணங்களுக்கு விலக்ஷணமென்று சொன்னால் எவ்விதமாக மாஹாத்மியம் கிடைத்தது. காரிய விலக்ஷணத்தன்மை காரணத்தி லிருக்கிறது; காரண விலக்ஷணத்தன்மை காரியத்திலிருக்கிறது. இப்படி இருக்கிறதினால் காரிய காரணம்மகமான பிரபஞ்சத்துக்கு மாஹாத்மிய விசேஷம் கிடைத்திருக்கிறதா? இல்லையே. இதுபோல் பிரம்மத்துக்கும் மாஹாத்மியம் கிடைக்காதே, எனின், அது காரிய காரணங்களுக்கு விருத்தமான லக்ஷணத்தை உடையது.

அந்ய சுநுஸ் = என்பதற்கு விருத்த லக்ஷணமுள்ளது என்று அர்த்தம். அந்த விருத்த லக்ஷணம் சர்வோத்தமத்தன்மை ஆகையால் மாஹாத்மியம் கிடைத்தது என்று

அதி சுயி = என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

அது உத்தமமாயிருப்பதிலும். **आत्मनाविन्दतेवैर्य** சூதநா விநதெவீய-ஃ (I2 - வது மந்திரம்) என்று சொல்லியிருப்பதால் அதின் பிரசாதத்தால் ஜீவனுக்கு மோக்ஷ சாதனனுஷ்டான ரூப பிரவீர்த்தி உண்டாகிறபடியாலும் அதின் மாஹாத்மியம் சித்திக் கிறது.

அந்த வஸ்து.

विदितात् अविदि-तात् च விதிதா சுவிதிதா: உ இவ்விரண்டையும் விட அதாவது எல்லாவற்றையும் விட **அதி சுயி** = அதிகம் அதாவது சிரேஷ்டமாயிருக்கிறது. இதனால் உபமான மற்றதென்றும் லக்ஷணம் சொன்னதாக ஏற்படுகிறது.

ச-பா:—எப்படி. எனின் தன்னைக்காட்டிலும் 55 வேறான வஸ்து எதுவோ அது கிரஹிக்கப்படாததாகவாவது தள்ளப்படாததாகவாவது இருக்கமாட்டாது. (அது கிரஹிக்கத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும் அல்லது தள்ளத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும்.) பிரம்மமோ கிரஹிக்கத்தக்கதாமல்ல, தள்ளத்தக்கதாமல்ல. ஆகையால் தன் ஆத்மாவே பிரம்மம் என்று இந்த வாக்கியத்தின் அர்த்தம். இதற்கு இதரசுருதிப் பிரமாணங்களுமுண்டு:—

(1) अयमात्मब्रह्म ॥ बृह 2-5-19 ॥

சுயபோதா ஸ்ரஹ ॥ ஸ்ரஹ II-5-19

(அர்த்தம்:—இந்த ஆத்மா பிரம்மம்)

(2) य आत्मा अपहृतपाप्मा ॥ छं 8-7-1 ॥

ய சூத்ரா சபஹதபாபா ॥ ஹா VIII-7-1

பாபமற்ற இந்த ஆத்மா

(3) यत्साक्षादपरोक्षब्रह्म य आत्मासर्वान्तरः ॥ बृह 3-5-1 ॥

ய சூக்ஷாஹரோக்ஷாஹ ஹ ய சூத்ராஸவ்ரானா: ॥

ஸ்ரஹ III-5-1

(அர்த்தம்:—பிரத்தியக்ஷமாய் அனுபவத்திற்கு வரும் பிரம்மம் ; எல்லாருடைய உள்ளேயும் இருக்கிற ஆத்மா.

து-பா:—முன் விदितात्अन्यत् விதிதாசு சுதூசு என்று சொன்னதினால் காரியத்துக்குச் சதிர்சம் (सदृश) ஸஹு அல்ல என்னும் லக்ஷணம் ஏற்படுகிறது. பாஷ்யத்தில் सर्वोत्तमश्चसर्वत्र ஸவெ-பூதூரீஸூ வவ-பூதூ என்று சொல்லியிருக்கிறது.

இது நம்மால் கற்பிக்கப்பட்டதல்ல வென்பதை इति शुभ्रम् = ஐதிஸ்ருஷி என்னும் வாக்கியத்தால் சொல்லுகிறார்

इति = ஐதி இந்தப்பிரகாரம்

ये = யெ எந்த முன்னோர்கள், வியாசர் முதலானவர்கள்

नैः = நஃ எங்களுக்கு

तत् தசு = அந்தப்பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை

व्याचक्षिरे व्याखक्षिरो = வியாக்ஷியானம் செய்தார்களோ

(तेषां तेषां = அந்த)

55. அறிகிறவனைவிட வேறாக ஒன்று இருந்தால் அது அறியப்பட்ட வகுப்பிலாவது அறியப்படாத வகுப்பிலாவது வரவேண்டியது. இவ்விடத்தில் பிரம்மம் அறியப்பட்டதற்கும் வேறு அறியப்படாததற்கும் வேறு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அறிகிறவனுடைய ஸ்வரூபமே பிரம்மம் என்பது இந்த வேதவசனத்தின் கருத்து என்று சொல்லுகிறார்.

ச-பா:—इति शुश्रुमधीराणां इति श्रुत्वा यीराणाम्:—இவ் விதமாய் சகலத்திற்கும். ஆத்மாவாயும், யாதொரு விசேஷமன்றியி லும், சுத்தஞானமாகிறதேஜோரூபமாயும், சர்வத்திற்கும் ஆத்மா வாயுமிருக்கிறதே பிரம்மம் என்கிற ஞானம் ஆசாரியர்கள் பரம்பரை யாகச் செய்துவந்த உபதேசத்தால் தெரியவருகிறது என்று இதி கக்ஞம் (இப்படி கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்) என்று சொல்லுகிறார். பிரம்ம ஸ்வரூபம் ஆசாரியர்கள் பரம்பரையாகச் செய்துவரும் உப தேசத்தால்தான் அறியத்தக்கது. கேவலமான 56 யுக்தியாலாவது, வெகு வேத சாஸ்திரங்களைச் சொல்லிவைப்பதாலாவது, கிரந் தார்த்தத்தை கிரஹிக்கும் சாமர்த்தியத்தாலாவது, அநேக சாஸ்

து-பா:—पूर्वेषां पञ्चवैश्वानरां = வியாசாதிக்குடைய

(वचनं वचनम् = வசனத்தை)

शुश्रुम श्रुत्वा = நாம் கேட்டிருக்கிறோம். வெகு கால மாய் இப்படி கேட்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டும் பொருட்டு வினைச்சொல்லின் சென்ற காலப்பிரயோகம்.

இந்த மந்திரத்துக்குப் பிரமாண வாக்கியம் :—

अगम्यः सर्वदेवैश्च परिपूर्णत्वं हेतुतः ।

सर्वोत्तमश्च सर्वत्र सविष्णुरिति धार्यताम् ॥

சுமஜி: ஸவ்ஷெவெஸு பரிபுரண்கவஹெதூத:

ஸவெஷாதுஸுஸவஷுஸவிஷுஸரிதியாய்தாடி ॥

சகூராதிகளை உபலக்ஷணமாய் வைத்துக்கொண்டு सर्वदेवैश्च ஸவ்ஷெவெஸு என்று சொல்லலாம் அல்லது, ब्रह्माप्नोष्ठा கட நவிஷ: நவிஜ: அறியவில்லை. என்று சொன்னதால் பிரம்மத்துக்குக் கீழ்ப்பட்ட எல்லாதேவதைகள் என்றும் சொல்லலாம். ॥ 3 ॥

56. இந்த அர்த்தம் கடவல்லியில் 2 வது வல்லி

“अनन्यप्रोक्ते गतिश्च नास्ति नैषातर्केणमातिरापनेया”

சுநநு ப்ரொக்தே மதி ராது நாவூநெநஷா தகெடூண 2 திராவநெயா ஆகிய 8-9 வது மந்திரங்களிலும்.

नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो न मेधया न ब्रह्मनाश्रुतेन

நாயமோதூ புவவநெந லஹோ நமெயயா நபஹுநா ஸூதெந என்கிற 22 - வது மந்திரத்திலும்,

“न चक्षुषा गृह्यते नापि वाचा नान्यैर्देवैस्तपसा कर्मणा वा”

ந ஷக்ஷஷா குஹுதேநாவிவாசாநாநெநு ஷெஷெவ ஸபஸா கஜூணாவா என்கிற முண்ட கோபநிஷத்தின் 3-1-8 வது மந்திரத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4-வது மந்திரம்.

यद्वाचानम्युदितं येन वागम्युद्यते ।

तदेव ब्रह्मत्वं विद्धिनेदं यदिदमुपासते ॥

யவா^{வா}ந^நஹு^{ஹு}ஹி^{ஹி}த^த0 யெ^{யெ}ந^நவா^{வா}ம^மஹு^{ஹு}ஹி^{ஹி}த^த0

த^ததெ^{தெ}வ^வஸு^{ஸு}ஹ^ஹக்ஷ^{க்ஷ}0 வி^{வி}தி^{தி}நெ^{நெ}ஹி^{ஹி}0 ய^யதி^{தி}ஹி^{ஹி}வா^{வா}ஸ^ஸதெ^{தெ}

வா^{வா}சா^{சா} வா^{வா}வா = வா^{வா}க்^{க்}கி^{கி}ந்^{ந்}தி^{தி}ரி^{ரி}ய^யத்^{த்}தா^{தா}ல், வ^வச^சன^னத்^{த்}தா^{தா}ல

ய^யத்^{த்} ய^யசு^{சு} = எ^எது

அ^அந^நம^மயு^{யு}தி^{தி}த்^{த்} சு^{சு}ந^நஹு^{ஹு}ஹி^{ஹி}த^த0 = பி^{பி}ர^ரகா^{கா}சி^{சி}க்^{க்}க^கப^பட^டவி^{வி}ல்^{ல்}லையோ

யெ^{யெ}ந^ந = எ^எதி^{தி}னா^{னா}ல்

வா^{வா}க்^{க்} வா^{வா}க்^{க்} = வா^{வா}க்^{க்}கு

அ^அம^மயு^{யு}த^தயெ^{யெ} சு^{சு}ந^நஹு^{ஹு}ஹி^{ஹி}தெ^{தெ} = பி^{பி}ர^ரகா^{கா}சி^{சி}க்^{க்}க^கப^படு^{டு}கி^{கி}ற^றதோ

த^தத்^{த்} எ^எவ^வ த^தசு^{சு} வ^வள^ளவ^வ = அ^அத^தையே

ப^ப்[்]ஹ^ஹ ஸு^{ஸு}ஹ^ஹ = பி^{பி}ர^ரம்^{ம்} ஸ்^{ஸ்}வ^வரூ^{ரூ}ப^பமா^{மா}க

த்^{த்}வ்^{வ்} க்ஷ^{க்ஷ}0 = நீ

வி^{வி}தி^{தி} வி^{வி}தி^{தி} = அ^அறி^{றி}.

ய^யத்^{த்} ய^யசு^{சு} = எ^எந்த

இ^இத்^{த்} உ^உஹி^{ஹி}0 = இ^இந்த, ஆ^ஆகா^{கா}ர^ரத்^{த்}து^{து}ட^டன்^{ன்}கூ^{கூ}டி^{டி}ன்^{ன்} சு^{சு}சு^{சு}வ^வரா^{ரா}தி^{தி}க^களை

உ^உபா^{பா}ச^சதெ^{தெ} = உ^உபா^{பா}சி^{சி}க்^{க்}க^கரூ^{ரூ}ர்க^களோ

இ^இத்^{த்} உ^உஹி^{ஹி}0 = இ^இது

ப^ப்[்]ஹ^ஹ ஸு^{ஸு}ஹ^ஹ = பி^{பி}ர^ரம்^{ம்} ஸ்^{ஸ்}வ^வரூ^{ரூ}ப^பம்^{ம்} ந^ந = அ^அன்று.

ச-பா:—திரங்களைப் படிப்பதினாலாவது, தபஸுகளாலாவது, யஞ்ஞங்களாலாவது, இவைபோன்ற வேறு எந்தவிதங்களாலாவது இந்த பிரம்ம ஸ்வரூபம் அடையத்தக்கதல்ல.

யென: தத்^{த்} வி^{வி}வ^வக்ஷி^{க்ஷி}ரோ = எ^எங்க^{ங்}ளு^{லு}க்^{க்}கு 57
எ^எந்த ஆ^ஆசா^{சா}ரி^{ரி}ய^யர்க^கள் பி^{பி}ர^ரம்^{ம்}ம^{ம்}த்^{த்}தை^{தை}ப^பற்^{ற்}றி^{றி}த்^{த்} தெ^{தெ}ளி^{ளி}வா^{வா}ய் உ^உப^பதே^{தே}ச^சம்^{ம்} செய்^{செய்}
தா^{தா}ர்க^களோ அ^அவ^வர்க^கள் சொ^{சொ}ல்^{ல்}ல ந^நர்^{ர்}ம் கே^{கே}ள்^{ள்}வி^{வி}ப^பட்^{ட்}டி^{டி}ரு^{ரு}க்^{க்}கி^{கி}ரூ^{ரூ}ம். || 3 ||

अन्यदे⁵⁸वताद्विदितादयो अविदितादधि சு^{சு}ந^நஹு^{ஹு}ஹி^{ஹி}தெ^{தெ}வ^வ த^தஜி^{ஜி}ஜி^{ஜி}தா^{தா}ஹி^{ஹி}யோ
சு^{சு}வி^{வி}தி^{தி}தா^{தா}ஹி^{ஹி}யி = அ^அதா^{தா}வ^வது அ^அது தெ^{தெ}றி^{றி}ந்^{ந்}த^தவை^{வை}க^களை^{ளை}வி^{வி}ட^ட வே^{வே}று, அ^அறி^{றி}ய

57. இதே அர்த்தம் ஈசாவாசியத்தின் 10 - 13 வது மந்திரங்களிலும் வருகிறது. இவ்விடத்திய பூ^{பூ}ர்^{ர்}வ^வ0 வ^வ0வெ^{வெ}0ஷா^{ஷா}0 என்னும் பதத்திற்கு பதி^{பதி}லாக அவ்வுபநிஷத்தில் धीराणां யீராணா⁰ என்கிற பதம் உபயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

58. முன் சொன்ன அர்த்தத்தின்பேரில் தார்க்கிகர் மீ^{மீ}மா^{மா}ம்^{ம்}ச^சகர்க^களு^{லு}டைய ஆ^ஆக்ஷே^{க்ஷே}ப^பம்^{ம்} இன்னது என்பதைச் சொல்லி அதைப்பரிஹரிக்கிறார். அ^அறி^{றி}ய^யப^பட்^{ட்}த^தவி^{வி}ட^ட பிர^{பிர}ம்^{ம்}ம^{ம்} வே^{வே}று எ^என்று சொ^{சொ}ன்னதை வி^{வி}ஸ்தா^{ஸ்தா}ர^ரமாய்^{ய்} வி^{வி}யா^{யா}க்^{க்}கி^{கி}யா^{யா}ன^னம் செய்^{செய்}ய^யவே^{வே}ண்^{ண்}டீ^{டீ}ம்^{ம்} எ^என்பதே உ^உத்^{த்}தே^{தே}ச^சமா^{மா}ம்.

ச-பா:—ப்படாததை (அதாவது அவித்தையை) விட வேறு என்று மந்திரத்தின் வாக்கியத்தினால் ஆத்மா பிரம்மம் என்று சொல்லியிருக்க இதைக் கேட்டவனுக்கு அடியில் வருமாறு சங்கை உண்டாகிறது.

சங்கை:—ஆத்மா பிரம்மமாக எப்படி இருக்கக்கூடும்? ஏனெனின், முந்தின ஆத்மா என்றால் கர்மத்தையும் உபாசனையையும் செய்யும் அதிகாரி. இவன் சம்சாரி. இவன் கர்மம் அல்லது உபாசனை இவைகளில் எந்தசாதனத்தையாவது அனுஷ்டித்து பிரம்மாதி தேவதைகள் அல்லது ஸ்வர்க்கம் இவைகளை அடைய இச்சிக்கிறான். ஆகையால் இவனுக்கு அன்னியனை விஷ்ணு, ஈசுவரன், இந்திரன், அல்லது பிராணனாகிய (சூத்திராத்மாவாகிய) உபாசியன் (உபாசிக்கத்தகுந்த தேவதை) பிரம்மமாக இருக்க போக்கியமேதவிர ஆத்மா ஒருகாலும் பிரம்மமாக யோக்கியனாகான். ஏனெனின் உலகானுபவம் அப்படியில்லை. மேலும் சில தர்க்கசாஸ்திரிகள் (நையாயிகள், வைசேஷிகர்கள்) ஆத்மா ஈசுவரனைவிட வேறு என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே கர்மமார்க்கத்திலிருக்கிற மீமாம்சகர்கள் அசு யசு அசு யசு சுஹி யஜ சுஹி யஜ (பிர-1-4-6) “இதை உபாசி இதை ஆரதி” இந்தவிதமாய் ஆத்மாவுக்கு அன்னியமான தேவதையை உபாசிக்கிறார்கள். ஆகையால் உபாசனைக்கு விஷயம் என்று எது அறியப்பட்டிருக்கிறதோ அது பிரம்மமாயிருக்கத் தகுந்தது. உபாசகனை ஆத்மா இதைவிட வேறானவன். சிஷ்யனுடைய மனதிலிருக்கிற இந்த சங்கையை அவனுடைய முகக்குறியிலாவது (கண், வாய் இவைகளின் விகாரத்தாலும்) அவனுடைய வார்த்தைகளாலாவது அறிந்து அதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்,

சமாதானம்⁵⁹:— இப்படி சங்கிக்கவேண்டாம், ஏனெனின்

து-பா:—பிரம்மம் மனதுக்கும் வாக்குக்கும் கோசரமாகிற (விஷயமாகிற) ஜீவஸ்வரூபமாகையால் அது வாங்மனஸுகளுக்கு எட்டாதது என்று சொல்லுவது அயுத்தம், என்னும் ஆக்ஷேபத்துக்கு கண் முதலியவைகள் போகிறதில்லை என்பதற்கு தர்பரியத்தைச் சொல்லி, இது முதல் ஐந்து மந்திரங்களால் ஜீவப்பிரம்மங்க

59. முதல் மந்திரத்திற் கேட்ட கேள்விக்கு இரண்டாவது மந்திரத்தில் நேரான உத்தரம் சொல்லப்பட்டது. ஆயினும் இவ்விடத்தில் வாக்கு முதலியவைகளுக்கு பிரம்மம் விஷயமாக வில்லை என்பது விசேஷமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நான்காவது மந்திரம் *கேனேஷிதா வாசு இமா வதாந்தி* *கெநேஷிதாஃவாஹு ஐராவதீ* *தூ* என்னும் கேள்விக்கு உத்தரம்.

ச-பா:—யத: யத:—எது கேவலம் சைதன்னிய ஸ்வரூபமா யிருக்கிறதோ அது வாசா வாசா — வாக்கினால் வர்ணிக்கப்படமாட்டாது. வாக்கு என்றால்:—நாக்கின் அடி முதலிய எட்டு 60 ஸ்தானங்களை ஆசிரயித்துக்கொண்டும் அக்கினியை தேவதையாக உடையதாயும், அகாரம் முதலிய அக்ஷரங்களை பிரகாசிப்பிக்கக்கூடியதாயு மிருக்கிற ஒரு இந்திரியம். அந்த இந்திரியத்தால் அர்த்தத்தை அனுசரித்து ஒருவித கிரமத்தோடுசேர்க்கப்படும் அக்ஷரங்கள் வாக்கு 61 என்று

வி-பா:—இதையே விஸ்தரிக்கிறார்.

வாசா வாசா = வாக்கு முதலியவைகளால்

யத் யசு = எது

अनम्युदितं சுநயுதிதம் = பிரகாசிப்பிக்கப் படவில்லையோ

து-பா:—ஞடைய பரஸ்பரபேதத்தையும், வேறு லக்ஷணங்களையும் மெசொல்வி, லக்ஷணஞ் சொன்னதற்குப் பிரயோசனத்தையும் சொல்லுகிறார்

யத் யசு = எது

வாசா வாசா = வாக்கினால் (வாக்கு இந்திரியம் அல்லது வேத வாக்கியம், இதனால்)

न अम्युदितं நசுநயுதிதம் = பூர்ணமாய் வர்ணிக்கப்படவில்லையோ. இதனால் இந்திரியத்துக்கு விஷயமல்ல வென்னும் லக்ஷணம் சித்திக்கிறது.

எப்படி அசர்வஞ்ஞார்களான தேவதைகள் பிரம்மத்தைப் பூர்ணமாய் அறியவில்லையோ, அப்படியே பரப்பிரம்மமும் அறியவில்லையோ எனின், அப்படியல்ல வென்று யெந வாசு அம்யுதெ யெந சக்ஷிஷ

60. மார்பு, கழுத்து, தலை, நாக்கின் அடிப்பாகம், பற்கள், மூக்கு, உதடு, கன்னங்களின் உட்புறம், ஆக எட்டு இடங்களும் வர்ணங்களுடையவை (அக்ஷரங்களுடையவை) வர்ணங்கள் இந்த 8 - ஸ்தானங்களில் (ஆகாசப்பிரதேசங்களில்) சம்பந்தப் படுகின்றன. “ எட்டு ஸ்தானங்களை ஆசிரயித்துக் கொண்டும்” என்று ஆசாரியார் சொன்னதானது வர்ணங்களின் உபாதான காரணம் ஆகாசம் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

61. எத்தனை எழுத்துக்கள் எந்தக்கிரமமாகச் சேர்க்கப்பட்டு எந்த அர்த்தத்தை பிரசித்தமாய் விளக்கி வைக்கின்றனவோ, அந்த அர்த்தத்தை அந்த வர்ணங்களே விளக்கி வைக்கின்றன. உதாரணம்:— “ பசு” என்கிற பதத்தில் “ ப் அசு உ” என்கிற அக்ஷரங்களிருக்கின்றன. இவைகளில் முதலில் “ ப” பிறகு “ சு” இந்தக் கிரமமக இந்த அக்ஷரங்களைச் சேர்க்க “ பசு” என்னும் பதமாகி, பசு என்னும் பிருகத்தை புத்திக்கு இச்சேர்க்கை விளக்கிவைக்கிறது.

ச-பா:—சொல்லப்படுகின்றன. அல்லது 62 அப்படி சேர்க்கப்பட்ட வர்ணங்களால் பிரகாசிக்கும் பதஸ்போடம் 63 வாக்கு எனப்படும். இந்தபதமே வாக்கு. இதற்குப் பிரமாணமான சுருதிவசனம்:—

अकारोवै सर्वावाक्सैषास्पर्शान्तस्थोऽभि

व्यज्यमानाबह्विनानारूपाभवति

சகாரொவெ வவஹ்வாசுலெஷா ஸுஸாநஸ்யொஷ்ஹி
வ்யஹ்யஜிநாநாவஹீ நாநாநாவாவதி

இதிலுள்ள ஒங்காரத்தால் குறிப்பிடப்படும் ஸ்போடமென் னும் பெயருள்ள சித்சக்தி சகல வாக்காகின்றது. அதுவே ஸ்பர்

து-பா:—पश्यति येन वाक् सञ्ज्ञा-ज्ञाते येन वक्त्र-वृद्धिबल्युक्ति
முதலிய 4-வாக்கியங்களால் சொல்லுகிறார்.

62. இதுவரையிற் சொன்னது ஒருவித சேர்க்கையுள்ள வர்ணங்களை யே பதமாக ஒப்புக்கொள்ளும் வர்ணவாதி மதம். மேற்சொன்ன வர்ணங் களால் பிரகாசம் செய்யப்படும் ஸ்போடமே ஒரு விதமான அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கும் என்பது ஸ்போடவாதி மதம். இது இப்போது சொல்லப்படு கிறது.

63. பதம்=ஸ்போடம். स्फुट्यते व्यज्यतेवर्णैः इति ஸுஹ்யதெவ்ய ஜதெ வனெஷ்டி அதாவது வர்ணங்களால் வியத்தமாக்கப் பட் டது.

சாயனாசாரியாருடைய சர்வதர்சன சங்கிரஹத்தில் ஸ்போடத்தின் லக்ஷணம் எப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிற தெனின்:—वर्णातिर्क्तो वर्णाभि व्यङ्ग्योऽर्थप्रत्यायको नित्यः शब्दः வணடாதிபிகொ வணடாஹிவ்ய ஹ்யாஸ்ய ப்ரத்யாயகொ நித்ய: ஸப்த: அதாவது வர்ணங் களை விடவேறாயும், வர்ணங்களால் வியத்தமாக்கப் படுவதாயும், அர்த் தத்தைப் போதிக்கிறதாயு மிருக்கிற நித்தியசப்தமே ஸ்போடமெனப்படும். ஸ்போடத்துக்குப் பிரமாணமென்ன வெனின் ஒரேரூபமான பதம்முதலிய புத்திக்கு ஒரே ஆசிரய மிருக்கவேண்டும், அநேக அக்ஷரங்கள் விஷயங் களாகமாட்டா. பசுமுதலிய பதம் ஒரே ரூபமாயிருக்கிற தென்கிற புத்தி ப் அகீ உ முதலிய அநேக அக்ஷரங்களை ஆசிரயிக்கமாட்டாது. அந்த புத்தி க்கு ஆசிரயம் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். அந்த ஒரு ஆசிரயம் ஸ்போடம் இது வர்ணங்களைவிட வேறாயும், கேவலம் த்வனி மாத்திரமாயும் நித்திய மாயு மிருக்கிறது. கையாயிரங்கள் ஸ்போடத்தை ஒப்புக் கொள்ளுகிறதில்லை. சிலர் ஒப்புக்கொண்டாலும் வர்ணங்கள்போல் அதை அநித்தியமாகப் பாவிக்கிறார்கள். ஸ்போடத்தைப்பற்றி பிரம்ம சூத்திரம் I - 3 - 28ன் சங்கரபாஷ்ய த்தைப் பார்க்க.

ச-பா:—சம் 64, அந்தஸ்தம் 65, ஊஷ்மம் 66 என்னும் வர்ணங்களால் பிரகாசமாகி அநேகரூபமாய் ஆகிறது). இந்த வாக்கு மித⁶⁷ அமித⁶⁸ ஸ்வர⁶⁹ என்கிற ரூபமாயும் சத்தியம், 70 பொய், 71 என்கிற விகாரங்களுடன் கூடினதாயும், பதங்களால் பேதத்தை அடைந்தும் இருக்கிறது. இந்த வாக்கு வாக்கிந்திரியம் என்னும் குணத்துடன் 72 கூடியதாயிருக்கிறது. **यत् वाचा अनभ्युदितं** யக் வாசா அநஹு-ஹித⁰:— இப்படிப்பட்ட வாக்கினால் எந்த பிரம்ம ஸ்வரூபம் வர்ணிக்கப்பட வில்லையோ, பிரகாசிப்பிக்கப்படவில்லையோ,

येन वाक् अभ्युद्यते யெந வாக் அஹு-ஹிதெ:—எந்தப் பிரம்மமாகிற சைதன்னிய ஜ்யோதியால் அந்த இந்திரியத்தோடுகூடின வாக்கு அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடும்படி செய்யப்படுகிறதோ அதாவது சொல்லவேண்டிய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக்காட்டும்படி பிரேரணை செய்யப்படுகிறதோ இந்த அர்த்தம் **यद्वाचोहवाक्** யவா

வி-பா:—**येन** யெந = எதினால்

वाक् வாக் = வாக்கு முதலியவைகள்

अभ्युद्यते அஹு-ஹிதெ = பிரகாசிப்பிக்கப் படுகின்றனவோ

து-பா:—**येन** யெந = எதினால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதாய்

वाक् வாக் = வாக்கானது (சப்தமானது)

अभ्युद्यते அஹு-ஹிதெ = ஜீவர்களால் உச்சரிக்கப் படுகிறதோ இதனால் சர்வஞ்ஞத்துவ லக்ஷணம் சொன்னதாக ஆகிறது.

64. **क क** முதல் **म ः** வரையிலுள்ள 25 அக்ஷரங்கள் ஸ்பர்சமெனப்படும்.

65. **य-र-ल-व य-र-ल-व** இந்த நான்கு எழுத்துகளும் அந்தஸ்தம் எனப்படும்.

66. **श-ष-स-ह श-ष-स-ह** இந்த நான்கு எழுத்துகளும் ஊஷ்ம மெனப்படும்.

67. எதில் இத்தனை அக்ஷரங்கள் தான் சேரக்கூடியவை என்கிற நியம முண்டோ, அந்த சந்தஸ், விருத்தம், பத்தியம், ரிக்முதலியவை மித மெனப்படும்.

68. இத்தனை அக்ஷரங்கள் தான் சேரவேண்டும் என்கிற நியமமில்லாத யஜுஸ்முதலிய சந்தஸ் அமிதமெனப்படும்.

69. கானப்பிரதானமான சாமவேதம் ஸ்வரமெனப்படும்.

70. உள்ளபடி வசனித்தல்.

71. உள்ளபடிக்கு விருத்தமாக வசனித்தல்.

72. குணம்=ஒருவஸ்துவை குறிப்பிடும் பதார்த்தம்,

சு-பா:—வொஹவாசு என்று இந்த உபநிஷத்தின் 2 - வது மந்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்

“यं वाङ् नवेद यस्य वाक् शरीरं यो वाचमन्तरो यमयति ॥३॥ III-7-17

யம் வாங் நவெதயஸ்ய வாசு ஸரீரம்

யொவாஹந்தரொர்யயதி ॥ 3 ॥ III-7-17

(அர்த்தம்:—வாக்கு எதை அறியவில்லையோ வாக்கு எதற்குச் சரீரமோ எது உள்ளே யிருந்துகொண்டு வாக்கை நியமனம் செய்கிறதோ என்று வாஜஸநேயத்தில் சொல்லி யிருக்கிறது.

“या वाक् पुरुषेषु सा घोषेषु प्रतिष्ठिता कश्चित्तावेदब्राह्मणः 73” யா வாசு பூர்வாஹந்தரொர்யயதி 73 அதாவது எந்த வாக்கு சேதனரூப பிராணிகளிடத்திலிருக்கிறதோ அது அக்ஷரங்களில் இருக்கிறது; அதாவது அக்ஷரங்கள் அதை வியத்தமாக்குகின்றன; அதை யாதானொரு பிராமணன் யதார்த்தமாக அறிகிறான் இப்படி கேள்விகேட்டு பிரதி உத்தரம் சொல்லப்படுவதாவது:—सा वाक् यया स्वप्ने भाषते 73 யா வாசு யயா வுபெஷாஷதெ 73 அதாவது “எதினுடைய சம்பந்தத்தால் ஸ்வப்ந காலத்தில் வசனிக்கிறானோ அது வாக்கு” அது வசனிக்கிறவனுடைய வசனிக்கும் சக்தி, நித்தியமாயும் சைதன்னிய 74 ஜ்யோதி

73. இந்த சுருதிகள் எந்த சாகையைச் சேர்ந்தனவோ தெரியவில்லை

74. இந்த விஷயம் பிரஹதராணயத்தில் பாஷ்யகாரரால் வியத்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி யெனின்:—

சங்கை:—ஆத்மா கேவலம் ஏகமாயும் சைதன்னிய ரூபமாயுமிருந்தால், எப்படி உஷ்ணரூபமான அக்கினி தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை எக்காலத்திலும் விட்டு விடவில்லையோ, அப்படி ஆத்மாவும் தன்னுடைய ஞானரூபஸ்வபாவத்தையும் எப்போதும் விடக்கூடாது. விடவில்லையே எனின், சுஷுப்தி காலத்தில் ஏன் ஆத்மா அறிகிறதில்லை, பார்க்கிறதில்லை, பேசுகிறதில்லை, ஒன்றும் செய்கிறதில்லை. ஞானம் எதற்கு ஸ்வபாவமோ அது அறியாமலிருப்பது விருத்தம்.

சமாதானம்:—ஞானஸ்வபாவமும் சுஷுப்தி காலத்தில் அறியாமையும் விருத்தங்களால், சுஷுப்திகாலத்தில் ஆத்மா பார்க்கிறதில்லை, பேசுகிறதில்லை என்று சொல்வது பொருந்தாது. ஏனெனின் அக்காலத்தில் பார்க்கிறவனும் பேசுகிறவனுமான ஆத்மா இருக்கிறான். எப்போது கண், வாக்கு, மனது முதலியவை வியவஹரிக்கின்றனவோ அப்போது தான் பார்க்கிறான், பேசுகிறான் என்கிற வியவஹாரம் உண்டாகிறது. சுஷுப்தியிலோ இந்த வியவஹாரம் யாதொன்றும் காணப்படவில்லை. ஆகையால் ஆத்மா பார்க்க

ச-பா—ரூபமாயு மிருப்பது. ஏனெனின் **नहिवक्षुर्वेर्विपरिलोपोविद्यते** நஹி வக்ஷுவக்சுவிபுரீரொபொ விஷ்யதே (பிர-4-3-26). அதாவது வசனிக்கிறவனுடைய வசனிக்கும் சக்தி ஒருக்காலும் நாசமாகிறதில்லை என்று சுருதி சொல்லுகிறது.

तदेवब्रह्मत्वं विद्धि ததேவப்ரஹ்மஹ்வஹி அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தையே பிரம்மம் என்று நீ அறி.

வி-பா:—**तत् एव** தக்ஷ வ்வ = அதுதான்

ब्रह्म एव ஹ = பிரம்மம் என்று

त्वं த் = நீ

विद्धि வித்தி = அறி

வில்லை, பேசவில்லை என்று பூர்வபக்ஷி நினைப்பது பொருந்தாது. சுஷுப்தியிலும் பார்க்கிறவனும் பேசுகிறவனுமிருக்கிறான். எப்படி அக்கினியின் உஷ்ணத்தன்மை அக்கினி இருக்கும் வரையில் இருக்கிறதோ, அப்படியே பார்க்கிறவனுடைய பார்வையும் பேசுகிறவனுடைய பேசும்சக்தியும் பார்க்கிறவனும் பேசுகிறவனும் இருக்கிறவரையில் மறைந்து விடுகிறதில்லை. பார்க்கிறவனையும் பேசுகிறவனையும் இருக்கிற ஆத்மா வினாசமற்றவன். அப்படியே அவனுடைய பார்வையும் பேசுதலும் வினாசமற்றவையே. அந்த சைதன்னியஜ்யோதிருப் பார்வையாலும் வாக்கினாலும் அவன் சுஷுப்திகாலத்திலும் பார்க்கிறவனாகவும் பேசுகிறவனாகவும் இருக்கிறான். ஆனால் ஏன் பார்க்கிறதில்லை, பேசுகிறதில்லை எனின் சொல்லுகிறேன்:—சுஷுப்திகாலத்தில் ஆத்மாவுக்கு அன்னியமானபார்க்கும்படி யானதும்சொல் வசனிக்கும்படியானதுமான விஷயம் யாதொன்றுமில்லை. பார்வை, வசனித்தல் முதலியவைகளுக்குக் காரணமான அந்தக்காணம், கண், ரூபம், வாக்கு, முதலியவை அவித்தியையால் வெவ்வேறாகக் காணப்படுகின்றன. சுஷுப்தி காலத்தில் எல்லாம் ஒன்றாய் விடுகின்றன. ஏனெனின் ஆத்மா பர (பிரானு) ரூபத்துடன் சேர்ந்து விடுகிறான். திரிஷ்டா வக்தா பரிச்சின்னனாயிருக்கும் போது அவனுக்கு பார்வை முதலியவைகள் சம்பவிக்கும் பொருட்டு இந்திரியங்கள் வெவ்வேறாய் ஏற்படுகின்றன. அந்த திருஷ்டாவே பரரூபத்துடன் சேர்ந்த மாத்திரத்தில் அபரிச்சின்னனாகிறான். அக்காலத்தில் இந்திரியங்களும் விஷயங்களும் வெவ்வேறாய்க் காணப்படுகிறதில்லை. இந்த இந்திரியங்களில்லாத போது விசேஷ பார்வை முதலியவைகளில்லை. இந்த விசேஷ பார்வை முதலியவை இந்திரியங்களால் உண்டாகின்றன, ஆத்மாவால் உண்டாகவில்லை; ஆத்மாவால் உண்டாவதாக மட்டும் தோன்றுகிறது. அதனால் ஆத்மாவின் பார்வையும் பேசும் சக்தியும் மறைப்பட்டுப்போவதாக பிராந்தி உண்டாகி வாஸ்தவத்தில் அப்படியில்லை. ஆத்மாவின் திரிஷ்டியும் வசனசக்தியும் நித்தியமாயும் சைதன்னியஜ்யோதி ரூபமாயுமிருக்கிறது.

ச-பா:—**ब्रह्म** **ब्रह्म** பிரம்மம் என்றால் எதைவிடப் பெரிதானது யாதொன்று மில்லையோ, எதற்கு பூமா 75 என்று பெயரோ, எது எங்கும் நிறைந்திருக்கிறதோ அது வாக்குக்கு வாக்கு, கண்ணுக்குக் கண், சுரோத்திரத்துக்குச் சுரோத்திரம், மனதிற்கு மனது, கர்த்தா, போக்தா, விஞ்ஞாதா, நியமனம் செய்கிறவன், விஞ்ஞான நந்தப் பிரம்மம், இப்படி வியவஹாரம் எந்த வாக்கு முதலிய உபாதிகளால், வாஸ்தவத்தில் எது வியவஹார விஷயமன்றோ, எதினிடத்தில் யாதொரு விசேஷ தர்மங்களு மில்லையோ, எது பரசாம்மிய ரூபமோ, அப்படிப்பட்ட பிரம்மத்தினிடத்தில் இருக்கின்றதோ அந்த வாக்குமுதலிய உபாதிகளைத் தள்ளிவிட்டு, ஆத்மாவையே விசேஷமற்ற பிரம்மரூபமாக அறி என்பது **एव** வளவ சப்தத்தின் அர்த்தம்.

ने...उपासते நெ...உவாஸதெ:—எதை உபாசிக்கிறார்களோ அதாவது தியானிக்கிறார்களோ அதாவது உபாதிபேதங்களோடு கூடிய அனாத்மாவான ஈசுவராதிகளை இது என்று உபாசிக்கிறார்களோ அதாவது தியானிக்கிறார்களோ அந்த ஈசுவராதிகள் 76 ஆத்

வி-பா:—**यत्** யக் = எந்தவஸ்துவை

इदं (इति) **इदं** (ஐதி) = இது என்று, இது என்கிற ஞானத்திற்கு விஷயமாய் கரதலாமலகம் (உள்ளங் கையிலுள்ள நெல்லிக் கனி) போல நன்றாய் அறிவதாய்

(जनाः) **उपासते** (ஐநாஃ) உவாஸதெ = ஜனங்கள் உபாசிக்கிறார்களோ

து-பா:—**यत्** **इदं** யக் **इदं** = எந்த இது

தெ = உன்னுடைய

उप உப = சமீபத்தில்

75. எது எல்லாவற்றையும்விட பெரிதோ அது சுகம். அதைவிட குறைவானது அல்பம், சுகமற்றது. எல்லாவற்றைவிட பெரியதான சுகம் அடையப்பட்டிருந்தால், அதைவிட அதிகமானது யாதொன்று மில்லாத படியால் துக்கத்தின் பீஜமும் அதிக சுக இச்சையும் இல்லாமற் போகின்றன. அந்த பூமாவின் (நிரதிசயமான சுகஸ்தானத்தின்) ஞானம் கிடைக்க வேண்டும். எவ்விடத்தில் வேறு ஒன்றும் பார்க்கப்படவில்லையோ கேட்கப் படவில்லையோ, அறியப்படவில்லையோ அதுவே பூமா - (சா - 7 - 23 24.)

76. உபாதிபேதத்தால் ஈசுவரன் உபாசியன் என்று கற்பிதனாலும், இவ்விடத்தில் உபாதியுள்ள சுகமும் உபாசிக்கத்தக்கதல்ல என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

சபா:—மாவின் ஸ்வரூபமான பிரம்மமல்ல. *तदेवब्रह्मत्वं विद्धि* தடேவ
 ஸ்ரஹ்மம் விபி (அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி) இப்படிச் சொல்
 வியிருந்தும், *नेदं ब्रह्म* நெடம் ஸ்ரஹ் (ஆத்மாதவிரயாவும் அப்பிரம்மம்)
 என்று சொன்னது ஆத்மாவையே பிரம்மம் என்று நினைக்கவேண்டு
 மென்கிற நியமத்தின்பொருட்டாம். 77 அல்லது மற்றவிடங்களில்
 பிரம்ம புத்தி வைக்காம விருக்கவேணும் என்னும் *परिस्थया* வாரிஸம்
 வ்யா என்பதின்பொருட்டாம் என்று அறியத்தக்கது. || 4 ||

வி-பா:—*इदं* ஐதம் = இது
ब्रह्म ஸ்ரஹ் = பிரம்மம்
न ந = அல்ல. || 4 ||

து-பா:—*आस* ஸூஸ = இருக்கிறதோ அதாவது உன்னை நியம
 னம் செய்வதாக இருக்கிறதோ *आस* ஸூஸ = என்பது வினைச்
 சொல்போன்ற அவ்வியபதம். *तेआस* தெ ஸூஸ = என்பதை *आसते*
आसते ஸூஸதெ ஸூஸ்தே = என்று ஒரேபதமாய் பாவிக்கிறார்.

तत् एव தத் னவ = அதுவே
ब्रह्म ஸ்ரஹ் = பிரம்மம் என்று
त्वं த்வம் = நீ

विद्धि விபி = அறி ஹிருதயாகாசாதிகளும் சமீபத்திலிருப்பதால்
 அவைகளையும் பிரம்மம் என்று சொல்லலாமே எனின், அவைகள்
 நியாமகர்களாக இல்லாதபடியால் அவைகளைப் பிரம்மமாகச் சொல்
 லக்கூடாது.

इदं ஐதம் = இந்த ஜீவஸ்வரூபமே அந்தப் பிரம்மம் என்று
न ந = அறியவேண்டாம். அப்படி அறிந்தால் அந்த அறிவு
 பொய்யான அறிவானதால் அநர்த்தத்துக்குக்காரணமாகும் என்று
 அர்த்தம். இந்த லக்ஷணத்தைச் சொன்னதின் பிரயோசனம் ஜீவ
 பேத ஞானம்.

77. விதிவசனங்கள் மூன்றுவகை:—(1) அபூர்வவிதி. (2) நியமவிதி
 (3) பரிசங்கியாவிதி. I. இதரப்பிரமாணங்களால் தெரியவராத விஷயத்தைச்
 சொல்லும் விதி அபூர்வவிதி எனப்படும். உதாரணம்:— *यनेतस्वर्गकामः*
 யஜேத ஸ்வர்க்காம்: அதாவது ஸ்வர்க்கத்தை இச்சிக்கிறவன் யாகம்
 செய்யவேண்டியது. ஸ்வர்க்க பிராப்தியின் பொருட்டு யாகம் செய்தல்
 இதர பிரமாணங்களால் தெரியவராதபடியால் இந்த வசனம் அபூர்வவிதி

து-பா:—இந்த மந்திரத்துக்கும் கண்டம்முடியும் வரையிலும் பிரமாணவாக்ஷியங்கள் :—

प्राणादीनांप्रणेताच सर्ववेत्तांचसर्वशः ।

नेदं जीवस्वरूपंतद्ब्रह्मविष्ण्वारूढ्यमव्ययम् ।

किन्तु यत्तत्समीपस्थ मासते विनियामकम् ।

तदेवब्रह्मत्वं विद्धिविष्णवाख्यं परमव्ययम् ।

नियामकं तद्देवानां मर्त्तानां किमूतोत्तमम् ।

तत्प्रसादं विना जीवे मन्तव्या न प्रवृत्तयः ।

किमुजीवस्य तद्भावेन मन्तव्य इतीर्यते ॥

பொண்ணாழீநா஁ ப்ராணெதா஁ ஸவ஁வெதூ஁ஸவ஁ஸ஁ ।

நெடி^{நீ}வ^{வீ}ஸா^{ஸா}கு^{கு}வ^வந்த^{ந்த} உ^உஹ^ஹவி^{வி}ஷா^{ஷா}ஸு^{ஸு}ரீ^{ரீ}வ்ய^{வ்ய}யம் ।

கிணையெதவஸஜீபஸுஜாஸ்தெதவி.நியாஜிகழ் ।

எனப்படும். II. இரண்டு காரணங்களால் ஒரு விஷயம் சித்திக்கு மிடத்தில், ஒரு காரணத்தால் அந்த விஷயம் நிறைவேற வேண்டும் என்று சொன்னால், மற்றொரு காரணத்துக்கு இடமில்லை. அப்போது ஒன்றைக்கொண்டே அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது நியமவிதி. உதாரணம்:—
श्रीहीमवहन्ति ஸ்ரீஹீ நவஹந்தி = நெல்குத்தவேண்டும். நெல்லின் உமியை நகத்தால் எடுக்கலாம், அல்லது உரவில்குத்தி எடுக்கலாம். நகத்தால் உமியைப் பிரிக்கிற இடத்தில் குத்தி எடுத்தல் என்கிற வார்த்தை கிடைக்கவில்லை. வியத்தமாய் குத்தி எடுப்பதானது விளங்கும் பொருட்டு “நெல்லை குத்த வேண்டும்” என்று ஏற்படும் விதி நியமவிதியாம். பிரகிருதத்தில் பிர்ம்ம புத்தியை ஆத்மாவிலும் அனாத்மாவிலும் செய்யலாம். அனாத்மாவை விட்டு ஆத்மாவிலேயே செய்யவேண்டும் என்பது நியமவிதி. III. ஒரு வஸ்துவிலும் வேறு ஒன்றிலும் ஒரு காரியம் பிராப்தமாயிருக்க, ஒன்றில் காரியம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவதால் மற்றொன்றில் செய்யக்கூடாதென்று ஏற்படும் விலக்குவிதி பரிசங்கியாவிதி எனப்படும். உதாரணம்:—**पंचपचन खाः भक्ष्याः** பஞப பஞப நவாஃ ஹக்ஷ்யாஃ என்னுமிடத்தில் இச்சையால் குறிப்பிட்ட 5-நகங்களுடைய 5 (முசல், ஆமை, உடுப்பு, **खड्गशस्त्रा** **खड्ग** ஸாஸ்த்ரீ) பிராணிகளும் வேறு குரங்கு முதலான பிராணிகளு முண்டு. இவ் விரண்டு வகைகளையும் இச்சையால் சாப்பிடும்படி யிருக்க, முசல் முதலியவைகளைச் சாப்பிடலாம் என்று சொன்னதினால் மற்றவைகளை விலக்க வேண்டு மென்பது தாற்பரியம். ஆகவே இந்த விலக்குக்கு பரிசங்கியாவிதி என்று பெயர். பிரகிருதத்தில் ஆத்மாவிலும் அனாத்மாவான ஈசுவராதிகளி டத்திலும் பிர்ம்மபுத்தி பிராப்தமாயிருக்க அனாத்மாவில் பிர்ம்மபுத்தியை விலக்குவது பரிசங்கியாவிதியாம்.

5-வது மந்திரம்.

यन्मनसानमनुते येनाहुर्मनोमतं ।

तदेवब्रह्मत्वंविद्धि नेदंयदिदमुपासते ॥

யநநஸாநநீநுதெ யெநாஹுஜெநாதிதம்

ததெவஸ்ய ஹக்ஷம் விபி நெடிம் யஜிஜிஹ்வாஸுதெ ||

(लोकः योक्तः — जनங்கள்)

யது ஸ்ரீ = எதை

மனசா நமனுதே நெலு நெருடுத = மனதினாள் சங்கற்பிக்க வில்
லையோ அல்லது நிச்சயிக்கவில்லையோ

யென் யெந = எதினல்

मनः २५ = मनसु

வி-பா:—மனசா தேநஸா = மனதினால்

यत् $\mathbb{P}_K = \mathbb{G}_K$

नमनुते नञि नञोत्त = मन्नम् चय्यकिरुत्तिल्लेय्या

யென யெந = எதினால்

मनः शिखः = मगन तु

து-பா:—தெய்வப் பூசை விதிவாழ்வு.

நியாபிகம் தஜ்வாநாந்திதாநாங்கிபெதாத்திழ்

தகவரளிப்பது நான் தயார்

கிபேஜீவஸ்யத் து ாவெந பிந்தவ்யுஜதீயக்தெ ||

சிலர் ததேவப்ரா ததேவபுரஹ என்பதை நிர்க்குணப் பிரம்மபரமா
கூர்த்தம் செய்கிறார்கள். அப்படி அல்லவென்பதைக் காட்டும்
பொருட்டு விஸுவாஹ்ய் விஷ்வாஹ்ய் என்னும் பதம் பிரயோகிக்கப்
பட்டிருக்கிறது. பிரம்மம் ஜீவஸ்வரூபம் அல்லவென்று சொன்ன
தற்குக் காரணமென்னவெனில் ஶ்ரீத்ரய ஶ்ரீத்ர ஸ்ரோத்ரவ்யுஸ்ரோ
த்ரம் முதலிய வசனங்களால் தேவதைகளையும் (ஆனதால் மனிதர்
களையும் கூட என்று அர்த்தம்) நியமனம் செய்கிறது என்று சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது. நியமனம் செய்கிறவனும், நியமனம் செய்யப்
படுகிறவனும் ஒன்றல்ல. || 4 ||

யது ஸு = எதை

मनसा ईश्वरा = मनस्त्रिणम्

(புருஷ: பெ-ராம-ஷி: = புருஷன்)

नमनुते नञेनोते = பூர்ணமாய் மனனம் செய்யவில்லையோ

யென யெந = எதனால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதாய்

மன: ३௩ = மனதானது, மனதிற்கு விஷயமான பதார்த்த
சமூகம்.

மத் 2த0 = விஷயமாக்கப்படுகிறதோ அதாவது வியாபிக்கப் படுகிறதோ

तत् एव தக் வளவ முதலிய பதங்களுக்கு 4-வது மந்திரத் திற்போல் அர்த்தம் செய்துக்கொள்ளவேண்டியது.

ச-பா—यत् 78 ... मनुते யக் 78 ... 2நுதெ = ஜனங்கள் எதை மனதினால் மனனம் செய்யவில்லையோ

मनः 79 2நு: 79 = புத்தியும் மனதும் ஒன்றாக எடுக்கப்பட்டிருப் பதால் இவ்விடத்தில் மனது என்னும் பதத்தால் அந்தக்கரணம் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டியது. ஒருவன் எதினால் மனனம் (விசாரம்) செய்கிறானே அதுமனது. இந்த மனது சகல இந்திரியங்களுக்கு

வி-பா:—मत् 2த0 = மனனம் செய்கிறதென்று

(ज्ञानिनः ஜ்ஞானிநஃ = ஞானிகள்

आहुः ஆஹுஃ = சொல்லுகிறார்களோ

तदेव தடெவ=முன்போலவே அர்த்தம் செய்துக்கொள்ளவும்

து-பா:—मत् 2த0 = அறியப்படுகிறதோ, மனதிற்கு விஷய மாக்கப்படுகிறதோ

(इतिज्ञानिनः இதிக்ஞானிநஃ = இந்தப்பிரகாரம் ஞானிகள்)

आहुः ஆஹுஃ = சொல்லுகிறார்களோ

यत् इदं யத் ஐதம் = எந்த இது

ते தெ = உன்னுடைய

उप உப = சமீபத்தில்

आस आस = இருக்கிறதோ, அதாவது உன்னை நியமனம் செய்வதா யிருக்கிறதோ

तत् एव தக்வளவ = அதுவே

ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம் என்று

त्वं த்வம் = ந

विद्धि வித்தி = அறி

इदं ஐதம் = இந்த ஜீவஸ்வரூபம் பிரம்மம் என்று

न न = அறியவேண்டாம்.

78. கெனேஷிதம் பததிப்ரேஷிதம்மன : என்னும் கேள்விக்கு இந்த மந்திரம் உத்தரம்.

79. மனது என்பதினால் பாஹிய இந்திரியங்களுக்கு எதிரடையான அந்த ரிந்திரியமான கேவல மனது என்று அறியத்தக்கதல்ல. ஆனால் மனது புத்தி இவைகளை அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்தக்கரணம் என்று அறிய வேண்டியது.

ச-பா:—(लोकः लोकाः = ஜனங்கள், உலகம்)

यत् यस = எதை

चक्षुषा चक्षु-ஷா = நேத்திரத்தால்

नपश्यति नवस्यु-தி = பார்க்கிறதில்லையோ

येन येन = எதினால்

चक्षुषि चक्षु-ஷி = நேத்திரங்களை

पश्यति वस्यु-தி = பார்க்கிறதோ

तत् एव तस्य वनव = முதலிய பதங்களுக்கு முன்போலவே அர்த்தம்.

यत् 80 पश्यति यस 80... वस्यु-தி:—அந்தக்கரண விர்த்தியுடன் கூ

वि-பா:—चक्षुषा चक्षु-ஷா = கண்ணால்

यत् यस = எது

नपश्यति नवस्यु-தி = பார்க்கிறதில்லை

येन येन = எதினால்

चक्षुषि चक्षु-ஷி = கண்கள்

पश्यति = पश्यति वस्यु-தி वस्यु-தி = பார்க்கின்றனவோ-முன் பின் அனுசரித்து இப்படிதான் அர்த்தம் செய்யவேண்டியது.

तदेव तदेव ... முன்போலவே அர்த்தம் செய்துக் கொள்ள வும். || 6 ||

6 - வது மந்திரம்.

து-பா:—यत् यस - எதை

चक्षुषा चक्षु-ஷா = கண்ணால்

(पुरुषः = पुरु-ஷு - புருஷன்)

नपश्यति नवस्यु-தி = பார்க்கவில்லையோ,

येन येन = எதினால் பிரேரணை செய்யப்பட்டவைகளாய்

चक्षुषि चक्षु-ஷி = கண்கள், கண்களுக்கு விஷயமானவை ஜீவர்களால்

पश्यति वस्यु-தி = दृश्यते दृश्य-தெ = பார்க்கப்படுகின்றனவோ.

यत् इदं यस इद = எது

तं ते = உன்னுடைய

उप उप = சமீபத்தில்

आस आस = இருக்கிறதோ, அதாவது நியமனம் செய்கிறதா யிருக்கிறதோ

तत् एव तस्य वनव = அதுவே

ब्रह्म ब्र-ஹ் = பிரம்மம் என்று

त्वं त्व = நீ

विदि वि-தி = அறி.

इदं इद = இந்த ஜீவஸ்வரூபம் பிரம்மம் என்று

न न = அறியவேண்டாம். || 6 ||

7-வது மந்திரம்.

यच्छेत्रेण नृणोति येन श्रात्रमिदं श्रुतम् ।

तदेवब्रह्मत्वंविद्धि नेदं यदिदमुपासते ॥

யசுத்ரேண நநுணாதி யெந ஸ்ரோத்ர ஶீஹுதஃ ।

ததேவபுஹ்வஃ விஶ்நேஹ யஜிஹ்வாவஸதே ॥

(லோக: ஹோக: = உலகம்)

यत् यज्ञ = எதை

श्रेत्रेण स्त्रோत्रेण = சுரோத்திரேந்திரியத்தால்

नृणोति नृणोணாதி = கேட்கவில்லையோ

येन येन = எதனால்

इदं इदं = இந்த

श्रात्रं स्त्रோत्रं = சுரோத்திரம்

श्रुतं श्रुतं = கேட்கிறதாக ஆகிறதோ

ச-பா:—டின நேத்திரேந்திரியத்தால் லோகம் எதைப் பார்க்கிறதில்லையோ

येन...चक्षुषि 81 पश्याति येन உகூஹுஷி 81 பஸ்யதி:—எந்த ஜ்யோதியால் அந்தக்கரணபேதத்தால் பேதப்படும் நேத்திரவிருத்திகளையோகம் பார்க்கிறதோ,

तदेव...उपासते तदेव...உவாஸதே:—அதுவே பிரம்மம் என்று நீ அறி; லோகம் உபாசிக்கிற ஈசுவராத்ருபம் பிரம்மமன்று ॥ 6 ॥

7-வது மந்திரம்.

वि-पा:—श्रेत्रेण स्त्रோत्रेण = காதால்

यत् यज्ञ = எது

नृणोति नृणोணாதி = கேட்கவில்லையோ

येन येन = எதனால்

इदं इदं = இந்த

श्रात्रं स्त्रோत्रं = காத்ர

श्रुतं श्रुतं = கேட்கிறதோ

7 - வது மந்திரம்.

து-பா:—यत्; यज्ञ = எதை

श्रेत्रेण स्त्रோत्रेण = காதினால்

(पुरुष: पुरुष = புருஷன்)

नृणोति नृणोणாதி = பூர்ணமாய்க் கேட்கவில்லையோ

येन येन = எதனால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதாய்

इदं इदं = இந்த

श्रात्रं स्त्रோत्रं = காத்ர, காத்ரக்கு விஷயமான வஸ்து

श्रुतं श्रुतं = கேட்கப்படுகிறதோ

81. நேத்திரங்களின் அநேக விர்த்திகளை உத்தேசித்து சக்ஷஹுஷி எனும் பன்மை பிரயோகிக்கப்பட்டது.

8 - வது மந்திரம்.

यत्प्राणेन नप्राणितियेन प्राणः प्रणियते ।

तदेवब्रह्मत्वं विद्धिनेदं यदिदमुपासते ॥

யசுப்ராணெந நபுராணிதி யெந ப்ராணஃ ப்ரணியதெ ।

ததெவப்ரஹ்மவ்வித்தி நெடிஃ யதிடிஃ-வாஸதெ ॥

(लोकः लोकः = உலகம்)

यत् यस् = எதை

प्राणेन प्प्राணெந = கிராண இந்திரியத்தால்

न प्राणिति नபுராணிதி = கந்தத்தைப்போல் விஷயமாக்கவில்லையோ

येन येन = எதினால்

ச-பா:— तदेव तதெவ = முதலிய பதங்களுக்கு முன்போலவே அர்த்தம்.

श्रोत्रं श्रोत्रம் என்பது:—எதற்குத்திக்குகள் தேவதைகளோ, எது ஆகாசத்தின் காரியமோ, அப்படிப்பட்ட மனோவிர்த்தியுடன்கூடின கர்ணேந்திரியம் (காது).

यत् 82...शृणोति யசு82...ஸ்ரணோதி = இந்த கர்ணேந்திரியத்தால் ஜனங்கள் எதை விஷயமாக்கவில்லையோ அதாவது கேட்கவில்லையோ.

येन...श्रुतं येन...ஸ்ருதம்:—சைதன்னியாத்ம் பிரகாசத்தால் இந்த பிரசித்தமான கர்ணேந்திரியம் விஷயமாக்கப்படுகிறது.

तदेव तदेவ = முதலிய இரண்டாவது பதத்திற்கு முன்போலவே பாஷ்யார்த்தம். ॥ 7 ॥

வி-பா:—तदेव तதெவ ... முன்போலவே அர்த்தம். ॥ 7 ॥

8-வது மந்திரம்,

प्राणेन प्राणெந = பிராணனால்

यत् यस् = எது

नप्राणिति नபுராணிதி = சலிக்கவில்லையோ

येन येन = எதினால்

து-பா:—यत् इदं யசு ஐஃ முதல் முன்போல் அர்த்தஞ்செய்துக்கொள்ளவும். ॥ 7 ॥

8 - வது மந்திரம்.

यत् यस् = எது

प्राणेन प्राणெந = முக்கிய வாயுவால்

नप्राणिति नபுராணிதி = சேஷடிக்க வில்லையோ ஆனால் தானே சேஷடிக்கிறதோ, இதனால், பரதந்திரம் என்பதனால் குறிப்பிடப்பட்ட சகல தோஷங்களற்றது என்னும் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது.

येन येन = எதினால்

82. சுரோத்ரம் கஉ தேவோ யுநந்தி என்னும் கேள்விக்கு இது உத்தரம்

प्राणः प्राणः = किराणैन्तुनियम्

प्रणीयते प्रणयिते = तन् विषयस्त्विह सेवुत्तम्पद्वि
 हतौ

தம. தदेव ததேவ = முதலிய பதங்களுக்கு முன்போலவே அர்த்

ச-பா:—பா: ப்ராண: என்பது:—மூக்குத் துவாரங்களி லிருக்கிற தாயும் அந்தக்கரணம் பிராணன் இவைகளின் விர்த்தியுடன் கூடியும், பிருதிவீகாரியமாயு மிருக்கிற கிராணேந்திரியம்.

யத்⁸³ ...பாணிதி யக்⁸³ ...பாணிதி = இந்த கிராணேந்திரி
யத்தால் ஜனங்கள் எதை கந்தம்போல் விஷயமாக்கவில்லையோ

யென ... ப்ரணியதெ யெந ... ப்ரணியதெ = எந்த ஸைதன்னிய
ஜ்யோதியால் பிரகாசிப்பிக்கப்படுகிற பிராணன் 84 (கிராணைந்
திரியம்) தன் விஷயத்தில் பிரவேசிக்குறதோ 85 (a)

तदेव तद्वै = முன்போலவே பாஷ்யார்த்தம். || 8 ||

முதலாவது கண்டம்' முற்றிற்று.

வி-பா:—ரா: ப்ராணம் = பிராணன்

ப்ரணயதெ ப்ரணயதெ = சலிக்கப் படுகிறதோ அதாவது மூச்சு
 இழுக்கிற, மூச்சுவிடுகிற ஂபமான வியாபாரத்தை அடைவிக்கப்
 படுகிறதோ,

तदेव तद्वै ... मुन्पोलवे अर्त्तम्. ॥ ८ ॥

து-பா:—பாண: பூண: = முக்கியப் பிராணன்

புணியதெ = பிரேணை செய்யப்படுகிறதோ - சக
 லத்தையும் பிரேணை செய்கிற பிராணனுக்கு நியாமகன் என்பதி
 னால் சகல நியாமகன் என்கிற லக்ஷணம் ஏற்படுகிறது.

யது இஃ யஃ ஐஃ முகல் முன்போல் அர்த்தம் செய்துக் கொள்ளவும்.

ததாந்யஃபரிஸேதாந் தயாநுஸ்சுதிஷ்யாக் என்னும் (3-2-26) சூத்திரபாஷ்யத்தில் செடில்விருக்கிறதாவது :—வாசனாமயமான எதைத்தியானம் செய்கிறார்களோ அந்தவாசனாமயம் பிரம்மமன்று ஆனால் வாக்குக்கும் மனதிற்கும் விஷயமாகாமல் வாசனாமயத்தி விருக்கிறதே பிரம்மம் என்று அறி. || 8 ||

83. க உ ப்ராண: ப்ரைதியுத்தத: என்னும் கேள்விக்கு உத்தரம்.

84. பிராணசுத்தத்தால் பிராணனுடன் சம்பந்தப்பட்ட கிராணேந்திரியம் என்று அறியத்தக்கது. இரண்டாவது மந்திரத்தின் வியாக்ஷயானத்தைப் பார்க்க.

85. (a) 4 - முதல் 8 - வரையிலுள்ள மந்திரார்த்தத்தை பிருஹதாரணியகம் 8 - 8 - 11 லும் பார்க்கலாம்.

II-வது கண்டம்.

9 यदिमन्यसे सुवेदेति दहरमेवापिनूनम् ।

त्वंतथ ब्रह्मणोरूपं यद्वत्त्वं यदस्य

देवेष्वथनुमीमांस्य मेवत मन्योवीदतम् ॥ I ॥

9 யஜிந்யஸெஸுவேதெதி டஹரமேவாபினூநம் ।

கூ0 வெவ்ஹ ஸ்ரஹ்ணாரூப0 யஜஸ்யகூ0 யஜஸ்ய

தெவெஷ்வயநுமீமான்ஸ்ய மெவத மன்யோவீததம் ॥ I ॥

(அஹ் சுஹ0 = நான்)

(ब्रह्मस्वरूपं ष्रह्मणोरूप0 = பிரம்மஸ்வரூபத்தை)

सुवेदे ष्व0वेद = ஸுவேத = ஸுவேத = நன்றாய் அறிந்தேன்

इति इति = என்று

त्वं कू0 = நீ

मन्यसेयदि ऽन्योऽस्ययदि = நினைத்தால்

வி-பா:—9. சிஷ்யனை உத்தேசித்து யாதிமன்யசே யஜிந்யஸெ முதல் ஆசாரியர் சொல்லுகிறார்.

(अहं सुह0 = நான்)

(ब्रह्मस्वरूपं ष्रह्मणोरूप0 = பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை)

सुवेद=सुष्टुवेद ष्व0वेद = ஸுவேத = ஸுவேத = நன்றாய் அறிந்தேன்

इति इति = என்று

मन्यसेयदि ऽन्योऽस्य यदि = நினைத்தாயானால்

9 - வது மந்திரம்.

து-பா:—नोमनो नोऽनो (3-வது மந்திரம்) என்றுமன அபிமானி தேவதையால் பிரம்மம் அறியப்படமாட்டாது என்று சொன்ன தானது அயுத்தம். ஏனெனின் பிரம்மம் இந்திராதிகளால் அறியப்படாம விருந்தாலும், அது என்னால் (ருத்திரனால்) அறியப்படக் கூடியதே, என்கிற ருத்திரனுடைய இந்த சங்கையை இந்த மந்திரத்தில் பரிஹரிக்கிறார். பிரம்மம் பூர்ணமாய் அறியத்தக்கதல்ல வென்று முன்சொன்ன அர்த்தத்தை யாதிமன்யசே யஜிந்யஸெ முதலிய மந்திரங்களால் பிரம்மாவானவர் ஸ்பஷ்டமாக்குகிறார்.

(हेमेश्वर ष्वेद0वेद = ஹ மகேசுவரே)

सुवेद ष्व0वेद = என்னைத்தவிர மற்றவர்கள் பிரம்மத்தைச் செவ்வையாக அறியவில்லை. நான் பிரம்மத்தைச் செவ்வையாக அறிகிறேன்.

इति इति = என்று

यदिमन्यसे यजिन्त्यस्य = நினைத்தேயானால்.

ச-பா:—अस्य कृष्णः = இந்த

ब्रह्मणः ब्र-ஹ்ண: = பிரம்மத்தின்

यत् यस = எந்த

रूपं ரூபம் = ரூபத்தை

वेद्य वेद्य = அறிந்திருக்கிறாயோ

(तत् தச = அது)

दहरं एव द-ஹரவனவ = அற்பமே

नूनं நூநம் = (இது) நிச்சயம்.

अस्य कृष्णः = இந்த பிரம்மத்தின்

यत् यस = எந்த

रूपं ரூபம் = ரூபத்தை

देवेषु देवेஷு = தேவதைகளில்

वेद्य वेद्य அறிந்திருக்கிறாயோ

வி-பா:—(नतत्तथा = நதததயா = அது அப்படி அல்ல)

अस्य कृष्णः = இந்த

ब्रह्मणः ब्र-ஹ்ண: = பிரம்மத்தின்

(इहलोकं இஹலோகம் = இந்த லோகத்தில்)

यत् अपि यस கவி = எந்த

रूपं ரூபம் = ரூபத்தை

त्वं த்வம் = நீ

वेद्य वेद्य = அறிகிறாயோ

(तत् தச = அது)

नूनं நூநம் = நிச்சயமாய்

दक्षम् एव द-க்ஷம் வனவ = அற்பமே. (दक्षं द-க்ஷம் என்றும் ஒரு பாடம் दहरं इ-ஹரம் என்றும் ஒருபாடம்).

देवेषु देवेஷு = தேவதைகளுக்குள்

து-பா:—ब्रह्मणः ब्र-ஹ்ண: = பிரம்மத்தின்

रूपं ரூபம் = ரூபத்தை

त्वं अपि த்வம் கவி = நீரும்

नूनं நூநம் = நிச்சயமாய்

दहरं एव द-ஹரவனவ = அற்பமாகவே

वेद्य वेद्य = அறிகிறீர். ஏனெனின், பிரம்மம் அநந்தமாபிருப்பதால் அதின் ஸ்வரூபம்மட்டும் தெரிந்தாலுங்கூட அதின் பூர்ணரூபமான முண்டாகத் தகாதது என்று நீர் அறியவில்லை. அது அபரிச்சின்னமானது, நீர் அதை பரிச்சின்னமானதாக அறிந்திருக்கிறீர் என்பது கருத்து.

ச-பா:—(तत्) अपि (तस्) क्व = அதுவும்

(दहरं एव दहन् वनव = அற்பமே)

अथनु क्यन् = பிறகு, ஆகையால்.

ते ते = உனக்கு, உன்னால்

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

मीमांस्यं एव शीरोऽण्डो वनव = விசாரிக்கத் தக்கதுதான்

(इति इति = என்று)

मन्ये श्रेष्ठ = நினைக்கிறேன்.

(अथ क्य = இப்போது)

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

विदितं (इति) विदितं (इति) = அறியப்பட்டதென்று

(अहं क्व = நான்)

(मन्ये श्रेष्ठ = நினைக்கிறேன்.

வி-பா:—अस्य क्व = இந்த பிரம்மத்தின்

यत् यस् = யாதொரு ரூபத்தை

त्वं क्व = நீ

वेत्य वेत्य = அறிகிறாயோ

(तदपिदभ्रमेव तद्विद्वन् = அதுவும் அற்பமே) பிரம்மத்

தின் ஸ்வரூபம் உன்னால் அறியப்படவில்லை.

अथनु क्यन् = இனிமேல்தான்

ते ते = உனக்கு, உன்னால்

मीमांस्यं शीरोऽण्डो = விசாரிக்கத்தக்கது, இதுவரையில் உன் னால் நன்றாக விசாரிக்கப்படவில்லை என்பது கருத்து.

இந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு நன்றாக விசாரித்தேன் என்று சிஷ்யன் मन्योविदितं श्रेष्ठவிदितம் என்று சொல்லுகிறான்.

(अहं क्व = நான்)

विदितं (एव) विदितं वनव = பிரம்மம் அறியப்பட்டதாகவே

मन्ये श्रेष्ठ = நினைக்கிறேன்.

து-பா.—अथ क्य = எக்காரணத்தால் பிரம்மத்தின் ரூபத்தை ஸ்வ லபமாகவே நீர் அறிந்திருக்கிறீரோ அக்காரணத்தால் இனிமேல்

त्वं त्वयि क्व क्व = உம்மிடத்தில்

अस्य क्व = இந்த

ब्रह्मणः ब्रह्म = பிரம்மத்தின்

यत् यस् = யாதொரு

रूपं रागव = ரூபமுண்டோ அதுவும்

देवेषु च देवेषु = தேவதைகளிடத்திலும்

ச-பா:—यादिमन्यसे सुवेदेति:—யடிமந்யஸே சுவேதேதி:—இவ்விதமாக “தள்ளத்தக்கதும் கிரஹிக்கத்தக்கதுமான வஸ்துவைவிட வேறான ஆத்மாவாகிற பிரம்மம்” நீயே என்று போதிக்கப்பட்ட சிஷ்யன், தானே பிரம்மம் என்று தன்னை நன்றாக அறிந்ததாக எண்ணுவான் என்று ஆசாரியார் நினைத்து சிஷ்யனுடைய புத்தியை கலக்கும்பொருட்டு 85 சொல்லுகிறார் யாடி யடி முதலிய மந்திரத்தால்.

இதன்பேரில் ஒருவன் ஆக்ஷேபிக்கக் கூடியதாவது :—“நான்தான் பிரம்மம் என்று நன்றாக அறிகிறேன்” என்று நிச்சயமாய் அறிதல் இஷ்டந்தானே. (இப்படி சிஷ்யன் அறிவது உத்தமந்தானே, இந்த புத்தியில் ஏன் கலக்க முண்டாக்கவேண்டும் எனின்) உத்தரம் சொல்லுகிறார்:—நிச்சயமான ஞானம் இஷ்டம்தான்; ஆயினும் “நான் நன்றாக பிரம்மத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன்” என்னும் ஞானம் மாத்திரம் இஷ்டமில்லை. ஏனெனின், அறியக் கூடிய எந்த வஸ்து அறிவுக்கு விஷயமாகுமோ அது நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதுதான் உதாரணம்:—எரிக்கக்கூடிய கட்டைமுதலிய வஸ்துக்கள் அக்கினியால் எரிக்கக்கூடியவை, எரிக் கிற அக்கினியின் ஸ்வரூபமாக இருக்கவில்லை. (அக்கினியின் ஸ்வ ரூபமே அக்கினியால் எரிக்கப்படமாட்டாது. அதுபோல், அறியக்கூடிய வஸ்து வேறு எதற்காவது விஷயமானால், அது நன்றாய் அறியக்கூடியதாகும், அறிகிறவனுடைய ஸ்வரூபமாக மாட்டாது. தெரிந்து கொள்ளுகிற சகலமான பேர்களுடையவும் ஆத்மாவாக

து-பா:—अस्य ब्रह्मणः यत् रूपं क्वणु ष्य णः यस्मात्त्वम्=இந்தப் பிரம்மத்தின் யாதொரு ரூபமுண்டோ அதுவும்

विदितं विहितं = ஸ்வல்பமாக அறியப்பட்டிருக்கிறதோ

(तत् तस् = அது)

ते त्वया தெ த்வயா = உம்மால்

मीमांस्यम् एव ईशानोऽप्युवाच = விசாரிக்கப்படவேண்டியது தான்.

नु नु = நிச்சயமாக இப்போதுகூட விசாரிக்கத்தக்கதுதான் என்று

मन्येऽनेन = நான் நினைக்கிறேன்..

85. இதற்கு स्थूणाखनन ஸூணாவநந நியாயம் என்கிறார்கள். பூமியில் குழிபறித்து நாட்டிய கம்பம் அசையாதிருக்கும்படி குத்திக் குத்திக் கெட்டிப்படுத்துவது உலகப்பிரசித்தம். இப்படியே சிஷ்யனுடைய புத்தியும் ஸ்திரப்படுத்தப் படுகின்றது.

ச-பா:—பிரம்மம்⁸⁶ இருக்கிற தென்பது சகலவேதாந்தங்களின் நிச்சயமான கருத்து. மேலும் இந்த உபநிஷத்தில் “**श्रोत्रस्य श्रोत्रं** ஸ்ரோஸ்த்ர⁰ காதுக்குக்காது முதலிய கேள்வி உத்தரங்களால் அந்தப் பிரம்மமே பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ”மேலும், “**यद्वाचा अ नम्युदितं**” யவாவா சுநஹு⁰ஹித⁰ அதாவது “ வாக்கினால் சொல்லத்தகாதது” என்கிற வசனத்தால் இந்தச்சித்தாந்தம் விசேஷமாய் ஸ்திராப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. மேலும், “**अन्यदेव** சுந்யு⁰பேவ

तद्विदितादयो अविदितादधि इति शुश्रुम धीराणां

தவிழிதாடிபொ சவிழிதாடியி ஐதி ஸுஸு⁰ரீ யிராணா⁰

அதாவது பிரம்மம் அறியப்பட்டதைவிட வேறு அறியப்படாததைவிட வேறு இப்படி ஞானிகளினின்றும் கேட்டிருக்கிறோம்” என்றும் வசனத்தால் பிரம்ம ஞானிகளுடைய சம்பிரதாய (பரம்பரையாக வந்திருக்கிற) நிச்சயம் சொல்லப்பட்டது.

இப்படித்துவக்கி பிரம்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி முடிக்கு மிடத்திலும் ⁸⁷ “**अविज्ञात विज्ञानतां विज्ञातं अविज्ञानतां** சுவிஜ்நாத⁰ விஜாநதா⁰ விஜ்நாத⁰ சுவிஜாநதா⁰ அதாவது தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியாதது, தெரிந்திராதவர்களுக்கு தெரிந்தது என்று சொல்லி முடிக்கிறார். ஆகவே “பிரம்மத்தை நான் நன்றாக அறிகிறேன்” என்கிற சிஷ்யனுடைய புத்தியை மாற்றவேண்டியது யுத்தந்தான். அக்கினி தஹிக்கிற அக்கினியால் தஹிக்கப்பட யோக்கியமாகாதது போல், அறிகிறவன் அறிகிறதன்னால் அறியப்பட யோக்கியனாகான். எவனால் பிரம்மம் வேறாக அறியப்படக்கூடுமோ அப்படி அறிகிறவன் பிரம்மத்தைவிட வேறாக இல்லை.

86. பிரம்மம் எக்காரணத்தால் அறிகிறவனுடைய ஸ்வரூபமா இருக்கிறதோ அக்காரணத்தால் அது ஒன்றற்கும் விஷயமாகிறதில்லை. ஆனால் பிரம்மம் அறிகிறவனுடைய ஸ்வரூபம் என்னும் விஷயத்தில் பிரமாண மில்லாத படியால், அது வேறாக இருப்பதாக நினைப்பதில் தோஷம் என்ன? இந்த சங்கையை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு பிரம்மம் ஞாதாவின் ஸ்வரூபமே என்பதை நிரூபணம் செய்கிறார்.

87. இது இந்த உபநிஷத்தின் 11 - வது மந்திரம். இதின் கருத்து என்னவெனின் எவன் வாஸ்தவமாய் பிரம்மத்தை அறிந்திருக்கிறானோ அவன் பிரம்மம் ஞானத்துக்கு விஷயமன்று என்று அறிகிறான். எவன் வாஸ்தவமாய் பிரம்மத்தை அறியவில்லையோ அதாவது இந்திரியம், மனது, புத்தி, இவைகளை ஆத்மா என்று நினைக்கிறானோ அவனுக்குமட்டும் பிரம்மம் அறியப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது.

ச-பா:—नान्यतोऽस्तिविज्ञता நாநுதொஹிவிஜ்ஞதா (இதைவிட வேறான அறிகிறவனில்லை “என்னும் பிரஹ்மாரணியாகத்தின் III 8 - 11-வது சுருதி வசனத்தாலும் பிரம்மத்தைவிட வேறான அறிகிறவன் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கிறான். ஆகையால் “நான் பிரம்மத்தை நன்றாக அறிகிறேன்” என்று அறிதல் பொய்யே. ஆகையால் “பிரமத்தை நன்றாக அறிந்தவனாக நினைத்தாயாகில்” என்று ஆசாரியர் சொன்னது யுத்தமே.

यादீ யபி (ஒருகால்) இந்த சம்சயமான அர்த்தத்தைச் சொல்லும் பதத்தைப்போட்டதின் பிரயோசனத்தைச் சொல்லுகிறார்:—ஒருகால், சுஷ்டத்தின்பேரில் அறியக்கூடிய பிரம்மத்தைக்கூட சிரவணம் செய்தபடி தோஷமற்ற நல்ல புத்தியுள்ள புருஷன் அறிகிறான், ஒருவன் அப்படி அறிகிறதில்லை (இப்படி சிஷ்யனுக்கு ஒரு வேளை தெரிந்திருந்தாலும் இருக்கலாம், தெரியாமலிருந்தாலும் இருக்கலாம் என்று) குருவானவர் சங்கித்து யாடீ யபி என்று சொல்லி யிருக்கலாம். (ஒருவனுக்கு தெரிந்தும் ஒருவனுக்கு தெரியாமலிருந்தல் நம்முடைய) பார்வையில் வந்திருக்கிறது. எப்படியெனின்.

एषोऽक्षिणि पुरुषो दृश्यत एष आमेत होवाच एतदमृत मभयमे तद्वह्म

வனஷொக்ஷணி ப-ஹ-ஷொ டூஸூத வனஷ சூதேதி
ஹொவாவ வனதஜிதூதஹதேதீஷ்வஹ

அதாவது கண்ணில் காணப்படும் புருஷன் ஆத்மா, மரணமற்றவன். பயமற்றவன், அவனே பிரம்மம் என்று (சாந்தோக்கியம் 8-7 - 4) பிரஜாபதி (பிரம்மா) சொல்லியும், கஸ்யப பிரஜாபதி வம்சத்தில் உண்டான பிரஹ்மலாத்நிடம் பிறந்தவனாயும் அசுர ராஜாவாயும் இருக்கிற விரோசனன் 88 பண்டிதனாயிருந்தும் ஸ்வபாவ

88. இந்த கதை சாந்தோக்கியத்தில் வருகிறது:—“ஆத்மாவை விசாரிக்கவேண்டும். ஆத்மஞானம் சம்பாதிக்கவேண்டும். ஆத்ம ஞானத்தைச் சம்பாதித்தால் சகலமும் அடையப்படும்” இந்த பிரஜாபதியின் வசனம் பரம்பரையாக தேவர் அசுரர்களுடைய காதை எட்டிற்று. அப்போது தேவதைகள் சபைகூடி ஆத்மாவை விசாரிக்கவேண்டும் என்று நிச்சயித்தார்கள். அசுரர்களும் அப்படியே செய்தார்கள். முதலில் தேவராஜாவான இந்திரனும், அசுரராஜாவான விரோசனனும் சகல ஐசுவரிய போகங்களைப் பரித்தியாகம் செய்து, தாங்கள்மட்டும் கையில் சமித்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு பிரஜாபதியினிடம் சென்றார்கள். முப்பத்திரண்டு வருஷம் இருவரும் பிரம்ம சாரிகளாக இருந்து பிரஜாபதியை சேவித்தார்கள். பிறகு பிர

ஜாபதி அவர்களை வந்தகாரியம் என்னவென்று கேட்க, தங்கள் உத்தேசத்தை அவர்கள் தெரியப்படுத்திக் கொண்டார்கள். பிறகு பிரஜாபதி இவர்கள் தவசிகளாயும், தோஷமற்றவர்களாயும் ஆனதால் உபதேசத்துக்கு போக்கியர்களாயு மிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்து அவர்களுக்கு பாஷ்யத்திற் சொல்லிய यषोऽक्षिणिपुरुषोदस्यते யவனஷ்டாஹுஷ்ணிபுஷாஹுஷாஹுஷுதெ (கண்ணில் காணப்படுகிறவரே ஆத்மா) என்று உபதேசம் செய்தார். மேலும், அந்த உபதேசத்தில் ஏதேனும் சங்கை யிருந்தால் அதை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டு, இவர்களை சாதாரணமாயும், அலங்காரத்துடனும் ஜலத்தில்பார்க்கும்படி பிரஜாபதिसொன்னார். விரோசனன் உபதேசத்தாலே திருப்தி அடைந்து நேத்திரத்திற் காணப்படுகிறவனே ஆத்மா என்று நினைத்து அசுரர்களிடம் சென்றான். ஆனால் இந்திரன் உபதேசத்தால் சமாதானம் அடையவில்லை. சரீரத்தை அனுசரித்து ஆத்மா இருக்கும் பக்கத்தில் சரீரம் நாசமாவதுடன் ஆத்மாவும் நாசமாகவேணும். அப்போது ஆத்மாவில் என்ன விசேஷ மிருக்கிறது. அதை விசாரிப்பதிலும், அறிவதிலும் இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக்கொள்ளுவானேன் என்று நினைத்து இந்திரன் திரும்பிப்போகாமல் நின்றான். பிறகு இந்திரன் பிரஜாபதியினிடம் வந்து முப்பத்திரண்டு வருஷம் சேவை செய்தான். பிறகு பிரஜாபதி அவனுக்கு यषस्वमे महीयमानश्चरति யவனஷ்டஸுபெஹீயமீநாநஸூரதி (ஸ்வப்னத்தில் போகங்களை அனுபவிக்கிறவனே ஆத்மா) என்று உபதேசம் செய்தார். இதனாலும் இந்திரன் சமாதானத்தை அடையவில்லை. கண்ணிற்கேற்றமும் சாயா புருஷன்போல் ஸ்வப்னத்தில் ஆத்மா சரீரதோஷங்களுடன்கூடியிராவிடும், சில சமயங்களில் சுகதுக்கங்களை அடைகிறான் “ஆத்மா இப்படி இருந்தால் பிரயோஜனமென்ன? இப்படி நினைத்து இந்திரன் மறுபடியும் திரும்பிவந்து பிரஜாபதியை முப்பத்திரண்டு வருஷம் சேவித்தான். பிறகு பிரஜாபதி அவனுக்கு “तद्यत्रैतत् सुप्तः संप्रसन्नः स्वप्नं विजानात्येष आत्मा” ததுதெத்ருதசு ஸுப்தஃ ஸுப்ரஸநஃ ஸுப்தம் நவிஜாநதெதுஷ்ட, ஸூதா (நேத்திரத்திலும் ஸ்வப்னத்திலும் எவன் தூங்குகிறானோ அவனே ஆத்மா,) என்று உபதேசம் செய்தார். இந்த உபதேசத்தாலும் இந்திரன் சமாதானத்தை அடையவில்லை. துக்கத்தில் ஆத்மா தன்னையும் அறிகிறதில்லை வேறு ஒன்றையும் அறிகிறதில்லை; ஆகவே ஆத்மா நாசமாகிறான். இப்படிப்பட்டவன் ஆத்மா ஆகமாட்டான் என்று இந்திரன் நினைத்து மறுபடியும் திரும்பிவந்து ஐந்து வருஷம் குருவின் சேவை செய்தான். அப்போது பிரஜாபதி இந்திரனுக்கு சரீரத்தின் நகவர தர்மத்தையும், சரீர சம்பந்தத்தால் சுகதுக்கப் பிராப்தியையும் சொல்லி, கடைசியில் एषसंप्रसादोऽस्माच्छरीरास्स मुत्थाय परं ज्योतिरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते வளஷ ஸம்புஸாஹோ ஸுஹாராதுஷ்ணாயபராஹ்யோதிராஹவம் ஸம்பதுஸுநாஹுபெணாலிநிஷ்டுதெ (இந்த ஜீவன் இந்த சரீரத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு அதாவது ஆத்மா தேக முதலியவைகளைவிட வேறு என்று தன் ஸ்வரூபத்தை அறிந்து, தேகமுதலியவைகளேதான் என்னும் விபரீத பாவத்தை விட்டு பரமஜ்யோதியை அடைந்து தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அடைகிறான்) என்று உபதேசம் செய்தார். இந்த உபதேசத்தை ஒருதடவை கேட்ட மாதிரத்தில் இந்திரனுக்குச் சம்சயம் நீங்கி அவன் சமாதானமடைந்தான்.

ச-பா:—தோஷபலத்தால் அறியவில்லை. ஆனால் சரீரமே ஆத்மா என்கிற விபரீதபாவம் பொருந்தாவிட்டாலும் அந்த விபரீதபாவத் தையேதரித்தான் 89. அப்படியேதேவராஜாவான இந்திரனும் ஒரு தடவை இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை சொல்லியும் அறிய வில்லை. ஆனால் தன்னுடைய ஸ்வபாவதோஷம் 90 நாசமடைந்ததின் பேரில், நான்காவது தடவை (பிரம்மத்தைப்பற்றி) சொன்ன மாத் திரத்தில்முதல் தடவை சொன்ன பிரம்மத்தை அறிந்தான்.

(2) உலகத்திலும் ஒரே குருவினிடத்தில் சிரவணம் செய்கிற அநேக சிஷ்யர்களுக்குள், ஒருவன் சிரவணம் செய்ததை உள்ள படி கிரகிக்கிறான், ஒருவன் உள்ளபடி கிரகிக்கிறதில்லை. ஒருவன் விபரீதமாய் கிரகிக்கிறான். ஒருவன் சுத்தமாய் கிரகிக்கிறதில்லை. இந்திரியங்களால் அறியக்கூடிய விஷயமே இப்படி இருந்தால், இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகாக ஆத்மதத்துவ விஷயத்தை சிலர் அறிகிறார்கள்; சிலர் அறிகிறதில்லை என்று சொல்லுவானேன். இந்த ஆத்மதத்துவமோ, அறிவதற்கு எவ்வளவு கஷ்டமெனின் ஆத்மா இருக்கிறதா, ஆத்மா இல்லையா என்று சகல தார்க்கீகர்களும் (புத்திவாதிகள்) விவாதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் (பெரிய பெரிய பண்டிதர்கள்கூட வாதம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வாஸ்தவம் இன்னது என்று நிச்சயப்படவில்லை ஆகையால்) अविदं ब्रह्म सविधि तन्वा-ஹ் அதாவது பிரம்மம் அறியப்படவில்லை, ஞானத்துக்கு விஷயமல்ல என்று நிச்சயமாய் சொல்லி யிருந்தாலும் ஒரே விதமாய் அறியப்படாமையை குருவானவர் மனதில் வைத்துக்கொண்டு यदिसम्यसेसुवेदेति யஜிந்யஸெஸுவேதேதி (நான் நன்றாக பிரம்மத்தை அறிகிறேன் என்று நினைத்தாயானால்) என்கிற சந்தேக வசனத்தைச் சொன்னது யுக்தமே.

दहर्...रूपं धृष्टार...रात्रौ च निश्चयमायं இந்த பிரமத்தின் அற்ப ரூபத்தைத்தான் நீ அறிகிறாய்

ஆகேஷ்பம்:—பிரம்மத்தின் ரூபம் சிரிது என்றும் பெரிது என்றும் அநேகவிதமாய் இருக்கிறதாய் அதை உத்தேசித்து பிரமத்தின் அற்பரூபத்தை அறிகிறாய் என்று ஆசாரியார் சொல்லுகிறாரா?

89. கண்ணில் காணப்படுகிறான் என்று பிரசித்தமாக உபதேசிக்கப் பட்டபடியால் கண்ணில் சரீரத்தின் சாயை காணப்படுகிறது என்னும் காரணத்தால் சரீரமே ஆத்மா என்று விரோசனன் நினைத்தான்.

90. பிரம்ம சரிய விரதம் ஆசரித்ததினால் இந்திரனுடைய அதர்மாதி தோஷங்கள் நிவிர்த்தியாகி, பிறகு அவனுக்கு உபதேசம் செய்ததின்பேரில் ஆத்ம ஞானம் உண்டாகிறது.

ச-பா:—உத்தரம்:—சரிதான். நாமரூப உபாதி பேதங்களால் ஏற்பட்ட பிரம்மத்தின் ரூபங்கள் அநேகங்கள் தான்; வாஸ்தவத்தில் அநேக ரூபங்களில்லை. வாஸ்தவத்திலோ பிரம்மம், अशब्दमयश्मरूपं अव्ययं तथा रसं नित्यमगन्धवच्चयत् சுஸ்வஜீவஸூரோவம் சுவ்யம் தயோதராஸம் நித்யமேநவஹுயஸு அதாவது பிரம்மத்தினிடத்தில்சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் இவைகள் இல்லாதபடியால் அது விகாரமற்றது, நித்தியமானது என்று கடவல்லி I - 3 - 15-வது சுருதி சப்தா திகளையும் ரூபங்களையும் நிகேஷிக்கிதிருக்கிறது.

பிரம்மத்துக்கு ஸ்வத: ரூபமில்லை என்பதை ஆகேஷிக்கிறார்:— எந்த தர்மத்தால் எது நிரூபிக்கப்படுகிறதோ அதுவே அதின் ஸ்வ ரூபமாகையால், பிரம்மத்துக்கும் எந்த விசேஷணத்தால் நிரூபணமோ அதுவே அதின் ரூபமாகவேண்டும்.

(இதற்கு உத்தரம்:—) (எந்த விசேஷணத்தால் பிரம்மம் நிரூபிக்கப் படுகிறதெனில் அது) சைதன்னியம். இந்த சைதன்னியம் பிருதிவி முதலிய ஐந்து பூதங்களில் ஒன்றினுடைய அல்லது தே ஹாகாரத்தை அடைந்திருக்கும் சகல பூதங்களினுடைய தர்மமல்ல 91. அப்படியே அது சுரோத்திரம் 92 முதலிய இந்திரியங்களுக்கும் அந்தக்கரணத்துக்கும் தர்மமல்ல. இந்த சைதன்னிய ரூப விசேஷணத்தால் பிரம்மம் நிரூபிக்கப் படுவதால், இந்த சைதன்னிய மேபிரம்மத்தின் ரூபம் 93. அப்படியே சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:— विज्ञानं आनन्दब्रह्म विज्ञानं नञ् सुखदुःखं हृ (பிர III - 9 - 28) विज्ञानघनएव विज्ञानं नव्य नवनव सत्यज्ञानं अनन्तं वात्स्यज्ञानं नञ् सुखदुःखं (II - 1 - 1) प्रज्ञानं ब्रह्म प्रज्ञानं नञ् सुखदुःखं இப்படி சைதன்னியம் பிரம்மத்தின் ரூபமென்று சுருதிசொல்லி

91. பஞ்ச பூதங்களுக்கும் இவைகளின் காரியங்களான தேஹாகார மடைந்த சகல பதார்த்தங்களுக்கும் சைதன்னியம் தர்மமல்ல. ஏனெனின் (1) இவைகளின் தர்மங்களாகிய ரூபாதிகள் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகவதுபோல காணப்படவில்லை, அதாவது விஷயமாகித்திலை. (2) சைதன்னியத்தை ரூபம் முதலிய தர்மம்போல் இவைகளின் தர்மமாக நினைக்கும்பட்சத்தில் அவைகளுக்கு சாதகமல்ல என்னும் பிரசங்கம் சம்பவிக்கும். ஆகையால் அந்த சேதனத்தன்மை இவைகளின் தர்மமல்ல.

92. சுரோத்திரம் முதலியவைகளும் பூதகாரியங்களாகவே இருப்பதால் சைதன்னியம் அவற்றின் தர்மமல்ல.

93. ஆகவே ஒன்றற்கும் தர்மமாகாத ஸ்வதந்திர சைதன்னியம் பிஞ்சுகிற பிரம்மத்தின் ரூபம்.

சுபா:—யிருக்க, பிரம்மத்துக்கு ரூபமில்லை (अक्षरं ब्रह्म ஊசரஹ்) என்று ஏன் சொல்லவேண்டுமென்று சங்கை உண்டாக அதற்கு உத்தரம்:—ஸ்வபாவத்தில் பிரம்மத்துக்கு ஒரு ரூபமில்லை என்பது சத்தியமானாலும், அந்தக்கரணம், தேகம், இந்திரியம், இவைகளாகிய உபாதிகளால் பிரம்மத்தின் ரூபம் விஞ்ஞான முதலிய சப்தங்களால் சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனின் சரீரமுதலிய உபாதிகள் சங்கோசம், விகாசம் (விர்த்தி) சேதம், நாசம் இவைகளை

94. ஒன்று மற்றொன்றுடன் சம்பந்தப்பட்டால் அதற்கு இது உபாதி. யாகச் சொல்லப்படுகிறது. அசங்கமான சைதன்னியத்திற்கு தேகாதிகள் எப்படி உபாதியாகும். ஜலம் அசையும்போது அதில் பிரதி பிம்பித்த சூரியன் அசைகிறதுபோலிருக்கிறது. ஜலம் பேதிக்கப்படும்போது சூரியனும் பேதப்படுகிறதுபோலிருக்கிறது. இதனால் மித்தையான ஜலத்தின் தர்மங்களும் சூரியனுக்கு ஏற்படுகின்றன. இதனால் சூரியனுக்கு ஜலம் உபாதி யாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர வாஸ்தவ சம்பந்தத்தாலல்ல. ஏனெனின் வெகு தூரத்திலிருக்கிற சூரியனுக்கும் ஜலத்துக்கும் சம்பந்தம் உண்டாக மாட்டாது. இதுபோல் தேகாதிகள் விர்த்தி முதலியவைகளை அடையும் விஷயத்திலும், சைதன்னியம் மித்தையான தேக தர்மங்களில் சம்பந்தப்படுவதுபோல் காணப்படுவதால் சைதன்னியத்துக்கு தேகமுதலியவைகள் உபாதிகளாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

அத்தியாத்ம அதிதேவமான பிரம்மத்தின் ரூபம் அற்பம் என்று இதற்கு முன் சொல்லப்பட்டது. இந்த பாகத்தை வேறு விதமாயும் அர்த்தம் செய்யலாம். எப்படி யெனின்.

(1) சூட்சும புத்தியுள்ள அக்கினிமுதலிய தேவதைகளுக்குள் நன்றாய் அறிந்ததாக எவன் நினைக்கிறானோ, அவனும் இந்த பிரம்மத்தின் ரூபத்தை அற்பமாகவே அறிகிறான். இது நிச்சயம். அற்பபுத்தியுள்ள மனிதர்களுக்குள் சொல்ல வேண்டியதென்ன. ஆகையால் விசாரிக்கத்தக்கதென்று சொல்லப்பட்ட சிஷ்யன் **मन्योवादि** 2 நெடுவிடி 10 என்று சொல்லுகிறான். அல்லது (2) அத்தியாத்ம அதிதேவமான பிரம்மத்தின் யாதொரு ரூபமுண்டோ அது உபாதி சகிதமானது அது உன்னால் அறியப்பட்டது. அது அற்பமே. ஆனால் பூமா என்றுபெயருள்ள சிரேஷ்டமான ரூபம் அற்பமல்ல. அது உன்னால் விசாரிக்கத்தக்கது. இப்படி சொல்லப்பட்ட சிஷ்யன் உபாதியை விட்டு விட்டு அனுபவத்தால் நிச்சயம் செய்து **मन्योवादि** 2 நெடுவிடி 10 என்று சொல்லுவதாக அர்த்தம் செய்யலாம்.

அறியப்பட்ட ரூபம் ஏன் அற்பமெனின் **अन्यदेवताद्विदितात्** கூறுபேடி 2 விடி 10 (கேன I - 3) என்று முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ச-பா:—அடைவதை அனுசரித்து (இவைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட) பிரம்மத்துக்கும் இவைகள் ஒளபசாரிகமாக சொல்லப்படுகின்றன வாஸ்தவத்தில் பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபத்துக்கு இவைகளில்லை. ஸ்வரூபத்தில் 95. பிரம்மம்

अविज्ञातं विज्ञानात् विज्ञातं अविज्ञानात्

சுவிஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதாந் விஜ்ஞாதம் சுவிஜ்ஞாதாந்

(அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியாதது, அறியாதவர்களுக்குத் தெரிந்தது) என்று மேல் (இந்த கண்டத்தின் 3 - வது மந்திரத்தில்) சொல்லப்படுகிறது.

त्वं यदस्य देवेषु:—கூலம் யதஸ்யு டெவெஷு:—சிஷ்யனே, தேவலம் தேகம் இந்திரியம், முதலிய அத்தியாத்ம உபாதிகளால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற எந்த ரூபங்களை அதாவது பிரம்மத்தின் ரூபங்களை நீ அறிகிறாயோ அவைகள்மட்டும் அற்பங்களல்ல. ஆனால் அதிதைவக உபாதிகளால் பிரிக்கப்பட்ட இந்திரன் முதலிய தேவதைகளிடத்திலும் நீ அறியும் இந்த பிரம்மத்தின் ரூபம் அற்பமே என்று நான் நினைக்கிறேன். அத்தியாத்ம ரூபமாயும் அதிதைவரூபமாயும் இருக்கிற பிரம்மம் தேவதைகளிடத்தில் உபாதிபேதத்தாலும் அற்பத்தன்மையாலும் விலகமாட்டாது. (இந்த அத்தியாத்ம அதிபூத பிரம்மரூபமே உள்ளபடி அறிய) முடியாதிருக்க சகல உபாதிபேதங்களற்றதாயும், சாந்தமாயும், அநந்தமாயும், ஏகமாயும், அத்வைதமாயும், பூமா என்று பெயருள்ளதாயும், நித்தியமாயும் இருக்கிற பிரம்மம் நன்றாக அறியப்படமாட்டாது என்பது கருத்து. ஸ்வயம் பிரகாச ரூபமாயிருப்பதால் புத்திவிருத்தியாகிற ஞானத்துக்கு அது விஷயமாகமாட்டாது என்று அபிப்பிராயம்.

अथनु... मये:—அயநு...மே...ஆகையால் இனியும் பிரம்மம் உன்னால் விசாரிக்கத்தக்கது தான் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

विदितम्:—விடிதம் இவ்விதமாக ஆசாரியரால் சொல்லப்பட்ட சிஷ்யன் ஏகாந்தமான இடத்தில் உட்கார்ந்து மனதை நிலைநிறுத்தி ஆசாரியரால் சொல்லப்பட்ட சுருதிவாக்கியத்தை அர்த்தத்துடன்

95. சைதன்னியத்தால் பிரம்மம் நிரூபிக்கப் படாவிட்டால், அதின் அனுபவம் தான் எப்படி உண்டாகும்? இப்படி சங்கித்து அதற்குச் சமாதானம் சொல்லுகிறார்:—தான் ஒன்றுக்கும் விஷயமாகாதபடியால், விஷய சம்பந்த மன்றில் உண்டாகும் சேதன ஸ்புரணமே பிரம்மத்தின் அனுபவம் என்பது கருத்து.

10 नाहमन्ये सुवेदेति नोनवेदेतिवेदच ।

यो नस्तद्वेद तद्वेद नोनवेदेतिवेदच ॥ 2 ॥

10 நாஹம்ந்யே சுவேதேதி நொநவெதேதிவெதவ ।

யொ நஸ்தவெத தவெத நொ நவெதேதிவெதவ ॥ 2 ॥

அஹ் சுஹம் = நான்.

சுவேத ஸ-வெத = நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன்

இதி உதி = என்று

நமந்யே நஹேந்யு = நினைக்கவில்லை.

ச-பா:-விசாரித்து தர்க்கத்தினால் 96 (யுக்தியால்) நிச்சயம் செய்து தன்னுடைய அனுபவத்துக்குக் கொண்டுவந்து ஆசாரியரிடம் வந்து சொல்லுகிறதாவது:—இப்போது பிரம்மம் அறியப்பட்டதாகநான் நினைக்கிறேன். 97 ॥ 2 ॥

வி-பா:-10. எப்படி எனின் நாஹ்மந்யே நாஹம்ந்யு = என்று சொல்லுகிறான்.

அஹ் சுஹம் = நான்

சுவேத ஸ-வெத = நன்றாக அறிகிறேன்.

இதி (அபி) உதி சுவி = என்றுகூட

நமந்யே நஹேந்யு = நினைக்கவில்லை.

10 - வது மந்திரம்.

து-பா:-மற்றவர்களுக்கு பிரம்மத்தின் பூர்ணமான ஞானமில்லா விடினும், உமக்குச் செவ்வையான பிரம்மஞான மிருக்கிறதல்லவா என்று சிவன் கேட்டதிற்பேரில் பிரம்மா நாஹ் மந்யே நாஹம்ந்யு என்று சொல்லுகிறார். இந்தப் பிரம்மதேவன் பிரம்மத்தைச் செவ்வையாக அறிகிறான் என்று பிரம்ம என்னைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால்

து-பா:-அஹ் (து) சுஹம் து = நானே

(ब्रह्म एव = பிரம்மம்

मया ईषा = என்னால்)

சுவேத ஸ-வெத = செவ்வையாய் அறியப்பட்டிருக்கிறது.

இதி உதி = என்று

நமந்யே நஹேந்யு = நினைக்கவில்லை.

96. பிரம்மம் ஞானத்துக்கு விஷயமானால் கடம் முதலியவைகள் போல் அதுவும் அநாத்மாவாகும். இப்படிப்பட்ட யுக்தியால் பிரம்மம் ஆத்மாவால் அறியத்தக்கதன்று என்று நிச்சயம் செய்தது.

97. அஞ்ஞானம், சம்சயம், முதலியவைகளின் மையால் கன்னுடைய அனுபவத்துக்குக் கொண்டுவந்து.

ச-பா:—நோவேத நொவெடி = அறியவில்லை

इति इति = என்று

नवेद नवेद = அறியவில்லை

च=नवेदच च=नवेदच = அறியவுமில்லை.

नोनवेदेतिवेदच नोनवेदेतिवेदच = அறியவில்லை என்று
அறியவில்லை, அறியவுமில்லை என்கிற

तत् तत् = இந்த வசனத்தை

नः नः = எங்களுக்குள்

यः यः = எவன்

वेद वेद = அறிந்திருக்கிறானே

सः सः = அவன்

तत् तत् = அந்தப் பிரம்மத்தை

वेद वेद = அறிந்திருக்கிறான்.

वि-पा:-नवेद नवेद = அறியவில்லை

इति (अपि) इति (अपि) = என்கூட

नो नो = நினைக்கவில்லை.

(अपितु अविता = ஆனால்

वेदच वेदच = அறிந்தே இருக்கிறேன். ஆனதால் முழு
மையும் அறியப்படவில்லை, கொஞ்சம் அறியப்பட்டிருக்கிறது
என்று கருத்து.

नः नः = பிரம்மசாரிகளான எங்களுக்குள்

यः यः = எவன்

नोनवेदेतिवेदच नोनवेदेतिवेदच = என்னும் வாக்கியங்
களால் குறிப்பிடப்பட்ட

तत् तत् = மேற்சொன்னதை

वेद वेद = அறிகிறானே

(सः सः = அவன்)

तत् तत् = அந்த பிரம்மத்தை

वेद वेद = அறிகிறான். || 2 ||

து-பா:—यदिमन्यसे यदिमन्यसे முதல் नाहमन्यसेवेदेति नाहमन्यसेवेदेति
என்பது ஈராகிய வாக்கியங்களால் சிவனுக்கும் பிரம்மாவுக்கும்
விஷ்ணுவை பூர்த்தியாய் அறியவில்லை யென்பது சொல்லப்பட்டது;
மற்றவர்களுக்குச் சொல்லப்படவில்லை எனின் கைமுதிக நியாயத்
தால் மற்றவர்களுக்கும் சொன்னது போலத்தான். ஓ சங்கரரே,
நீரும் பிரம்மத்தை கொஞ்சங்கூட அறியவில்லையா என்று நீர்

ச-பா:—நா...சுவேதேதி நா...ஸ-வெஷேதி:—பிரம்மத்தை நீ எப்படி அறிந்திருக்கிறாய் என்று குரு கேட்க சிஷ்யன் சொல்லுகிறான். சுவாமியே கேளும், நான் பிரம்மத்தை நன்றாய் அறிவேன் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அப்படியானால் நீ பிரம்மத்தை அறியவில்லை என்று குரு சொல்ல சிஷ்யன் நோனவே நொநவெஷி என்று சொல்லுகிறான். நான் பிரம்மத்தை அறியவில்லை என்று அறியவில்லை, அறியவுமில்லை. நான் நன்றாய் அறிந்ததாக நினைக்கவில்லை, அறியவில்லை என்று அறியவில்லை, அறியவுமில்லை, இப்படிச் சொல்லுவது பரஸ்பரம் விருத்தமாயிருக்கிறது. நன்றாக அறிவதாக நீ நினைக்காவிட்டால் அறிவேன், அறியவில்லை என்று நீ எப்படி நினைக்கக்கூடும். நீ அறிவதாக நினைத்தால் நன்றாய் அறிவதாக ஏன் நினைக்கக்கூடாது. ஒரே வஸ்து எவனால் அறியத்தக்கதோ அவனாலேயே அதே வஸ்து, சம்சயவிபரியய (பிரமை)ங்களில்லாத வரையில், செவ்வையாய் அறியப்படவில்லை என்று சொல்லப்படக்கூடாது. பிரம்மம் சம்சயத்துடன் அறியப்படுகிறதென்றாவது விபரியத்துடன் அறியப்படுகிறதென்றாவது சொல்லக்கூடாது.

து-பா:—என்னை கேட்பிரேயாயின் நோந நொந என்று பிரம்மா சொல்லுகிறார்.

நவே நவெஷி = நான் பிரம்மத்தைக் கொஞ்சங்கூட அறியவில்லை.

इति नो உதிநொ = என்பது இல்லை. ஆனால் அற்பமாக.

वेदच வெஷி = அறிகிறேன்.

ஓ பிரம்மாவே நீர் பிரம்மத்தை நன்றாய் அறியாத பக்ஷத்தில் நீர் அஞ்ஞானியாகவேண்டும், எனின், நான் அஞ்ஞானி. அல்ல, ஞானிதான், ஏனெனின் பிரம்மத்தை நன்றாக அறிந்ததாக நினைக்கிறவனே அஞ்ஞானி. நன்றாய் அறியப்படவில்லை என்று நினைக்கிறவன் ஞானியே. இந்த கருத்துடன் பிரம்மம் முழுமையும் அறியப்படவில்லை, கொஞ்சம் அறியப்படுகிறது என்று இனி சொல்லுகிறார்.

பிரம்மம் சம்பூர்ணமாய் அறியப்படமாட்டாது என்று சொன்னதை யோந யொந என்பதினால் உபசம்ஹாரஞ் செய்கிறார்.

नः नः = எங்களுக்குள்

यः यः = எவன்

तसु तसु = அந்தப் பிரம்மத்தை

ச-பா:-சம்சயவிபரியங்கள் எங்கும் அநர்த்தத்தையேகொடுக்கும் என்பது பிரசித்தம். இவ்விதமாக குருவால் கலக்கம் அடைவிக்கப் பட்டபோதிலும் சிஷ்யன் மனங்கலங்காமல் **अन्यदेवतादितादयो अविदितादाधि** (கே I-3) சுந்யுஷேவ தவிஜிதாடியோ சுவிஜிதாடியி (கே I-3) என்று குருவால் உபதேசிக்கப்பட்ட சுந்யுதி சம்பிரதாய பலத்தாலும், யுத்தி அனுபவங்களின் பலத்தாலும் பிரம்ம வித்தையால் தன்னுடைய திடமான நிச்சயத்தை காண்பிவிக்கிறவனாய் **योनस्तत्...वेदच** பொநஸுஸ...வெஷ உ என்று கர்ஜித்தான். அதாவது சுவாமியே, பிரம்மசாரியாசிரமத்திலிருக்கிற எங்களுக்குள் மேற்சொன்ன **नोनवेदेतिवेदच** நொநவெஷேதிவெஷ உ என்னும் வசனத்தை உள்ளபடி எவன் அறிந்திருக்கிறானோ அவன் பிரம்மத்தை அறிந்தவன். **अन्यदेवतादितादयो अविदितादाधि** சுந்யுஷேவ தவிஜிதாடியோ சுவிஜிதாடியி (அது அறியப்பட்டதைவிட வேறு அறியப்படாததைவிட வேறு) என்கிற, வாக்கியத்தால் சொல்லப் பட்டதும் அனுமானத்தாலும் அனுபவத்தாலும் கிரகிக்கப்பட்ட வஸ்துவை **नोनवेदेतिवेदच** நொநவெஷேதிவெஷ உ என்னும் வேறு வசனத்தால் ஆசாரியாருடைய புத்திக்குச் சமானமான புத்தியுள் எவன் என்றும், மந்தபுத்தி யுள்ளவர்கள் அறியமாட்டார்கள் என்றும் காட்டுமொருட்டுச் சொன்னான் 98. ஆகையால் **योनः** பொநஃ என்று சிஷ்யன் கர்ஜித்ததுயுக்தமே. || 2 ||

து-பா:-(**अहं**) வே சுஹ0வெஷ = நான் அறிந்திருக்கிறேன்,

(**इति वदति** உதிவடிதி = என்று சொல்லுகிறானோ)

(**सः** ஸஃ = அவன்)

तत् தத் = அந்தப் பிரம்மத்தை

नोवेद நொவெஷ = அறிந்திருக்கவில்லை. ஏனெனின் பிரம்மம் பரிச்சின்னம் என்னும்நூனத்தை அவன் உடையவனாயிருக்கிறான்

(**अहं** சுஹ0 = நான்)

नवेद நவெஷ = அறிந்திருக்கவில்லை.

(**इति यः वदति** உதியஃ வடிதி = என்று எவன் சொல்லுகிறானோ)

(**असौ** சுஸௌ = அவன்)

वेदच வெஷ உ = பிரம்மத்தை அறிகிறான். ஏனெனின் அபரிச்சின்னமான பிரம்மத்தை அபரிச்சின்னமாகவே அவன் அறிகிறான்.

98. ஆசாரியருடைய வசனத்திற்கு வேறான வசனத்தைச் சிஷ்யன் சொன்னதாக கிரகிக்கக்கூடாது. ஆசாரிய புத்திக்குச் சரியான புத்தி சிஷ்யனுக்கு இருக்கிறதென்றும் ஆசாரியர் சொன்னதைவிட வேறு சிஷ்யன் சொல்லவில்லை என்றும் ஏற்பட்டிருக்கும்போது என்பது கருத்து.

11 यस्यामतं तस्यमतमतं यस्य नवेदसः ।

அவிஜாதம் விஜானதா விஜாதமவிஜானதா || 3 ||

11 யஸ்யாமிதம் தஸ்யமிதம் யஸ்ய நவெதஸஃ ।

அவிஜாதம்விஜாநதாஃ விஜாதம்அவிஜாநதாஃ || 3 ||

ச-பா:-யஸ்ய யஸ்ய = எந்தப் பிரம்மஞானிக்கு

11 - வது மந்திரம்.

வி-பா:-யஸ்ய அமதம் யஸ்ய கமிதம் = எவனுக்கு பிரம்மம் பரிச்சின்னமாக அதாவது அளவில் அடங்கினதாக நினைப்பு இல்லையோ

து-பா:-பிரமாணவாக்கியம்:-

यं सम्यङ् नैव जानाति कश्चिन्निरवशेषतः

யம் ஸம்யக் நெவ ஜநாதிகஸ்சிநிரவஸெஷதஃ

சில கண்டார்த்த புஸ்தகங்களிலும் உகையிலும் 9 - வது மந்திரத்தின் கடைபதங்களாகிய மன்யேவிதம் கெடு விதிதம் என்பவை 10 - வது மந்திரத்தின் ஆரம்பத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நாஹ்மன்யே நாஹ்மகெடு என்பதற்குப்பதிலாக நாஹ்மன்யே நாஹ்மகெடு அதாவது ந அஹ் அன்யே ந அஹ் கெடு என்றும் பதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த பாடத்தில் முன் மந்திரத்திற்கு தேவதைகளிடத்திலும் உன்னிடத்திலுமிருக்கிற ரூபம் உன்னால் விசாரிக்கத்தக்கது என்று அர்த்தம் செய்துமுடிக்க வேண்டியது. பிந்திய மந்திரத்திற்கு

अन्ये कमेद = அஞ்ஞானிகளான இதரர்கள்

(अयं कयम = இந்தப்பிரம்மா)

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மத்தை)

सूवेद सववेद = நன்றாய் அறிகிறான்

इति इति = என்று

(मांवदन्ति शिववदन्ति = என்னைக்குறித்துச் சொல்லுகிறார்கள்

अहंतु अहंतु = நாளை

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

विदितं विदितं = அறியப்பட்டதாக

(इति इति = என்று)

नमन्ये नमन्ये = நினைக்கவில்லை. || 2 ||

11 - வது மந்திரம்.

யோந யொந முதலிய வசனத்தால் பிரம்மம் சம்பூரணமாய் சிவணத்துக்கு விஷயமாக மாட்டாதென்று சொல்லி, இப்போது யஸ்ய யஸ்ய முதலிய வசனத்தால் மனனத்துக்கு விஷயமாகமாட்டாது என்று சொல்லுகிறார்.

यस्य यस्य = எவனுக்கு

ஈ-பா:-(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்ம ஸ்வரூபம்)

अमतं अतः = தெரியமாட்டாது

(इति निश्चयः इति निश्चयः = என்கிற நிச்சயமோ)

तस्य तस्य = அவனுக்கு

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்ம ஸ்வரூபம்)

मतं अतः = தெரியும்.

(इति अभिप्रायः इति अभिप्रायः = என்பது அபிப்பிராயம்)

यस्य यस्य = எவனுக்கு

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்ம ஸ்வரூபம்)

मतं अतः = தெரியும்

(इति निश्चयः इति निश्चयः = என்பதாய் நிச்சயமோ)

सः सः = அவன்

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மத்தை)

नवेद नवेद = தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை.

वि-पा:-तस्य तस्य = அவனுக்கு

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

मतं अतः = அறியப்பட்டதுதான்.

यस्य यस्य = எவனுக்கு

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

मतं अतः = பரிச்சின்னமாக நினைப்பு இருக்கிறதோ

सः सः = அவன்

नवेद नवेद = அறிகிறதில்லை. பிரம்மத்தைப் பரிச்சின்ன

शु-पा:-(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

अमतं अतः = விசாரிக்கப்படவில்லை அறியப்படவில்லை என்

று ஞானமுண்டாயிருக்கிறதோ

तस्य तस्य = அவனுக்கு

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

मतं अतः = விசாரிக்கப்பட்டது. அவன் பிரம்மத்தை மனனம்

செய்தவன்தான் ஏனெனின் பிரம்மம் அநந்தம் என்கிற ஞானம் அவனுக்கு உண்டாயிருக்கிறது.

यस्य यस्य = எவனுக்கு பிரம்மம் என்னால் விசாரிக்கப்பட

புருக்கிறது என்கிற

मतं अतः = புத்தி உண்டாயிருக்கிறதோ

सः सः = அவன்

नवेद नवेद = அறியவில்லை. ஏனெனின் பிரம்மம் அநந்தம்

ச-பா:-விஜானதா விஜாநதா = தெரிந்துக்கொண்டவர்களுக்கு
(ब्रह्म ब्रूहि = பிரம்மஸ்வரூபம்)

அவிஜாத் சவிஜ்ஞாத = அறியப்படாத வஸ்துவாயிருக்கிறது

அவிஜானதா சவிஜாநதா = தெரிந்துக்கொள்ளாதவர்களுக்கு

விஜாத் விஜ்ஞாத = அறியப்படும் வஸ்துவாக இருக்கிறது.

குரு சிஷ்ய சம்வாதத்தைவிட்டு சகல சம்வாத மற்ற வஸ்துவை
சுருதியே தன் வசனத்தால் இந்தமங்கிரத்தில் முன்சொன்ன அர்த்
தத்தையே போதிக்கிறது.

यस्य ...मत् यन्...३८:—எந்த பிரம்மஞானியானவன் பிர
ம்மஸ்வரூபம் அறியப்படமாட்டாது என்று நினைக்கிறானே அவன்
தான் அதை நன்றாய் அறிந்தவன். मत्...सः ३८...५०:—எவன் பிர
ம்மத்தை அறிந்திருப்பதாக நிச்சயிக்கிறானே அவன்தான் பிரம்
மத்தை அறியாதவன். இவ்விரண்டும் விதவான்களுடையவும் அவி

வி-பா.-மாக நினைக்காதவன் பிரம்மத்தை அறிகிறான், அதை பரிச்
சின்னமாக நினைக்கிறவன் அதை அறிந்தவனல்ல என்பது கருத்து.

விஜானதா விஜாநதா = பிரம்மம் இவ்வளவு என்று பரிச்சேத
ஞான முள்ளவர்களுக்கு

அவிஜாத் சவிஜ்ஞாத = அறியப்படாததா யிருக்கிறது.

அவிஜானதா சவிஜாநதா = பரிச்சேதத்திற்கு அடங்கினது
என்கிற ஞானமில்லாதவர்களுக்கு.

விஜாத் விஜ்ஞாத = அது அறியப்பட்டதாக ஆகிறது. என்பது
கருத்து.

இவ்விஷயத்தில் பகவான் பாஷ்யகாரராகிய ஸ்ரீ ராமானுஜா

து-பா:-என்று அவன் அறியவில்லை.

பிரம்ம சாக்ஷாத்காரமும் (தர்சனமும்) பூர்ணமாய் உண்டாகி
தில்லை என்று இனி சொல்லுகிறார்.

விஜானதா விஜாநதா = நாம் பிரம்மத்தைச் செவ்வையாக
சாக்ஷாத்கரித்திருக்கிறோம் என்று அறிந்தவர்களுக்கு

அவிஜாத் சவிஜ்ஞாத = சாக்ஷாத் கரிக்கப்படவில்லை. ஏனெ
னின் பிரம்மம் அநந்தம் என்று அறியப்படவில்லை.

அவிஜானதா சவிஜாநதா = நம்மால் பிரம்மம் செவ்வையாக
சாக்ஷாத் கரிக்கப்படவில்லை என்று அறிகிறவர்களுக்கு

விஜாத் விஜ்ஞாத = பிரம்மம் சாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஏனெனின் பிரம்மம் அநந்தம் என்று அறியப்பட்டிருக்கிறது.

ச-பா:—த்வான்களுடையவும் பகைங்கள் என்று நிச்சயிக்கிறார்.

அவிஜாத் விஜானதா் சவிஜ்ஜாதம் விஜாநதா:—நன்றாய் அறிந்திருக்கும் புருஷனுக்கு பிரம்மம் அஞ்ஞாதமாயிருக்கிறது. இந்திரியம், மனது, புத்தி இவைகளிடத்தில் ஆத்மபுத்தி செய்யும் (அதாவது இவைகளேதான் என்று நினைக்கும்) அஞ்ஞானிக்கு பிரம்மம் அறியப்பட்டதாக இருக்கிறது.

அவிஜானதா் சவிஜ்ஜாதம் = என்பதற்கு கொஞ்சங்கூட புத்தி இல்லாதவர்கள் என்று அர்த்தமல்ல. ஏனெனின் நம்மால் பிரம்மம் அறியப்பட்டிருக்கிறது என்கிற புத்தி இவர்களுக்கு உண்டாகிறதில்லை. இந்திரியம் முதலிய உபாதிகளிடத்தில் ஆத்மபுத்தி புள்ளவர்களோ வெனில் பிரம்மத்துக்கும் உபாதிகளுக்கும் பேதமிருக்க

வி-பா:—சாரியர்சொல்லுகிறதாவது:-यतोवाचोनिवर्तन्ते अप्राप्यमनसासह ||॥II-4||யதொவாவொநிவதஹே சுப்ராப்யுநஸாஸஹ|| தெ II-4 என்கிற சுருதியில் அநந்தமாயும் அபரிமித குணமுள்ளதாய்மிருக்கிற பிரம்மம் வாக்குனாலும் மனதினாலும் இவ்வளவு என்று சொல்லமுடியாததென்று சொல்லியிருப்பதால், பிரம்மம் இவ்வளவு என்று பரிச்சேதஞான முள்ளவர்களுக்கு அது அவிஜாத் அமத் சவிஜ்ஜாதம்சுதிதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனெனின் பிரம்மம் அபரிச்சின்னமானது. இப்படி அர்த்தம் செய்யாதவரையில் यस்யமத் தஸ்ய மத் யஸ்ய சுதிதம் தஸ்யுதிதம் என்பதிலும் விஜாத் அவிஜானதா் விஜ்ஜாதம் சவிஜ்ஜாதம் என்பதிலும் விருத்தம் ஏற்படும். ஆனபடியால்

து-பா:—இப்படி கண்டார்த்தப்படி அர்த்தம் எழுதப்பட்டது. உகைப்படி அர்த்தம் என்னவெனில்

யஸ்ய யஸ்ய = எவனால்

அமத்இதிமத் சுதிதம் உதி! திதம் = செவ்வையாய் அறியப்படவில்லை என்று மனனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ

தஸ்ய தஸ்ய = அவனால் பிரம்மம்

மத் திதம் = மனனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனின் பிரம்மத்தை அபரிச்சின்னமாக அவன் மனனம் செய்திருக்கிறான்.

யஸ்ய யஸ்ய = எவனால்

மத்இதிமத் திதம் உதி திதம் = செவ்வையாய் அறியப்பட்டிருக்கிறதென்று அறியப்பட்டிருக்கின்றதோ

சீ: நவேத ஸ:நவெத = அவன் அறிந்தவனல்ல. ஏனெனின் அவன் பரிச்சின்னஞானியாய் இருக்கிறான்.

ச: ஸ: = அவன்

நவேத நவெத = அதை அறிந்தவனல்ல. ஏனெனின் பிரம்

ச-பா:—கிறதென்று அறியாததாலும், புத்தி முதலிய உபாதிகளை அறிந்திருப்பதாலும் இவர்களுக்கு பிரம்மம் அறியப்பட்டது என்னும் பிராந்தி பொருந்தும். ஆகையால் விज्ञாதம் அவிஜானதம் விज्ञாதம் சவிஜாநதாம் என்பதினால் நன்றாய் அறியாமை பூர்வபக்ஷமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(2) அல்லது அவிज्ञாதம் 99 சவிज्ञாதம் 99 முதலிய உத்தரார்த்தம் பூர்வார்த்தத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கிறது. || 3 ||

வி-பா:—அறியப்படவில்லை என்னும் வசனம் முழுமையும் அறியப்படவில்லை என்னும் அர்த்தத்தைப்போதிக்கிறது. பிரம்மம் சுத்தமாய் ஞானத்திற்கு விஷயமே ஆகாதது என்று நினைக்கக்கூடாது. அப்படி நினைத்தால் ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாதம் || 11-1 || ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாதம் ப்ரஹ்ம || தெ II-1 || (பிரம்மத்தை அறிந்தவன் பிரம்மத்தை அடைகிறான்) तमेव विदित्वा अतिमृत्युं एति || 11-8 || தமேவவிதீக்வர் சுதிபுத்யம் வனதி || 11-8 || (இவ்விதமாய் அதை அறிந்து சம்சார நிவிர்த்தியை அடைகிறான்) என்கிற வாக்கியங்கள் அசங்கதமாகும். வேதங்களும் அநர்த்தங்களாகப்போகும். || 3 ||

து-பா:—மம் அநந்தம் என்கிற ஞானம் அவனுக்கு உண்டாகவில்லை.

பிரம்மத்தின் சாக்ஷாத்காரமும் (அதாவது தர்சனமும்) பூர்ணமாக உண்டாகிதில்லை என்று அவிज्ञாதம் சவிज्ञாதம் என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

விज्ञானதம் விஜாநதாம் = நாம் பிரம்மத்தைச் செவ்வையாக சாக்ஷாத்காரம் செய்திருக்கிறோம் என்று அறிகிறவர்களுக்கு, அல்லது நம்மால் பிரம்மம் நன்றாக தியான விஷயமாக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று தியானிக்கிறவர்களுக்கு

அவிज्ञாதம் சவிज्ञாதம் = பிரம்மம் அறியப்படவில்லை. ஏனெனின் பிரம்மம் அநந்தம் என்கிற ஞானம் அவர்களுக்கு உண்டாகவில்லை.

அவிज्ञானதம் சவிஜாநதாம் = நம்மால் பிரம்மம் செவ்வையாக சாக்ஷாத்கரிக்கப்படவில்லை என்று, அல்லது தியானிக்கப்படவில்லை

99. கிளிஞ்சலின்ருபத்தை அறிந்தவர்களுக்கு அதில் வெள்ளியின் பிராந்தி உண்டாகிதில்லை. அறியாதவர்களுக்கு பிராந்தி உண்டாகிறது. இது உலகப்பிரசித்தம். இதுபோல் பிரம்மம் ஞானவிஷயம் என்பது பிராந்தி ஞானிகள் இந்த பிராந்தியை அடைகிறதில்லை. ஆனால் பிரம்மம் ஸ்வப்ராசமா யிருப்பதால் ஞானவிஷயமன்று என்று அவர்கள் அறிகிறார்கள். பூர்வார்த்தத்தின் அர்த்தத்திற்கு ஹேதுவாய் உத்தரார்த்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

आत्मनाविन्दतेवीर्यं विद्ययाविन्दतेऽमृतं ॥ ४ ॥

(யதா யஜ்நா = எப்போது)

वीर्यं वीर्य-0 = मोक्षोपायोरुक्त्यानां பலத்தை

வினா: வினா 40 = பிரம்மம் சாக்ஷாத் கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அல்லது நன்றாய் தியானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனின் அவர்களுக்கு பிரம்மம் அநந்தம் என்கிற ஞானம் உண்டாயிருக்கிறது. பாஷ்யத்தின் பிரமாணவாக்கியம்:—

நாதிவெஜ்ஜாந லாவெஜ்ஜா ஸா தபாஜெஜா: || 3 ||

ச-பா:—விந்தெ விஹுதெ = அடைகின்றான்

விஷயா விஹ்யா = ஞானத்தால்

அமர்த் சுஜீதம் = மோகஷத்தை

விந்தெ விஹுதெ = அடைகின்றான்.

அ - கை:—முந்தின மந்திரத்தில் அறிந்தவர்களுக்கு அது (பிரம்மம்) அறியப்பட்டதல்லவென்று சொல்லப்பட்டது. பிரம்மம் சத்தமாய் அறியப்படாதபகஷத்தில், உலகத்தாருக்கும் பிரம்ம வித்துக்களுக்கும் விசேஷமில்லாமற்போகும், பிரம்மத்தை அறிந்தவர்களுக்கு அது அறியப்படாது என்பதும் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தம். அப்படியானால் அந்தப் பிரம்மம் எப்படி நன்றாய் அறியப்படுமெனின் சொல்லுகிறார்.

பரிவோதவிதித்=வோதவிதித் ப்ரதிவோயவிதித் =வொயவொயம் ப்ரதிவிதித் ஒவ்வொரு போதத்திலும் அதாவது அறிவிலும் அறியப்பட்டது. வோத வொய சப்தத்தால் புத்தியால் ஏற்படும் விர்த்தி ஞானங்கள் கூறப்படுகின்றன. எவனுக்கு சகல விர்த்தி ஞானங்களும் விஷயங்களாகின்றனவோ அவனே ஆத்மா.

12-வது மந்திரம்.

வி-பா:—பரிவோத: ப்ரதிவோய: = நிச்சயமான ஞானம் அதாவது சத்தியத்தன்மை, ஞானத்தன்மை, அநந்தத்தன்மை இவைகளின் ஞானம்.

பரிவோதவிதித் ப்ரதிவோயவிதித் = சத்தியஞான அநந்தத் தன்மை முதலிய அசாதாரணமான தர்மங்களுடன்கூடினதாக அறியப்பட்ட

12 - வது மந்திரம்.

து-பா:—பிரம்மத்தின் பூர்ணஞான முண்டாகிறதில்லையானால், பிரம்மயோகத்தினால் எது அபோகஷிக்கப்படுகிறதோ அது அதாவது மோகஷம் எப்படி அடையப்படும் எனின் அவரவர்களது யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி பிரம்மத்தின் ஒரு அம்சத்தின் ஞானம் கிடைத்து மோகஷம் சித்திக்கும் என்று சொல்லுகிறார். அவரவர்களது யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி புருஷர்களால் சிரவணம் செய்யப்பட்ட

மர்த் ஜீதம் = மனனம் செய்யப்பட்ட பிரம்மம் (மனனம் என்பது உபலக்ஷணம்)

பரிவோதவிதித் ப்ரதிவோயவிதித் = அவரவர்களது யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி பிரத்தியக்ஷ தர்சனத்தால் விதித் (செத்) விதித் (வெஷ்) அறியப்பட்டதானால்

ச-பா:-அவன் சகல விர்த்திஞானங்களையும் அறிகிறான்; பார்க்கிறான் (அதாவது சகலவிர்த்திஞானங்களும் இந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தால் பிரகாசிக்கின்றன.) ஸ்வயம் சித் ஸ்வரூபமாத்திரமுள்ளவன் ; புத்தி விர்த்திகளுடன் சேர்ந்தவனாய் புத்தி விர்த்திகளாலேயே அறியப்படுகின்றான் (கடபடாதிகள் புத்திவிர்த்தியால் பிரகாசிக்கின்றன. புத்திவிர்த்திகளோ மற்றொன்றையும் அபேக்ஷிக்காமல் பிரகாசிக்கின்றன. அப்படி பிரகாசிப்பது ஆத்மஸ்வரூபத்தால்தான். புத்தி விர்த்திகளுக்கு ஆத்மஸ்வரூபம் சாக்ஷி என்று கருத்து). வேறு விதமாய் அந்தராத்மாவை அறியமுடியாது. ஆகையால் எப்போது புத்திவிர்த்திகளுக்கு சாக்ஷியாக பிரம்மம் அறியப்படுகின்றதோ அப்போது சத் 100 = அது நன்றாக 100 அறியப்பட்டது. சகல விர்த்திஞானங்களுக்கும் சாக்ஷியாயிருப்பதால் (பிரகாசகரு நிருப்பதால்) அது உற்பத்தி விநாசங்களற்ற ஞானஸ்வரூபம் 101, நித்தியம், சுத்தஸ்வரூபம், கடம், மலை, குறை முதலியவைகளில் சம்பந்தப்பட்ட ஒரே ஆகாசத்துக்கு உபாதிபேதம் தவிர வேறு வித்தியாசமில்லாதபடியால் அந்த ஆகாசம் ஒன்றாக இருப்பதுபோல், சகல பதார்த்தங்களிலும் சம்பந்தப்பட்ட ஆத்மா விசேஷமற்றதாயும் ஒன்றாயுமிருக்கிறது என்று ஏற்படுகின்றது. மேற்சொல்லியபடி எல்லாவற்றிற்கும் சாக்ஷி என்று ஏற்பட்டபடியால், அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் வேறானது பிரம்மம் என்பது வாக்கியார்த்தம் 102. இந்த பரிசுத்த ஆத்மாவே இந்த உப

100. கருப்பு வெளுப்பு முதலான ஆகாரங்களோடு கூடிய ஜடவஸ்துக்கள் எந்த சைதன்னியத்தின் வியாப்தியால் சேதனம்போல் தோன்றுகின்றனவோ, அந்த சாக்ஷியை அறிந்து, “நானே பிரம்மம், ஆத்மா” என்று அறிகிறவன் பிரம்மவித்து என்று சொல்லப்படுகின்றான். ஆகையால் பிராகிருத ஜனங்களுக்கும் பிரம்மஞானிக்கும் பேதமில்லை என்றும் சங்கைக்கு இடமில்லை என்று சொல்லுகிறார்.

101. எந்த சேதன ஸ்வரூபத்தால் நான் இந்த தேகத்தி னிடத்தில் சாக்ஷியாயிருக்கிறேனோ அந்த சேதன ஸ்வரூபம் எங்கும் ஒரே விதமாயிருப்பதால், ஒரே தேகத்தில் நான் சாக்ஷியன்று, ஆனால் சகல தேகங்களிலும் நான் சாக்ஷியாயிருக்கிறேன். தேகம் முதலியவைகளின் பேதம் உற்பத்தி முதலிய தர்மங்கள் சாக்ஷியைச் சேர்ந்திருக்கவில்லை, தேகத்தைச் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகவே சாக்ஷியின் ஏகத்வம், நித்தியத்வம் முதலிய விசேஷணங்களும் சித்தமாகின்றன.

102. அறியப்படுந் தன்மையும் அறியப்படாத தன்மையும் சாக்ஷியை

ச-பா:—நிஷத்தின் முடிவிலும் சொல்லப்படுகின்றது.

एष्टेर्द्धा श्रुतेः श्रोतामतेः मन्ता विज्ञातेः विज्ञाता एष्टेर्द्धा
 ग्रा-दोः ग्रेता-ता-दोः श्रौता-विज्ञा-दोः विज्ञा-ता = (நேத்திர
 ஞானத்திற்கும், சுரோத்திர ஞானத்திற்கும், மனனத்திற்கும், விஞ்
 ஞானத்திற்கும் பிரகாசகன்) என்று வேறு சுருதி (சூ ஷ்ய ஹதார)
 கூறுகின்றது.

பூ:—प्रतिबोधविदितं ப்ரதிவொயவிஜிதம் என்பதற்கு சிலர்
 அடியில் வருமாறு வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள்:—ஞானக்கிரி
 யைக்கு பிரம்மம் கர்த்தாவாயிருப்பதால் ஞானக்கிரியை என்னும்
 அடையாளத்தால் அதின் கர்த்தாவை அறியலாமாகையால், போத
 (ஞானக்கிரியை) லக்ஷணத்தால் அறியப்பட்டது. प्रतिबोधविदितं
 ப்ரதிவொயவிஜிதம். மரத்தின் கிளையை எவன் அசைக்கிறானோ
 அவன் வாயு என்பதுபோலும்.

சி:—அப்போது போதத்தைச் செய்யும் சக்தியுடைய ஆத்மா
 திரவ்வியமாவான், ஞானஸ்வரூபமாகமாட்டான். போதமோ உற்
 பத்தியாகிறது, நாசமடைகின்றது. எப்போது போதமுண்டாகின்
 றதோ அப்போது போதகிரியையால் ஆத்மா விசேஷமுள்ளவ
 னாகிறான். எப்போது போதம் நாசமாகின்றதோ அப்போது நஷ்ட
 மடைந்த போதத்தையுடைய ஆத்மா திரவ்வியமாத்திரானாகிறான்,
 விசேஷமற்றவனாகிறான். ஆகவே ஆத்மா விகாரமுடையவன், அவ
 யவமுடையவன், அநித்தியன், அசுத்தன், என்னும் முதலிய தோ
 ஷங்களை பரிகரிக்கமுடியாது.

பூ:—கணதருடைய மதப்படி ஆத்மாவுக்கும் மனதுக்கும் சேர்
 க்கையாலுண்டாகும் ஞானம் ஆத்மாவினிடத்தில் சமவாய சம்பந்
 தத்தாஸிருக்கிறது. ஆனதால் ஆத்மாவினிடத்தில் ஞானம் காணப்
 படுகின்றது. ஆத்மா விகாரமுள்ளவனன்று; சிகப்பு முதலிய வர்
 ணத்துடன் கூடிய கெடம்போல் திரவ்வியமாத்திரனே.

சி:—இந்த பக்ஷத்திலும் பிரம்மம் அசேதனமாயும் கேவலம்
 திரவ்வியமாயு மிருக்கிறதென்று ஏற்படும். அப்போது विज्ञानमा-
 नन्दंश्च விஜ்ஞானநாந்நஃ ஸ்ரஹ (பிரம்மம் விஞ்ஞான ஸ்வரூபம்,
 ஆனந்த ஸ்வரூபம்) முதலிய சுருதிகள் விருத்தப்படும. மேலும்
 ஆத்மா அவயவமற்றதாயும், தேசமற்றதாகையால் எங்கும் வியா

ச்சேராமல் காரிய காரண ரூப ஜடவஸ்துக்களைச் சேர்ந்திருப்பதால், பிரதி
 போத சப்தத்திற்கு மேற்சொன்ன அர்த்தம், அதாவது சாக்ஷி அறியப்ப
 ட்டவைகளுக்கும் அறியப்படாதவைகளுக்கும், வேறு என்னும் அர்த்தம் சித்
 திக்கிறது.

ச-பா:-பித்துக் கொண்டும் எப்போதும் (மனதுடன்) சம்பந்தப் பட்டுமிருப்பதால், சில சமயத்தில் ஸ்மரணை உண்டாகிறது. சில சமயத்தில் ஸ்மரணை உண்டாகிறதில்லை, என்னும் நியமம் (உன்மதப் படி) இல்லாமற் போய்விடும். இதற்கு உன்னால் சமாதானம் சொல்லமுடியாது. மேலும் ஆத்மாவினிடத்தில் சம்பந்தரூப தரமம் சுருதிஸ்மிருதி நியாயங்களுக்கு விருத்தமாய் கற்பிக்கப்பட்டதாக ஆகும். असङ्गो नहि सजते சுலலொஹா நஹிஸஜதே (அசங்கன் சம்பந்தப்படுகிறதில்லை) என்னும் சுருதி விருத்தப்படும்.

असक्तसर्वभूतं சுலலகூஸவஹுஸு (யாதொன்றொடுமனம் சம்பந்தப்படாத ஆத்மா சகலத்தையும் தாங்குகின்றது, என்னும் ஸ்மிருதி வசனம் விருத்தப்படுகின்றது. நியாயத்தாலும் அதாவது யுக்திபடிக்கும் குணமுள்ள வஸ்துவே குணமுள்ள வஸ்துவுடன் சேருமேதவிர வேறுஜாதிவஸ்துவுடன் சேரமாட்டாது. ஆகையால் குணமற்றதாயும், விசேஷமற்றதாயும், சகலத்திற்கும் விலக்ஷணமாயும் இருக்கிற பிரம்மம் என்பது நியாய விருத்தமாகும். ஆனதால், நித்தியமாயும், நாசமற்றதாயும் இருக்கிற விஞ்ஞான ஸ்வரூபமான ஜ்யோதிஸ்வரூப ஆத்மாவே பிரம்மம் என்பது, ஆத்மா சகலவிர்த்தி ஞான (போத)ங்களுக்கும் பிரகாசகன், சாட்சி என்னும் பக்ஷத்தில் சித்திக்கின்றது வேறு பக்ஷங்களில் சித்திக்கிறதில்லை. ஆகையால் प्रतिबोधविदितं मतं ப்ரதிவொயவிதிதம் மதம் என்பதற்கு நாம் வியாக்கியானம் செய்தபடியே அர்த்தம்.

பூ:-வேறு சிலர் சொல்லுகிறதாவது:-प्रतिबोधविदितं ப்ரதிவொயவிதிதம் என்பதினால் ஆத்மா தன்னைத்தானே அறிகிறது என்பது அர்த்தம்.

சி:-இந்த பக்ஷத்தில் ஆத்மா புத்தியாகிற உபாதியுடன் கூடினவனாகிறான் 103. இந்த புத்தி உபாதியால் ஆத்மாவினிடத்தில் பேதங் கற்பிக்கப்பட்டு आत्मना आत्मानं वेति சூதநா சூதநா வெதி (தன்னாலே தன்னை அறிகிறான்). आत्मनैव आत्मानं पश्यति சூதநொநவ சூதநாநொஸ்யுதி (தன்னைபார்க்கிறான்) स्वयमेव आत्म

103. அறியப்பட்ட கடாதிகள் அறிகிறவனுக்கும் அறிவுக்கும் வேறு. இதுபோல் ஆத்மா அறியப்பட்டதானால் அறிகிறவனைவிட வேறாயிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஆத்மா ஒன்றாயிருப்பதால் தன்னால் தான் அறியப்பட்டதாக ஆகமாட்டாது. ஆகையால் புத்தி என்னும் உபாதியால் தான் மேற்சொன்ன அர்த்தம் சித்திக்கும். அப்போது ஆத்மா உபாதியற்றது என்பது சித்திக்கமாட்டாது.

ச-பா:—नाआत्मानं वेद्यपुरुषोत्तम. ஸ்யபடுவ சூதநா சூதநா வெஃ
 ப-ருஷோத்தி (பருஷோத்தமனே நீயே உன்னை அறிகிறாய்) (கீ
 தைX-15) என்கிற வியவஹாரம் ஏற்படுகின்றது. வாஸ்தவத்தில்
 உபாதியற்ற ஏகமான ஆத்மாவுக்கு தன்னால் அறியப்படும் தன்மை
 யாவது வேறு ஒன்றினால் அறியப்படுந் தன்மையானது ஏற்
 படமாட்டாது. ஆத்மா ஞானஸ்வரூபமானதால் தான் பிரகாசிப்ப
 தில் வேறு பிரகாசத்தை அபேக்ஷிக்கமாட்டாது. ஒரு பிரகாசம்
 தான் பிரகாசிப்பதில் வேறு பிரகாசத்தை அபேக்ஷிக்காதது போ
 லும் பெளத்தன் சொல்லுகிறபடி ஆத்மா தன்னாலேதான் அறியப்
 படுகின்றது என்னும் பக்ஷத்தில், ஞானம் ஒவ்வொரு க்ஷணமும்
 நசித்துப்போகிறதென்றும், அதற்கு ஆத்மத்வம் இல்லை என்றும்
 ஏற்படும். அப்போது न हि विज्ञातु: विज्ञाते: विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशिवात्
 நஹிவிஜ்ஞாத: விஜ்ஞாதே: விபரிஸோபொவிஜ்யதே: விநாஸிக்ஷாஸ
 (விஞ்ஞாதாவினுடைய விஞ்ஞானத்திற்கு லோபயில்லை, நாசமற்ற
 தாகையால்) (வृ IV-3-30) नित्यं विभुं सर्वगतं चित्तुं विना-0ஸவ-0மத0
 (நித்தியன், சர்வவியாபகன்), (மூ 1-1-6)

सवा एष महानजआत्माऽनरोऽमृतोऽभयः॥ ஸவா வனஷஜஹா நஜசூதா
 ஸஜரொஹிதொகஸய: (இந்த ஆத்மா-மஹான், பிறப்பற்றவன்,
 ஜறையற்றவன், மரணமற்றவன், மோக்ஷஸ்வரூபன், பயமற்றவன்)
 (பிரு வृ IV-2-25) என்றும் முத்திய சுருதிகள் பாதிக்கப்படும்.

இன்னும் சிலர் சொல்லுவதாவது:— प्रतिबोध प्रतीत्येव
 மென்றால் தூங்குகிறவனுக் குண்டாகும் ஞானம்போல் நிமித்த
 மன்றியில் 104 உண்டாகும் ஞானம். வேறு சிலர் சொல்லுவதா
 வது:—ஒரேதடவையாக 105 உண்டாகும் ஞானம் प्रतिबोध प्रती
 त्येव

104. நானே பிரம்மம் என்று சிந்திக்கிறவனுக்கு ஏற்படும் மனோ
 வியாபாரமே ஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதி. மனோவியாபாரம் ல்லாமல் கேவல
 சுஷுப்தியிலுண்டாகும் ஆநந்தசாக்ஷாத்காரம் போன்ற பரமநந்த சாக்ஷா
 த்காரமே அஸம்பிரஞ்ஞாத சமாதி, இதுவே பிரதிபோதம்.

105. கிரியையற்ற பிரம்மமே ஆத்மா என்னும் அனுபவமிருக்கும்
 போது பிரமாத்தருத்வம் (ஞாதா என்னும் தன்மை) இல்லாதபடியால் மறு
 படியும் ஞானம் சம்பவிக்கமாட்டாது. ஆனதால் உடனே முக்திக்குக் கா
 ரணமாயிருக்கும் ஞானமே ஒரேதடவை உண்டாகும் ஞானம் எனப்படும்.
 அதுவே பிரதிபோதம்.

ச-பா:-சி:-நிமித்தத்தால் ஏற்பட்டாலும்கூட, நிமித்தமன்றி ஏற்பட்டாலும்கூட 106, ஒருதடவை உண்டானாலும்கூட 107 பல தடவை உண்டானாலும்கூட, போதஸ்வரூபமே ஆத்மா.

अमृतं சுரீதக்ஷ0 மரண மற்றதன்மை; தன்னிலைமை மோக்ஷம்.

प्रतिबोधविदितं...विन्दते ஸு திவொயவிதி-த0...விநுதெ:-எக்காரணத்தால் ஒவ்வொரு போதத்திற்கும் சாக்ஷியாயிருப்பதே பிரம்மம் என்று அறியப்படுகிறதோ, அந்த நல்ல ஞானத்தால் ஒருவன் அமரணபாவத்தை அதாவது மோக்ஷத்தை அடைகிறானே, அக்காரணத்தால் ஒவ்வொரு போதத்திற்கும் சாக்ஷியே பிரம்மம் என்று பதிகருத்தது. புத்தியில் ஏற்படும் விர்த்தி ஞானத்திற்குப் பிரகாசமானதே ஆத்மா. ஆத்ம விஷயமான ஞானமே மோக்ஷமே. ஆத்மாவுக்கு ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மையைத் தவிர வேறு மோக்ஷமில்லை. மோக்ஷமென்பது ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மையானதால், ஆத்மாவுக்கு ஏற்படும் மோக்ஷம் ஒரு நிமித்தத்தால் ஏற்பட மாட்டாது. அவித்தையால் ஆத்மஞான மில்லாமையே மோக்ஷமில்லாமை.

வி-பா:-अमृतं சுரீத0 = மரணமற்ற பிரம்மம் तत्कृतु தக்ருத0 நியாயத்தால் தன்னை உபாசிக்கிறவன்கூட

अमृतं சுரீதக்ஷ0 = மரணமற்ற தன்மையை

विन्दते விநுதெ = அடையும்படிச் செய்கிறது என்பது கருத்து.

து-பா:- (सः स्वः = அவன்)

अमृतं சுரீதக்ஷ0 முக்தியை

हि ह्यि = நிச்சயமாய்

विन्दते விநுதெ = அடைகிறான். எந்த பிரம்மவித்தும் சம்சாரத்தை அடைகிறதில்லை; முக்தனாகவே ஆகிறான் என்று கருத்து.

106. சுஷுப்தியில் அவித்தைக்கு நிரோதம் (மறைந்திருத்தல்) என்னும் அவஸ்தை ஏற்படுகின்றது. முந்தின நிரோதாவஸ்தையின் சம்ஸ்காரத்தால் பிந்தின நிரோதாவஸ்தை ஏற்படுகின்றது. இந்த நிரோதம் என்கிற விர்த்தியில் பிரகாசிக்கும் சைதன்னியமே சுஷுப்தி காலத்தில் சுகசாக்ஷாத் காரமாக ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றது. ஆகையால் சுஷுப்தி ஞானம் நிர்நிமித்தமன்று.

107. தத்வஞான முண்டாகிற சமயத்தில் பிராரப்தகர்ம மிருந்தால் பிரமாதிருத்வம் நிவிர்த்தியாகமாட்டாது, அது உள்ளவரையில் அடிக்கடி ஞானம் உண்டாகலாம்,

ச-பா:— மேற்சொன்ன ஆத்மவித்தையால் எப்படி மோக்ஷமடைய லாமெனின், சொல்லுகிறார்.

வி-பா:—**आत्मना** சூதூநா **ஓ** என்பதினால் அடையும் விதத்தைச் சொல்லுகிறார். **सनोदेवशुभयास्मृत्यासंयुक्तु ॥** ஸநொடேவஸூ-ஹயா ஸூதூநா ஸஃப-நகூ-**॥** (பரமாத்மா எங்களுக்கு நல்ல ஸ்மரணையுடன் சேர்த்து வைக்கட்டும்) என்று சொன்னபடி.

து-பா:—வேறு ஒரு அர்த்தம்:—பிரம்மம் **प्रतिबोधविदितं** ப்ரதிவோயவிஜிதம் அதாவது அவரவர்களது யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி அறியப்பட்டதானால் முக்தியை **प्रापयती** ப்ராவயதீ அகாவது அடைவிக்கிறது என்பது கருத்து.

உரைப்படி அர்த்தம்:—எவனால் முன் சொன்னபடி அதாவது அபரிச்சின்னமாக பிரம்மம் **प्रतिबोधविदितं** ப்ரதிவோயவிஜிதம் சாக்ஷாத் கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவன் முக்தியை அடைகிறான் அல்லது பிரம்மம் சாக்ஷாத் கரிக்கப்பட்டதானால் முக்தியை அடை விக்கிறது.

பிரதிபோதம் எப்படி உண்டாகுமெனில் **मत् २** தம் மனனம். செய்வதால் என்று சொல்லுகிறார். மதம் என்பது உபலக்ஷணம்.

சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களால் பிரம்மம் அறியப்படு கிறது என்பதினால் மோக்ஷத்திற்கு வித்தைதான் சாதகம் என்றும், கர்மம் சாதகமல்ல வென்றும் ஏற்படுகிறது. ஆனால் **अपामसोमममृता अभ्रम** ஸபாஸோஸிஜேதாஸஹுஜே முதவிய சுருதிகளில் கர் மம் மோக்ஷத்துக்குச் சாதகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆன தால் அது எப்படி மோக்ஷசாதன மாகமாட்டாது, எனின், பிர விர்த்தி கர்மம் மோக்ஷசாதன மாகாதபடியால் நிவிர்த்தி கர்மமே சாதனம் என்று சுருதி சொல்லவேண்டும். ஞானத்துக்கு முன் செய்யப்பட்ட நிவிர்த்தி கர்மம் சாதகமா? ஞானத்துக்குப்பின் செய்யப்பட்ட நிவிர்த்தி கர்மம் சாதகமா? முதலாவது சாதக மன்று. ஏனெனின் அது ஞானத்தை உண்டுபண்ணுவதிலேயே உபயோகமாகிறது. இரண்டாவதுதான் சாதகம் என்று **आत्मना** என்பதினால் சொல்லுகிறார். ஞானத்தால் மோக்ஷம் கிடைக்கு மானால், அதினாலேயே தன்னுடைய யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி சகல ஆநந்தமும் கிடைக்குமா எனில், கிடைக்கமாட்டாது. ஆனால் ஞானமுண்டான பிறகும் கர்மத்தையும் செய்யவேண்டியதுதான் என்று **आत्मना** சூதூநா என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

आत्मना சூதூநா = (கண்டார்த்தபடி) ஞானமுண்டான பிறகு

ச-பா:—आत्मनाविन्दतेवीर्यं சூத்நாவிந் தெவீயுஃ பணம், சகாயம், மந்திரம், ஒஷதிகள், தபஸ், யோகம், இவைகளால் கிடைக்கும் வீரியம் அதாவது சாமர்த்தியம் மிருத்தியுனைவ வெல்லமாட்டாது. ஏனெனின் அந்த சாமர்த்தியம் அநித்திய வஸ்துக்களால் ஏற்படுகின்றது. ஆத்ம வித்தையால் ஏற்படும் சாமர்த்தியமோ தன்னாலேயே ஏற்படுகிறது; வேறு ஒன்றினாலும் அடையப் படுகிறதில்லை. ஆனதால் வேறு ஒரு சாதனத்தாலும் ஆத்மவித்தியா வீரியம் கிடைக்க மாட்டாதாகையால் அந்த வீரியமே மிருத்தியுனைவ ஜயிக்க சாமர்த்திய முள்ளது.

विद्यया अमृतं अश्नुते विद्यया ऋग्यजुः-தெ :—இவ்விதமாய் ஆத்மவித்தையால் ஏற்படும் வீரியம் ஆத்மாவாலேயே, தன்னாலேயே அடையப்படுவதால், ஆத்ம விஷயமான வித்தையால் மோக்ஷத்தை அடைகிறான் 108. அதர்வண உபநிஷத்தில் नायमात्मा बलही नैनलभ्यः நாயமாதீதாவஹீநெநலஹி: (பலமற்றவனால் இந்த ஆத்மா அடையப்படமாட்டான்) என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனதால் प्रतिबोधविदितं प्र-திவொயவிதிதம் என்பதற்கு अमृतवंहिविन्दते ऋग्यजुः-ஹிவிந் தெ என்பது சரியான ஹேதுவே. 109 || 12 ||

வி-பா:—वीर्यं வீயுஃ = வித்தைக்கு அனுகூலமான வீரியத்தை

आत्मना சூத்நா = அனுக்கிரகம் செய்யும் ஈசுவரனால்

विन्दते விந் தெ = அடைகிறான்.

विद्यया विद्यया) = ஈசுவர பிரசாதத்தால்: அடையப்பட்ட வீரியத்தால் வித்தை அடையப்படுகிறது. அந்த வித்தையால்

अमृतत्वं ऋग्यजुः = மரணமற்றதன்மை அதாவது மோக்ஷத்தை

विन्दते விந் தெ = அடைகிறான். || 12 ||

து-பா:—செய்யப்படும் தன்னுடைய யஞ்ஞகர்மம் முதலிய பிரயத்தினத்தால், (உசைப்படி) ஞானமுண்டான பிறகு செய்யப்படும் கர்மத்தாலுண்டான ஆத்ம பிரசாதத்தால்

वीर्यं வீயுஃ = அதிகசயமான ஆநந்தத்தை

विन्दते விந் தெ = அடைகிறான்.

विद्यया विद्यया = பிரம்மத்தின் பிரத்தியக்ஷ ஞானத்தால் (தர்சனத்தால்)

अमृतं ऋग्यजुः = அவித்தையின் ஈசரூபமாகிய முக்தியை

विन्दते விந் தெ = அடைகிறான். இப்படி அறி. || 12 ||

ச-பா:-13 इह चेदवेदीदथ सत्यमस्ति न चेदिहावेदीन्महतीविनाष्टिः।

भूतेषु भूतेषु विचिन्त्यधीराः प्रेत्यास्माह्योकादमृताभवन्ति ॥ 5 ॥

इति द्वितीयः खण्डः ।

13 இஹவெடிவெடீதத்யஸத்யமாஸ்தி நசெடிஹாவேடீந்மஹதீவிநாஸ்தி:
ஹுதெஷு-ஹுதெஷு-விவித்யாஃ ப்ரெத்யாஸ்மாஹ்யோகாஹமர்தாஹவந்தி ॥ 5 ॥

உதிஷ்டீத்ய:பண்ண: ॥

इह इह = இந்த ஜன்மத்தில்

(आत्मानं आह्वयन् = ஆத்மஸ்வரூபத்தை)

अवेदीत् चेत् सवेदीस्य मेस = தெரிந்து கொண்டானால்

अथ स्य = அப்படி தெரிந்துகொண்ட பிறகு

सत्यं सत्यं = சத்திய ஸ்வரூபம்

अस्ति सत्यं = இருக்கிறது, சித்திக்கிறது.

इह इह = இந்த ஜன்மத்தில்

न अवेदीत् चेत् न सवेदीस्य मेस = தெரிந்து கொள்ளாமற்

போனால்

வி-பா:-13. அப்படிப்பட்டப் பிரம்மஞானத்தில் ஆசக்தியை உண்
பெண்ணுகிறார்.

इह इह = இந்த ஜன்மத்திலேயே

अवेदीत् चेत् सवेदीस्य मेस = பிரம்மத்தை அறிந்தானே

யானால்

अथ स्य = அந்தக்காலத்திலேயே

सत्यं अस्ति सत्यं सत्यं = சத்தாக ஆகிறான்.

इह इह = இந்த ஜன்மத்தில்

न अवेदीत् चेत् न सवेदीस्य मेस = பிரம்மத்தை அறியாவிட்

டால்

13 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அவரவர்களது யோக்கியதையை அனுசரித்து உண்டா
கும் பிரம்ம ஞானம் இஷ்டத்தை அதாவது மோகூத்தைக் கொடுக்
கிறதாக இருக்கட்டும். அந்த ஞானம் எப்போது சம்பாதிக்கவேண்டும்
என்பதை இஹ இஹ என்பதினால் சொல்லுகிறார். அந்த ஞானத்தை
காலாந்திரத்தில் சம்பாதிக்கலாமா எனில் சொல்லுகிறார்.

इह इह = ஞானமுண்டாக யோக்கியமான பிராமணன் முத
லிய தேகத்தில், அல்லது, எண்ணப்போல சத்குரு கிடைத்த சம
யத்தில்

ச-பா:-மஹதி லஹதி = மஹத்தான

விநயி: விநயி: = விநாசம்

(भवति ஹவதி = உண்டாகும்)

धीरा: யிரா: = ஞானிகள்

भूतेषु भूतेषु ஹதெஷு-ஹதெஷு = சர்வ பூதங்களிலும்

एकं வாகம் = அத்விதீயமான ஆத்மதத்துவத்தை

विचिष्य விவித்யு தெரிந்துகொண்டு

अस्मात् சுஸாசு = இந்த

लोकात् லோகாசு = உலகத்தினின்று

प्रेक्ष्य ப்ரெஷ்யு = மரணமடைந்து

अमृता: அமீதா: = மரணரகிதர்களாக

भवन्ति ஹவந்தி = ஆகிறார்கள்

தேவதைகள், மனிதர்கள், பசுவர்க்கங்கள், பிரேதங்கள் (பிசாசுங்கள்) முதலியவர்களாயும் சம்சார துக்கத்தை விசேஷமாய் அடைந்தும் இருக்கிற பிராணி சமூகத்தில் அஞ்ஞானத்தால் வரும் ஜன்மம், கிழத்தனம், மரணம், ரோகம் முதலியவைகள் கஷ்டம். ஆனதால்

इहैव उद्वेष्ट = இந்த ஜன்மத்திலேயே

(मनुष्य: अधिकृत: समर्थ: सन् உநுஷ்ய:சுயிக்ரத: ஸரிய்ய: ஸநு பிரம்மவித்தையில் அதிகாரமடைந்த மனிதன் சாமர்த்தியமடைந்தவனாய் மேற்சொல்லிய ஆத்மாவை

து-பா:-(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மத்தை)

अवेदीत्चेत् அவேதீசு வெசு=அறிந்தானேயானால்

अथ अथ = அப்போது

सत्यंअस्ति ஸத்யம் சுஸ்தி = நல்லது,கான்.

சத்ய ஸத்யம்=சப்தம் சத் ஸத சப்தத்தினின்றும் வருவதாலும், சத்மாவி சாபுமாவிசு ஸத்யாவெவாய-ஹாவெவ (கீதை 17-26) என்னும் வசனத்தாலும் சத்ய ஸத்ய சப்தத்துக்கு சாபுஸாய-அதாவது நல்லது என்று அர்த்தம். என்னேப்போல சற்குருகிடைத்த சமயத்தில் உங்களைப்போன்றவர்கள் பிரம்ம ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்துக்கொண்டால் மோகும் முதலிய மஃஹி⁰ கவியாணம் உண்டாகும். ஏனெனின் சற்குரு உபதேசத்தால் உண்டாகும்ஞானமே மோகூசாதனமா யிருக்கிறது.

इह उह = இப்படிப்பட்ட சரீரம் கிடைத்தும்

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மத்தை)

ச-பா:-அவேதிதேவத் சுவேதீசுவேசு=மேற்சொல்லியபடி அறிந்தானே யானால்

अथ सत्यम् = அப்போது

सत्यं वाच्यम् = இந்த மனுவிய ஜன்மத்தில் தீர்க்காயுள், தனம், கீர்த்தி இவைகளும் பிரம்மவித்துக்கு

अस्ति कृतिः = இருக்கின்றன. மேலும் பாரமார்த்திகமான பிரம்மரூப ஸ்திதியாகிற பலமும் அவசியம் உண்டாகிறது.

नचेदिहावेदीत् நவெடிஹாவேதீசு = இந்த லோகத்தில் அதி காரம் பெற்று ஜீவித்திருந்தும் மேற்சொன்னபடி பிரம்மத்தை அறியாமல்போனால் அப்போது

महती श्रद्धा = பெரியதாயும், முடிவற்றதாயு மிருக்கிற

विनाष्टिः विनष्टः = விநாசம் அதாவது ஜன்மம், ஜனாமரணம் முதலியவைகளின் விடாத துடர்ச்சி ரூபமான விநாசம் என்னும் சம்சார கதியானது உண்டாகிறது.

வி-பா:-மஹதிவிநாஸ்தி: ஶ்ரத்தீவிநஸ்தி: = ஆத்மாவுக்கு அசத்தன்மை உண்டாகும்.

असन्नेवसभवति असद्वृत्तिर्वेदचेत् ।

अस्तिब्रह्मोति वेदचेत् सन्तं एनं ततोविदुः ॥ तै II-6.

சுவநெந்வஸவவதி சுவதீ ஶ்ரத்தீ விவெதீசு ।

சுவதிஶ்ரத்தீ விவெதீசு ஸஷ்ட்வநம் ததொவிதீ: ॥

॥ தெ II-6.

(பிரம்மமில்லை என்று அறிந்தால் அவன் அசத்தாக ஆகிறான். பிரம்மம் இருக்கிறதாக அறிந்தால் அவனை சத்தாக அக்காரணத் தால் அறிகிறார்கள்) என்னும் சுருதிப்படிக்கு வாக்கியார்த்தம் அறியத்தக்கது.

து-பா:-ந அவேதிதேவத் ந சுவேதீசு வெசு=அறியாவிட்டால்

महती श्रद्धा = பெரியதான

विनाष्टिः विनष्टः = அந்தந்தமப்பிராப்தி ரூபமான நஷ்டம் உண்டாகிறது. அப்போது அசுரர்களுக்கு தமஸ்பிராப்தி நியமமாக உண்டாகும். பிரமாண வாக்கியம்:—

यदा तु ज्ञानि सद्भावे नैव गृह्णन्ति तत्परम् ।

असृगाणां तमः प्राप्तिस्तदानियमतो भवेत् ॥

யதா து ஜ்ஞானி ஸத ஹாவெ நெஹத்பரண ஹந்திதாசுபடி ।

அசுராரணாம் தம: ப்ராப்திஸதாநி யதெதாஹவெசு ॥

धीरा यीराः = ஞானத்தால் நல்ல ஸ்திதியும் அஞ்ஞானத்

ச-பா:—भूतेषु...ஹதெஷு...ஆனதால் மேற்சொல்லியபடி ஆத்ம ஞானத்தாலுண்டாகும் குணத்தையும் அது இல்லாமையாலுண்டாகும் கெதெலையும் அறிந்த பிராமணர்கள் ஸ்தாவர ஜங்கமமான சகல பூதங்களிலும் ஒரே ஆத்மாவாகிற பிரம்மத்தை அறிந்து அதாவது சாக்ஷாத்கரித்து நல்ல புத்தியுள்ளவர்களாய் நான் என்னுடையது என்னும் ரூபமான அவித்தையாகிற இந்த லோகத்தினின்றும் திரும்பி சகலத்திற்கும் ஒரே ஆத்மா என்னும் பாவத்தை அடைந்தவர்களாய், பிரம்மமாகவே ஆகிறார்கள் என்று அர்த்தம் 109. இதற்குப் பிரமாண சுருதி:—स्योहवैतत्परमं ब्रह्मवेदब्रह्मैवमवाति ॥ ॥ ஸயொ ஹவெதக்பராஃ ஸ்ரஹ்வெஷ் ஸ்ரஹ்வஹவதி (அர்த்தம் எவன் அந்தப் பரமமான பிரம்மத்தை அறிகிறானோ அவன் பிரம்மமாகவே ஆகிறான்.

2 - வது கண்டம் முற்றிற்று.

வி-பா:—भूतेषु भूतेषु ஹதெஷு = சகல பூதங்களிலுமிருக்கிற பரமாத்மாவை

धीराः धीराः = பிராஜ்ஞர்கள்

विचिन्त्य विचिन्त्य = பிரம்மத்துக்கு வேறான சமஸ்தத்துக்கும் விலக்ஷணமாக நிச்சயித்து

अस्मात् अस्मात् = இந்த

लोकान् लोकान् = லோகத்தினின்றும்

प्रेत्य प्रेत्य = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தால் பரமாத்மாவை அடைந்து

अमृताः भवन्ति अमृतानाः ஹவதி = முக்தர்களாக ஆகிறார்கள் என்பது கருத்து.

2-வது கண்டம் முற்றிற்று.

து-பா:—தரல் பெரிய நஷ்டமும் உண்டாவதால், புத்திமான்கள்

भूतेषुभूतेषु ஹதெஷு ஹதெஷு = சகல பூதங்களிடத்திலும் (பிராணிகளிடத்திலும்) மிருக்கிறீர்.

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மத்தை)

विचिन्त्य विचिन्त्य = அறிந்து.

अस्मात् अस्मात् = இந்த

लोकान् लोकान् = லோகத்தினின்றும்

प्रेत्य प्रेत्य = வெளியே சென்று (மரணமடைந்து)

अमृताः अमृतानाः = முக்தர்களாக

भवन्ति भवन्ति = ஆகிறார்கள்.

109. இந்த மந்திரத்திற்குச் சமான அர்த்தத்தை பிர - 4 - 4 - 14 - ல் பார்க்கலாம்.

III - வது கண்டம்.

ச-பா:-14. ब्रह्महर्देवैभ्योविजिग्ये तस्यहब्रह्मणोविजयेदेवा अमहीयन्त ।

त ऐक्षन्तास्माकमेवायं विजयोऽस्माकमेवायं महिमेति ॥ 1 ॥

14. ஸ்ரஹ்ஹஹெவெஷ்யோ விஜிமெய் தஸ்யஹ்ஹஸ்யஹ்ஹெணாவி
ஜயெஷ்வா கஜீயந்த । தவெனக்ஷணாஸூகஜெவாய0 விஜயெபா5
ஸூகஜெவாய0 ஜீஹிஜெதி ॥ 1. ॥

ब्रह्महृ-ஹ்ஹ = இது வரையிற் சொல்லப்பட்ட பிரசித்த
மான பிரம்மஸ்வரூபம்

வி-பா:-14. வீரியத்தை அடைந்து முக்தியை அடைகிறார்கள்
என்று முன் சொன்ன விஷயத்தில் ஒரு கதையைச் சொல்லுகிறார்

ब्रह्महृ-ஹ்ஹ = பரமாத்மா

து-பா:-வேறு ஒரு அர்த்தம்:-சத்குரு உபதேசத்தை உல்லங்
கனம்செய்வதினால் அநர்த்தம் உண்டாவதாய்

धीराः यीराः = புத்திமான்கள்

भूतेषु ஹதெஷு = சகல பிராணிகளுக்குள்

भूतेषु ஹதெஷு = குருக்களாகக் கிடைத்தவர்களுக்குள்

विचिन्त्य விவிஞு = இவர் எனக்கு சமங்கிர அனுக்கிரஹ பூர்
வகமாய் பிரம்மத்தை உபதேசிப்பார் என்று நிச்சயித்து,

अस्मात् கஸூஸ = சமஸ்த அனுக்கிரகம் செய்யப்பட்டவராக
நிச்சயிக்கப்பட்ட

लोकात् லொகாஸ = லோக்யதே அனென இதி லோக: லொக்யதெகநெந
ஐதி லொக: = இவனால் பார்க்கப்பட்டவர் அதாவது குரு, அவ
ரிடமிருந்து அதாவது உபதேசத்தால்

प्रेत्य ப்ரெத்யு = நன்றாக பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்
துக்கொண்டு, தானே அதை அபரோக்ஷமாக்கி, இந்த லோகத்தி
னின்றும், அதாவது, கடைசியாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற சரீ
ரத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு,

अमृताःभवन्ति கஜீதா: ஹவந்தி = அமிருதர்களாக ஆகிறார்கள்.

2 - வதுகண்டம் முற்றிற்று.

(14 - வது மந்திரம்.)

பிரம்மம் அற்புதமாபிருப்பதால் அதின் பூர்ணஞான முண்
டாகிறதில்லை என்கிற விஷயத்தில் ஒரு கதையை ब्रह्महृ-ஹ்ஹ
என்பதினால் சொல்லுகிறார். தேவதைகளுக்கும் தைத்தியர்களுக்
கும் யுத்தம் நடந்து வருகையில்

ब्रह्महृ-ஹ்ஹ = பிரம்மம்

ச-பா:-**देवेभ्यः** **ऋषेभ्यः** = தேவதைகளுக்காக

(**असुरान्** **असुराणां** = அசுரர்களை)

विजिग्ये **विजिग्ये** = ஜயித்தது

तस्यह **तस्यह** = அந்த பிரசித்தமான

ब्रह्मणः **ब्रह्मणः** = பிரம்மத்தின்.

विजये **विजये** = ஜயத்தில்

देवाः **देवाः** = தேவதைகள்

अमहीयन्त **अमहीयन्त** = மஹிமையை அடைந்தார்கள்.

ते **ते** = அந்த தேவதைகள்

अयं **अयं** = இந்த

वि-पा:-देवतेभ्यः **ऋषेभ्यः** = தேவதைகளை அனுக்கிரகிக்கும் பொருட்டு

विजिग्ये **विजिग्ये** = அசுராதி சத்துருக்களை ஜெயித்தது.

तस्यह **ब्रह्मणः** **विजये** **तस्यह** **ब्रह्मणः** **विजये** = பிரம்மத்தால் கொடுக்கப்பட்ட ஜயமிருக்கும்போது

देवाः **देवाः** = தேவதைகள்

अमहीयन्त **अमहीयन्त** = பூஜ்ஜியர்களானார்கள்.

अयं **अयं** = இந்த

து-பா:-(**देवानांविश्य** **ऋषेभ्यः**) = தேவதைகளுக்குள் நுழைந்து, தேவாந்தர்யாமியாக இருந்து)

देवेभ्यः **ऋषेभ्यः** = தேவதைகளின் பொருட்டு

(**देयादीन्** **ऋषेभ्यः**) = தைத்தியர் முதலானவர்களை

ह **ह** = நிச்சயமாய்

विजिग्ये **विजिग्ये** = ஜயித்தது.

(**अयं** **अयं** = விஜயத்தின் பிறகு)

तस्य **तस्य** = அந்த தேவதைகளுக்குள் பிரவேசித்த

ब्रह्मणः **ब्रह्मणः** = பிரம்மத்தினுடைய

विजये **विजये** = ஜயத்தில்

देवाः **देवाः** = தேவதைகள்

अमहीयन्त **अमहीयन्त** = பூஜ்ஜியரானார்கள், அதாவது கர்விஷ்டரானார்கள்.

ह **ह** = ஆச்சரியம். பிரம்மம் ஜயமடைந்திருக்க தேவதைகள் எப்படி கர்வமடைந்தார்கள் என்பதைச் சொல்லுகிறார்.

ते **ते** = அந்த தேவதைகள்.

अयं **अयं** = இந்த

ச-பா:-விஜய: விஜய: = ஜயம்

அஸ்தாசுக் எவ சுஸுராகு வனவ = எங்களுடையதுதான்

அய் சுபு = இந்த

மஹிமா லேஹிமா = மஹிமை

அஸ்தாசுக் எவ சுஸுராகு வனவ = எங்களுடையது தான்

இதி ஐதி = என்று

ஏகந்த வெணக்ஷண = பார்த்தார்கள், நினைத்தார்கள் என்று கருத்து.

அவிஜாதம் விஜானதா விஜாதம்அவிஜானதா|| கேன 2-3 ||சுவிஜாதம் விஜா நதா விஜாதம் சுவிஜாநதா || செ 2-3 || முதலிய வசனங்களை கேட்பதால் எந்த வஸ்து இருக்கிறதோ அது பிரமாணங்களால் அறியப்பட்டதாகவும், எது இல்லையோ அது அறியப்படாமலும், முயற்கொம்புபோல் அத்தியந்தம் அசத்தாயும், இருக்கிறதாசுக்

வி-பா:-விஜய: விஜய: = அசுரவிஜயம்

அஸ்தாசுக் எவ சுஸுராகு வனவ = நம்மால் அடையப்பட்டதே.

அய்மஹிமா சுபுலேஹிமா = அதற்கு அனுகூலமான சாமர்த்தியம் முதலியதும்

அஸ்தாசுக் எவ சுஸுராகு வனவ = எங்களுடையதே

இதி ஐதி = என்று

தே தெ = அந்த தேவதைகள்

ஏகந்த வெணக்ஷண = பார்த்தார்கள் அதாவது நினைத்தார்கள்

து-பா:-விஜய: விஜய: = விஜயம்

அஸ்தாசுக் எவ சுஸுராகு வனவ = எங்களுடையதுதான், (பிரம்மத் தினன்று.)

அய் சுபு = இந்த

மஹிமா லேஹிமா = பெருந்தன்மை

அஸ்தாசுக் எவ சுஸுராகு வனவ = எங்களுடையதுதான்.

இதி ஐதி = என்று

ஏகந்த வெணக்ஷண = பார்த்தார்கள், அதாவது நினைத்தார்கள் பிரமாணவாக்கியம்:—

इत्यत्राख्यायिकां वचिशृणुतां त्वं महेश्वर ॥

स्थित्वा देवेषु तद्ब्रह्म व्यजयद्वैत्यदानवान् ॥

देवभ्योर्धाय विजयं ते देवामे निरेक्षकम् ॥

உதுதூ வாயிகா வஜி ஸுணுதா சுலேஹஸூர ॥

ஸ்திதூவெஷு தப்ரஹ்ம வ்யவஜெதூதாநவாநு ॥

தெவெஷ்யோய விஜய தெவாமெநிசெகம் ॥

ச-பா:-காணப்படுகிறது. அப்படியே இந்தப் பிரம்மமும் அறியப் படாததினால் அசத்தே என்று மந்த புத்தியுள்ளவர்களுக்கும் 110 பிராந்தி உண்டாகாம விருப்பதற்காக அடியில்வரும் கதை ஆரம்பிக்குப்படுகிறது. அந்தப் பிரம்மமே சகல விதத்திலும் எல்லாவற்றையும் நியமனம் செய்கிறது. தேவதைகளுக்குக்கூட சிரேஷ்டமான தேவன் ; ஈசுவரர்களுக்கு (இந்திரன் முதலிய அதிபதிகளுக்கு) ஈசுவரன் ; அறியத்தகாதவன் அதாவது கஷ்டத்தின் பேரில் அறியத்தகுந்தவன் ; தேவதைகளின் ஜயத்துக்கும் அசுரர்களின் அபஜயத்துக்கும் காரணமானவன் ; ஆகையால் அது இல்லை என்பது எப்படி என்னும் விஷயத்திற்கு இனி சொல்லப்போகிற வசனங்கள் அனுகூலமா யிருக்கின்றன. (2) அல்லது பிரம்ம வித்தையை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காக இந்தக் கதை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. எப்படி எனில், பிரம்ம விஞ்ஞானத்தாலன்றோ அக்கினி முதலான தேவதைகள் தேவதைகளுக்குள் சிரேஷ்டத்தன்மையையும், அதை விட இந்திரன் சிரேஷ்டத் தன்மையையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். (3) இந்தப் பிரம்மம் ரொம்ப கஷ்டத்தின்பேரில் அறியத்தக்கது என்பதை இந்தக்கதை காட்டுகிறது. எப்படி எனில், அக்கினி முதலானவர்கள் மிகத் தேஜஸ்விகளாக இருந்தும் கஷ்டப்பட்டே பிரம்மத்தை அறிந்தார்கள். அப்படி இந்திரனும் தேவதைகளுக்கு ஈசுவரனாயிருந்தும் கஷ்டத்தின்பேரில் பிரம்மத்தை அறிந்திருக்கிறான். (4) அல்லது சொல்லப்போகிற உபநிஷத்விதியின் பொருட்டு இந்தக் கதை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது (5) அல்லது பிராணிகளுக்கு பிரம்ம வித்தைதவிர கார்த்திருத்வம் முதலிய அபிமானம் பொய் என்பதைக் காண்பிப்பதற்காக இந்தக் கதை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. எப்படி எனில், பிரம்மத்தால் ஜயத்தை அடைந்த தேவதைகளுக்குத்தான் ஜயித்தோம் என்னும் அபிமானம்போல் பிராணிகளின் தாங்கள் கர்த்தா என்னும் முதலிய அபிமானம் பொய்.

110. உத்தமாதிகாரிகளுக்குச் கிடைக்கக் கூடியதாயும் அவிஷயமாயு மிருக்கும் பிரம்மமே ஆத்மா என்னும் ஞானம் முன் கூறப்பட்டது மந்தாதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய சகுணப் பிரம்மோபாசனம் இனி சொல்லப்படுகின்றது. இனி சொல்லப்படும் வசனங்கள் சகுணப்பிரம்ம உபாசனை பரமாயிருக்கின்றன. ஏனெனின், உபாசனை விதி இனி ஸ்பஷ்டமாய் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகையால் சகுண பிரம்மோபாசனையிறுந் சுருதிக்கு தாற்பரிய மிருக்கின்றது.

15 तद्वेषां विजज्ञौतेभ्योहप्रादुर्बभूव।

तन्नव्यजानन्त किमिदं यक्षमिति ॥ 2 ॥

15 ததெஷாஹ விஜ்ஞௌதெஷௌஹபுராத்-புலபவ !

தநவ்யஜாநககிமிதம் யக்ஷமிதி ॥ 2 ॥

ஏஷா வனஷாஹ = அந்த தேவதைகளின்

தத் தஹ = அந்த மித்தையான பார்வையை

ச-பா:-**ब्रह्मः...विजिग्येः**—**ब्रह्म**...**विजिग्ये** மேற்சொல்லப்பட்ட பரமமான பிரம்மம் தேவதைகளுக்காக ஜயத்தை அடைந்தது. தேவதைகளுக்கும் அசுரர்களுக்கும் உண்டான யுத்தத்தில் ஜகத்துக்குக் சத்துருக்களாயும் ஈசுவரனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மரியாதைகளைக் கெடுக்கிறவர்களாயு மிருக்கும் அசுரர்களை ஜயித்து, ஜகத்தின் நிலமைக்காக தேவதைகளுக்கு ஜயத்தையும் அதின் பலத்தையும் கொடுத்தது.

तस्य...अमहीयन्त :—**तस्य**...**अमहीयन्त** அந்த பிரம்மத்தின் ஜயத்தில் அக்கினி முதலான தேவதைகள் மஹிமையை அடைந்தார்கள்.

ते...इति **ते**...**इति** :—**अप्पோ**து தங்களுக்குள்ளிருக்கும் பிரத்யாகாத்மா, எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன், பிராணிகளுக்கு அவரவர்களின் கர்ம பலனைக் கொடுக்கிறவன், சர்வ சக்தியுள்ளவன், ஜகத்தின் நிலமையைச்செய்ய இச்சிக்கிறவன், இப்படிப்பட்ட ஈசுவரனுடையதுதான் இந்த ஜயம், அதனால் ஏற்பட்ட மஹிமை என்று அறியாத தேவர்கள், அக்கினி முதலான சரீரத்தால் வெவ்வேறாயிருக்கிற நம்முடைய ஆத்மாவால்தான் இந்த ஜயமும், அதற்குப் பலனாயிருக்கும் அக்கினியாயிருக்கும் தன்மை முதலிய மஹிமையையும் அடைந்திருக்கிறோம் என்று நினைத்தார்கள். நமக்கு பிரத்தியகாத்மாவாயிருக்கும் ஈசுவரனால் ஜயமும் அதின் பலனான மஹிமையும் ஏற்படவில்லை என்றும், தங்களால் இவைகள் ஏற்பட்டவை என்று பொய்யான அபிமானத்தைத் தேவதைகள் தரித்தார்கள் என்பது கருத்து. ॥ 14 ॥

வி-பா:-15. **एषां वनशाह =** அவர்களுடைய

तत् तद्वेषा = அப்படிப்பட்ட கர்வத்தை (**ब्रह्म** **ब्रह्म**)

15-வது மந்திரம்.

து-பா:—பிரம்மஞானிகளான தேவதைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பிரமை எக்காரணத்தால் வந்ததெனின், அசுரப்பிரவேசத்தால் என்கிறார்.

एषां वनशाह = இந்த தேவதைகளுடைய

तत् तद्वेषा = அசுரப் பிரவேசத்தால் உண்டான ஈசுவர அஞ்

ச-பா:-(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

विजज्ञौ विज्ञोऽज्ञ = நன்றாய் அறிந்தது

तैस्य: தெயு: = அந்த தேவதைகளுக்கு

प्रादुर्भव प्रादु-ब-लु-व = பிரகாசமாயிற்று.

तत् தசு = அதை

देवा: டேவா: = தேவதைகள்

इदं உஐ0 = இந்த

यक्षं யக்ஷ0 = பூஜிக்க யோக்கியமான உத்தமவஸ்து

किं கி0 = இன்னது

इति உதி = என்று

नव्यजानन्त नव्युजा-नन्त = தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை.

वि-पा:-(பிரம்மம்)

विजज्ञौ विज्ञोऽज्ञ = அறிந்தது.

तैस्य:ह தெயு: = அந்த தேவதைகளின் அனுக்கிரசத்தின்

பொருட்டு

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

प्रादुर्भव प्रादु-ब-लु-व = யக்ஷரூபத்தை அடைந்தது.

इदं உஐ0 = இந்த யக்ஷரூபம்

किं கி0 = என்ன

इति உதி = என்பதாய்

तत् தசு = அந்த ரூபத்தை

(देवा: டேவா: = தேவதைகள்)

नव्यजानन्त नव्युजा-नन्त = அறியவில்லை. || 15 ||

शु-पा:—ஞானத்தினால் ஜனித்த அஹங்காரம் முதலியவற்றை

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்)

ह ஹ = நிச்சயமாய்

विजज्ञौ विज्ञोऽज्ञ = அறிந்தது.

तैस्य: தெயு: = தேவதைகளின்பொருட்டு, அவர்களுக்குத் தன்னுடைய ஞானமுண்டாக வேண்டியதற்காக

ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம் யக்ஷரூபத்தைத் தரித்து

ह ஹ = நிச்சயமாய்

प्रादुर्भव प्रादु-ब-लु-व = உமை, சிவன், பிரம்மா முதலானவர்களுடன் வெளிப்பட்டது.

तत्तद் தத் தஐ0 = அந்த இந்த

यक्षं யக்ஷ0 = யக்ஷரூபப் பிரம்மத்தை

ச-பா:-ச:—தேவதைகளின் மித்தியா ஞானத்தை அறிந்து இந்த தேவதைகள் அசுரர்கள்போல் மித்தியா ஞானத்தால் அபஜயத்தை அடைவார்கள்; ஆகையால் அந்த மித்தையான அபிமானத்தை நாசம் செய்து தேவதைகளுக்குத் தயவால் அனுக்கிரகம் செய்கிறேன் என்று எண்ணி, அந்த தேவதைகளின் பிரயோஜனத்தின் பொருட்டுத் தன்னுடைய யோகமாயாபலத்தால் 111 உண்டாக்கப் பட்ட அதி அப்புதமாயும் ஆச்சரியகரமாயும் இருக்கிற ரூபத்தைத் தேவதைகளுக்குத் தெரியும்படி பிரம்மம் காண்பிவித்தது; அப்படி ஆவிர்பவித்தப் பிரம்மத்தைப் பார்த்து இந்த பூஜ்ஜியமான வஸ்து இன்னது என்று தேவதைகள் அறியவில்லை. || 15 ||

து-பா:—किं किं = என்ன

इति इति = என்று

(देवाः देवाः = தேவதைகள்

नव्यजानन्त नव्य)ஜாநன = அறியவில்லை. இந்த பிரமை சகல தேவதைகளுக்கும் உண்டாயிற்று எனின், பார்வதி, பரமேசுவரன், சதுர்முக பிரம்மா, முக்கியவாயு, கருடன், சேஷன் முதலியவர்களுக்கு உண்டாகவில்லை.

तस्मिन्नेव आकाशेऽत्रियमाजगाम தவ்மிநெநுவஸூகாஸெ என்னும் மேல் (III-12) வாக்கியத்தாலே உமை சகிதமாய் ஆவிர்பவித்த விஷயம் அறியப்படுகிறபடியால் உமாதேவிக்கு இப்படிப்பட்ட பிரமை உண்டாகவில்லை என்பது தெரியவந்தாலும், உமைக்கே அப்படிப்பட்ட பிரமை இல்லாதிருக்க சிவனுக்கு அதைவிட அதிகமாயில்லை என்பதும், பிரம்மாவுக்கு கொஞ்சங்கூட இப்படிப்பட்ட பிரமை இல்லை என்பதும் சித்தமே என்னும் பாவத்தால் உமை, சிவன், பிரம்மா என்பவர்களுடன் பிரம்மம் ஆவிர்பவித்தது என்று பாஷ்யத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உமை முதலானவர்களுக்குப் பிரமை யில்லாமற்போனாலும் அவர்கள் சகிதமாய் பிரம்மம் ஏன் ஆவிர்பவிக்கவேண்டும்? இந்திரனுடைய உபதேசத்தின் பொருட்டு அவர்கள் சகிதமாய் ஆவிர்பாவம் இருக்கமாட்டாதி. ஏனெனின் கடைசியில் உமைதான் உபதேசம் செய்கிறாள். ஆகையால் சிவன், பிரம்மா இவர்களுடைய ஆகமனம் வியர்த்தம். இந்த சங்கையை பரிகரிக்கும்பொருட்டு பாஷ்யத்திற் சொல்லியிருப்பதாவது:—உத்தமர்களான உமை முதலானவர்களைவிட நான் மிக

111. தன்னுடையசத்தவ இரஜஸ்தமோ ருணங்களின் சேர்க்கையே மாயை என்று சொல்லப்படுகின்றது. அதின் மஹாத்மியம் என்று கருத்து.

ச-பா:-16 தெऽग्निமब्रुवन् जातवेद एतद्विजानीहि ।

किमेतयक्षामितितथेति ॥ 3 ॥

16 தெஃஅग्னிமஃபுருவன் ஜாதவெஃ வனதஜிஜானீஹி ।

கிமேதயக்ஷாமிதிததெதி ॥ 3 ॥

தெ = அந்த தேவதைகள்

அग्னி சுழி = அக்கினியைப் பார்த்து

• ஹே ஜாதவெ: ஹைஜாதவெஃ = ஓ ஜாதவேதஸனே !

வி-பா:-16. ஹேஜாதவெ: ஹைஜாதவெஃ = ஓ ஜாதவேதஸனே

து-பா:—வும் உத்தமன். உங்களைவிட உத்தமன் என்று சொல்லுவானேன். உங்களை (இதரதேவதைகளை) விட அதிகர்களான (சிரேஷ்டர்களான) இவர்கள்கூட என்னுடைய பரிசாரகர்களே, நீங்கள் எவ்வளவு மாத்திரம். இந்த ஜயம் என்னுடையதே. இதற்கு வேறு விதமாய் பிரமை உங்களால் கொள்ளத்தக்கதன்று என்பதை இதர தேவதைகளுக்கு ஞாபகப்படுத்தும்பொருட்டு, உமை சிவன் முதலானவர்களுடன் பிரம்மம் ஆவிர்ப்பித்தது. மேலும் நீங்கள் உமை முதலானவர்களைக்கூட அறிய சமர்த்தர்களல்ல, என்னை அறிய சமர்த்தர்களல்ல என்பதில் என்ன சொல்லவேண்டியது என்பதை ஞாபகப்படுத்தும்பொருட்டு விஷ்ணு, உமை முதலானவர்களுடன் ஆவிர்ப்பித்தார். பிரமாணவாக்கியம்:—

आविष्टाअसुरैस्तेषां प्रबोधाय जनार्दनः ।

यक्षरूपः प्रादुरभूदुमा शिवसमन्वितः ।

ब्रह्मणाचापिसहित एतेभ्यो परोह्यहम् ।

एतेपिमेभ्यभूताः परिवार्य व्यवस्थिताः ।

इति ज्ञापयितुं विष्णुः सहैतरेभ्युपागतः ।

• यूयं एतानपिज्ञातु मशक्ताः किमुमामपि ॥

• சூவிஷ்டா அஸுரௌஸ்தேஷாம்புரொயாயஜிநாடிந: ॥

யக்ஷரூப: ப்ராஹ்மணஸ்சிவஸம்வீத: ॥

புரோஹணாசாபிஸஹித வனதெஹ்யௌபரொஹ்யம் ।

வனதெவிஹ்யௌதௌவரிவாயபுஸ்யவஸிதா: ॥

ஐதிஜ்ஞாபயிதௌபிஷ்ணு: சஹைதரேப்யுபாபத: ॥

யூயம்வனதாநவிஜ்ஞாநாஸிஸக்தா:கிமுமாமபி ॥

ச-பா:- எதத் வனதக் = இந்த, முன் காணப்படுகிற

யக்ஷ் யக்ஷ = பூஜ்ஜியமான பூதம்

கி கி = என்ன

எதத் வனதக் = இதை

விஜானிஹி விஜானிஹி = தெரிந்துக்கொள்ளுவாயாக

இதி உதி = என்று

அப்ருவந் சுபுருவந் = சொன்னார்கள்.

அग्नि: சுழி: = அக்கினி

தथा इति தயா இதி = அப்படியே ஆகட்டும் என்று

(उवाच உவாஅ = சொன்னான்.)

ச:- அந்த ரூபத்தை அறியாத தேவதைகள் மனதில் பீதி அடைந்து, அதை அறிய இச்சித்தவர்களாய், தங்களுக்குள் முன் போகிறவனாயும் கூடியவனாயில் சர்வஞ்ஞனாயுமிருக்கிற ஜாதவேத

வி-பா:- எதத் வனதக் = இந்த

யக்ஷ் யக்ஷ = யக்ஷம்

கி கி = என்ன

இதி உதி = என்பதாய்

எதத் வனதக் = இதை

விஜானிஹி விஜானிஹி = அறி

இதி உதி = என்று

தெ தெ = அவர்கள்

அग्नि: சுழி: = அக்கினியைப் பார்த்து

அப்ருவந் சுபுருவந் = சொன்னார்கள்.

தथा इति தயா இதி = அப்படியே செய்கிறேன் என்று அக்கினி சொன்னான்.

16 - வது மந்திரம்.

தெ தெ = உண்டான யக்ஷரூபத்தை அறியாத அந்ததேவதைகள்,

हे जातवेद: ஹைஜாதவெடி: = ஓ அக்கினியே !

து-பா:- எதத் வனதக் = இந்த

யக்ஷ் யக்ஷ = யக்ஷத்தை

கி கி = என்ன

இதி உதி = என்று

எதத் வனதக் = இந்த

அग्नि: சுழி: = அக்கினியைப் பார்த்து,

அப்ருவந் சுபுருவந் = சொன்னார்கள்.

तथा इति தயா இதி = அப்படியே, அதாவது நான் யக்ஷ ரூபத்தை அறிகிறேன், என்று

(उक्त्वा உக்த்வா = சொல்லி)

ச-பா:-சன் என்று பெயருள்ள அக்கினியைப் பார்த்து “நீர் எங்க ளுக்குள் தேஜஸ்வி, நம்முடைய முன்பாக நிற்கும் பூதத்தை இன்ன து என்று விசேஷமாய் அறிந்து வாரும்” என்று சொன்னார்கள். அப்போது அக்கினி அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொன்னான்.

17 तदभ्यद्रवत्तमभ्यवदत् कोऽसीति

अग्निर्वाऽहस्मीत्यब्रवीजानातवेदावा अहमस्मीति ॥ 4 ॥

17 தஹு ஓவதஹுவஹுகொடவீதி

சுழிவ-ராஹவீதிஹுவ-வீஜா-தவெலாவாசஹிவீதி ॥ 4 ॥

(அग्नि: சுழி: = அக்கினி)

तत् तस्य = அந்த பூதத்தை நோக்கி

अभ्यद्रवत् अहो वस्य = ஓடினான்.

त्वं कः = நீ

कः कः = எவனாய்

असि अस्मि = இருக்கிறாய்

इति इति = என்று

तत् तस्य = அந்த ரூபம்

(तं तः = ஓடி வந்த அக்கினியைப் பார்த்து)

வி-பா:-17. तत् तस्य = அந்த யக்ஷத்தை நோக்கி

अभ्यद्रवत् अहो वस्य = அக்கினி சென்றான்.

(त्वं) कः असि कः अस्मि = நீ யாராய் இருக்கிறாய்

इति इति = என்று

तं तः = அந்த அக்கினியை

(यक्षः यक्षः = யக்ஷஸ்

अभ्यवदत् अहो वस्य = கேட்டது.

17 - வது மந்திரம்.

து-பா:-(अग्नि: சுழி: = அக்கினி)

तत् तस्य = அந்த யக்ஷத்தை நோக்கி

अभ्यद्रवत् अहो वस्य = சென்னான்.

(तत् यक्षः तस्य यक्षः = அந்த யக்ஷன்)

तं तः = முன்நின்ற அக்கினியைப் பார்த்து

(त्वं) कः = (நீ)

कः कः = யாராய்

असि अस्मि = இருக்கிறாய்

इति इति = என்று

अभ्यवदत् अहो वस्य = சொன்னான்.

ச-பா:-அஹ் சுஹ0 = நான்

அग्नि: வா சுஹி:வா = பிரசித்தமான அக்கினி என்று பெயருள்ளவனாக

அஸ்மி சுஹி = இருக்கிறேன்

इति உதி = என்றும்

அஹ் சுஹ0 = நான்

जातवेदा: வா ஜாதவெதா:வா = பிரசித்தமான ஜாதவேதஸன் என்று பெயருள்ளவனாக

अस्मि சுஹி = இருக்கிறேன்

इति உதி = என்றும்

अब्रवीत् சுப்ரவீசு = சொன்னான்.

வி-பா:-அஹ் சுஹ0 = நான்

अग्नि: சுஹி: = அக்கினியாக

अस्मि சுஹி = இருக்கிறேன்

அஹ் சுஹ0 = நான்

जातवेदा: ஜாதவெதா: = ஜாதவேதஸனாக

अस्मि சுஹி = இருக்கிறேன்

इति உதி = என்று

(अग्नि: சுஹி: = அக்கினி)

अब्रवीत् சுப்ரவீசு = சொன்னான்.

वै வெ = என்பது பிரசித்தம் என்கிற அர்த்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. அக்கினி என்னும் ஜாதவேதசன் என்னும் தன்னு

து-பா:-அஹ் சுஹ0 = நான்

अग्नि:வै சுஹி:வெ = பிரசித்தான அக்கினி என்கிற பெயருடையவனாக

अस्मि சுஹி இருக்கிறேன்.

इति உதி = என்று

அஹ் சுஹ0 = நான்

जातवेदा: ஜாதவெதா: = பிரசித்தான ஜாதவேத என்கிற பெயரை உடையவனாக

अस्मिइति சுஹி உதி = இருக்கிறேன் என்று

(अग्नि: சுஹி: = அக்கினி)

अब्रवीत् சுப்ரவீசு = சொன்னான்.

वै வெ = என்னுடைய இந்தப் பேர்கள் பிரசித்தங்களே என்பது கருத்து. || 17 || 4 ||

18 तस्मिन्स्वायिकं वीर्यमित्यपीदं सर्वदहेयं ।

यदिदं पृथिव्यामिति ॥ 5 ॥

18 தஸிந் ஸ்வாயிகம் வீரயித்யபீதம் சர்வதஹேயம் ।

ஏஹேயம் யதிஹேயபூமிவ்யாபிதி ॥ 5 ॥

ச-பா:—பிறகு அந்த அக்கினி அந்த பூதத்தினிடம் போனால் கேட்க இச்சையுடன் வந்து சூரத்தன்மையில்லாமையால் தன் சமீபத்தில் பேசாமலிருக்கும் அந்த அக்கினியைப் பார்த்து நியார் என்று அந்தப்பூதம் கேட்டது. பிரம்மம் இப்படிக்கேட்டதின் பேரில் தான் அக்கினி 112 என்றும் ஜாதவேதசன் 113 என்றும் பிரசித்தமான இரண்டு பெயர்களை அடைந்தவன் என்று தன்னையே மிகவும் சிலாக்கியமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டான். ॥ 17 ॥ 4 ॥

तस्मिन् தஸிந் = அப்படி பிரசித்தான

त्वयि கூயி = உன்னிடத்தில்

किं கிம் = என்ன

वीर्यं வீரயம் = சாமர்த்தியம் (இருக்கிறது)

इति இதி = என்று

(यक्षेण யக்ஷண = யக்ஷனால்)

வி-பா:—டைய பிரசித்தமான இரண்டு பெயர்களை அக்கினி சொன்னான் என்பது கருத்து. ॥ 17 ॥ 4 ॥

18. तस्मिन् त्वयि தஸிந் கூயி = அப்படிப்பட்ட உன்னிடத்தில்

किं वीर्यं கிம் வீரயம் = அந்த விஷயத்தில் சாமர்த்தியமிருக்கிறது.

इति इति = என்று யக்ஷஸ் கேட்க

18 - வது மந்திரம்.

து-பா:—तस्मिन् त्वयि தஸிந் கூயி = அப்படிப்பட்ட உன்னிடத்தில்

किं கிம் = என்ன

वीर्यं வீரயம் = பராக்கிரமம் (இருக்கிறது)

इति இதி = என்று

(यक्षः अत्रवीत्) யக்ஷ: அத்ர வீத் = யக்ஷஸ் அக்கினியைப் பார்த்துக்கேட்டான்)

112. தேவாநாம் அக்ரே ஸா அதாவது தேவதைகளுக்கு முன்னே இருக்கிறவன்.

113. ஜாதானி + வேதாம்ஸி + யஸ்மாத்ஸ: அதாவது எவனிடத்தினின்றும் சகல ஞானங்களும் உண்டாகின்றனவோ - அவன்.

19 तस्मैवृणं निदधावेतद्देहितदुपप्रेयायसर्वजवेन तन्नशशाक दग्धुं।
स तत एव निवृते नैतदशकं विज्ञातुं यदेतद्यक्षामिति ॥ 6 ॥

19 தஸ்மெவ்ருணம் நிதயாவெததீஹேதி ததௌவபுப்யாய
ஸவபுஜெவெந தநுஸஸாகதௌ-ஸவததவநவ
நிவவ்ருதெ நெநததஸகம் விஜ்ஞாதௌ யதெததக்ஷாமிதி ॥6॥

ச-பா:- (புஷ: ப்ருஷ: = கேட்கப்பட்ட)

(ச: ஸ: = அந்த அக்கினி)

புயிவ்யா ப்ருயிவ்யா = ஜகத்தில்

யத் இத் யஜ் உஜ் = எந்த எந்த ஸ்தாவராதிப் பிரபஞ்சமோ

இத் உஜ் = இந்த

சர்வ் அபி ஸவபுஜ் = சகலத்தையும்

ததேய் ததஹபுஜ் = எரித்துவிடுவேன்

இதி உதி = என்று

அவ்ருத் அப்ருவீக் = சொன்னான்.

ச:—तस्मिन्...इति தஸ்மிந்...இதி:—தன் பிரசம்ஸையைச் சொல்லிக்கொண்ட அக்கினியைப் பார்த்துப் பிரம்மம் சொன்னது யாதெனில் “ஓ அக்கினியே இவ்வளவு பிரசித்தமான குணத்தைக் கூறும் பெயருடைய உன்னிடத்தில் என்ன ஸாமர்த்திய மிருக்கிறது?”

அபி...इति:—अवि...इति = அதற்கு அக்கினி, ஓ பூதமே! ப்ருமி யிலும் அந்தரிக்ஷத்திலும் ஸ்தாவர ரூபமாக எது எது உண்டோ அதெல்லாவற்றையும் நான் பஸ்மமாக்குவேன் என்று சொன்னான்.

॥ 18 ॥ 5 ॥

வி-பா:-पृथिव्यां यदिदं पृथिव्यां यज्जெஹபுஜ் = ப்ருமி யிலிருக்கிற

இத் சர்வ் அபி உஜ் ஸவபுஜ் = சகல வஸ்துக்களையும்

ததேய் ததஹபுஜ் = தஹிப்பேன்

இதி உதி = அப்படி தஹிக்கும் சாமர்த்தியம் இருக்கிறதென்று

அக்கினி சொன்னான். ॥ 18 ॥ 5 ॥

து-பா:-यत् इदं पृथिव्यां यज्जெஹபுஜ் = ப்ருமி யில் எது எது

(அஸி அஸி = இருக்கிறகோ)

இத் சர்வ் அபி உஜ் ஸவபுஜ் = இதை எல்லாவற்றையும்

ததேய் ததஹபுஜ் = நான் சாம்பலாக்குவேன்

இதி உதி = என்று

(அமி: அவ்ருத்) = அக்கினி சொன்னான். ॥ 18 ॥ 5 ॥

ச-பா:-ए तत् वनः = இந்த

तृणं குணம் = திருணத்தை

दहृद्वஹ = எரி

इति ஐதி = என்று

तस्मै தஸுமே = அந்த அக்கினி முன்பாக

तृणं குணம் = திருணத்தை, துரும்பை

(ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்

निदधौ நிடியெள = வைத்தது.

सः ஸஃ = அந்த அக்கினி

तत् தத் = அந்தத் துரும்பைக்குறித்து

सर्वज्वन ஸவஜுவெந = உத்சாகத்தா லுண்டாவ சமஸ்த
வேகத்துடன்

उपप्रेयाय உவபுபுயாய = சம்பமாய்ப் போனான்.

तत् தத் = அந்தத் துரும்பை

வி-பா:-19. तस्मै...इति तद्वे...ஐதி அப்படியானால் இந்த துரும்
பை கொளுத்து என்று யக்ஷஸ் சொல்ல

तत् தத் = அந்தத் துரும்பை

सर्वज्वेन ஸவஜுவெந = அதிக வேகத்தால்

उपप्रेयाय உவபுபுயாய = சம்பத்தை அடைந்தான்

तत् தத் = அதை

19 - வது மந்திரம்.

சு-பா:-एतत् वनः = இதை

दहृद्वஹ = கொளுத்து, சாம்பலாக்கு

इति ஐதி = என்று

तस्मै தஸுமே = அந்த அக்கினிக்கு

(उक्त्वा) உக்ஷா = (சொல்லி)

(तत्पुरतः) தத்புரதஃ = (அந்த அக்கினியின் முன்பாக)

तृणं குணம் = ஒரு துரும்பை

यक्षः யக்ஷஃ = யக்ஷன்

निदधौ நிடியெள = போட்டான்.

तत् தத் = அந்த துரும்பை

(दग्धं) டஃ = (சாம்பலாக்கும்பொருட்டு)

(अग्निः) அஹி = (அக்கினி)

सर्वज्वेन ஸவஜுவெந = தன்னுடைய முழுவேகத்துடன்

उपप्रेयाय உவபுபுயாய = அதனிடம் சென்றான்.

(गत्वा) மக்ஷா = (போய்)

ச-பா:- दग्धुं दृष्ट्वा = எரிப்பதற்கு

नशशाकं नृशरणाक = சமர்த்தனாகவில்லை

ततः एव तद्विवृतं = அந்த மகாபூதத்தினிடத்தி லிருந்து

निववृते निववृते = திரும்பிப்போன.

एतत् वनतः = இந்த

यक्षं यक्ष = யக்சம்

यत् यक्ष = எதோ

एतत् वनतः = இதை

विज्ञातुं विज्ञातु = தெரிந்துகொள்ள

नशशाकं नृशरणाक = சமர்த்தனாகவில்லை.

வி-பா:- दग्धुं दृष्ट्वा = தஹிக்க

नशशाकं नृशरणाक = சமர்த்தனாகவில்லை

सः वः = அந்த அக்கினி

ततः एव तद्विवृतं = அவ்விடமிருந்து

निववृते निववृते = திரும்பினான்

यत् एतत् यक्ष इति यक्ष वनतः यक्ष = இந்த யக்சம் இன்

னது என்று

एतत् वनतः = இதை

विज्ञातुं विज्ञातु = அறிய

न शशाकं नृशरणाक = சக்தனாகவில்லை என்று

(देवान् प्रोक्तवान्) டேவானுபொக்தவானு = தேவதைகளுக்கு அக்

கினி சொன்னான். || 19 || 6 ||

து-பா:- तत् तद्विवृतं = அதை

दग्धुं दृष्ट्वा = பஸ்மமாக்க

नशशाकं नृशरणाक = அக்கினி சமர்த்தனாகவில்லை.

सः वः = அந்த அக்கினி

ततः एव तद्विवृतं = யக்சனால் வைக்கப்பட்ட திருணத்தை தஹிக்க சக்தியில்லாததி னாலேயே யக்சரூபத்தை அறிய முடியாது என்று

निववृते निववृते = திரும்பினான்.

यत् एतत् यक्ष इति यक्ष वनतः यक्ष = இந்த யக்சத்தை இன்

னது என்று

एतत् वनतः = இதை

विज्ञातुं विज्ञातु = அறிய

अहं अहम् = நான்

न शशाकं नृशरणाक = சமர்த்தனாகவில்லை என்று திரும்பிவந்த அக்கினி தேவதைகளைப் பார்த்துச் சொன்னான். || 19 || 6 ||

20 अथ वायुमब्रुवन्वायवेताद्विजानीहि ।

किमेतद्यक्षमिति तथेति ॥ 7 ॥

20 அய வாபு-ஹவநவாயவெ தடி விஜானீஹி ।

கிமேதத்யக்ஷமீதி ததெதி ॥ 7 ॥

ச-பா:-தஸ்மै...இதி:...தடுஸ...ஐதி = இப்படி அபிமானமுள்ள அக்கினி முன்பாக ஒரு துரும்பைப் பிர்ம்மம்போட்டு, அக்கினியே இந்த துரும்பை என் முன்பாக எரி, இதை எரிக்க நீ சமர்த்தனாகாவிட்டால், எங்கும் நான் எரிக்க சமர்த்தன் என்கிற அபிமானத்தை விட்டுவிடு, என்று பிர்ம்மம் சொன்னது.

तदुपप्रेयाय...दग्धं तद्व-वप्रेय-य-...द-... = அப்போது அக்கினி உத்சாகத்தா லுண்டாகும் சகல வேகத்துடனும் அந்தத் துரும்பினிடம் போய் எரிக்கச் சமர்த்தனாகவில்லை.

सतत...इति षष्ठ-त-...इति = பிறகு துரும்பை எரிக்கச் சக்தியற்ற அக்கினி தன் பிரதிஞ்ஞை வியர்த்தமாய் விட்டதென்னும் லஜ்ஜையால்பூதத்தினிடத்தி னின்றும் பேசாமல் திரும்பி தேவதைகளிடம் போய் ஐயா இந்த பூதம் இன்னது என்று அறிய என்னால் முடியாது என்று சொன்னான். ॥ 19 ॥ 6 ॥

अथ अय = பிறகு

हेवायो ह्येवायொ = ஓ வாயுவே

एतत् वन-त- = இந்த

यक्षं यक्ष- = பூதம்

किं कि- = என்ன?

एतत् वन-त- = இதை

विजानीहि विजानீहि = தெரிந்து கொள்ளுவாயாக

इति इति = என்று

வி-பா:-20-21-22-23 இந்த மந்திரங்களுக்கு ரெங்கராமா லுஜ்யாஷ்யமில்லை. ॥ 20-23 ॥ 7-10 ॥

து-பா:-அய அய = பிறகு

(देवाः देवाः = தேவதைகள்)

हे वा यो ह्येवायொ = ஓ வாயுவே !

एतत् वन-त- = இந்த

यक्षं यक्ष- = யக்ஷத்தை

किं कि- = என்ன

इति इति = என்று

एतत् वन-त- = இதை

विजानीहि विजानீहि = அறி (என்று)

21 तदभ्यद्रवत्तमभ्यवदःकोसीतिवायुर्वा ।

अहमस्मीत्यब्रवीन्मातरिश्वा वा अहमस्मीति ॥ 8 ॥

21 ததஹ் ஸ்ரீவத் தஹ்வதஸ்கோஸீதிவாயுவாயா ।

அஹமீதித் தஹ்ஸ்விந்நா தரிஸ்வாவா அஹமீதி ॥ 8 ॥

ச-பா:--வாயு வாயு=வாயுவைப்பார்த்து

(देवा: டேவா: = தேவதைகள்

अब्रुवन् அப்ருவந் = சொன்னார்கள்,

(वायु: வாயு: = வாயு)

तथा इति தயா இதி = அப்படியே என்று

उवाच உவாஅ = சொன்னான்.

பிறகு தேவதைகள் வாயுவைப்பார்த்து, வாயுவே, உன் முன்பாக இருக்கும் பூதம் இன்னது என்று நீ விசேஷமாகத் தெரிந்துக்கொண்டு வருவாயாக என்று சொன்னார்கள். அதற்கு வாயு அப்படியே ஆகட்டும் என்றான். ॥ 20 ॥ 7 ॥

(वायु: वாயु: = वायु)

तत् तत् = அந்த பூதத்தை நோக்கி

अभ्यद्रवत् அஹ் ஸ்ரீவத் = ஓடினான்.

(त्वं त्वं = நீ)

कः कः = எவனாய்

असि அஸி = இருக்கிறாய்

इति इति = என்று

து-பா:--வாயு வாயு=வாயுவை (பார்த்து

अब्रुवन् அப்ருவந் சொன்னார்கள்.

तथा इति தயா இதி = அப்படியே என்று

(उक्त्वा உக்ஷ்வா = சொல்லி) ॥ 20 ॥ 7 ॥

21 - வது மந்திரம்.

(वायु: वायु: = नासिकवायु

तत् तत्^F = அந்த யக்ஷத்தை நோக்கி

अभ्यद्रवत् அஹ் ஸ்ரீவத்^F = சென்றான்.

(यक्ष: யக்ஷ: = அந்த யக்ஷன்)

तं तं = முன்னின்ற அந்த வாயுவைப்பார்த்து

(त्वं त्वं = நீ)

कः कः = யாராய்

असि அஸி = இருக்கிறாய்

इति इति = என்று

ச-பா:-**तं** த⁰ = ஓடிவந்த வாயுவைப்பார்த்து.

(यक्षं யக்ஷ⁰ = யக்ஷம்)

अम्यवदत् கூறுவடிசு = சொன்னது.

(वायु: வாயு: = வாயு)

(तं த⁰ = அந்த பூதத்தைப்பார்த்து)

अहं சுஹ⁰ = நான்

वायु: वा வாயு: வா = பிரசித்தமான வாயு என்று பெயருள்
ளவனாக

अस्मि इति கூலிஹதி = இருக்கிறேன் என்றும்,

अहं சுஹ⁰ = நான்

मातारिश्वा वा தாரிஸூவா = பிரசித்தமான மாதரிஸ்வா என்
னும் பெயருள்ளவனாக

अस्मि इति கூலிஹதி = இருக்கிறேன் என்றும்,

अब्रवीत् கூபுலீசு = சொன்னான்.

ச-பா:-**तत्** அம்யத்வத் தசு கூறுபுரவசு = பிறகு அந்தவாயு அந்த பூத
த்துக்குச் சமீபம்போனான்.

तं அம்யவதத் த⁰ கூறுவடிசு = அப்படி வந்திருக்கிறவனாயும்,
கேட்க இச்சையுள்ளவனாயும், வலிமை யில்லாமையால் மௌனமா
யிருக்கிறவனாயு மிருக்கிற வாயுவைப்பார்த்து நியார் என்று அந்த
பூதம்கேட்டது.

वायु:...इति वாயु:...ஹதி=பிரம்மம் இப்படி கேட்டதின் பே
ரில் “நான் போகிறதினாலும், வாசனையுடன் கூடியிருப்பதினாலும்
வாயுவென்றும், ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கிறதினால் மாதரிஸ்வா என்
றும் சொல்லப்படுகிறேன்” என்று வாயு சொன்னான். || 21 || 8 ||

து-பா:-अम्यवदत् கூறுவடிசு = சொன்னான்.

अहं சுஹ⁰ = நான்

वायु: वாயु: = வாயு என்கிற பெயருடையவனாக

अस्मि கூலிஹதி = இருக்கிறேன்.

इति ஹதி = என்று,

अहं சுஹ⁰ = நான்

मातारिश्वा தாரிஸூவா = மாதரிசுவன் என்கிற பெயருடையவனாக

अस्मि इति கூலிஹதி = இருக்கிறேன் என்று

(वायु: वாயु: = வாயுவானவன்)

अब्रवीत् கூபுலீசு = சொன்னான்.

वै வெ என்பதற்கு என்னுடைய இந்த பெயர்கள் பிரசித்
தம் என்பது கருத்து. || 21 || 8 ||

23 तस्मैतृणानिदधावेत दादत्स्वेतितदुपप्रेयाय

सर्वजनेनतनशशकादातु सततएवनिव

वृते नैतदशकं विज्ञातुं यदेतद्यक्षमिति ॥ 10 ॥

23 தடுவெதுணஃநிடியாவெததாடிசுவெதுதடிவெதுயாப

ஸவபுஜிவெநதநுஸஸாகாடாதஃ ஸதத வளவ நிவ

வுதெ நெநதடிஸகஃ விஜ்ஞாதஃ யதெதடிசுமிதி ॥ 10 ॥

ச-பா:-अपि...इति क्वि...इति = ஒழுதமே பிருதிவிமில் இருக்கிற
சகல பதார்த்தங்களையும் நான் கிரகிப்பேன், இந்த சாமர்த்தியம்
எனக்கு இருக்கிறது என்று வா|| சொன்னான். ॥ 22 ॥ 9॥

23 एतत् वनतस्य = இந்த

तृणं तुणं = திருணத்தை

आदत्स्य ऋडिதஃ = கிரஹிப்பாயாக

इति इति = என்று

तस्मै तடுவெது = அந்த வாயுவின் முன்பாக

तृणं तुणं = திருணத்தை

(सः षः = அந்தபூதம்)

निदधौ निடியெள = வைத்தது.

सः षः = அந்த வா||

तत् तस्य = அந்த திருணத்தை நோக்கி

सर्वजनेन ஸவபுஜிவெந = உத்தராகத்தாலுண்டான ஸமஸ்த
வேகத்துடனும்

23 - வது மந்திரம்.

து-பா:-एतत् वनतस्य = இதை

आदत्स्य ऋडிதஃ = உயரெடு

इतिइति = என்று

(तस्मै तடுவெது = அந்த வாயுவுக்கு)

(उक्त्वा उक्त्வா = சொல்லி)

(तत्पुरतः तதூரதஃ = அந்த வாயுவின் முன்பாக)

तृणं तुणं = துரும்பை

यक्षः யக்ஷஃ = யக்ஷன்

निदधौ निடியெள = போட்டான்.

तत् तस्य = அந்த துரும்பை

आदातुं आदातஃ = உயரெடுக்க

(वायुः वायुः = வாயுவானவன்)

सर्वजनेन ஸவபுஜிவெந = ன் னுடைய முழுவேகத்துடன்

ச-பா:-उपप्रेयाय உவபுபுயாய = சம்பமாய் சென்றான்.

तत् तक्ष = அதை

आदातुं कृषात् = கிரஹிப்பதற்கு

नशशाकं नृशशाक = ஸமர்த்தனாகவிலலை,

ततः एव तक्षः वनव = அந்த பூதத்தி னிடத்தினின் லும்

निवृते निवृत्ते = திரும்பிப்போன.

एतत् वनतक्ष = இந்த

यक्षं यक्ष = பூதம்

यत् यक्ष = எதோ

एतत् वनतक्ष = இதை

विज्ञातुं विज्ञात् = தெரிந்துகொள்ள

न अशकं नृशशाक = ஸமர்த்தனாகவிலலை

(इति इति = என்று)

(अब्रवीत् अब्रवीत् = சொன்னான்.)

இப்படி அபிமானமுள்ள வாயு முன்பாக ஒரு திருணத்தை பிரம்மம் போட்டு “வாயுவே இந்த திருணத்தை என் முன்னிலையில் கிரகிப்பாயாக. இந்த திருணத்தை கிரகிக்க நீ ஸமர்த்தனாகா விட்டால் எங்கும் நான் கிரகிக்க ஸமர்த்தன் என்கிற அபிமானத்

து-பா :-उपप्रेयाय உவபுபுயாய = அதனிடம் சென்றான்,

(गत्वा गत्वा = போய்)

तत् तक्ष = அதை

आदातुं कृषात् = உயரெடுக்க

नशशाकं नृशशाक = சமர்த்தனாகவிலலை.

सः सः = அந்தவாயு

ततः एव तक्षः वनव = யகஷனால் போடப்பட்ட துரும்பை உயரெடுக்கச் சக்தியில்லாததினாலேயே யகஷரூபத்தை அறியமுடியாது என்று

निवृते निवृत्ते = திரும்பினான்.

यत् एतत् यक्ष इति यत् वनतक्ष यक्ष इति = இந்த யகஷம்

இன்னதென்று

एतत् वनतक्ष = இதை

विज्ञातुं विज्ञात् = அறிய

अहं अहम् = நான்

न अशकं नृशशाक = சமர்த்தனாக விலலை என்று திரும்பிவந்த வாயுவானவன் தேவதைகளைப் பார்த்துச் சொன்னான். || 23 || 10 ||

24 अथेन्द्रमब्रुवन्मघवनेतद्विजानीहिकमेतद्यक्ष

मिति तथेति तदभ्यद्रवत्तस्मात्तिरोदधे ॥ 11 ॥

24 சுயெநு அப்ரவநு வநெய்வநு தடி விஜாநீஹி கி ரெ தடி

க்ஷதி தி தயெ தி தடிஹி அப்ரவநு து ரொடியெ ॥ 11 ॥

ச-பா:-தை விட்டுவிடு” என்று பிரம்மம் சொல்லிற்று. இதைக்கேட்டவாயு உத்ஸாகத்தாலுண்டான ஸகலவேகத்துடனும் திருணத்தினிடம் போய் அதை கிரஹிக்க சமர்த்தனாகவில்லை. பிறகு திருணத்தை எடுக்க ஸமர்த்தனாகாத வாயு தன் பிரதிஞ்ஞையும் வியர்த்தமாய்ப் போனதால் லஜையடைந்து அந்த பூதத்தினிடத்தினின்றும் பேசாமல் திரும்பி தேவதைகளிடம் சென்று, “ஐயா அந்த பூதம் இன்னது என்று தெரிந்துகொள்ள நான் ஸமர்த்தனல்ல” என்றான். ॥ 23 ॥ 10 ॥

अथ स्य = பிறகு

देवाः भेषाः = தேவதைகள்

इन्द्रं उवाच = இந்திரனைப் பார்த்து

हमघवन् ह्येवमवाच = ஒ தேவேந்திரனே

एतत् वनक्ष = இந்த

यक्षं यक्ष = பூதம்

किं कि = என்ன

(इति इति = என்று)

एतत् वनक्ष = இதை

विजानीहि विजानीहि = தெரிந்துவருவாயாக

इति इति = என்று

अब्रुवन् अब्रुवन् = சொன்னார்கள்.

(सः सः = அந்த இந்திரன்)

24 - வது மந்திரம்.

சு-பா:-अथ स्य = பிறகு

(देवाः) भेषाः = (தேவதைகள்)

ह मघवन् ह्येवमवाच = ஒ இந்திரனே!

एतत् यक्ष किं इति एतत् विजानीहि वनक्ष यक्ष किं इति एतत् विजानीहि விஜாநீஹி = இந்த யக்ஷம் இன்னது என்று இதை அறியும் என்று

इन्द्रं उवाच = இந்திரனைப் பார்த்து

अब्रुवन् अब्रुवन् = சொன்னார்கள்.

ச-பா:-தயேதி தயேதி = அப்படியே என்று

उक्त्वा உகூ = சொல்லி

तत् தக் = அந்த பூதத்தை நோக்கி

अभ्यद्रवत् அஹ்ரீவக் = ஓடினான்.

तस्मात् தஸூக் = அந்த இந்திரனிடத்தினின்றும்

तत् தக் = அந்தபூதம்

तिरोदधे திரோடியெ = அந்தார்த்தாலம் அடைந்தது.

ச-பா:-अथ...इति अय...इति = பிறகு அந்த தேவதைகள் இந் திரனைப் பார்த்து ஓ இந்திரனே உம்முடைய முன்பாக நிற்கும் பூதத்தை இன்னதென்று அறிந்து வாரும், என்று சொன்னார்கள்.

தயேதி தயேதி = அப்போது தேவதைகளுக்குள் அரசனான இந்திரன் தான் பலவானாகையால், நல்லது தெரிந்து வருகிறேன் என்றான்.

तदभ्यद्रवत् தஹ்ரீவத் = இப்படிச்சொல்லி பூதத்தினிடம் இந்திரன் சென்றான்.

तस्मात्ति-रोदधे தஸூத் திரோடியெ = தன் சமீபம் வந்த இந் திரனுடைய கண்ணிற் படாமல் அந்தப் பிரம்மம் மறைந்துபோய்

வி-பா:-24. तस्मात् தஸூக் = அந்த இந்திரன் சமீபத்திலிருந்து திரோதயே திரோடியெ = மறைந்தது இவனுக்குக் கர்வபங்கம் வேண்டாம் என்று நினைத்து மறைந்தது என்று கருத்து மற்றபா கம் ஸ்பஷ்டம் || 22 || 11 ||

து-பா:-तथा इति तया इति = அப்படியே என்று

(उक्त्वा) உகூ = (சொல்லி)

(इन्द्र:) इन्द्रः = (இந்திரன்)

तत् தக் = அந்த யக்ஷனை

अभ्यद्रवत् அஹ்ரீவத் = நோக்கிப்போனான்.

तस्मात् தஸூத் = அந்த இடத்தினின்றும் அல்லது இந்திரன் வந்த நிமித்தத்தால்

(ब्रह्म ब्रह्म = யக்ஷரூப பிரம்மம்)

तिरोदधे திரோடியெ = (பிரம்மா முதலானவர்களுடன்) மறைந்துவிட்டது.

இந்திரன் அதிபத்திமா னானபடியால் என்னை யார் என்று கேட் பான். அச்சமயத்தில், அசுராவேசத்தால் தோஷமடைந்த இந் திரன் என்னாலும், பிரம்மாவாலும், சிவனாலும்கூட சாக்ஷாத்நாய் உபதேசிக்கத் தகுந்தவ னாகாதபடியால், யக்ஷன் மறைந்தான் என்

25 सतस्मिन्नेवाकाशे त्रियमाजगाम बहुशोभमाना
मुमाहैमवतीं ताहोवाच किमेतद्यक्षमिति ॥ 12 ॥

25 ஸதஸ்மிந்நவாகாஸௌ ஹியஜிமாஹைஹொஸொஹிநாஹொ
த

ஹெஹைவதீஹொஹொவாஹக்தெதக்ஷமிதி ॥ 12 ॥

ச-பா:-விட்டது. இந்திரனுக்கு தான் இந்திரன் என்னும் அபிமான்
னம் அதிகமாபிருக்கிறது. அதை நன்றாய்ப் போக்கடிக்க வேண்டும்
என்று பிரம்மம் இந்திரனுடன் பேசக்கூடவில்லை. ॥ 24 ॥ 11 ॥

सः सः = அந்த இந்திரன்

तस्मिन् तस्மிந் = அந்த

आकाशेएव आकाஸௌ வனவ = ஆகாசப் பிரதேசத்திலேயே

हैमवतीं ஹெஹைவதீஹொ = ஸ்வரணபரணங்களுள்ளவள் போல

बहुशोभमानां बहुशொஹொஹிநாஹொ = மிகவும் பிரகாசித்துக்
கொண்டிருக்கிற

उमां உமாஹொ = உமாருபமாக

வி-பா:-25. तस्मिन् एव आकाशे तस्மிந்வனவ आकाஸௌ அந்தப் பிர
தேசத்திலேயே

हैमवतीं ஹெஹைவதீஹொ = ஹிமவானுக்குப் பெண்ணாயும்

बहुशोभमानां बहुशொஹொஹிநாஹொ = அநேக ஆபரணங்களால்
சோபித்துக் கொண்டும் இந்திரனுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேண்டு
மென்கிற எண்ணத்துடன் பிரத்தியக்ஷமாய் வந்த

उमां உமாஹொ = பார்வதியை பார்த்து அவள் சம்பம்பேரய்,
இவள் சகலத்தையும் அறிவாள் என்று நினைத்து

து-பா:-ஈருவது அர்த்தம். உமாதேவிமட்டும் மறையவில்லை. சிவ
னும் பிரம்மனும் மறையாமலிருந்தால் இவர்களாலும் இந்திரனுக்கு
உபதேசம் செய்யப்படவேண்டியதே. ஆனால் இந்திரன் அதை
அடைய சக்தனாகாதபடியால் உமைமட்டும் உபதேசம் செய்யும்
பொருட்டுமறையாமலிருந்தாள். விஷ்ணு சிவனுடனும் பிரம்மா
வுடனும் மறைந்துவிட்டார். ॥24 ॥ 11 ॥

25 - வது மந்திரம்.

सः सः = அந்த இந்திரன்

तस्मिन् एव आकाशे तस्மிந்வனவ आकाஸௌ = ஆகாசத்தில்
எந்த இடத்தில் யக்ஷன் மறைந்தானோ அந்த இடத்திலேயே

बहुशोभमानां बहुशொஹொஹிநாஹொ = அதிகரூபவதியும்

हैमवतीं ஹெஹைவதீஹொ = ஹிமாசல பர்வதத்தின் பெண்ணும்

ச-பா:-**त्रियं ब्रूयान्** = ஸ்திரீ ரூபத்தைத்தரித்தப் பிரம்ம வித்தையை

अजगाम **अजमा** = அடைந்தான்.

हैमवती **हैमवती** = என்னும் பதத்திற்கு ஹிமாசலப் பர்வதத்தின் பெண்ணான என்றும் அர்த்தம் செய்யலாம்.

एतत् **वन्तः** = இந்த

यक्षं **यक्ष** = யுகம்

किं **कि** = என்ன

इति **इति** = என்று

तां **ता** = அவளைப்பார்த்து

ह उवाच **ह उवाच** = ஸ்பஷ்டமாய்க் கேட்டான்.

ச-பா:-**सः...** **सः...** = அந்த யுகம் எந்த ஆகாசப் பிரதேசத்தில் தன் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டி மறைந்ததோ, இந்திரனும் அக்காலத்தில் எந்த விடத்தில் இருந்தானோ, அந்த இடத்திலேயே இந்த யுகம் என்னவென்று இந்திரன் தியானித்துக் கொண்டிருந்து விட்டான்; அக்கிளி முகலியவர்கள் போல் திரும்பிப் போகவில்லை. அந்த யுகத்தினிடத்தி லிந்திரனுக்கிருந்த பக்தியைப் பார்த்து, பிரம்ம வித்தையே ஸ்திரீ ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டு அவனுடைய முன்னிலையில் நின்றான். அந்த இந்திரன் ஸ்வர்ணத்தாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடையவன்போல் **बहुशोभमानां** வஹு-**सोमना** நாஹு அநாவது நன்றாய் சோபிக்கும் பதார்த்தங்களுக்

வி-பா:-**किं एतत् यक्षं इति** **कि** **वन्तः** **यक्ष** **इति** = இந்த யுகம் என்ன என்று

उवाच **ह उवाच** = கேட்டான். || 25 || 12 ||

3 - வது கண்டம் முற்றிற்று.

து-பா:-(**यक्षेण उपदेशार्थं स्थापितां**) யக்சேண உபதேசார்த்தம் ஸ்தாபிதா = தேவதைகளுக்கு உபதேசம் செய்யும் பொருட்டு யக்சனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவருமான)

त्रियं ब्रूयान् = ஸ்திரீயை

(**दृष्ट्वा**) **दृष्ट्वा** = பார்த்து

अजगाम **अजमा** = அவளுடைய சமீபத்திற் சென்றான்.

एतत् यक्षं किं इति **वन्तः** **यक्ष** **इति** = இதுவரையில் பார்க்கப்பட்ட) இந்த யக்சன்யாரென்று

तां **ता** = அந்த ஸ்திரீயை

उवाच **ह उवाच** = கேட்டான்.

ह **ह** = என்பது ஆச்சரியார்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

26 ஸாஸுடுஹ்திஹொவாஸு ஸுஹுனொவா வஸதஜிஜயெ ।
 ஶஹீயயுஜிதிததொஹெவவிஜாஸகாரஸுடுஹ்தி ॥ 1 ॥

3 - வது கண்டம் முற்றிற்று.

வி-பா:-26. சா ब्रह्मसिंह उवाच ஸாஸ்திரஹ உதிஹ உவாஹ = 9ரம்ம

[illegible]

சாஸா = இந்திரனால் கேட்கப்பட்ட அந்த பார்வதி தேவி

ச-பா:-उवाचह உவாஹ = நிச்சயமாய்ச் சொன்னான்.

ब्रह्मणः वा एष ஹ்ண: வா = பிரம்மத்தினுடைய

विजये விஜயே = விஜயத்தில்

यूयं யூயம் = நீங்கள்

महीयध्वं ஹீயயம் = மஹிமையை அடையவேண்டியது.

इति एतत् இதி வளதத = என்று

(उवाच உவாஹ = சொன்னான்.

ततः ह एव தத: ஹவவ = அந்த உமையின் வாக்கியத்தி
னாலேயே

வி-பா:-மே யக்ஷுரூபமாக உங்களுடைய மோஹத்தை நிவிர்த்திக்கு
ம் பொருட்டு ஆவிர்பவித்தது என்று உமைசொன்னான்

ब्रह्मणावा...इति एष ஹ்ணாவா...இதி = ஆனதால் பிரம்மத்
தைச்சேர்ந்த விஜயத்தால் ஏற்பட்ட பூணையை அடையுங்கள். எங்
களால் ஜயம் அடையப்பட்டது என்கிற கெட்ட அபிமானத்தை
விட்டுவிடுங்கள் என்பது கருத்து.

ततः...इति தத:...இதி = அவனுடைய உபதேசத்தாலே
பிரம்மம் என்று அறிந்தார்கள் என்பது கருத்து. || 26 || 1 ||

து-பா:-उवाचह உவாஹ = நிச்சயமாய் சொன்னான்.

एतत् = एतस्य வளதத = வளதவ்ய தேவதைகளுக்குள் பிர
வேசித்த இந்த

ब्रह्मणः एष ஹ்ண: = பிரம்மத்தின் அல்லது

एतत् = एतास्मिन् வளதத = வளதவ்யிந = இந்த.

विजये விஜயே = விஜயத்தில் (தேவதைகளுக்குள் பிரவேசித்த
பிரம்மம் ஜயத்தைத் தேடிக் கொடுத்ததினால்)

महीयध्वं ஹீயயம் = பெரியவர்களாக ஆகுங்கள்.

நீங்களே ஜயத்தை அடைந்ததாக நினைத்து கர்வத்தை அடை
யவேண்டாம்; அல்லது பிரம்மத்தின் விஜயத்தை உங்களுடையதாக
நினைத்து கர்வத்தை அடைந்தீர்கள்.

वै वै = இது நிச்சயம்

इति இதி = என்று

(देवी उवाच) டேவீ உவாஹ = தேவீ சொன்னான்.

ततः—தத: = இவ்விதமாக பார்வதி உபதேசம் செய்தபிறகு
இந்திரன் என்ன செய்தான் என்பதை பிரம்மா பரமசிவனை நோக்
கிச் சொல்லுகிறார்.

ततः ह वै தத:ஹவவ = பார்வதியின் உபதேசத்தாலேயே

27 तस्माद्वा एते देवा अतितरामिवान्यान्देवा

न्यदाग्निर्वयुरिन्द्रस्तेह्येन नोदिष्टं पस्पृशुस्तेह्येनत्प्रथमोर्विदाञ्चकारब्रह्मोति ॥2॥

27 தஸ்மாத்வா ஂதெ டேவா ஁திதராமீவாந்யாந் டேவாந்
ந்யதா஑்நிர்வயுர஑்ந்ரஸ்தே஑்நென நோடிஷ்டம் பஸ்ப்ரூஸ்தே஑்நெனத்
஑்ந்ரஸ்தத் ப்ரதமோர்விதா஑்ந்ரஸ்தே஑்நெனத் ॥ 2 ॥

ச-பா:—ब्रह्म ब्रह्म = பிரம்மம்

इति इति = என்று

(इन्द्र: इन्द्रः = இந்திரன்)

विदाञ्चकार विदाञ्चकार = தெரிந்துகொண்டான்.

सा...इति वा...इति = அப்போது உமை இந்திரனைப் பார்த்துச் சொன்னதாவது:—இந்த பூதம் நிச்சயமாய்ப் பிரம்மமே. பிரம்மத்தினுடைய விஜயத்திலேயே நீங்கள் மஹிமையை அடைய வேண்டியது; அதாவது, ஈசுவரனாற்றான் அசுரர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள், நீங்கள் நிமித்தமானீர்கள். ஆகையால் ஜயம் அவருடையதாயிருக்க நீங்கள் மஹிமையை அடையுங்கள். ஜயம் எங்களுடையது மஹிமை எங்களுடையது என்னும் மித்தியாபிமானம் உங்களுடையதே.

ततो...इति:— तदेता...इति = இந்த வசனத்தாற்றான் இந்தப் பூதம் பிரம்மம் என்று இந்திரன் அறிந்தான்; தான் ஸ்வயமாக பிரம்மத்தை அறியவில்லை. ॥26॥1॥

27:—यत् यत् = எக்காரணத்தால்

अग्नि: अग्निः = அக்கினியும்

वायु: वायुः = வாயுவும்

इन्द्र: इन्द्रः = இந்திரனுமான

तेहि तेहि = அந்த

(देवा: देवाः = தேவதைகள்)

नेदिष्टं नेदिष्टः = எம்பத்தினிருந்த, பிரியமான

शु-पा:—(इन्द्र:) इन्द्रः = (இந்திரன்)

(तद्यक्षं) तद्यक्षः = (அந்த யக்ஷனை)

ब्रह्म इति ब्रह्म इति = பிரம்மம் என்று, தைத்தியர்களை நாம் ஜயித்ததானது நமக்குள் பிரவேசித்த பிரம்மத்தால் என்று

विदाञ्चकार विदाञ्चकार அறிந்தான்.

पिरमाण वाक्कियம்:—

उमासासम्यगाचष्ट तस्मैविष्णुं परंपदं

உமாஸாஸம்யா஑்ஷ்ட தஸ்மேவிஷ்ணு஑் பர஑்பதம் ॥26॥1॥

ச-பா:-எனத் வனநக் = இந்தப் பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை

பஸ்பு: பஸ்பு: = தொட்டார்களோ அதாவது அடைந்
தார்களோ (மேலும்)

தெ = அந்த தேவதைகள்

எனத் வனநக் = இதை

புஹு = பிரம்மம்

இதி உதி = என்று

பு: = பு: = பு: = பிராதானர்களாக;

விதாச்சகார விதாச்சகார = தெரிந்துகொண்டார்களோ

தஸமாத் வா தஸமாத் வா = அக்காரணத்தாலேயே;

ஏதே வனநக் = இந்த

தேவ: தேவ: = தேவதைகள்

அந்யான் சுந்யாந = மற்ற

தேவான் தேவான் = தேவதைகளை

அதிரா இவ் சுதிதராஹவ = அதிகிரமித்தவர்களா யிருக்

வி-பா:-27. தஸமாத் தே தஸமாத் = அந்தக் காரணத்தாலேயே
ஏதேதேவ: வனநக் தேவ: = இந்த அக்கினிவாயு இந்திரன் இம்
மூன்று தேவதைகளும்

அந்யான் தேவான் சுந்யாநதேவான் = மற்ற தேவதைகளை

அதிரா: இவ் = அதிரா: இவ் சுதிதராஹவ...சுதிதராஹவ =

27வது - மந்திரம்.

து-பா:-மூன் சொல்லப்பட்ட தேவதைகள் இதர தேவதைகளை
விட அதிக சிரேஷ்டர்கள் என்பதை காரணசகிதமாய்ச் சொல்லு
கிறார்.

தஸமாத் தே ஏதேதேவ: அதிராமிவான் தேவான்

தஸமாத் தே வனநக் தேவ: சுதிதராஹிவா ந்யாநதேவான்
என்னும் வாக்கியத்துக்கு மூன்று விதமாய் அர்த்தம் செய்ய
லாம்.

(முதலாவது விதம்) :-தஸமாத் தே தஸமாத் தே வனநக் கர்வமில்
லாததினாலேயே

ஏதே வனநக் = இந்த

தேவ: தேவ: = பிரம்மா, வாயு, சேஷன், கருடன், சிவன்,
இவர்களுடைய பத்திகள், ஆகிய தேவதைகள்

அந்யான் சுந்யாந = இதர

தேவான் தேவான் = தேவதைகளை விட

அதிரா இவ் சுதிதராஹவ = சிரேஷ்டர்களா யிருக்கிறார்கள்.

ச-பா:-கிருர்கள். இவ என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தமில்லை. அல்லது, நிச்சயம் என்று அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம்.

अन्यान्...ब्रह्मेति :- சுந்யாந்...ஐஹேதி = எக்காரணத்தால் அக்கினி, வாயு, இந்திரன் இம்மூன்று தேவதைகளும் பிரம்மத்தைத் தார்க்கின்றனாலும், அதனுடன் சம்வாதம் செய்ததினாலும், பிரம்மத்தின் சமீபத்தை அடைந்தார்களோ, மேலும் எக்காரணத்தால் இவர்கள் முக்கியமானவர்களா யிருந்துகொண்டு இந்தப் பிரம்மத்தை அறிந்தார்களோ,

तस्मात्...इव :- தஸ்யாத...ஐவ = அக்காரணத்தில் தங்களுடைய சக்திக்குணதீய விசேஷ பாக்கியத்தால் மற்ற தேவதைகளைப் பார்க்கிலும் சிரேஷ்டத்தன்மையை அடைந்தார்கள். ||27||2||

வி-பா:-அதிக்கிரமித்தார்களே அதாவது சிரேஷ்டர்கள் தான் என்பது கருத்து.

यस्मात् यज्ञात् = யாது காரணத்தால் எனின்

नेदिष्टं नैदिष्टம் = சமீபத்திலிருக்கும்

तत् तत् = அந்தப் பிரம்மத்தை

पस्पृशुः पस्पृशुः = பார்த்தார்கள்

(यतःचेतोः यतःचेतोः = மேலும் எக்காரணத்தால்)

प्रथमः प्रथमः = முதலில்

विदाञ्चकार=विदाञ्चक्रुः விடாஞ்சகாரு=விடாஞ்சகாரு - அறிந்தார்களோ (அக்காரணத்தால் சிரேஷ்டர்கள்.) ||27||2||

து-பா:-ஐவ ஐவ = சப்தத்தால் இதுவரையில் இல்லாத சிரேஷ்டத்தன்மை இப்போது உண்டானதாக அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. ஆனால் கர்வாபாவத்தால் உண்டான சிரேஷ்டத் தன்மை இப்போது வியக்தமாயிற்று என்று அபிப்பிராயம்.

(இரண்டாவது அர்த்தம்) :-

तस्मात् वै तस्मात् वै = யகூருபமாய்க் காணப்பட்ட ஸ்வரூபம் விசாரிக்கத் தக்கதென்று முதலில் சொன்னதாலேயே

एते देवाः एते देवाः = காமன், தகூன், பிரஹஸ்பதி, ஸ்வாயம்புவமனு, அனிருத்தன், சூரியன், சந்திரன், தர்மராசா, வருணன், ஆகிய இந்த தேவதைகள்

अन्यान् देवान् अन्यान् देवान् = இதர தேவதைகளை விட

अतितरां इव अतितरां इव = சிரேஷ்டர்களா யிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள்ளும் தகூன் முதலானவர்களுக்கு முன் காமன் யகூருபத்தை விசாரிக்கத்தக்கது என்று முதலில் சொன்னதினால்.

து-பா:—தக்ஷாதிகளைவிட காமன் சிரேஷ்டன் என்று அறியத்தக்கது. (மூன்றாவது அர்த்தம்):—

ஹி ஹி = எக்காரணத்தால்

யத் = ய: யத் = ய: = எந்த

அग्னி: சுயி: அக்கினி,

வாயு: வாயு: = எந்த வாயு,

இन्द्र: உருக்ர: = எந்த இந்திரன் ஆகிய

தெ = அக்கினி வாயு இந்திரனாகிய மூவர்களும்

ஏனத் வனநத் = இந்த யக்ஷரூப பிரம்மத்தை

நோதித் நெதிஷு = காலத்தால் சமீபத்தில் அதாவது மற்ற தேவதைகளைவிட முன்னமே

பஸ்பு: பஸ்பு: = தொட்டார்களோ, அதாவது, தங்களுடைய பார்வையை அதினிடத்தில் வைத்தார்களோ, அக்கினியும், வாயுவும், யக்ஷரூபத்தைப்பார்த்தது மட்டுந்தான் இந்திரன் விசாரித்து அறிந்தான்.

ஹி ஹி = எக்காரணத்தால்

தெ = இந்த அக்கினி வாயு இந்திரன்கள்

ஏனத் வனநத் = இந்த யக்ஷ ரூபத்தை

ब्रह्म इति ब्रह्म = பிரம்மம் என்று

प्रथमः प्रथमः = முதலில்

विदाञ्चकार = विदाञ्चक्रु: விதா0வகா0=விதா0வக்ரு: = அறிந்தார்களோ,

तस्मात् தஸ்தாத் = அக்காரணத்தால்

वैश्वे = நிச்சயமாக

एते வனதெ = இந்த

देवा: டேவா: = தேவதைகள்

अन्यान् சுந்யாந் = இதர

देवान् டேவாந் = தேவதைகளைவிட

अतितरां इव சுதிதரா0 உவ = சிரேஷ்டர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

ஆகேபம்:—அக்கினி, வாயு, இந்திரன் ஆகிய இவர்கள் இதர தேவதைகளைவிட சிரேஷ்டர்கள் என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் இவர்களுக்கு பிரம்மாதிகளின் சிரேஷ்டத் தன்மை இல்லை. தேவதைகளை விட இந்திராதிகள் சிரேஷ்டர்கள் என்று சொல்லியிருப்பதால் பிரம்மாதிகளை விட வேறாய் எந்த தேவதைக

து-பா:-விருக்கி ழார்களோ அவர்களேவிட இந்திராதிகள் சிரேஷ்டர்கள் என்று இவ்விடத்தில் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லுவதும் பொருந்தாது. ஏனெனின் இந்திரன் தனக்கு அன்னியமான தேவதைகளைவிட சிரேஷ்டனல்ல, நாசிகவாயுதகஷன் முதலான தேவதைகளைவிட சிரேஷ்டனல்ல; அக்கினி சூரியன் முதலானவர்களைவிட சிரேஷ்டனல்ல, ஆகையால் இவர்களுடைய சிரேஷ்டத் தன்மையை சொல்லக்கூடாது.

சமாதானம் :—இந்த ஆக்ஷேபம் பொருந்தாது. இந்திராக் கினி சப்தம் உபலக்ஷணம், இந்திரனுக்கும் அக்கினிக்கும் மத்தியிலுள்ள காமாதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது. அக்கினிக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களை விட இந்திராக்கினி தேவர்கள் சிரேஷ்டர்கள். இந்திராதிகளும் காமாதிகளும் இந்த பிரம்மத்தை முதலில் அறிந்தார்கள் என்று காரணம் சொல்லி யிருப்பதால் இவர்களுடைய சிரேஷ்டத்தன்மை சித்தமாகிறது. உமையின் உபதேசத்தால் யக்ஷரூபத்தை பிரம்மம் என்று எல்லாரும் அறிந்தார்கள் என்பது கருத்து. யக்ஷரூபத்தை விசாரிக்கவேண்டியது என்று காமன் சொன்னதினால் அவன் சிரேஷ்டன். அப்படியே செய்யவேண்டியது என்று தக்ஷன் முதலானவர்கள் சொன்னதினால் இவர்கள் சிரேஷ்டர்களானார்கள். நாசிகவாயும் அக்கினியும் பிரம்மத்தை முதலில் அறியாதபடியால் தை விடாச்சுகார தெவிடாஸுகார அவர்கள் அறிந்தார்கள் என்று எப்படி சொல்லலாமெனின், இந்திரன் முதலில் அறிந்தபடியாலும், அக்கினி வாயும் முதலில் பார்த்தபடியாலும், தோஷமில்லை.

பிரமாண வாக்கியங்கள் :—

यस्माद्ब्रह्माचवायुश्च शेषवीन्द्रौशिवस्तथा ।
सभार्यागर्विणोनासन् सुरेभ्यस्तेधिकास्ततः ।
इन्द्रस्तुप्रथमं ब्रह्म व्यजानात्तेनतूत्तमः ।
यक्षादिभ्यस्तथाकाम स्तज्ज्ञातुं पूर्वमुक्तवान् ।
दक्षोबृहस्पतिश्चैव मनुःकामात्मजस्तथा ।
सूर्याचन्द्रमसौ धर्मोवरुणश्चोचुरोमिति ।
नासिक्यवायुरग्निश्च प्रथमं तदपश्यतां ।
सर्वदेवाधिकास्तस्मा देतेदेवाः प्रकीर्त्तिताः ॥

யலுாடி ஸ்ரீ ஹரவாயாஸ்து செஷவீநு தெளசரிவலுயா ;
ஸலாயாபுரமவிடுணாநாவநு வு-ரெலுடுவெயிகாஸ்து ;
ஐநுதிவ்வுபுபிஸ்பு ஹ வுஜாநாடுதநதகுதழி ;

ச:-பா-ब्रह्म इति ब्रू ऋषि = பிரம்மம் என்று

विदाञ्चकार विज्ञाञ्चकार = தெரிந்து கொண்டான்.

तस्मात् वा तल्लா தீவா = அந்தக் காரணத்தினாலேயே

इन्द्रः इन्द्र = இந்திரன்

अन्यान् सन्त्या = இதர

देवान् देवान् = தேவதைகளை

अतितरां इव सति तारां इव = அதிகிரமித்தவனும் இருக்கிறான்.

எக்காரணத்தால் இந்திரன் எல்லாருக்கும் சிரேஷ்டனும் சமீபத்திலுள்ள பிரம்மத்தை அடைந்து உமையவருடைய வசனத்தால் முதலில் பிரம்மத்தைத் தெரிந்துகொண்டானோ, எக்காரணத்தால் அக்கினி வாயுக்கள்கூட இந்திரனுடைய வசனத்தாலேயே பிரம்மத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்களோ, அக்காரணத்தால் இந்திரன் தன்னைத்தவிர இதர தேவதைகளைவிடச் சிரேஷ்டன். ||28||3||

வி-பா:-तस्मात् वै...देवान् तल्लाசெவெ...தேவாந் = அக்காரணத்தால் இந்திரன் சகலருக்கும் உயர்ந்தவன் என்பது கருத்து. ||28||3||

து-பா:-ब्रह्म इति ब्रू ऋषि = பிரம்மம் என்று

प्रथमः प्रथमः = முதலில்

विदाञ्चकार विज्ञाञ्चकार = அறிந்தானோ,

तस्मात् वै तल्लाசெவெ = அக்காரணத்தாலேயே

इन्द्रः इन्द्र = இந்திரன். இந்தபதம் உபலக்ஷணமானதால் இந்திரனும் காமனும் என்று அறியத்தக்கது.

अन्यान् देवान् सन्त्यादेवान् = அக்கினி, தகஷன் முதலான இதர தேவதைகளைவிட

अतितरां इव सति तारां इव = அதிக சிரேஷ்டனாயிருக்கிறான். உமைபிடம் உபதேசம் பெற்ற இந்திரன் முதலில் பிரம்மத்தை அறிந்ததினால் அவனுக்கு சிரேஷ்ட தன்மையும், இந்திரனிடம் உபதேசம் பெற்று அக்கினி முதலானவர்கள் பிரம்மத்தை அறிந்த படியால் இவர்களுக்கு இந்திரனைவிட தாழ்ந்த தன்மையும் சித்தித்தது. சாதாரண தேவதைகள், இந்திரன் முதலானவர்கள், பிரம்மா முதலானவர்கள், விஷ்ணு, ஆக இவர்களுக்குள் பின் சொல்லியவர்கள் முன் சொல்லப்பட்டவர்களைவிட சிரேஷ்டர்கள்,

பிரமாண வாக்கியம் ;—

29 तस्यैव आदेशो यदेतद्विद्युतो व्यद्युतदा ३

இதீந்யமீமிஷதா ३ இயதிதேவதம் ॥ 4 ॥

29 தனெயுஷ சூரெஸோ யதெததிரிஷு-தொ வுஷு-ததீநாந்

ஐதீநூரீரீஷதா ந ஐத்யுயிதெவதம் ॥ 4 ॥

ச-பா:-தस्य தஸ்யு = அந்தப் பிரம்மத்துக்கு

एषः வனஷஃ = இது

आदेशः சூரெஸு = உபமானத்துடன் கூடின உபதேசம்
(என்னவெனில்)

यत् एतत् யதஃ வனததஃ = இந்தப் பிரசித்தமான பிரம்மம்

विद्युतःआ விஷு-த:சூ = மின்னலின் (பிரகாசம்) போல் அல்

வி-பா:-29.तस्य தஸ்யு = அறியப்படும் உடனே மறைந்துபோன
துமான பிரம்மத்தின்

एषः आदेशः வனஷஃ சூரெஸு = இனி சொல்லப்போகிறது
உபமானத்தால் செய்யப்படும் உபதேசம் என்பது கருத்து.

यत् एतत् विद्युतःव्यद्युतत् யசுவனதசு விஷு-த: வுஷு-தசு =

शु-पा:-एतेभ्यश्चंद्रकामौतु ताभ्यां ब्रह्मादयो धिकाः ।

एतेषामवमोवन्हिः परमोविष्णुरुच्यते ।

अन्तराले स्थितास्त्वन्ये ब्रह्माद्याः पूर्वमीरिताः ।

अग्निः पश्चाद्विजानात् दिन्द्रवाक्यात्ततोवमः ।

तस्माद्विष्णवाभिः संवन्धा त्पाराशर्यसुरैर्विदं ॥

வனதெஷுஸூரெஸு ஐகாரேளது-தாஷுரஸூ ஹாடியொயிகா:

வனதெஷாஸிவஸோவநஹி: வாரஸோவிஷு-ர-வுதெ ।

சுனாராஸெஷி தாஸுநெஷுஸூஹாஷா: வவவுரீரிதா: ।

சுநி:வஸூர அஜாநா துதிந ஐவாகா-ததெதாவரி: ।

தஸூ அஷாஸிஸஸூநா தாராவபுஸு-ரெஷிஃ ॥ 28 ॥

29 - வது மந்திரம்.

अधिदैवतं சுயிதெவத மாயும் (தேவதைகளுக்குள்ளும்,

अध्यात्मं சுயுதாது மாயும் (தன் சரீரத்துக்குள்ளும்) உபா-
சிக்கும்படியான பகவத் ரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்.

यत् एतत् யசு வனதசு = கபில என்கிற பகவானுடைய யா
தொரு ரூபம்

विद्युतः விஷு-த: = மின்னல் என்பதனால் குறிப்பிடப்பட்ட
சூரியன் முதலான தேஜோமயமான பதார்த்தங்களை (சூரியாதிக
ளின் பிரகாசம் பகவதாதீனம்)

ச-பா:-லது மின்னலின் தேஜஸ் போல்

வ்யயுதத் துஷ்டம் = பிரகாசமானது, அல்லது பிரகாசிக்
கிறது

इति इति = என்பது ஒரு உபதேசம்.

இதன் மூலம் = மேலும்

न्यमीमिषत् आ ऋषीषः तं ऋ=இமைகொட்டுதல்போல இருக்கிறது

வி-பா :—எப்படி மின்னலுக்குப் பிரகாசம் க்ஷணமுள்ளதோ அப்படிப்போல பிரம்மத்தின் பிரகாசம் க்ஷணிகம் என்பது கருத்து.

ஆசு = என்பது பிரசித்தியைச் சொல்லுகிறது. :வேறு உப
மானம் சொல்லுகிறார்.

இது உக = என்னும் பதம் வேறு ஒரு உபமானத்தின் சேர்க்கையைச் சொல்லுகிறது,

யுதாந்யமீமிஷத் யஸ்ய நூஜீஜிஷஃ = எப்படி நிமை கொட்டின் பிர
காசமும் மறைவும் கூண்காலம் ஏற்படுகிறதோ அப்படியே பிரம்
மமும் மறைந்தது என்பது கருத்து. எப்படி மின்னல்கள் மறைந்து
போகின்றனவோ அப்படி பிரம்மமும் மறைந்து போகிறது என்
பது கருத்து. ந்யமீமிஷத் நூஜீஜிஷஃ என்னும் ஒருமைப்பிரயோகம்
வேதசம்மதம்.

து-பா:-அ=அசமन्ताத் கு=கூவுநிதா து^ஈ= முழுமையும்

व्यद्युतत् व्युत्थित-तत् = பிரகாசிப்பிக்கிறதோ

இதி உதி = என்றும். இதற்குப் பிரமாண வசனங்களா
வன:—(1) பகவத்கீதையின் சுலோகம்:—

यदादित्यगतंतेजो XV-12 யதாதித்யகுமகந்தெஜோ XV-12

(2) मुंडकोपनिषत् II-2-10 ശബരകോപനിഷദ് II-2-10

तमेवभान्तमनुभातिसर्वं तस्यभासासर्वमिदं विभाति

தடுவணை நுட்பத் துறை அமைச்சர் தலைமையில்

(யத் யக் = யாதொரு கபிலஞுபம்)

(अन्यान् सूत्रान् = இதர பதார்த்தங்களை)

அக = முழுமையும்

न्यमीमिषत् शुश्रीक्ष = பிரகாசமற்றதாக வைக்கிறதோ

इति अत्र = என்றும்

तस्य त्वम् = அந்த

ब्रह्मणः प्र ष्ठमणः = பிரம்ம விஷயமாய்

ரஃ: ஷனஷி: = இந்த

आदेशः कृद्भिः = உபதேசம் இருக்கிறது.

ச-பா:-இதி ஐதி = என்பது இரண்டாவது உபதேசம்.

அபிதேவத் சுயிநெவதௌ = சரீரத்துக்கு வெளியில் தேவதா விஷயமான உபமான உபதேசம் (சொல்லப்பட்டது.)

तस्य...आदेशः तस्य...ஆதேஸஃ = உபமானமற்ற பிரம்மத்தை எந்த உபமானத்தால் உபதேசிக்கலாமோ அவ்விதமான ஆதேசம் என்னும் உபமான உபதேசம் இனிவரும் வாக்கியங்களாற் சொல்லப்படுகிறது.

வி-பா:-இதி அபிதேவத் ஐதி சுயி நெவதௌ = ஆத்மாவுக்கு வேறான ஆகாசத்திலிருக்கிற மின்னல் விஷயமான பிரம்மத்தின் உபமானம் சொல்லப்பட்டது என்பது கருத்து. ||29||4||

துபா :-—இதி ஐதி = இந்தப் பிரகாரம்

அபிதேவத் சுயிநெவதௌ = தேவதைகளுக்குள் ளிருக்கும் பக வத்ரூபம் சொல்லப்படுகிறது.

அ இதி சூ ஐதி = என்னும் பதங்களை

அஇதி சூ ஐதி = என்றாவது

அ: இதி சூ: ஐதி என்றுவது வைத்துக் கொள்ளலாம். இதுவரையில் அ இதி சூ ஐதி என்று வைத்துக்கொண்டு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. இனி அ: இதி சூ: ஐதி என்பதற்கு அர்த்தம் சொல்லப்படும்.)

அ: சூ: = பூர்ணமா யிருக்கிற அ: சூ: என்னும் பதத்தால் சொல்லப்படும் பரமாத்மா

व्ययुतत् व्युत्-தசு = (முன் போல அர்த்தம்)

न्यमीमिषत् नृஜீविषसु = கண்களை மூடிக்கொண்டு கஜீரசாக ரத்தில் படுத்துக்கொண்டிருந்தார்.

இதி ஐதி = என்று

அபிதேவத் சுயிநெவதௌ = தேவதைகளுக்குள் ளிருக்கும்

तस्य तस्य = அந்த பிரம்ம விஷயமாய்

एषः वनवदः = இந்த

அதேச: ஆதேஸஃ = உபதேசம் இருக்கிறது. ஒருவரான அந்த பரமாத்மாவே கபிலரூபமாய் பிரகாசித்துக் கொண்டும், கண்ணை மூடிக்கொண்டும் இருக்கிறார் என்பது உபதேசம்.

न्यमीमिषत् नृஜीविषसु என்பதற்கு பிரமாண வாக்கியம்:—

सर्वैकियाय पुरुषः पुरातनो

यएकआसीदविशेषआत्मनि ।

अग्नेगुणैभ्योजगदात्मनीश्वरे

निमीलितात्मानिशिसुप्तशक्तिषु ॥

ச-பா:-यत्...इति यत्...इति = அது என்னவெனில், லோகத்திற் பிரசித்தமான மின்னலுடைய பிரகாசம்போல் அதாவது सक्तुर्विद्युत् ஸக்துர்¹ விஷ்ணு² = என்று வேறுசுருதியில் சொல்லியிருப்பதால் மின்னல்போல் ஒருதரம் தேவர்களுக்கு தன் ஸ்வரூபத்தைக் காண்பிவித்து பிரம்மம்மறைந்துவிட்டது. இந்தபக்ஷத்தில் व्ययुत³ 114 व्ययु-
त⁴ 114 என்பதற்கு व्ययुत⁵ ன் வுஷ்ண⁶ அதாவது பிரகாசம்

து-பா:-வெவெகிவாய்வாய்வை: வவராதனா

ய வளக சூவீ⁷ லிஸெஷ சூ⁸ தூ⁹ நி ।

கெ¹⁰ ம-¹¹ நெஷ்¹² ராஜ¹³ ம¹⁴ லா¹⁵ தூ¹⁶ நீ¹⁷ ஸ¹⁸ ரொ

நிலீ¹⁹ தா²⁰ தூ²¹ நி²² ஸி²³ ஸ-²⁴ வ²⁵ ஸகி²⁶ ஷ-²⁷ ॥

ஐகத்து உற்பத்தியாவதற்குமுன் பிரளயகாலத்தில் ஷட் குண சம்பன்னனான, புராதனனான, பிரதானனான, பரமாத்மாவே இருந்தார். அவரிடத்தில் சத்வாதி குணங்களெல்லாம் தூங்கிக் கொண்டு அதாவது லயமடைந்து வெளிப்படாம லிருந்தன. பிரளய காலத்தில் க்ஷீரசாகரத்தில் படுத்துக்கொண்டு இருந்தவரும், பிரளயத்துக்குப்பின் சிருஷ்டி காலத்திலிருக்கிறவரும் ஒரே பரமாத்மா என்பதாய் உபதேசம். பிரமாண வாக்கியம்:—

व्ययुतयद्विद्युदादीन्कापिलाख्यस्तुयोहरिः ।

अक्ष्णोर्निमेषणं कृत्वा यः शैते क्षीरसागरे ।

सएवैकः परब्रह्मे सेवंतस्योपदेशनम् ।

अधिदैव..... ॥

114. வித்யுத: வ்யத்யுதத் என்பதற்கு மின்னல் நின்றும் பிரகாசத்தைச் செய்தது என்னும் அர்த்தம் பொருந்தாது. ஏனெனின் ஸ்வயம்பிரகாச ரூபமான பிரம்மம் வேறு ஒன்றினிடமிருந்து பிரகாசத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு பிரகாசத்தைச் செய்தது என்பது சரியன்று. (அல்லது) அந்த பதங்களுக்கு மின்னல் சம்பந்தமான பிரகாசத்தைச் செய்தது என்பதும் ஒவ்வாது. ஏனெனின் பிரகாசம் மின்னலை ஆசிரயித்துக் கொண்டு இருப்பதால், அது வேறு ஒன்றினால் ஆகிறதாகச் சொல்லக்கூடாது. ஆகையால் இந்த பதங்களுக்கு வேறு அர்த்தம் தான் செய்யவேண்டும். அதாவது வித்யுத:—மின்னலின் வ்யதுதத்:—பிரகாசம். இந்த அர்த்தத்தில் வ்யதுதத்:—என்பதை பெயர்ச்சொல்லாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது. அல்லது வ்யதுதத்:—என்பதை வினைச்சொல்லாகவே வைத்துக்கொண்டால் தேஜ:—என்னும் பதத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு வித்யுத:—தேஜ:—மின்னலின் தேஜஸு ஆ:—போல் வ்யதுதத்:—பிரகாசிக்கிறது என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டியது.

30 अथाध्यात्मं यदेतद्ब्रूयतीवच मनोऽनेन

चैतदुपस्मरत्य भीक्षुं सङ्कल्पः ॥ 5 ॥

30 சுயோய்யா தூயபெதடி உஹ தீவவரினொடநெந

வெதடி-வஸுரா துலீக்ஷணஸஹ கஹு: ॥ 5 ॥

ச-பா:—என்று அர்த்தம், அல்லது தை: தெஜ: என்றும் பதத்தை சேர்த்துக்கொண்டு மின்னலின் தேஜஸ்போல் ஒருதரம் பிரம்மம் பிரகாசித்தது என்று கருத்து. இதி உதி என்பது இப்படி உபதேசம் என்பதைக் காட்டுகிறது. இது உத என்பது வேறு உபதேசத்தின் சேர்க்கையைக் குறிப்பிடுகிறது.

न्यमीमिवत् आनृषीषित ऋ :—அந்த பிரம்மம் விஷயமாய் வேறு ஒரு உபதேசம். கண் 115 நிமை கொட்டினது போல் கண் விஷயத்தை உத்தேசித்து பிரகாசிக்கிறது, மறைகிறது, இதுபோல் பிரம்மமிருக்கிறது. अधिदैवत् சுயிடுவதம் இவ்விதமாக பிரம்மத் திற்கு அதிதைவதமான 116 அதாவது தேவதாவிஷயமான உபமான உபதேசம் அதாவது வெளியிலுள்ள பதார்த்தங்களுடைய உபமான பூர்வகமாய் பிரம்மத்தைப் பற்றி உபதேசம் செய்யப் பட்டது. ॥29॥4॥

अथ कथं = பிறகு, இனி

வி-பா:—30.अथ अध्यात्मं कथं சுயோய்யா தூய=இனி தேகத்திலுள்ள திருஷ்டாந்தம் சொல்லப்படுகிறது என்பது கருத்து.

து-பா:—ब्रूयतीवच विष्णोर्भाषीणुकविब्राह्मण्य-योरुभयोरुः ।

சுக்ஷ்மாநிபுநேஷணக்ருக்ஷா ய:ஸெதெக்ஷரஸாமரெ ।

ஸவளவெக: வாராஸெஹ தெதுவந்தஸுராவதேஸநடி ।

சுயிடுவதம்..... ॥ 29 ॥4 ॥

30 - வது மந்திரம்.

अथ कथं = அதிதைவதரூபம் உபதேசிக்கப்பட்ட பின்

115. கண்ணுக்கு நிமைகொட்டல் சீக்கிரமாயுண்டாகிறதென்பது ஜகத்பிரசித்தம். அதுபோல் பிரம்மம் சிருஷ்டி முதலியவைகளில் தடங்கலில் லாததாலும், பிரயாசை இவ்லாததாலும் சீக்கிரமாய்ச் செய்யும் தன்மையுள்ளது.

116. இவ்விடத்திற் செய்யப்பட்ட உபமான உபதேசத்தால் மின்னல் பிரகாசம்போல் பிரம்மம் ஏககாலத்தில் எங்கும் வியாபிக்கிறதென்றும், நிரதிசயரூபமான பிரகாசரூபமென்றும், சீக்கிரமாய்ச் சிருஷ்டி முதலியவைகளைச் செய்கிறதென்றும், மேன்மையான ஐசுவரியத்துடன் கூடினதென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இதுவே அதிதைவதரூபம்.

ச-பா:-அध्यात्मं சுயாதீதம் = அந்தராத்மாவை விஷயமாக்கும் உப தேசம் (சொல்லப்படுகிறது)

यत् एतत् यत् एतत् = எந்த அந்தப் பிரம்ம ஸ்வரூ பத்தை

मनः २८ = மனது

गच्छति इव च மஹதி உவவ = அடைகிறதுபோலிருக்கிறது.

अनेन சுநெந = அதனால், மனதினால்

एतत् वनत् = இந்தப்பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை

(पुरुषः पञ्च = புருஷன்)

उपस्मरति உவஸுரதி = சமீபத்திலிருக்கிறதாக நினைக்கிறான்.

अभीक्ष्णं சுஹீக்ஷம் = அடிக்கடி

सङ्कल्पः ஸங்கல்பஃ = மனதின் சங்கற்பம் பிரம்மம் விஷயமாக உண்டாகிறது.

अथ अध्यात्मं சுய சுயாதீதம் = இப்போது பிரம்மத்துக்கு பிரத் தியகாத்ம விஷயமான 117 உபமான உபதேசம் சொல்லப்படுகிறது.

வி-பா:-एतत् वनत् = இந்தப் பிரம்மத்தை

मनः २८ = மனது

गच्छति इव च மஹதி உவ = அடைகிறதுபோலிருக்கிறது. பிர ம்ம விஷயகமாய் மனது போகிறதுபோலிருக்கிறது என்பது கரு த்து. எப்படி மனதிற்கு பிரம்மத்தை விஷயீகரிக்கும் தன்மை வெகுகாலம் இருக்கமாட்டாதோ, அப்படியே யக்ஷரூபமான பிரம் மத்தின் பிரகாசமும் வெகு காலமிருக்கவில்லை என்பது கருத்து. மனது க்ஷணகாலந்தான் பிரம்மத்தை விஷயமாக்கும், வெகுகாலம் ஆக்கமாட்டா தென்பதை नचैतत् நனெதசு என்பதினால் சொல்லு கிறார் (मनोनचैतत् २८ नो ननெதசு = என்பது ரெங்கராமானு ஜீய பாடம்).

सङ्कल्पः ஸங்கல்பஃ = மனதால் உண்டாகும் சங்கற்பம் அதா வது தியான விசேஷம்.

து-பா:-अध्यात्मं சுயாதீதம் = தேகத்திலிருக்கிறதின் உபதேசம் (उच्यते உயுதெ = சொல்லப்படுகிறது.)

अभीक्ष्णं சுஹீக்ஷம் = அநேக பதார்த்தங்களைப் பற்றி நிரந்தர மாக

सङ्कल्पः = संकल्पकः ஸங்கல்பஃ-ஸங்கல்பகஃ = சங்கற்பிக்கிற சங்

117. இப்போது பிரத்தியகாத்மாவாக பிரம்மம் எப்படி வியக்தமாகி றதோ என்பது உபதேசிக்கப்படுகிறது.

ச-பா:—यद् ... मनः यद्...२८ = மனதானது இந்தப் பிரம்மத்தை அடைகிறதுபோலிருக்கிறது.

अनेन... சுநெந...இந்த மனதால் இந்தப் பிரம்மத்தை தியானம் செய்கிறவன் சமீபத்தில் ஸ்மரிக்கிறான்.

अभीष्टसङ्कल्पः சுலீக்ஷஸஹ் கஹ் = அடிக்கடி உண்டாகும் மனதின் சங்கற்பமும் பிரம்மத்தை விஷயமாக்குகிறது. பிரம்மத்துக்கு மனது உபாதியாகையால் மனதின் சங்கற்பம் ஸ்மரணை முதலிய விர்த்திகளால் பிரம்மம் பிரகாசிக்கிறது, அதாவது விஷயமாக்குவதுபோலிருக்கிறது. ஆனதால் இது பிரம்ம விஷயமாய் அத்தியாத்ம உபதேசம், 118 மின்னல்போலும் 119 நிமை

வி-பா:—अभीष्टं சுலீக்ஷ = வெகுகாலம்

एतत् वनतस्य = இந்தப் பிரம்மத்தை

न उपस्मरति ந உவஸ்மரதி = விஷயீகரிக்கமாட்டாது. எப்படி மனதால் பிரம்மத்தை விஷயமாக்கும் தன்மை வெகுகாலமிருக்க மாட்டாதோ, அப்படியே யக்ஷரூபமான பிரம்மத்தின் ஆவிர்பாவமும் வெகுகால மிருக்கவில்லை. இவ்விடத்தில் திருஷ்டாந்த வார்த்தையின் வியாஜத்தால் பிரம்மத்தியானத்தை துடர்ச்சியாய் நீடித்த காலம் செய்யமுடியாது என்பதையும் அது வருத்தத்தின்பேரில் சாத்தியம் என்பதையும் காட்டுகிறார். ||30||5||

து-பா:—கற்பம் மனதின் விர்த்தி விசேஷமானதால் அதையே மனதிற்கு விசேஷணமாய் சொல்லப்படாதாகையால் संकल्पकः ஸங்கஹ் = என்று வைத்துக் கொள்ளவேண்டியது.

यत् एतत् मनः यस्मिन् वनतस्य = யாதொரு மனதுண்டோஅது

अनेन சுநெந = அநிருத்தன் என்கிற பெயருடைய பரமாத்மாவால்

(प्रेरितं सत्: ப்ரேரிதஸத் = பிரேரணை செய்யப்பட்டதாய்)

गच्छति इव च மஹ்திஹ வ = பிரம்மத்தினிடத்திற் போகிறது போலிருக்கிறது, செவ்வையாய் போகிறதில்லை, அதாவது வஸ்துவை செவ்வையாய் அறிகிறதில்லை.

118. இந்த பிரகிருத பிரஸ்தாபத்திலிருக்கிற ஜ்யோதி ரூப பிரம்மத்தைக்குறித்து என்னுடைய மனது போகிறது என்று தியானம் செய்யத்தக்கது என்னும் உபதேசம் ஆத்தியாத்மிகம். அடிக்கடி என்னுடைய மனதின் சங்கற்பம் பிரம்ம விஷயமாகவே இருக்கிறது என்று தியானிக்கிறவனுக்கு பிரத்தியக் ஸ்வரூப பிரம்மம் வியத்தமாகும்.

119. சொன்ன அர்த்தத்தைச் சுருக்கமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

31. तद्धतद्धनं नाम तद्धनमित्युपासितव्यं

सय एतदेवं वेदाभिहैनं सर्वाणिभूतानि संवाञ्छन्ति ॥ 6 ॥

31. தல தல நுநாடி தலநீது-வாஸி தவுஸயவன தடிவர

வெடிக்கெழுந்த ஸவகூணிலகுதாநிஸுர்வாஹுதி || 6 ||

சு-பா:—கொட்டுபோலும் வேகம், பிரகாசிப்பித்தல் ஆகிய தர்மங்களுடன் கூடியதென்று அதிசைவத உபதேசம்; மனதிற்கு ஞானம் உண்டாகிறகாலத்திலேயே பிரம்மம் பிரகாசம் என்னும் தர்மத்தை உடையதென்றும் அத்தியாத்ம உபதேசம். இப்படி பிரம்மத்தை உபதேசித்தால்தான் மந்தபுத்தி யுள்ளவர்கள் அறிவார்கள். என்று மேற்சொல்லியபடி பிரம்மம் உபதேசிக்கப்பட்டது. நிருபாதிதமான பிரம்மம் மந்தபுத்தி யுள்ளவர்களால் அறியவே தகுந்ததல்ல||30||5||

31. தவ்ஹு ததஹு = அந்தப் பிரசித்தமான பிரம்மம்

तद्द्वन्नाम नृशुनो नारी = தத்வன மென்று பெயருள்ளது.

तद्वनं इति तच्च् न० इति = तत्त्वन् मेன்று

வி-பா:-31. தந் தக ஹ=இப்படிப்பட்ட மணிமையுள்ள பரப்
பிரம்மம்

வனம் நாம வநம் நாம = எல்லா ஜனங்களாலும் பிரார்த்திக்கத்
தகுந்ததாயினால் வனம் என்று பெயருள்ளது.

து-பா:- $\checkmark$ உ = மேலும், அகிருத்தனாகிற பரமாத்மாவால் பிரேரணை செய்யப்பட்டதாய்

एतत् वरात् = இந்த விஷயகூட்டங்களை

उपस्मरति உவஸூரதி = சிந்திக்கிறது. அநிருத்தன் என்கிற பெயருள்ள பரமாத்மாவால் பிரேரணை செய்யப்பட்ட மனது பிரம்மத்தை செவ்வையாய் அறிகிறதில்லை, ஆனால் விஷயங்களை செவ்வையாய் அறிகிறது. இதுவே அத்தியாத்ம உபதேசம்.

பிரமாண வாக்கியம்:—

.....तथाध्यात्मेय मनोगच्छतीवच ।

सम्यङ्मनगच्छतिक्वापिमनोयेनस्मरत्यापि ।

सोनिरुद्धाख्य ईशेशः परंब्रह्मेति कीर्त्यते ॥

.....தயாய்யா தெய்வம் நாம உதீவம் ।

ஸரீர^௭ நமஸ்திகாவிஜெநாயெநஸூத)வி.

வெளாநிர-ஐாவு) ஈஸெஸ: வாஃஸுஹெஹ்திகீது)டுதெ ||30||5||

31 - வது மந்திரம்.

உபாசியனான ஹரினுடைய வேறு பெயரைச் சொல்லுகிறார்.

தர தக் = அநிருத்தன் என்று பெயருள்ள அந்த பிரம்மம்

தஹ்ந்நாம தயுந⁰நா² = வியாபகமா யிருப்பதால்

ச-பா :-उपासितव्यं உபாஸிதவ்யம் உபாசிக்கத் தக்கது.

सःयः ஸஃயஃ = எவன் ஒருவன்

एतत् வளதத் = இதை

एवं வளவம் = இப்படி

वेद வெடி = அறிகிறானே, உபாசிக்கிறானே

एनं வளநம் = இந்த உபாசகனை

सर्वाणि ஸர்வாணி = சமஸ்தமான

भूतानि ஸூதானி = பூதங்களும்

अभिसंवाञ्छन्ति அபிஸம்வாஞ்சந்தி = பிரார்த்திக்கின்றன.

வி-பா:-तत् தத் = ஆனதால்

तत् தத் = அந்தப் பிரம்மம்

वनं வநம் = வனம்

इति இதி = என்று

उपासितव्यं உபாஸிதவ்யம் = உபாசிக்கத்தக்கது. இந்த உபாசகனையின் பலத்தை மேல் வாக்கியத்திற் சொல்லுகிறார்.

सः...संवाञ्छन्ति: ஸஃ...ஸம்வாஞ்சந்தி:—வனம் என்று உபாசிக் கும் புருஷன் எல்லாராலும் பிரார்த்திக்கத்தகுந்தவனாகிறான் என்று கருத்து. || 31 || 6 ||

து-பா:-तत् தத் = என்றும், சேவிக்கத்தக்கதாயிருப்பதால் வனம் வநம் என்றும் ஆகவே இரண்டு புகங்கள் சேர்ந்து तदन् ததநம் என்று பெயருள்ளது ஆகையால்

तदन् इति ததநம் இதி = தத்வன மென்கிற பெயரால்

उपासितव्यं உபாஸிதவ்யம் = உபாசிக்கத்தக்கது.

இப்படி உபாசிப்பதின் பலனை सय ஸய என்பதினால் சொல்லுகிறார்.

सः ஸஃ = பிரசித்தான

यः யஃ = எந்த அதிகாரி

एतत् வளதத் = இந்த பிரம்மத்தை அநிருத்த மென்கிற பகவத் ரூபத்தை

एनं வளநம் = தத்வனம் என்கிற பெயரால்

वेद வெடி = அறிகிறானே

एनं வளநம் = இப்படி அறிகிறவனை

सर्वाणि ஸர்வாணி = சகலமான

भूतानि ஸூதானி = பிராணிகளும்

अभिसंवाञ्छन्ति அபிஸம்வாஞ்சந்தி=இச்சிக்கிறார்கள். அவன் எல் லாருக்கும் வேண்டியவனாகிறான்.

32. उपानिषदं भोब्रह्मसुक्तातउपानिषद्ब्राह्मि
वावतउपानिषदमब्रूमेति ॥ 7 ॥

32. உபநிஷதஹொஸுஹீதுஹூதஉபநிஷதஹொஸுஹீஹொ
வாவத உபநிஷதஹொஸுஹீதுஹீ ॥ 7 ॥

ச-பா:-தத்...நாம தத்...நாஹீ = இந்தப்பிரம்மம் நிச்சயமாய் ததன்
ததநம் என்று பெயருள்ளது.

தத்...उपासितव्यं தத்...உவாஸிதவ்யம் = சகலபிராணிகளு
க்கும் பிரத்தியகாத்மாவாக இருப்பதால் அந்தப்பிரம்மம் நன்
றாய் பஜிக்கத்தக்கது. ஆகையால் பிரம்மத்துக்கு தத்வனம் என்
கிற பிரசித்தபெயர் உண்டாயிற்று. எக்காரணத்தால் தத்வனம் என்
கிற பெயருள்ளதோ அக்காரணத்தால் தத்வனம் என்ற குணத்
தைக் குறிப்பிடும் பெயரால் அது உபாசிக்கத்தக்கது.

सःयः लःपः என்பதினால் இந்த பெயரால் உபாசிக்கிறவனுக்
குப் பலன் சொல்லுகிறார்,

सः...संवाञ्छन्ति लः...लः...वाञ्छन्ति :—எவன் இப்படி உபாசிக்
கிறானோ அவனை சகல பிராணிகளும் பிரம்மத்தைப் பிரார்த்தித்
கிறதுபோல் பிரார்த்திக்கின்றன. 120 ॥ 31 ॥ 6 ॥

भो ह्यो = சுவாமியே

उपानिषदं உபநிஷதம் = இரகசியமான உபநிஷத்தை

ब्रह्म ब्रूमेति = சொல்லும்

इति इति = என்று

வி-பா:-32. ஆத்மாவினால் வீரியத்தை அடைகிறான் என்று
முன்(II-4)சொல்லியிருக்க உபநிஷதம் ஹொஸுஹீ உபநிஷதஹொ

து-பா:-பிரமாணவாக்கியம் :—

सविष्णुस्तद्वनं नामततत्वाद्वननीयतः !

एवमेनं तुयोवेद भवेत्सैव रपेक्षितः ॥

ஸவிஷ்ணுஸ்ததநம் நாமததத்வாத்வனநீயதஃ ।

ஊவமெனம் துயோவேத ஹவேதஸ்வெவபுரபெக்ஷிதஃ ॥

॥ 31 ॥ 6 ॥

32 - வது மந்திரம்.

இப்படி அதிதைவ் அத்தியாத்மமான பகவத் ஸ்வரூபத்தைக்
கேட்டும் மறுபடியும் பிரம்மாவை பரமேசுவரன் கேட்கிறார்.

भो ह्यो = ஓ பிரம்ம தேவரே

उपानिषदं உபநிஷதம் = வித்தையால் அறியக்கூடிய ஸ்வரூபத்

120. இதற்குச்சரியான அர்த்தம் பிரு. 1-4-16 - ல் சொல்லப்பட்டிரு
க்கிறது.

ச-பா:- (शिष्यः शिष्यः) = சிஷ்யன்)

(उवाच உவாஅ = சொன்னான்)

ते ते = உனக்கு

उपनिषत् உபநிஷத^ஈ = உபநிஷத்து

उक्ता உகூ = சொல்லப்பட்டது.

ते ते = உனக்கு

ब्राह्मी ब्राह्मी = பிரம்ம சம்பந்தமான

उपनिषदं உபநிஷத^ஹ = உபநிஷத்தையே

வி-பா:- ஹி=வீரியத்தை அடையகாரணமான பசவானுடைய அனுக் கிரகத்துக்குச் சாதனத்தைக் கூறும் உபநிஷத்தைச் சொல்லும் என்று சிஷ்யனால் கேட்கப்பட்ட ஆசாரியர் उक्ता^ஈ உகூதெ = என்று சொல்லுகிறார்.

ब्राह्मी ब्राह्मी = பிரம்மத்தைச் சொல்லும்

उपनिषत् உபநிஷத^ஈ = பிரதானமான உபநிஷத்து (உபதேச வாக்கியம்)

ते ते = உனக்கு

து-பா:-தையும்,

(प्रतिष्ठा). प्र तिष्ठा^ஹ = வித்தை ஸ்திரமாயிருக்கும் காரணத் தையும்

(आयतन) आयतन^ஹ அதின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தையும்

ब्रूहि ब्रूहि = சொல்லும்

इति इति = என்று

(अपृच्छत्) अपृच्छत् = சிவன் கேட்டார். உபநிஷத்தைச் சொல்லும் என்று கேள்வி இருக்க, காரணம், உற்பத்தி ஸ்தானம் இவைகளையும் சேர்த்துச் சொல்லுவானேன் எனின், இவைகளும் கேள்வியின் அபிப்பிராயத்தில் அடங்கி யிருப்பதால் இவைகளையும் சேர்த்துச் சொல்லலாம். உபநிஷத்தில் எது பிரதிபாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கேட்கிறாரா, அல்லது உபநிஷத்தால் உண்டான வித்தை எதினால் ஸ்திரமாயிருக்கிறது என்று கேட்கிறார், அல்லது அந்த வித்தைக்குக்காரண மென்னவென்று கேட்கிறாரா, என்று மனதில் விகற்பித்துக்கொண்டு கேழ்விசுவாசுக்குக் கிரமமாக பிரம்மா உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

ते ते = உனக்கு

उपनिषत् உபநிஷத^ஈ = உபநிஷத்து

उक्ता உகூ = சொல்லப்பட்டது.

ते ते = உனக்கு

ब्राह्मी ब्राह्मी = பிரம்ம விஷயமான

ச-பா:-**अब्रू** **अब्रू** = சொன்னேன்.

वाव वाव = நிச்சயம்

इति इति = என்று

(आचार्यः आचार्यः = ஆசாரியர்)

(उवाच उवाच = சொன்னார்)

उप...इति :- உவ...இதி இந்தப்பிரகாரம் உபதேசம்பெற்ற 121 சிஷ்யன் ஆசாரியரைப்பார்த்து, சுவாமியே, சிந்தனைசெய்யத்தக்க அதி இரகசியமான உபநிஷத்தைச் சொல்லும் என்று கேட்டான்.

उक्ताते...उपनिषत् உகூதெ...உவநிஷத் = அதற்கு ஆசாரியர் இப்படிச்சொன்ன சிஷ்யனைப்பார்த்து “ சிஷ்யனே உபநிஷத்து முன்னமேயே என்னால் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது” என்று சொன்னார். அது என்னவென்னில் **ब्राह्मि** **ब्राह्मि** என்று சொல்லுகிறார். அதாவது பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை விஷயமாக்கும் முன் சொன்ன ஞானமே உபநிஷத்து. அது உனக்கு முன்னமேயே¹²² சொல்லப்பட்டது.

वाव वाव = என்பது பரமாத்ம வித்தை என்னும் உபநிஷத்தை முன்சொல்லியே ஆய்விட்டது என்று நிச்சயிக்கிறது. பிரம்

वि-पा:-उक्ता उक्ता = சொல்லப்பட்டது.

ते...इति தெ...இதி = ஆனதால் பிரதானமான உபநிஷத்தை உனக்குச் சொல்லிவிட்டேன். உனக்குக் கேட்கவேண்டும் என்னுமிச்சையிருந்தால் சாதனத்தைச் சொல்லும் உபநிஷத்தைச் சொல்லுகிறேன். || 32 || 7 ||

शु-पा:-वाव वाव = சம்சயமற்றதாய், பிரசித்தமான

उपनिषद् उवनिषद् = உபநிஷத் ஸ்வரூபத்தை

अब्रू **अब्रू** = சொன்னேன்.

इति(ब्रह्मवाच इति ब्रह्मवाच) = என்று பிரம்மா சொன்னார்.

“ இந்த யகூன் நிச்சயமாய் பிரம்மம் தான் என்று பார்வதி சொன்னாள்” இதனால் பிரம்மத்தின் ஸ்வரூபம் முன்னமேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அவ்விஷயத்தில் இப்போது ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை என்று தாற்பரியம்.

121. சகுணப்பிரம்மோபாசனம் அதின் பலன் சொல்லப்பட்டது. இதில் விரத்தியை அடைந்த உத்தமாதிகாரி பரம இரகசியத்தைக் கேட்கிறான்.

122. श्रोत्रस्य श्रोत्रं श्रोत्रात् श्रोत्रात् முதலிய மந்திரங்களில்.

ச-பா:—மேல் ஒன்றுமில்லை என்று முடியும்:—என்பது அபிப்பிராயம். அப்படி கேட்டகேள்விக்கு “உபநிஷத்து சொல்லியாய்விட்டது”. என்னும் ஆசாரியருடைய நிச்சயமான வார்த்தையே சரியான உத்தரம்.

ஆகேபம்:—இந்த வார்த்தையை நிச்சயமான முடிவாகச் சொல்லக்கூடாது. ஏனெனின் மேல்மந்திரத்தில் சொல்லவேண்டிய பாக்கியைச் சொல்லுகிறார்.

உத்தரம்:—சரிதான். சொல்லவேண்டிய விஷயம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சொன்ன உபநிஷத்துக்கு அங்கமாகவாவது 124 சஹகாரியாக வரவது 125 ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் பிரம்ம வித்தையை அடைவதற்கு உபாயம் 126 என்கிற அபிப்பிராயத்துடன் மேல் தபஸ் முதலியவைகள், வேதங்கள் அவைகளின் அங்கங்கள் இவைகளுடன் சேர்த்து அவைகளுக்குச் சமமாக சொல்லப்படுகின்றன. வேதங்களும் சிஷை முதலிய அங்கங்களும் நேராய் பிரம்ம வித்தைக்கு அங்கமாகவாவது, சஹகாரியாகவாவது இல்லை. ஆனபடியால், அவைகளுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்ட தபஸ் முதலியவைகளும் அங்கங்களும்ல்ல, சஹகாரிகளுமல்ல.

டாகும்பொருட்டும் பிப்பலாதர் சிஷ்யர்களுக்குச் சொன்னார். இதுபோல் இவ்விடத்தில் ஆசாரியர் “என்னால் சொல்லப்பட்ட உபநிஷத்தை நிச்சயம் செய்துகொள்” என்று சொல்லுகிறார். இந்த அர்த்தத்தை சிஷ்யன் அறியும் பொருட்டு உபநிஷத்தை நான் உனக்குச் சொன்னேன் என்று ஆசாரியர் சொல்லுகிறார். இந்த ஆசாரியா பிப்பிராயத்தை சிஷ்யன் அறியாமல், தான் கேட்ட அர்த்தத்தைவிட வேறு அர்த்தம் கேட்கும்படி பாக்கியிருக்கிறதோ என்றது சிஷ்யனுடைய கேள்வியின் அபிப்பிராயம்.

124. அங்கம்:—ஒரு வஸ்து மற்றொரு வஸ்துக்குள் அடங்கி அந்த மற்றொரு வஸ்துவுக்கு பலத்தைக் கொடுக்கும் தன்மையை உண்டு பண்ணுவதே அங்க மெனப்படும்.

125. சஹகாரி:—ஒன்றைப்போல மற்றொன்றும் ஒரு பலத்துக்கு முக்கியமாகவே அங்கமாகாமல் சாதகமாயிருத்தல். திர்ஷ்டாந்தம்:—ஞான கர்ம சமுச்சய பக்ஷத்தில் ஞானம்போல் கர்மமும் மோக்ஷத்துக்குச் சாதனமாகையால், கர்மம் ஞானத்துக்கு அங்கமாகாமல் சஹகாரியா யிருக்கின்றது.

126. உபாயம்:—இவ்விடத்தில் மோக்ஷ மென்னும் பலத்தைக் கொடுப்பதில் பிரம்ம வித்தைக்குச் சாதனமாயிருத்தல் திர்ஷ்டாந்தம்:—கர்மம் ஞானம் உண்டாவதற்கு உபயோகமா யிருக்கின்றது.

ச-பா:-ஆக்ஷேபம்:—சூக்தவாகத்தில் 127 அனுமந்திரணம் மந்திரங்கள் சேர்த்து சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் எந்தயாகத்தில் எந்தெந்த தேவதைகள் முதலில் அழைக்கப் படுகிறார்களோ அவர் அவர்களை அனுப்புகிற விஷயத்தில் அவர்களுக்குத் தகுந்த மந்திரங்களை உபயோகப்படுத்துவதுபோல் தபஸ், தமம், கர்மம், சத்தியம் முதலியவைகளை வேதங்களுடன் சேர்த்துச் சொல்லியிருந்தாலும், அவையவைகளின் சாமர்த்தியத்தை அனுசரித்து, தபஸ், தமம், கர்மம், சத்தியம் முதலியவைகள் பிரம்மவித்தைக்கு அங்கமாகவாவது சஹகாரியாகவாவது கற்பிக்கவேண்டியது. வேதங்களும் அவைகளின் அங்கங்களும் அர்த்தத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறபடியால் கர்மத்துக்கும் ஆத்ம ஞானத்துக்கும் உபாயம் என்று கற்பிக்கவேண்டியது. இப்படி பிரிவினைச் செய்வது புத்தமே.

உத்தரம்:—நீ சொன்னது பொருந்தாது. ஏனெனில் சுகலகர் மங்கள், அவைகளின் சாதகங்கள், அவைகளின் பலன் ஆக வெவ்வேறான இவைகளை விஷயமாக்கும் புத்தியை திரஸ்காரம் செய்யும் பிரம்ம வித்தைக்கு அங்கத்தில் அபேக்ஷையாவது தன் பலத்தில் சஹகாரியின் சம்பந்தமாவது ஒவ்வாது. மேலும் (1) பிரம்மவித்தை சுகல கர்ம பலன்களுக்கு விலக்ஷணமான பிரத்திய காத்மாவை விஷயமாக்குவதாலும் (2) அதின் பலனான மோக்ஷம் கர்மபலனுக்கு விலக்ஷணமா நிரூபதாலும்

(3) मोक्षमिच्छन्सदाकर्मयजेदेवससाधनम् ।

यजतैर्वहितज्ञेयं यक्तुः प्रत्यक्परंपदम् ॥

மோக்ஷமிஹ்வஸஸாதகர்த்துஜெதெவ ஸஸாபநம் ।

தஜெதெவஹிதஜ்ஞேயம் தயக்து:ப்ரதயக்தூரம்பதம் ॥

அதாவது மோக்ஷத்தை இச்சிக்கிற புருஷன் சாதன சகித கர்மங்களை விட்டுவிட வேண்டியது. ஏனெனில் அப்படி கர்மத்தை விட்ட புருஷனாலேயே அந்த பிரம்மம் அறியப்படுகிறது, பிரத்தியகான பரமபதமும் அடையப்படுகிறது. இப்படி ஸ்மிருதி வசன நிரூபதாலும், ஞானம் தன்பலத்தில் கர்மத்தை சஹகாரியாயும் அபேக்ஷிக்கமாட்டாது, தனக்கு அங்கமாயும் அபேக்ஷிக்கிற தென்பது ஒவ்வாது. ஆனதால் சூக்தவாக அனுமந்திரணங்கள்போல் அவையவைகளுக்குத் தகுந்தபடி பிரித்து பிரயோஜனம் சொல்லுவது பொருந்தாது. ஆனதால் கேள்வி மறுமொழிகள் பிரம்ம

127. சூக்த வாசம் என்றால் யாகத்தில் அழைக்கப்படும் தேவதைகளை அனுப்புவதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் மந்திரங்களடங்கிய வேத பாகம்,

33. तस्यैतपोदमः कर्मेति प्रतिष्ठा ।

वेदाः सर्वाङ्गानि सत्यमायतनम् ॥ 8 ॥

३३. தஸ்யைதபௌதபௌதஃ கர்த்துதிவ்ரதிஷ்டா

வெடாஃஸவாங்காநி ஸத்யுதாயதந ॥ 8 ॥

ச-பா:-வித்தை என்கிற உபநிஷத்தின் முடிவை குறிப்பிடவே ஏற்
பட்டிருக்கின்றன என்பது நிச்சயம். மேற்சொன்ன உபநிஷத்து
(பிரம்ம வித்தை) வேறு ஒன்றையும் அபேகிக்காமல் மோகூத்
துக்காக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ॥ 32 ॥ 7 ॥

तस्यै तद्वै = அந்த பிரமம் வித்தைக்காக

तपः தவஃ = தேகம், இந்திரியம், மனது, இவைகளின் சமா
தானம்

दमः டிஃ = அந்திரிந்திரியத்தை அடக்குதல்

कर्म கர்த்து = அக்கினி ஹோத்திரம் முதலிய கர்மங்கள்

इति இதி = முதலியவைகள்

वेदाः வெடாஃ = நான்கு வேதங்கள்

सर्वाङ्गानि ஸவாங்கா¹நி = சகலவேதாங்கங்கள்

प्रतिष्ठा: ப்ரதிஷ்டாஃ = பாதங்கள்

सत्यं ஸத்யம் = சத்தியம்

आयतनम् ஆயதநம் = ஸ்தானம்

ச-பா:-தச்யை தவ்யை = மேற்சொன்ன உபநிஷத்தாகிற பிரம்ம
வித்தையை 128 அடைய தபஸ் முதலியவை உபாயங்கள்.

तपः தவஃ = என்றால் தேகம், மனது, இந்திரியங்கள் இவை
களை ஒரே 129 விதமாய் வைத்துக்கொள்ளல்.

वि-पा:-33. तस्यै तद्वै = சொல்லப்பட்ட உபநிஷத்
துக்கு சாதனங்கள்

तपः தவஃ = காயக்கிலேச ரூபதபஸ்,

128. சகுண நிர்க்குண பிரம்மா.

129. மனதில் நினைக்கிறபடி வாக்குனால் உச்சரித்து சரீரத்தால் செய்
தல்.

ச-பா:-**தம: ஐ: =** என்றால் உபசாந்தி

கம் கூட மென்றால் அக்கினி ஹோத்திராகி கர்மங்கள். இம் மூன்றும் அதை அடைய உபாயங்களாயிருக்கின்றன. இந்த சாதனங்களால் தோஷமற்ற புருஷனுக்கு சித்த சுத்தி மூலமாக தத்துவ ஞான முண்டாகிறது. பாபமாகிற மலம் எவனுக்கு நாசமாக வில்லையோ அவனுக்கு உபதேசம் செய்தும், இந்திரன் விரோசனன் முதலானவர்களுக்குப்போல், அவனுக்குப் பிரம்மத்தின் நிச்சய மின்மையும், விபரீத நிச்சயமும் உண்டாகும். ஆகையால் இந்த ஜன்மத்திலாவது பூர்வ ஜன்மத்திலாவது செய்த தபஸ் முதலியவைகளால் எவனுடைய சித்தம் சுத்தமயிருக்கிறதோ அவனுக்குத் தான் உபதேசிக்கிறபடி ஞான முண்டாகிறது. இதற்குப் பிரமாணம், —(1) சுருத்:—

यस्य देवपराभक्ति र्यथादेवेतथागुरौ ।

तस्यैतकाधिताह्वर्या: प्रकाशन्तेमहात्मन: ॥

யவ்யுடெவ்வொரஹகீ யப்யுடெவ்வதயாமுரௌ ।

தவெஸ்யுதெகயிதாஹ்யப்யு: ப்ரகாஸனெஹாதந: ॥

(அர்த்தம்:—எவனுக்குத் தேவதைகளிடம் விசேஷ பக்தியிருக்கிறதோ, எவனுக்கு தேவதையினிடம் போல் குருவினிடத்தில் பக்தியிருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட மஹாத்மாவுக்கு சொன்ன விஷயங்கள் பிரகாசமாகின்றன.)

(2) ஸ்மிருதி:—

ज्ञानमुत्पद्यतेपुंसां क्षयात्पापस्यकर्मण:

ஜ்நானுத்பத்யதெபுஸா க்ஷயாத்பாவஸ்யகர்டுண:

(அர்த்தம்:—பாபகர்மம் க்ஷயித்தபிரகு புருஷனுக்கு ஞான முண்டாகிறது.) மூலத்திலிருக்கிற இதி உதி சப்தத்தால் ஞான உற்பத்திக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சாதனங்களாகிய அமானித்துவம் அதம்பித்துவம் முதலியவைகளையும் கிரகிக்கவேண்டியது.

பிரதிஸ்தா: ப்ரதிஸ்தா: = பாதங்கள், தபஸ் முதலியவைகள் பாதங்

வி-பா:-**தம: ஐ: =** இந்திரியத்தை அடக்குதல்

கம் கூட = அக்கினிஹோத்திரம் முதலிய கர்மங்கள்

பிரதிஸ்தா ப்ரதிஸ்தா = உபநிஷத்து சப்தத்தால் சொல்லப்படும் பிரம்ம வித்தைக்கு திடமாகும் காரணங்கள்.

33 - வது மந்திரம்.

து-பா:-அ-கை:—இந்த வித்தை எதினால் ஸ்திரமாயிருக்கிறது என்பதற்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார்.

(நான்காம் வேற்றுமைக்கு 6-ம் வேற்றுமை அர்த்தம்)

தஸ்ய தவெஸ்யு = அந்த உபநிஷத்து வித்தியைக்கு

தப: தப: = கிருச்சிரம் சாந்திராயணம் முதலிய விரதங்கள் அல்லது சாஸ்திர விசாரம்

தம: ஐ: = இந்திரியங்களை அடக்குதல்

கம் கூட = பிராமணர் முதலிய வர்ணங்களுக்குத் தக்கபடி அசுவமேதாதி காரியங்களைச் செய்தல்

ச-பா:-கள்போ விருக்கின்றன. பாதங்கள் இருக்கும்போது புருஷன் நிலைத்திருப்பதுபோல், தபஸ் முதலியவைக ளிருக்கும்போது பிரம்ம வித்தை அதிகாரிக்கு நிலைநிற்கிறது. இருக்கு முதலிய வேதங்கள் நான்கு. சிஷை முதலிய அங்கங்கள் ஆறு. வேதங்கள் கர்மத்தையும் ஞானத்தையும் பிரகாசம் செய்வதாலும், அவ்வேதங்களை இரக்ஷிக்கும்பொருட்டு ஆறு அங்கங்களும் ஏற்பட்டிருப்பதாலும் வேதம் முதலியவைகள் பாதங்களாகச் சொல்லப்பட்டன. அல்லது, தபஸ் முதலியவைகளை பாதங்களாயும் வேதங்களை பாதங்களைத்தவிர சமஸ்தமான அங்கங்களாயும் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த பக்ஷத்தில் அங்கங்களான சிஷை முதலியவைகளுக்கு அங்கியான வேதங்கள் ஸ்தானமானதால், அங்கியை கிரகிப்பதால் அங்கங்களும் கிரகிக்கப் பட்டதாக ஆகின்றன.

सयं आयतनं ऋष्यतनम् = எதனிடத்தில் உபநிஷத்து இருக்கிறதோ அது அதற்கு ஸ்தானம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

வி-பா:-वेदाः सर्वाङ्गानि वेदार्थो ऋष्यतनम् = ஆறு அங்கங்களுடன் கூடின வேதங்களும்

सयं ऋष्यतनम् = சத்திய வாக்கியமும்

आयतनं ऋष्यतनम् = பிரம்ம வித்தை உண்டாவதற்குக் காரணங்கள்॥ 33 ॥ 8 ॥

து-பா:-इति प्रतिष्ठा: इति प्रतीक्षा: = (இவைகள்) இந்தப் பிரகாரம் (உபநிஷத்துவித்தை ஸ்திரமா யிருக்கும்படியான) காரணங்கள் இவைகளை யுடையவர்களிடம் வித்தை தங்குகிறது என்று அர்த்தம். தபஸ் முதலியவைகளை உடையவர்க ளிடங்களில் உபநிஷத்து வித்தியை ஸ்திரமா யிருக்கிறது என்று தாற்பரியம். இனிவித்தை யின் சாதனங்களை உபதேசிக்கிறார்.

वेदाः वेदार्थः = ரிக்முதலிய வேதங்கள்

सर्वाङ्गानि ऋष्यतनम् = அவைகளுக்கு அனுகூலமா யிருக்கும் கிரந்தங்கள் அதாவது சிஷை (பாணினியால் செய்யப்பட்ட சிஷை என்னும் கிரந்தம்) கல்பம் (சிரௌத ஸ்மார்த்த சூத்திரம்) வியாகரணம், நிருத்தம் (யாஸ்கரால் செய்யப்பட்ட வேதஹை) சந்தம் (பிங்களரிஷியால் செய்யப்பட்டவிருத்த கிரந்தம்,) ஜ்யோதிஷம் இந்த ஆறும்.

सयं ऋष्यतनम् = மீமாம்சை இவைகள்

(तस्याः तस्याः = அந்த உபநிஷத்து வித்தைக்கு)

आयतनं ऋष्यतनम् = உற்பத்தி ஸ்தானங்களா யிருக்கின்றன. சூருதி ஸ்மிருதிகளில் சொல்லப்பட்டவைக ளெல்லாம் மீமாம்சை

ச-பா:-உபநிஷத்துக்கு ஸ்தானம் சத்தியம் - சத்தியம் என்பது உபலக்ஷணம். வாக்கு மனது சரீரம் இவைகளில் கபடமின்மை குடிலபாவமின்மை. பொய்யில்லாமை இவைகளுடன் கூடின சாதுவினிடத்தில்தான் பிர்ம்மவித்தை ஆசிரயிக்கும். அசுர ஸ்வ பாவமுள்ள மாயாவியான அசாதுவினிடத்தில் அந்த பிர்ம்ம வித்தை ஆசிரயிக்கமாட்டாது. ஆகையால் சத்தியமே இந்தவித்தைக்கு ஸ்தானமாகச் சொல்லப்பட்டது. இதற்குப் பிரமாணம்:—नयेषुनिहाम नूतनमा-याच नयेषु-ஹிஹிநூ-த-நயோயாவ ॥ (அர்த்தம்.—இவர்களிடத்தில் குடிலபாவம், பொய், மாயை, இவைகளில்லை). ஆகையால் சத்தியம் ஸ்தானமாகச் சொல்லப்பட்டது. தபஸ் முதலியவைகளில் இதி ஐதி என்பதால் சத்தியமும் प्रतिष्ठा பூதிஷ்டா வாக சேர்ந்திருந்தாலும், மறுபடியும் सत्य वाच्य ததை ஸ்தானமாகச் சொன்னதாவது அது முக்கியமான (மேன்மையான) ஸ்தானம் என்பதைக் குறிப்பிடத்தான். இதற்கு ஸ்மிருதிப்பிரமாணம்:—

अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलयाधृतम् ।

अश्वमेधसहस्राच्च सत्यमेकं विशिष्यते ॥

சுபூரெயஸஹஸ்யௌ ஸத்யௌ த-ஹயாபூதம் ।

சுபூரெயஸஹஸ்யௌ ஸத்யௌகேகவிசிஷ்யதே ॥

ஆயிரம் அஸ்வமேத யாகங்களையும் சத்தியத்தையும் தராசில் நிறுத்தினால், 1000 அஸ்வமேத யாகங்களைவிட ஒன்றான சத்தியமே விசேஷமா யிருக்கிறது. ॥ 33 ॥ 8 ॥

து-பா:-யால் வியத்தமாகின்றன. ஆனதால் பிரம்மத்தை (பரமாத்ம சத்தியத்தை) நிச்சயிப்பதான மீமாம்சை சத்தியம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இப்படி சப்த நிர்ணயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது வித்தையின் உற்பத்தி ஸ்தானங்கள், ரிக்முதலிய 4-வேதங்கள், இதீஹாசம், புராணம், சிகை முதலிய ஆறு அங்கங்கள், மன்வாதி ஸ்மிருதிகள், மீமாம்சை, ஆக 14-யிருக்க, மூன்றாக எப்படி சொல்லப்படலாம் எனின், அடியிற்கண்ட வித்தியா நிர்ணய கிரந்தப்படி ரிக்முதல் புராணம் வரையில் எல்லாம் வேதங்கள் என்றும், சிகைமுதல் ஸ்மிருதிமுதலிய எல்லாம் அங்கங்களாயும், மீமாம்சையும் ஆயதனமாயும் (உற்பத்திஸ்தானம்) ஆக மூன்று விதமாக இவைகளைப் பிரித்திருப்பதால் தோஷமில்லை.

பிரமாண வாக்கியம்:—

ऋक्ष्युः सामाथर्वणाख्याः पंचरात्रं च भारत ।

மூராமாயண்சேவ புராணம் கவத்பரம் ।

34. योवाएतामेवं वेदापहृत्यपाप्मानमनन्ते ।
स्वर्गलोकेऽप्ये प्रतिष्ठति प्रतिष्ठति॥ 9 ॥

इति चतुर्थः खण्डः समाप्तः ।

34. யோவாவன தாரெவம் வெடாபஹத்யுபாபமாநநநெ .
ஸ்வமெஹுலொகெஜ்யெபெஸ்திதிஷ்டதி ப்ரஸ்திதிஷ்டதி . 9 ॥
உதி உதயு: வண: ஸரீவ: ॥

ச-பா:-ய:வ: ய: வெ = எவனாகிலும்

ஏதா வனதா = இந்தப் பிரம்ம வித்தையை

ஏவ வனவ = முன் சொன்னபடி

வே வெடி = அறிகிறானே

(ச: ஸ: = அவன்)

வி-பா:-34. ஏதா வனதா = மேற்சொன்ன பிரம்ம வித்தையை

ஏவ வனவ = மேற்சொன்ன திடமாகும் காரணம் உற்பத்தியாகும் காரணம் இவைகளுடன் கூடினதாக

ய:வ: ய:வெ எவன்

வே வெடி = அறிகிறானே

(ச: ஸ: = அவன்)

து-பா:-वेदाइत्युच्यतेसद्धिः शिक्षाद्यस्मृतयस्तथा ।

अग्निसत्यमीमांसा तद्विद्यायतनं त्रयं ॥

तपोदमस्वधर्मेषु येस्थितास्तेषुतिष्ठति ।

विद्यास्थानानितस्यास्तु वेदांगानिनिर्णयः ॥

ஃயஜ: ஸாரீவயுணாவ்யா:வஹராத்ரஹஹரத .

செவாராராயணமெவ வாராணஹமவதர .

வெடாஹத ஸுஹதெஸ்தி: சரிஷாடி ஸுஹதயஸ்யா .

சுமாதரிஸத்யிரீஸாஹததி ஸாயதநத்ய .

தவொடி:ஸ்யபெடிஷ்யெஸி தாவெஷ்யதிஷதி .

விடியாரநாதிதவ ஸாவெடாஹாதி நிண்டய: ॥ 33 ॥ 8 ॥

34 - வது மந்திரம்.

அ - கை:-பிரதிஷ்டை, ஆயதனம் இவைகள் சகிதமான உபநிஷத் ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவனுக்கு பலத்தைச் சொல்லுகிறார்

ய: ய: = எந்த அதிகாரி

ஏதா வனதா = பிரதிஷ்டை ஆயதன சகிதமான இந்த உபநிஷத்தை

ஏவ வனவ = மேற்சொல்லியபடி

வே வெடி = அறிகிறானே

(ச:) ஸ: = அவன்

ச-பா:-பாப்யாந௦ = பாபத்தை, அவித்தை காமகாமம்
என்னும் சம்சார பிஜத்தை

அபஹ்ய சுவஹது = விட்டு

அநந்தே சுநநௌ = அந்த மில்லாததும்

அயே ஜெயெ = எல்லாவற்றிற்கும் அதிகமானதுமான

சுரீ ஸுமெயு = சுகமாகிய

லோகே லோகெ = பிரம்மத்தினிடத்தில்

பிரதிஸ்திபுதி = ஸ்திதியை அடைகிறான்.

பிரதிஸ்திபுதி = ஸ்திதியை அடைகிறான்.

வி-பா:-பாப்யாந௦ சகல பாபத்தையும்

அபஹ்ய சுவஹது = போக்கடித்து

அநந்தே சுநநௌ = காலத்தின் அளவில் அகப்படாத

அயே ஜெயெ = சகலத்துக்கும் உயர்ந்ததான

சுரீ லோகே ஸுமெயுலோகெ = வைகுண்டலோகத்தில்

பிரதிஸ்திபுதி = இருக்கிறான் என்பது கருத்து.

சுரீ ஸுமெயு = பதம் இந்திரன் வசிக்கும் ஸ்வர்க்க லோகத்
தைச் சொல்லக்கூடுமாயினும் அநந்த-அயே சுநநௌ-ஜெயெ = இப்பத
ங்களின் சேர்க்கையால் பகவானுடைய வைகுண்ட லோகத்தை
கூறுகிறது. || 34 || 9 ||

4 - வது கண்டம் முற்றிற்று.

கேனோப நிஷத்தின் விசிஷ்டாத்துவைத் பாஷிய மொழிபெ
யர்ப்பு முற்றிற்று.

ओं तत् सत्

ஒஓ தத் ஸத்.

து-பா:-பாப்யாந௦ = பாபத்தை

அபஹ்ய சுவஹது = நாசம்செய்து

அநந்தே சுநநௌ - தேசகால குணபரிச்சேத மன்றியிலும்

சுரீ ஸுமெயு = தன் ஸ்வரூபமாகிய சுகம் ஞானம் இவ்வித
ரூபமாயும்

லோகே லோகெ = பிரகாச ரூபமாயுமிருக்கிற

அயே ஜெயெ = சிரேஷ்டமான

(ब्रह्मणि) ப்ரஹ்ணி = (பிரம்மத்தினிடத்தில் சர்வோத்தம
னை விஷ்ணுவினிடத்தில்

பிரதிஸ்திபுதி = மிகவும்
ஸ்திரமாகிறான் ஸ்திரமாகிறான். (மிகவும் ஸ்திரமாகிறான் என்று

ச-பா:-ய: ய: = எவன் ¹²⁹ एतां=केनेषितं வனதா=கெநெஷித^௦
முதலிய மந்திரங்களால் சொல்லப்பட்டதும், மேன்மை பெற்றதா
யும் ब्रह्मदेवेभ्य: ब्र-ஹ்மஹெவேப்ய: முதலிய வசனங்களால் ஸ்து
திக்கப் பட்டதாயும், ககல வித்தைகளுக்கும் ஸ்தானமாயு மிருக்கிற
பிரம்ம வித்தையை एवं வனவம் முன் சொன்னபடி வே வெடி அறிகி
றானே அவனுக்கு अमृतं=विन्दते சுரே-தக்ஷ=விநுதெ என்று பிரம்ம
வித்தை பலன் முன்னமேயே (केन केन) சொல்லி யிருந்தாலும்
மறுபடியும் கிரந்த முடிவில் अपहृत्य சுவஹத்யு என்பதினால் பலத்
தைச் சொல்லுகிறார். அவன் அவித்தை காமகர்மமாகிற சம்சார
பீஜமாகிய பாபத்தைவிட்டு முடிவில்லாமலும் எல்லாவற்றிற்கும்
அதிகமாயும் சுபருபமாயு மிருக்கிற பிரம்மமாகிற தன்னுடைய
ஆத்மஸ்வரூபத்தினிடத்தில் ஸ்திதியை அடைகிறான், மறுபடியும்
ஸம்சாரத்தை அடைகிறதில்லை யென்பது கருத்து.

இவ்விடத்தில் अनन्त சுநனெ என்னும் பதமிருப்பதால்
स्वर्ग ஸு-ம- சப்தத்துக்கு நாசத்தை அடையும் பிரசித்தமான
ஸ்வர்க்கம் அர்த்தமாகமாட்டாது. अनन्त சுநனெ சப்தத்தை ஒளப
சாரிகமாக ஒப்புக்கொண்டு அதாவது நீடித்தக்காலத்தைக் குறிப்
பிடுவதாக ஒப்புக்கொண்டு ஸ்வர்க்க சப்தத்திற்கு முக்கியமான ஸ்வ
ர்க்கம் என்று அர்த்தம் செய்யக்கூடாது, என்பதற்காக ज्येये ஜெயே
யெ என்னும் பதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. || 34 || 9 ||

இவ்விதமாக ஸ்ரீ கோவிந்த பகவத் பூஜ்ஜியபாத சிஷ்ய பரம
ஹ்ஸ பரிவ்ராஜக ஆசாரியரான ஸ்ரீ சங்கரபகவானுடைய தலவகார
உபநிஷத்தின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பி முற்றிற்று.

। ओं तत् सत् ।

ஓம் தத்ஸத்.

து-பா:-ஆதரவின் பொருட்டு இரண்டு தடவை சொல்லப்பட்ட
து.)

பிரமாண வாக்கியம்:—

वेदैतामेवमाखिलं योविष्णौप्रतिष्ठति ॥

வேடெதாமேவமாவிலம் யோவிஷ்ணௌஸ்திதிஷ்டதி || 34 || 9 ||

நான்காவது கண்டம்

முற்றிற்று.

தலவகாரோப நிஷத்தின் துவைதபாஷ்ய

மொழிபெயர்ப்பு

முற்றிற்று.

130. சகுண வித்தைக்கும் முடிவில் நிர்க்குண வித்தையின் பலனான
கைவல்லியமே பலனாயிருப்பதால் மேற்சொல்லிய கைவல்லியமே இவ்
விடத்தில் உபசம்காரம் செய்யப்பட்டது.

கேடுபதிஷ்த்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

பகுதி	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்த்வைதம்.	துவைதம்.	பகுதி	பக்கம்.
I - வது கண்டம். (1 - 8) பிரம்ம ஸ்வரூப நிருபணம்.					
1.	சிஷ்யனுடைய கேள்வி:—எவனுடைய பிரேரணையால் சக்ஷராதிரி இந்திரியங்கள் தங்களுடைய விபாபாரங்களில் பிரவிர்த்திக்கின்றன.	இந்திரியங்கள் சாமர்த்தியத்தை எது கொடுக்கிறதோ அதுவே பிரம்மம்.	சிவனுடைய கேள்வி:—இந்திரியங்களை பிரேரணைசெய்கிறவன் யார். ...	1	14
2.	சூரு உத்தரம்:—இந்திரியங்களின் ஸாமர்த்தியமே பிரம்ம ஸ்வரூபம். ...	இந்திரியங்களுக்கு சாமர்த்தியத்தை எது கொடுக்கிறதோ அதுவே பிரம்மம்.	பிரம்மாவின் உத்தரம்:—இந்திரியங்களுக்கு சக்தியை கொடுக்கிறவனே நாராயணன். ...	2	31
3.	பிரம்மம் வாக்கு மனது முதலியவைகளால் அறியப்படாதது. ...	ஷையின் விவரம். ...	நாராயணனுடைய அவதர்ம மாஹாத்மியம். ...	3	42
4.	கேவல சைதன்னிய ஸ்வரூபம் வாக்கால் வர்ணிக்கப்பட மாட்டாது. ...	வாக்கால் வர்ணிக்கப்படாததே பிரம்மம்.	பிரம்மலக்ஷணம், ஜீவப்பிரம்ம பேதம், வாக்கால் பூர்ணமாய் வர்ணிக்கப்படாததே பிரம்மம். ...	4	43
5.	ஷை மனதால் மனனம் செய்யப்படமாட்டாது. ...	மனதால் மனனம்செய்யாததே பிரம்மம். ...	மனதினால் பூர்ணமாய் மனனம் செய்யப்படாதது. ...	5	63
6.	ஷை கண்ணால் பார்க்கப்படமாட்டாது. ...	கண்ணால் பார்க்காததே பிரம்மம். ...	கண்ணால் பார்க்கப்படாதது. ...	6	65
7.	ஷை காதினால் கேட்கப்படமாட்டாது. ...	காதால் கேட்காததே பிரம்மம். ...	காதினால் பூர்ணமாய் கேட்கப்படாதது. ...	7	67
8.	ஷை கிராணைந்திரியத்துக்கு விஷயமாகாது. ...	பிராணனால் சலிக்காததே பிரம்மம். ...	பிராணனால் சேஷிக்காதது. ...	8	68

கேடுபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

அ. ந. ப. க. ம.	அத்வைதம்.	விசிஷ்டாத்தவைதம்.	துவைதம்.	பே. ந. ப. க. ம.	பக்கம்.
II - வது கண்டம் (9 - 13)					
1	குரு:—பிரம்மம் பூர்ணஞான விஷயமல்ல. அறியப்படுமபொருள் அற்பம். ... சிஷியன்:—அறிந்திருக்கிறேன்.	அத்வைதத்தில் போலவே. ...	பிரம்மா:—சுவனே பிரம்மத்தை நீர் செவ்வையாய் விசரிக்கவேண்டியது. ...	9	70
2	சிஷ்யனுடைய பிரம்ம ஸ்வரூபஞானம்...	சி. பிரம்மத்தின் அற்பஞானம்.	பிரம்மா-நானும் பிரம்மத்தை பூர்ணமாய் அறியவில்லை. சிரவணவிஷயமல்ல....	10	81
3	சுருதிவசனம்:—ஸ்வயம்பிரகாசமான பிரம்மம் ஞானிக்கு ஞான விஷயமல்ல. அஞ்ஞானிக்கு பிராந்தியால் ஞானவிஷயம்.	பிரம்மத்தை அறிந்தவன்-அறியாதவன்.	பிரம்மம் மனன விஷயமல்ல பூர்ணசாக்ஷரத்தார விஷயமல்ல;	11	85
4	அது போதஸ்வரூபம். இந்த ஞானமே மோக்ஷசாதகம்.	ஈசுவரானு கிரகத்தால் மீரியம், வித்தை, மோக்ஷம்-இவைகளின் பிராப்தி. ...	யோக்கியத்தைக்குத் தக்கபடி அஞ்ஞான நாசம் ஆந்த பிராப்தி.	12	90
5	பிரம்ம ஞானபலன். அதை அடைவோன் டிய காலம்.	அத்வைதத்திற் போலவே	அத்வைதத்திற் போலவே	13	99

கேரோப நிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

III - வது கட்டம் (14-25)

பிரம்மம் ஸத் என்று நிரூபிக்க, பிரம்மத்துக்கும், அக்கினி, வாயு, இந்திரன் இவர்களுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை ரூபகதை.

மந்திரம்.	மந்திரம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
1	பிரம்மத்தின் விஜயம் - தேவதைகளின் மித்தியா ஞானம்.	14	101
2	பிரம்மம் யக்ஷரூபமாய் காணப்படுதல் தேவதைகளின் அஞ்ஞானம். ...	15	107
3	யக்ஷத்தை அறியும்படி அக்கினியை தேவதைகள் கேட்டுக்கொள்ளல்.	16	110
4	அக்கினி யக்ஷனிடம் போகுதல், யக்ஷனுடைய கேள்வி - அக்கினியின் உத்தரம்.	17	112
5	யக்ஷனுடைய கேள்வி - அக்கினியின் உத்தரம். ...	18	114
6	யக்ஷனுடைய பரிசைக்ஷ - அக்கினியின் அபஜயம். ...	19	115
7	யக்ஷனை அறியும்படி வாயுவை தேவதைகள் கேட்டுக்கொள்ளல்.	20	116
8	வாயு யக்ஷனிடம்போகுதல். யக்ஷனுடைய கேள்வி - வாயுவின் உத்தரம்.	21	119
9	யக்ஷனுடைய கேள்வி - வாயுவின் உத்தரம்.	22	121
10	யக்ஷனுடைய பரிசைக்ஷ - வாயுவின் அபஜயம்.	23	122
11	யக்ஷனை அறியும்படி இந்திரனை தேவதைகள் கேட்டுக்கொள்ளல். யக்ஷன் மறைதல்.	24	124
12	உமைபின் தர்சனம், இந்திரன் உமையை கேள்விகேட்கல்.	25	126

கேடுபநிஷத்தின் மந்திரங்களின் வரிசையை அனுசரித்த பொருளட்டவணை.

IV - வது கண்டம் (26 - 34)

உமையின் உபதேசம்; பிரம்மத்தை அறியதிருஷ்டாந்தம்;
உபாசனை, சாதனம், பலம்.

மந்திர நெ.	மந்திர பக்கம்.	மந்திர பக்கம்.
1	யக்ஷன் பிரம்மமென்பதாய் உமையின் உபதேசம்.	26 128
2	இந்திரன், வாயு, அக்கினி இவர்களின் சிரோஷ்டத்தன்மை.	27 130
3	அக்கினி, வாயு இவர்களைவிட இந்திரனுடைய சிரோஷ்டத்தன்மை.	23 135
4	பிரம்மத்தை அறிய இரண்டுவித இருஷ்டாந்தங்கள். அதிதேவ உபதேசம்.	29 137
5	அத்தியாத்ம உபதேசம்.	30 141
6	பிரம்மத்தின் உபாசனை: பலன்.	31 144
7	சிஷ்யனுடைய கேள்வி.	32 146
8	சூரு. பிரம்ம வித்தைதின் சாதனங்கள்.	32 152
9	பிரம்ம வித்தைதின் பலன்	33 156

கேநோபநிஷத்திலுள்ள
வாக்கியங்களுக்கும் சில முக்கியபதங்களுக்கும்

அகாரதி அட்டவணை.

			கண் டம்.	மந்தி ரம்.	பக்க ம்.
அ	சு				
அग्निर्वाहमास्मि	சுமிவடாஹஸி	...	III	4	112
अतिमुच्यधीराः	சுதிமூக்யதீரா:	...	I	2	31
अथनुमीमांस्यमेव	சுயநமீமாஸ்யுமேவ	...	II	1	70
अथ वायुमब्रुवन्	சுய வாயுமப்ருவந்	...	III	7	118
अथाध्यात्मं	சுயாத்யாத்ம்	...	IV	5	141
अथेन्द्रमब्रुवन्	சுயெந்த்ரமப்ருவந்	...	III	11	124
अधिदेवतं	சுயிதெவதம்	...	IV	4	137
अध्यात्मं	சுயாத்ம்	...	IV	5	141
अन्यदेवताद्विदितात्	சுந்யதெவதாவிதிதாத்	...	I	3	42
अपीदं सर्वं आददीयं	சுபீதம் சர்வம் ஆததீயம்	...	III	9	121
" " दहेयं	" " தஹேயம்	...	III	4	114
अभिहेनं	சுவிதெஹநம்	...	IV	6	148
अमृतत्वंहिबिन्दते	சுமரூதத்வம்ஹிவிந்நதே	...	II	4	90
अविदितादधि	சுவிதிதாதாதி	...	I	3	42
अविज्ञातं विजासतां	சுவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாந்	...	II	3	85
अस्माकमेवायं	சுஸமாகமெவாயம்	...	III	1	30
आ	சு				
आ	சு	...	IV	4	137
आत्मनाविन्दते	சுத்ம்நா விந்நதே	...	II	4	90
इ	ஐ				
इति शुश्रुम	ஐதி ஸுஸ்ரும	...	I	3	42
इषितं	ஐஷிதம்	...	I	1	26
इहचेदवेदीत्	ஐஹதேவதீதீ	...	II	5	99

			கண் டம்.	மந்தி ரம்.	பக்க ம்.
उ	உ				
उपनिषदं भो	உபநிஷதம் ஹோ	...	IV	7	146
ए	ஏ				
एतदुपस्मरति	ஏள தடி-உபஸுரதி	...	IV	5	141
एतद्रच्छतीव	ஏள தடிஹதீவ	...	IV	5	141
एनं सर्वाणि	ஏள நம் ஸவரூணி	...	IV	6	144
क	க				
किमेतद्यक्षं	கிமேதடியக்ஷம்	...	III	3	110
"	"		III	7	118
"	"		III	11	124
केन प्राणः	கெநப்ராணஃ	...	I	1	14
केनेषितं पतति	கெநேஷிதம் பததி	...	I	1	14
केनेषितां वाचं	கெநேஷிதா வாஹம்	...	I	1	14
च	ச				
चक्षुः श्रोत्रं	சக்ஷுஃ ஸ்ரோத்ரம்	...	I	1	14
चक्षुषः चक्षुः	சக்ஷுஷஃ சக்ஷுஃ	...	I	2	31
ज	ஜ				
जातवेदाः	ஜாதவெடாஃ	...	III	4	112
त	த				
त उपनिषत्	த உபநிஷத	...	IV	7	146
त ऐक्षन्त	த லெனக்ஷந்	...	III	1	133
ततोहिव	ததொஹிவ	...	IV	1	128
तदभ्यद्रवत्	தடிஹதீவத	...	III	4	112
"	"	...	III	8	119
"	"	...	III	11	124
तदुपप्रेयाय	தடி-உபப்ரேயாய	...	III	6	115
"	"		III	10	122

			கண் டம்.	மந்தி ரம்.	பக் ம்.
न वागच्छति :	நவா மூலதி	...	I	3	42
न विद्यः	நவீடி:	...	I	3	42
नाहं मन्ये	நாஹம்நெநு	...	II	2	81
नेदं यादिदं	நெடிஃயடிடிஃ	...	I	4	53
"	"	...	I	5	63
"	"	...	I	6	65
"	"	...	I	7	67
"	"	...	I	8	68
नेतदशकं	நெநதடிஸகஃ	...	III	6	115
"	"	...	III	10	122
नोनवेदेति	நொநவெடிதி	...	II	2	81
नोमनो	நொநெநா	...	I	3	42
न्यमीमिषदा	நுமீமிஷடா	...	IV	4	137
प	ப				
प्रतिबोधविदितं	புதிவொயவிதிதஃ	...	II	4	90
प्रतिष्ठा	புதிஷ்டா	...	IV	8	152
प्राणस्य प्राणः	புராணஸ்யபுராண:	...	I	2	31
प्रेषितं	புஷிதிதஃ	...	I	1	26
ब्र	ப				
ब्रह्मणोवा एताद्विजये	புஹ்ணொவா வளதவிஜயெ	...	IV	1	128
ब्रह्महृदेवेभ्यः	புஹ்ஹெடிவெஹு:	...	III	1	103
भ	ஹ				
भूतेषु भूतेषु	ஹுடுதஷு-ஹுடுதஷு-	...	II	5	99
म	உ				
मतं यस्य	உதஃ யஸ்ய	...	II	3	85
मनसो मनः	உநஸொநெந:	...	I	2	31
मातरिश्वा	மாதாரிஸா	...	III	8	119

			கண் டம்.	மந்தி ரம்.	பக்க ம்.
ய	ய				
யத் चक्षुषा	யக் கக்ஷுஷா	...	I	6	65
யத் प्राणेन	யக் ப்ராணெந	...	I	8	68
யத் मनसा	யக் மனஸா	...	I	5	63
யத் वाचाऽनभ्युदितं	யக் வா'வா'டநஹ்யு'திதம்	...	I	4	53
யத் वाचोहवाचं	யக் வாவொஹவா'வம்	...	I	2	31
யத் श्रोत्रेण	யக் ஸ்ரோத்ருண	...	I	7	67
यदभिर्वायुः	யடி'மிவ'யாயு:	...	IV	2	130
यदिदं पृथिव्यां	யடி'டிம் ப்ரு'பி'வ்யா'ம்	...	III	5	114
”	”	...	III	9	121
यदिमन्यसे	யடி'தி'ந்ய'ஸெ	...	II	1	70
यदेतद्रच्छतीव	யடெ'த'ட'ர'ச'ச'தீ'வ	...	IV	5	141
यदेतद्विदुः	யடெ'த'வி'டி'உ:	...	IV	4	137
यस्यामतं	யஸ்ய'ரா'திதம்	...	II	3	85
येन चक्षूषि	யெ'ந'க'க்ஷ'உ'ஷி	...	I	6	65
येन प्राणः	யெ'ந'ப்ரா'ண:	...	I	8	68
येन वाक्	யெ'ந'வா'க	...	I	4	53
येन श्रोत्रं	யெ'ந'ஸ்ரோ'த்ரு'ம்	...	I	7	67
येनाहुर्मनोमतं	யெ'நா'ஹு'ம'ந'ம'நா'திதம்	...	I	5	63
योनस्तद्वेद	யொ'ந'ஸ'தெ'வ'டி	...	II	2	81
योवा एतामेवं	யொ'வா'வ'ன'தா'தெ'வ'ம்	...	IV	9	156
व	வ				
वाचोहवाचं	வா'வொ'ஹவா'வம்	...	I	2	31
वायवेतद्विजानीहि	வாய'வெ'த'வி'ஜா'நீ'ஹி	...	III	7	118
वायुर्वाहमस्मीति	வாயு'வ'ஹ'ம'ஸ'மீ'தி	...	III	8	119
विद्ययाविन्दते	வி'டி'யா'வி'ந்'தெ	...	II	4	90
विज्ञातमविजानतां	வி'ஜ்ஞா'த'வி'ஜா'ந'தா'ம்	...	II	3	85
वेदाःसर्वाङ्गानि	வெ'டா':ஸ'வ'ஆ'ம்'மா'நி	...	IV	8	152
श	ஸ				
श्रोत्रस्य श्रोत्रं	ஸ்ரோ'த்ரு'ஸ்ய' ஸ்ரோ'த்ரு'ம்...	...	I	2	31

			கண் டம்.	மந்தி ரம்.	பக்க ம்.
ச	ஸ				
स उ प्राणस्य	ஸ உ ப்ராணஸ்ய)	...	I	2	31
सतत एवनिवृत्ते	ஸதத வனவநிவவ்யுதெ	...	III	6	115
"	"	...	III	10	122
सत्यमायतनं	ஸத்யுராயதநம்	...	IV	8	152
सतस्मिन्नेवाकाशे	ஸதஸ்மிந்நெவாகாஸெ	...	III	12	126
स यएतदेवं	ஸ யவனததெவம்	...	IV	6	144
सह्येननेदिष्ठं	ஸஹ்யந்நெந்நிஷ்டம்	...	IV	3	135
सा ब्रह्मेति.	ஸா ப்ரஹ்மேதி.	...	IV	1	128

கேனோபரிஷத்தின் அகாராதிவிஷய

அட்டவவண.

குறிப்பு :—ச = சங்கரபாஷ்யம், வி = விசிஷ்டாந்வைத பாஷ்யம்
து = துவைதபாஷ்யம்.

அ.

அக்கினி ச - 114.

அக்ஷினி யக்ஷத்தை சந்தித்தல் - 112, 117.

அங்கம் 11, 150.

அண்டஜம் ச - 18.

அதிகாரி உபநிஷத்தின் து - 16, ச - 18, 25.

அதிகைவ உபதேசம் 137—141.

அத்தியாத்தம் உபதேசம் 141—143.

அத்தியாத்தமாதிரி ரூபம் ச - 79.

அந்தஸ்தம் ச - 57.

அந்யத் து - 50.

அமித ச 57.

அர்ச்சிராதிமார்க்கம் ச - 18.

அவித்தை - 49.

அவ்வியத்தம் து - 49.

அவ்வியாகிருதம் து - 49.

அநியப்படும் வஸ்து அந்யம் ச - 49.

ஆ

ஆத்மாவாயிருக்குந்தன்மையே மோக்ஷம் 96.

ஆத்மாவால் மோக்ஷப்பிராப்தி ச - 98.

ஆயுதனம் 154, 155.

இ

இஷிதம் ச - 26.

இந்திரன் யக்ஷத்தைச் சந்தித்தல் 124—128.

இந்திரனுக்கு உபதேசம் 128—130.

இந்திராதி தேவதைகளின் சிரேஷ்டத்வம் 130—132.

இந்திரானுடைய சிரேஷ்டத்வம் 135, 136.

8 கேடுபநிஷத்தின் அகாராத்விஷய அட்டவணை.

உ

உத்திஜம் ச - 18.

உபதேசம் அதிதைவ 133—141.

„ அத்தியாத்ம் 141—143.

„ இந்திரனுக்கு 128—130.

உபநிஷத்தின் அதிகாரி து - 16, ச - 18, 25.

„ பிரயோஜனம் து - 16.

„ விஷயம் து - 16.

உபநிஷத் வியாக்கியான முசிதம் ச - 15, து - 16.

உபாசனை காயத்திர சாமத்தின் - 16.

„ சாமத்தின் 16.

„ பிரணவத்தின் 16.

„ பிராணனுடைய 16.

„ யாகுறஞானம் ச 17.

„ க்கு விஷயமாம் ஈசுவரன் பிரம்மமல்ல ச - 69.

உபாதி ச - 79.

உபாயம் ச - 150.

உமா 126, 127.

உமையின் வசனம் 128.

க

கண்ணுக்குக்கண்ணு ச 39, து 38.

கபிலரூபம் து 137—139.

கர்ணேந்திரியம் ச 68.

கர்மகாண்டம் 16.

கர்மகாண்டத்துக்கும் உபநிஷத்துக்கும் சம்பந்தம் ச-20.

கர்மத்தின் பலன் ச-17.

கர்மத்தால் ஆநந்தப்பிராப்தி து-98.

கர்மம் 153.

காதுக்குக்காது ச-33—36.

காமாதிகளின் சிரேஷ்டத்வம் 132.

காயத்திரசாம உபாசனை 16.

கிராணேந்திரியம் 69.

கேடுபநிஷத்தின் கேள்விகள் 14.

„ நிஷிகள் து-18.

„ தேவதை து-18.

கேடுபநிஷத்து பரப்பிரம்ம பரம் 15.

„ பிரத்தியகாத் மஸ்வரூப பரம் ச-19.

„ பிரம்மாசிவ சம்வாதரூபம் து-18.

„ குருசிஷ்ய சம்வாத ரூபம் ச-24.

கோபலீவர்த நியாயம் 12.

கேசோபநிஷத்தின் அகாராத்விஷய அட்டவணை. 9

ச

சத்தியம் 57.

,, ஆயுதனம் 154, 155.

சஹகாரி ச - 150.

சாந்தி மந்திரம் 8.

சாம உபாசனை 16.

சிவன் பிரம்மாவை கேள்வி கேட்கல் அ - 19.

சூத்தவாசம் 151.

ஜ

ஜராயுஜம் ச - 18.

ஜாதவேதசன் 110—114.

ஜீவப்பிரம்ம பேதம் அ - 55, 61, 64.

த

தக்ஷிண மார்க்கம் 17.

தத்வனம் 146.

தபஸ் ச - 152, வி - 152, அ - 153.

தம : 153.

தீரா ; ச - 40, அ - 39.

தாமமார்க்கம் ச - 18.

தேவதைகளின் கர்வம் - 103.

தேவதைகள் யக்ஷரூபத்தை அறிகிறதில்லை 107.

,, அக்ஷினியை கட்டளையிடல் \ 110.

,, இந்திரனை ,, 124.

,, வாயுவை ,, 118.

தேவலோகம் ச - 22.

ந

நியமவிதி 16.

நிமைகொட்டல் திருஷ்டாந்தம் 141.

ப

பதஸ்போடம் ச - 56.

பரிசங்கியாவிதி ச - 61.

பலன் கர்மத்தின் - 16.

பிதர்லோகம் ச - 22.

பிரணவ உபாசனை - 16.

பிரதிஷ்டை 153 - 154.

பிரத்திய கர்த்மா ச - 19.

10 கேடுபநிஷத்தின் அகாராதிவிஷய அட்டவணை.

பிரம்மம் இந்திரிய அகோசரம் 42 - 43, 55.

,, தேவதைகளுக்கு அகோசரம், து - 43.

,, சுரோத்திராதிகளின் அதிஷ்டாநாத்மா ச - 44.

,, கண்ணுக்கு விஷயமல்ல ச - 44, 65.

,, வாக்குக்கு ,, ச - 45, 53, 57,

,, வேதங்களுக்கு ,, து - 45, ச - 47.

,, மனதிற்கு ,, ச - 45, 63.

,, ஜாதி முதலியவையல்ல ச - 46.

,, சாமான்னியமாயும் விசேஷமாயும் அறியமுடியாத து - 46

,, மாயாகாரியத்துக்கு வேறு ச - 48, 49.

,, அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும்வேறு வி - 47, 50

,, காரியகாரண விருத்தலக்ஷண முள்ளது து - 50.

,, உபமானமற்றது து - 50.

,, அறிகிறவறுடைய ஸ்வரூபமே ச - 51.

,, உபதேசத்தால்தா னறியத்தக்கது ச - 52.

,, ஜீவனைவிடவேறு து - 55, 61, 66.

,, சர்வஞ்ஞம் து - 57.

,, நியமனம் செய்கிறது து - 61, 69.

,, சகலத்துக்கும்பெரிது ச - 60.

,, காதக்குவிஷயமல்ல, 67.

,, பிராணனுக்குவிஷயமல்ல 68.

,, ஸ்வதந்திரம் து - 68.

,, நன்றாய் அறியப்படமாட்டாது ச - 73—77.

,, ஞானவிஷயமன்று ச - 80.

,, கொஞ்சம் அறியத்தக்கது து - 82-84.

,, பரிச்சேதமற்றது வி - 86, 87.

,, பூரணமனன விஷயமல்ல து - 86.

,, அநந்தம் து - 86, 87.

,, பூர்ணசாக்ஷாத்கார விஷயமல்ல து - 87,

,, மரணமற்றதாய் அத்தன்மையை உபாசகன் அடையும்படி

செய்கிறது வி - 96.

,, புத்திவிர்த்திகளின் சாக்ஷி ச - 92.

,, போதஸ்வரூபம் ச - 96.

,, இந்திரனுக்கு தர்சனம் கொடுக்காத காரணம் து - 125, 126.

பிரம்மத்தின் அறியப்பட்டஸ்வரூபம் அற்பம் 70—72.

,, ரூபம் ச - 77—80.

,, அத்தியாத்மாதிருபம் 79.

,, விஜயம் 103.

கேடுபறிஷத்தின் அகாராதிவிஷய அட்டவணை. 11

- யக்ஷரூபம் 107—109.
- அதிதைவ உபதேசம் 139—141.
- கபிலரூபம் து - 137—139.
- பிரளயஸ்திதி து - 140.
- அத்தியாத்ம உபதேசம் 141, 143.
- வனம் என்னும் பெயர் 144.
- பிரம்மத்தை அறிந்தவன், அறியாதவன் 85—89.
- பிரம்ம வித்தையின் உபாயங்கள், 152.
- பிரம்ம ஞானம் சம்பாதிக்கும் காலம் து - 98.
- பிரம்ம ஞானத்தின் பலன் ச - 101.
- பிரம்மாவின் சிரேஷ்டத்வம் து - 131.
- பிராணன் ஜீவோத்தமன் து - 28.
- பரதந்திரன் து - 28.
- பிரதமன் ச 28 - 29.
- பிராணனுக்குப் பிராணன் 37.
- பிராணனுடைய உபாசனை 16.
- பிரவிர்த்தி 28.
- நியந்தா விஷ்ணு து - 40.
- பிராமணன் 13.
- பிரேஷிதம் ச - 26.
- பூமா ச - 50.

ம

- மனது ச - 64.
- விஷயங்களை அடைதல் து - 25.
- ஜீவனுடைய ஸ்வாதினமல்ல து - 25.
- பிரம்மத்தை விஷய மாக்குதல் ச - 143.
- செவ்வையாய் அறிகுறியில்லை து - 144.
- மனதிற்கு மனது ச 36.
- மனதின் பிரவிர்த்தி ச - 26, 27.
- அபிமானிதேவதை து - 30.
- மனுவ்யலோகம் ச - 22.
- மாயை ச - 49.
- மாதரிச்வா 120.
- மிதம் ச - 57.
- மின்னல் திருஷ்டாந்தம் 140.
- மோக்ஷம் ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மையே ச - 96—98.
- ஆத்மாவால் பிராப்தி ச - 98.

வ

- வம்சபரம்பரை 16.
- வாக்கு ச - 55.
- வாக்குக்கு வாக்கு ச - 37.
- வாக்கின் பிரேரணை 57.

12 கேகேப நிஷத்தின் அகாராதிவிஷய அட்டவணை.

வாயு யக்ஷரூபத்தை தாட்சித்தல் 119—123.

வியாகிருத பிரபஞ்சம் ச - 49.

விரோசன்ன ச - 75, 76.

விஷயம் அதிகுட்சமம் ச - 24.

„ உபநிஷத்தின் து - 16.

வேதங்கள் 154.

ஸ

ஸ்தூனாகனனியாயம் 73.

ஸ்பர்சம் ச - 57.

ஸ்வரம் ச - 57.

ஹ

ஹேமவிதி 126, 127.

ஞ

ஞானம் மோக்ஷசாதனம் ச - 20, 24

ஞானத்தால் அவித்தியா நாசரூபமுக்தி து - 98.
